

مروّقی عاقل

راهبانی ههنگاو به ههنگاوی بیرکردنه وه له عهقیده دا

مروڻي عاقل راهيناني ههنگاو به ههنگاي بيرکردنه وه له عهقیده دا

نووسینی: عه بدوللا عه ره بی
وه رگپړانی: به لاین نه نوه ره لی

مافی له چاپدانه وهی پاریزراوه بۆ نووسینگهی تهفسیر
چاپی چواره م ۲۰۲۴ - ز ۱۴۴۵

نوسینگهی تهفسیر

بۆ بلوکردنه وهو راگه یاندن

ههولیر - شهقامی ۴۰ مەترەن ته نیشته منارهه چۆلی

+964 750 818 08 65

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

tafseerooffice \ @ \ (f) (e) (t)

ئاماده کردنی پپرست - نووسینگهی تهفسیر

عه ره بی، عه بدوللا

مروڻي عاقل راهيناني ههنگاو به ههنگاي بيرکردنه وه له عهقیده دا، عه بدوللا عه ره بی (نووسه)، به لاین نه نوه

عه لی (وه رگپړ)

۳۵۶ لاپه په،

۲۱ * ۱۴ سم

بابه ت، ئایینی، فیکری

ISBN: 978-9922-620-89-3

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان/

هه ریمی کوردستان، ژماره سپاردنی (۹۵۷) ی سالی (۲۰۱۹) ی پیدراه.

"بیروبو چوونی ئەم کتێبه، مه رج نییه هه مان بیروبو چوونی نووسینگهی تهفسیر بیت"

دیزایین: نووسینگهی تهفسیر

مروّقی عاقل

راهینانی ههنگاو به ههنگاوی بیرکردنه وه له عهقیده دا

نووسینی

عهبدوللا عهزه بی

وه رگی پانی

به لاین ئه نوهر عهلی

پېشەكى ۋە رېگېر

ئەم كىتەبە ۋە بەردەستان كۆمەلە بەندىكى گىرگىن سەبارەت بە
 عەقىدە ۋە كارىگەرەيە كانى لەسەر تاك ۋە ژيانى رۇزانە ۋە.
 لەئەمپۇدا بەھۇى كارىگەرى ئاراستە جىاۋازە فېكرى ۋە
 عەقىدەيە كان ۋە كەنال ۋە گروپ ۋە دەزگا ئايدۇلۇژى ۋە مەزھەبىيە
 مروّقى كەن، كە بەردەوام كار لەسەر عەقىدە ۋە بىر كۈندە ۋە ۋە
 مروّقى دە كەن بەرە ۋە ئاراستە ۋە لادان، ئامانجىشيان ئەۋەيە مروّقىك
 بەرەمبىنن كە دژى دىن ۋە دژى ئەخلاقى رەسەنى كۆمەلگە كە ۋە
 بىت. ھەربۇيە ئىمە لە ئىستادا پىۋىستان بە مروّقىكى عاقل ھەيە،
 ھەتاكو خۇى لەم تەۋژم ۋە زەلكاۋە رېزگار بىكات. دەستىشاندە ۋە
 كىتەبىكى لەمبۇرە ۋە لەژىر ئەم ناۋونىشانەدا، يە كىكە لە
 پىۋىستىيە كانى مروّقى ئەمپۇ. لەم كىتەبەدا كۆمەلېك بابەت ۋە
 رۋون كۈندە ۋە گىرگى عەقىدەيە خراۋنە تەپرو ۋە بۇ دووركە ۋە تەنە ۋە
 لەھەمو ۋە جۇرە كانى خورافە ۋە شىرك. پېشەكارم بۇ خويەنەرى ئازىز

ئهوه په له کاتی خویندنهوهی بهنده کانیدا سهرنجبدهن و به وردی
بیخویننهوه.

به لّین ئه نوه ر

سلیمانی

۲۰۲۴/۵/۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ندی به‌که‌م

﴿إِن الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ
تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾

به‌خێرهاتنان ده‌که‌ین بۆ هه‌ڵبژاردن و خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌. ئه‌م
کتێبه‌ی به‌رده‌ستت ئه‌نجامی لوتف و به‌خششی خودای گه‌وره‌یه‌،
هاوکات له‌ ئاماده‌کردنیدا، که‌سانیکێ زۆر هاوکارمان بوون. ئه‌م
کتێبه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، گرنه‌گرتن پرپاره‌ له‌ ژيانێ هه‌ر
تاکیکدا؛ واته‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی پیکه‌وه‌ تاووتوێکردووه‌ و به‌ره‌و
دیدگا جیاواز و سه‌ره‌کییه‌کانی هه‌ر مرۆڤیک له‌ چوارچێوه‌ی
ره‌هه‌ندی دین و ژياندا هه‌لگه‌یاند.

کتێبه‌ که‌ له‌ (٣٠) به‌ند پیکه‌اتووه‌ و بۆ خویندنه‌وه‌ و موتالا کردنی
هه‌ر به‌ندیکیش، نزیکه‌ی (١٥) خوله‌کی بۆ پیشنیارکراوه‌. ره‌نگه‌

هه نديک له بنده کاني، که متر له (۱۵) خوله ک و هه نديکيشي زياتر له و ماوه به دريژه بکيشيت. پيشنباري جديان بو ئپوه ته مه به که بنده کان به شيويه کي جيا و سه ربه خو بخويننه وه، به جوړيک که له نيوان به نديک و به نديکيتردا لانيکه م (۲۴) که ترمير هه بيت. له نيوان هم مه ودايه شدا باستره که به وردی بيربکه نه وه له و بابته و ته وهرانه ی خراونه ته پروو و خال به خالي بابته کاني له زه ينتاندا شيبکه نه وه. له راستيدا هم کتيبه دوو نووسه ري هه به. نووسه ري به که م، ته وهره کاني پولينکردووه و وه کو کتيبيکي ئاماده کراو خستويه تيبه به رده ستان. نووسه ري دوو هم، خوينه راني ده گريته وه، چونکه به يارمه تي بيرکردنه وه له تيکپاي بنده کان، که سي خوينه ر ده توانيت به دريژايي ناوه روکي کتيبه که، به شوين ديدگا که يدا پروات و فيکري خو ئاراسته بکات. له راستيدا، خویندنه وه ی کتيبه که به شيويه کي بي پلان و بي بهرنامه و پشتنه به ستن به و بنه مايانه ی بومان پيشنبارکردوون، به شيويه کي گشتي ناتانگه به نيت به ئامانجي کوتايي کتيبه که.

ئو بنه ما و پلانه ی بومان پيشنبارکردوون، به مشيويه ی خواره وه به:

۱- پيشنباري ئيمه ته وه به که کتيبه که، به ند به ند و به دريژايي ماوه ی به ک، تا دوو مانگ مotalا بکريت.

۲. له نیوان خویندنه وهی به ندیک و به ندیکیترا لانیکه م شه و روژیک (۲۴ کاترمیر) نیوانیان هه بیت.

۳. پاش خویندنه وه و موتالا کردنی هه به ندیک، له بۆتهی ئه و (۲۴) کاترمیره دا، به وردی بیر له بابته که بکه نه وه.

۴. ئه گهر له کاتی خویندنه وهی به نده کانیدا، هه ندیک پرسیارتان بو دروستبوو، ئه و به بی ئه وهی له خویندنه وهی کتیه که بوهستن، دریژه به بهرنامه که بدهن، چونکه به ئه گهریکی زۆره وه له به نده کانی دواترا وه لامه کانتان ده سته که ویت.

۵. گۆشه ی سه ره کی بابته کانی نیو کتیه که، له بیرکردنه وهی خودی خوینه ردايه؛ که واته به دلنیایی له دواي خویندنه وهی هه به ندیک، به باشی بیر لیکه نه وه.

۶. له کو تایی هه ندیک له به نده کانیدا، پرسیاریک ده خریته روو، ئه و پرسیاره ش وه ک پیشه کییه که بو چۆنیتی بیرکردنه وه تان سه بارهت به هه به ندیک که ده یخویننه وه.

۷. گشت به ند و باسه کانی نیو ئه م کتیه، پشتی به ستوه به به لگه عه قلی و قورئانییه کان. ههروه ها تیروانیی دادرانه بو ئه م کتیه، تیروانییکی جیهانی گشتگیرانه یه و تیکرای موسلمانان و ریچکه و ریباره کان ده گریته وه.

٨- له‌وانه‌یه له سه‌ره‌تاوه به‌نده‌کان که می‌ک ماندوو‌که‌ر بی‌نه پیش‌چاو، هه‌ر بۆیه بۆ خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌که، بگه‌رپینه‌وه سه‌ر به‌رنامه پیش‌نیار‌کراوه‌که‌مان، چونکه ئه‌م به‌ندانه له‌راستیدا کۆمه‌لێک پیشه‌کین بۆ (به‌ندی ٧ هه‌تا کۆتایی کتێبه‌که) و زه‌ینتان بۆ به‌نده سه‌ره‌کییه‌کانی دواتر ئاماده ده‌کات.

٩- به‌له‌به‌رچاو‌گرتنی ئه‌وه‌ی که زۆریک له‌تاکه‌کان له‌رۆژدا، کاتیکی که‌میان بۆ خویندنه‌وه هه‌یه، له‌م کتێبه‌دا ئه‌م لایه‌نه‌مان چاره‌سه‌ر‌کردوه و له‌کاتی نووسینیدا پوختمان کردۆته‌وه.

١٠. ئه‌م کتێبه‌ بۆ ئه‌و که‌سه سوودی هه‌یه، که رێگه‌ نادات هیچ که‌سیک و له‌ژێر هه‌ر ناوێکدا بریار له‌سه‌ر بیر‌کردنه‌وه و بیروباوه‌ری بدات، بۆ ئه‌و که‌سه‌یه که نرخ‌ی ژیان و بیر‌کردنه‌وه‌کانی ده‌زانیت. هاوکات بۆ ئه‌و که‌سه‌شه که به‌شوین دینی راسته‌قینه‌دا ده‌گه‌رپیت و له‌جیاتی پشت هه‌ڵکردن له‌دین و هه‌ڵهاتن لێی، بریار ده‌دات به‌دواداچوون بکات بۆ دۆزینه‌وه‌ی دینی راسته‌قینه.

١١- ئه‌م کتێبه‌ پێداچوونه‌وه‌ی دووه‌می بۆ کراوه بۆ کاری هه‌له‌چنی و زیاد‌کردن و که‌م‌کردنی، که به‌شیکی له‌ زیاد‌کردنی به‌ندی (٢٤) دا خۆی ده‌بینێته‌وه، ده‌کریت بڵیین ئه‌مه یه‌کیکه له‌

بەندە زۆر گرنگە كانى كىتەپە كە.

بۆ ئۇ ھەي كە بە خىرايى بىنە ناۋ بابە تە كانى كىتەپە كە ھە،
پىشە كىيە كە بىان كىرگەن بە بەندى يە كە مى كىتەپە كە؛ كە واتە ئىۋە
ئىستە خەرىكى خۇيىدەن ھەي بەندى يە كە مى كىتەپە كەن، كە تىيىدا
ئامازە بە پىشە كىيە كەن و رەۋش و چۆنىتى خۇيىدەن ھەي كىتەپە كە
دە كات.

لە كۆتايى ئۇم بە شەدا جارىكىتر داۋاتان لىدە كەين كە بە جىدىي
بىر كىرگەن ھەتەن لە سەر بەندە كانى چىركەن ھە.

پىرسىيىرىك بۆ بىر كىرگەن ھە: ئايا دە زانىن بۆچى دىدگا و
بىر كىرگەن ھەي ھەر مروۋىتىك بە نىرخە؟

ئایه تی هه لێژێردراو

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ {سوره تی (رعد)، ئایه تی: ٣}

خودا ئه و که سه یه که زه وی راخستوو و تیایدا شاخ و
کیوه کانی له سه ر داناوه و رووباره کانیشی تیدا هه لقولاندوو، له
هه ر به رو بووم و به ره ه میک دوو جوړی دروستکردوو، شه وی
والیکردوو به تاریکییه که ی پوژ دابیوشیت، له هه موو ئه مانهدا
په ند و وانه ی زوړ هه ن بو که سائیک که بیرده که نه وه!

بەندى دووھەم

بۆچى لەم چەرخەدا خەلکى، خودايان خۆشناوئىت و ئىنى
 ناترسن؟ بۆچى ھىچكام لە ئىمە لە چالاكىيە كانى رۆژانەيدا،
 بەشىكى رۆژەكەى تايبەت ناكات بە بىر كىرەنەۋە لە خودا؟ لەم
 بەندەدا ھەول دەدەين بە يارمەتى يەكتر، ۋەلامى ئەم پىرسىارانە
 بدەينەۋە. مرۆڤە كان لە ئەم رۆژدا بە بىر كىرەنەۋە كانيان لە بۆتەى ئىيان
 و ەقىدەدا، چوار رېيازىيان گىرەتە بەر. دەستەى يەكەم،
 ئەۋكەسانەن كە لە بنچىنەدا پەيرەۋى لە ھىچ شتىك ناكەن. بابەتە
 دىنىيە كانى ۋەكو: ەقىدە و ئىيان و ژيانى دواى مردن، بەلايانەۋە
 ھىچ گىرەنگ نىيە. ھەموو رۆژىك لە ساتەۋەختى لە
 خەۋەستانەۋە، ھەتا دەگاتە خەۋتنى شەۋان، جگە لە بىر كىرەنەۋە لە
 خواردن، دانىشتن، كار، پروانامە و... تاد، شتىكى دىكەيان لە
 مېشكدا نىيە. ئەمكەسانە بەشىۋەيەكى گشتى، خودا و رۆژى
 قىامەت و پەرسىش و... تاد، لەبىر بردۆتەۋە.

ھەموومان لە ژياندا پروبەروبوونەۋەى زۆرمان لە گەل ئەم
 مرۆڤانەدا ھەبوۋە. خوداى گەۋرە لە قورئاندا سەبارەت بەمبۆرە
 كەسانە فەرموۋىەتى:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لَغَدٍّ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ {سوره تى (حشر)، ئايه تى:
{٢٠.١٨}

(١٨) ئه‌ى باوه‌رداران؛ ته‌قواى خوداى گه‌وره‌ بکه‌ن و خوتان
بپاریزن له‌ سزا، با که‌سیک له‌ ئیوه‌ ته‌ماشا بکات و بزانی‌ت، له‌پیش
خویه‌وه‌ چ کرده‌وه‌یه‌ کى چاکى بۆ سبه‌ینى ناردوو‌ه! ته‌قواى خودا
بکه‌ن؛ به‌دنیاییه‌وه‌ خودا زانیارى وردى هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و
کرده‌وانه‌ى ئه‌نجامیده‌ده‌ن. (١٩) له‌و که‌سانه‌ مه‌بن، که‌ خوداى
گه‌وره‌یان له‌یاد کرد و خوداش وایلی‌کردن خویان له‌یاد بکه‌ن، بۆیه
به‌راستی ئه‌مجۆره‌ که‌سانه‌، له‌ گو‌پرایه‌لی‌کردنى خودا ده‌رچوون و له‌
سه‌رپی‌چیکاران. (٢٠) به‌هه‌شتى و دۆزه‌خى، یه‌ کسان نین، به‌لکو
به‌هه‌شتیه‌ کان سه‌رفراز و پرزگار بوون.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۚ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا
يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۖ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا
الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾
{سوره تی (اعراف)، ئایه تی: ١٧٨-١٨٠}

(١٧٨) ههر که سیچک خودا هیدایه تی بدات، ئەوا هیدایه تدرایوی
راسته قینه یه و ئەو که سانه شی که (به هۆی کرده وه کانیانه وه)
گومپریان ده کات، زیانمه ندی راسته قینه ن. (١٧٩) بیگومان
دهسته یه کی زۆرمان له جنۆکه و ئاده میزاد بو دۆزه خ
دروست کردووه، ئەوانه که ساتیکن که دلیان هه یه، به لام پیی
تیناگه ن؛ چاویان هه یه، به لام حه قی پی نابینن؛ گوپیان هه یه، به لام
پیی نابستن؛ ئەوانه ههروه کو چوار پی (ناژهلن)، به لکو له وانیش
گومپراترن! ئەوانه که سانیکی بیئاگان، (چونکه له گهل هه موو ئەو
توانایه ی پپیان دراوه بو هیدایه ت، دیسان ههر گومپرا و
سه رلیشیواون). (١٨٠) ههروه ها خودای گه و ره خاوه نی ناوه
جوانه کانه، ههر به و (ناوانه ش) بانگی بکه ن! له و که سانه
دوور بکه و نه وه که ناوه کانی خودا ده گوپن و (به جگه له و ناوانه)،
ناوی ده بن و (هاوبه شی بو پپیارده دن)، ئەوانه به زووی سزای ئەو
کرده وانه یان وهرده گرن که ئەنجامیانده دا.

دهسته ی دووهم، ئەو که سانه ن که ئیمان و عه قیده و ژیا نی
دوای مردن به لایانه وه گرنگی هه یه. ئەوانه بایه خیکی زۆر به
نوێژ، پۆژوو و په رستشه کانیان ده دن و هه ولده دن له چاره نووس
و پێگه ی دونیا وه، هه تا ئەو به هه شته ی وینای ده کهن، تووشی

ههلهی زۆر نهبن. کێشه‌ی سه‌ره‌کی ئهم ده‌سته‌یه ئه‌وه‌یه، که له‌گه‌ڵ بوونی گرنگی ئیان و عه‌قیده له‌لایان، به‌دریژایی ژیانیان له‌له‌دایکبوه‌وه، هه‌تا مردن، به‌گرنگی و بایه‌خه‌وه ده‌باره‌ی ئهم بابه‌تانه بیران نه‌کردۆته‌وه و له‌م‌پرووه‌وه دونیابینیان بۆ ئیمان، به‌شیوه‌ی لاساییکردنه‌وه (تقلید)، له‌باووباپیرانیانه‌وه به‌میرات وهرگرتوه. خۆ ئه‌گه‌ر پرسیاریان لێبکری‌ت، بۆچونیان سه‌باره‌ت به‌خودا و قیامه‌ت و ئه‌و بابه‌تانه‌ی پێوه‌ی گرێدراون چۆنه، ئه‌وا هه‌مان ئه‌و وه‌لامه‌ ده‌ده‌نه‌وه که باوک و دایک و پیشینیان وه‌کو لاساییکردنه‌وه فێریانکردوون. ئه‌وان هه‌مان ئه‌و خالی تێروانین و بۆچونه‌یان هه‌یه که له‌په‌رتووک و وانه‌کانیادا خراونه‌ته‌پروو، یان باووباپیرانیان فێریانکردوون. خودای گه‌وره له‌قورئاندا به‌مشێوه‌یه باسی ئه‌و که‌سانه‌ی کردوه‌وه:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ {سوره‌تی (بقره)، نایه‌تی: ١٦٨، ١٧٠}

(١٦٨) ئه‌ی خه‌لكینه! بخۆن له‌و رزق و رۆزییه‌ی که پاكه و خودای گه‌وره له‌زه‌ویدا بۆی هه‌ڵاڵ کردوون، شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون، چونکه دوژمنی‌کی ئاشکرای ئیوه‌یه! (١٦٩) ئه‌و

ته نیا فه رمانتان ٲیده کات به هه موو کار ٲکی خراپ و تاوان، به وهی قسه یه ک بده نه ٲالّ خودا که زانیاریتان له سه ری نییه. (١٧٠) کات ٲک به کافره کان بگوترئ: وهرن شو ٲنّ ئه و قورئانه بکه ون که خودای گه و ره داییه زاندووه! ده لٲن: نا، ئیمه ٲه ٲره وی له و شته ده که ٲن که باوو ٲا ٲیرانمان له سه ری بوون له بٲه رستی. ئایا ئه گهر باوو ٲا ٲیرانیان نه زان بوو ٲٲتن و هیدایه تیشیان وهر نه گرت ٲٲت، دیسان ههر ٲه ٲره وییان لٲده که ن؟!

ده سه ته ی سی ٲه م، ئه و که سانه ن که لایه نی عه قیده و ژیا نی دوا ی مردن به لایانه وه گرنگی خو ی هه یه. ئه وان تو ٲژینه وه و به دوا دا چوونی باش سه باره ت به باب ته کانی ٲه یوه ست به غه یب، دین، ٲو ُح، ژیا نی دوا ی مردن ئه نجام ده ده ن. ئه مکه سانه زو ُرت رینی کاته کانیان له ٲو ُژدا بو ُ بیر کردنه وه له ئی مان و ماهیه ته ی مرؤ ُف و ژیا نی دوا ی مردن ته رخانه ده که ن. **کٲشه ی سه ره کی ئه م ده سه ته یه** ئه وه یه که ٲه ٲره وی له شت ٲک ده که ن که بکه و ٲته چوار چٲه وی **خه یالّ و گو مانه کانیانه وه!** ئه وان له قوتا بخانه فه لسه فی و عی رفانی و زانسته ییه کاندایه شو ٲنّ ئه و واتایانه دا ده گه ٲ ٲن که ته نیا و ته نیا ٲه یوه ستن به کت ٲبه ئاسمانی (و حی) یه کانه وه، نه ک ئه وانه ی ٲه یوه ستن به قوتا بخانه زانسته ی و فه لسه فییه مرؤ ُیه کان. وایدابن ٲنّ ئه گهر له سه ده کانی ٲٲشو ودا سه باره ت به قیامه ت، فریشه کان، جنو ُکه و... تاد، باس و گفتو گو ُیه ک له ئارا دا نه بوایه، مرؤ ُف چو ُن ده ٲتوانی درک به م باب ته تانه بکات. خودای گه و ره

سه بارهت به په یوه ندییه کان به میتافیزیکه وه به مجۆره دهفه رمۆیت:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرَّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

{سوره تی (فاطر)، ئایه تی: ٣٩، ٣٦}

(٣٦) ئەوانەش کە کافر بوون، ئاگری دۆزه خیان بو ههیه؛ هه رگیز بریاری مردنیان نادریت و سزای دۆزه خیشیان له سهه سووک ناکریت، به مشپوهیه سزای ئەو کە سانه دهدهینه وه کە زۆر کافرن. (٣٧) ئەوان له ناو ئاگری سوتینه ری دۆزه خدا هاوارده کەن و ده لێن: >>پهروه ر دگارا! له م ئاگره ده رمانبیهینه، هه تا کرده وه ی چاک بکهین، جیاواز له و کرده وه خراپانه ی ئەنجامه ناداون!>> له وه لامدا پییان ده گو تریت: ئایا ئەوهنده ته مه نمان در یژنه کردن کە بیر بکه نه وه و په ند وه ر بگرن، ئایا ئاگادار که ره وه و تر سی نه ریشان بو نه ناردن؟ که وایه بچیژن سزای دۆزه خ، کە هیچ پشتیوانیک نییه بو سته مکاران! (٣٨) به راستی خودای گه و ره زانای نه یینی ئاسانه کان

و زهوییه، به پراستی خودای گهوره زۆر زانایه بهوهی له ناو سنگ و دله کاندای شاردرارهوه. (٣٩) ههه ئهوهی که ئیوهی کردووه به جینشین له زهویدا، جا ههه که سیک کافر بیت، ئهوه زیانی کوفره کهی بو خوی ده گه پڕتهوه، کافرانی به هوی کوفره کانیانهوه لای خودای گهوره هیچ شتیکیان بو زیاده ناییت، ته نیا رق و تورپی خودا نه بیت، ههروهها هیچ شتیکی دیکه شیانی زیاده ناکات، ته نیا زیانمه ندی و به هیلا کچوونی خویان نه بیت.

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِلَهَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا
يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدَارِكْ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ {سوره تی (نمل)، ئایه تی: ٦٤-٦٦}

(٦٤) چ که سیک ههیه سه ره تا دروستکراوه کان دروستبکات، پاشان نوپیان بکاتهوه، دواي ئهوهی که ده یانمریتیت، سه ره له نوپ زیندووین بکاتهوه؟ کئ ههیه پزق و پوزیتان بدات له ئاسمان و زهوییهوه؟ ئایا له گهل (الله) دا خودایه کیت ههیه؟ ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ره بیت) بلی: ده ی ئیوه به لگه ی خوتان بینن له سه ره ئهوهی که خودای گهوره هاوبه شی ههیه، ئه گه ره راست ده کهن. (٦٥) بلی: ته نیا ئهوهی له ئاسمانه کان و زهویدا به غه یب ده زانیت، جگه له زاتی پیروزی (الله)، هیچ که سیک

ئاگاداری غەیب و نھێنی نییە. ئەوانەشی ئێوە پڕوپاگەندە ی ئەوھیان بۆ دەکەن کە غەیب دەزانن، ئەوان خۆشیان نازانن کە ی خودای گەورە لەناو گۆرەکان دەریان دەھێنێت و زیندوو یان دەکاتەوہ. (٦٦) ئەوان زانیارییەکی تەواویان نییە لەسەر ھاتنی رۆژی قیامەت، بە لکو کافران لە دنیادا گومانیان لەو بابە تانە ھەیە، ئەوان خۆیان نابینا (کویر) کردووہ لە ئاستی بینینی حەق.

کەواتە دەگەینە ئەو ئەنجامە ی کە ماناکانی پە یوہست بە غەیب، قیامەت، فریشتەکان، جنۆکە و... تاد، تەنیا لە رپگە ی کتیبە ئاسمانییەکان و وەحی بە مرۆف گەیشتووہ. ھیچ کەسیک توانای ئەو ی نییە بە تەنیا بە ھۆی عەقلەوہ بەم مانایە بگات. ئە گەر کەسیک بیەوێت بە بۆی سەرنجدان و گەرانیوہ بۆ ئەم بابە تە گرنگانە، تەنیا پە یڕەو ی لە قوتابخانە فەلسەفی و عیرفانییەکانی عەقیدە کە ی خۆی بکات، تووشی گومراییەکی ئاشکرا دەبێت.

ئەو قوتابخانە ی لە ئەمڕۆدا لە سەرتاسەری دنیادا خەریکی بانگەواز و بلاوکردنەوہ ی ئەم واتایانەن، جگە لە خامیکی ھاتوو و دروستکراوی زەینی مرۆف، شتیکیتر نین، لە کاتی کدا لەسەر بنەمای فەرمایشتی خودای بەرز و بلند، ئەم واتایانە تەنیا بەرپگە ی وەحی گوازاراونەتەوہ بۆ مرۆف. خودای بەرز و بلند لەمەر پە یوہندی و پە یڕەویکردن لە قوتابخانە فیکرییە مرۆییەکان و واتاکانی ئەو دیوسروشت (میتافیزیک) بەمجۆرە دەفەرمویت:

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ١١٥-١١٧}

(١١٥) وشه و گهت و به ئینى خودای گه وره هه مووی راست و
دروستبوو له پرووی (صدق) و (عدل)، هیچ گۆرانییک به سه ر وشه و
بریار و حوکه کانییدا نایهت، ئه و زۆر بیسه ره به وهی که ده یلین.
زۆر زانیایه به کرده وه کانتان. ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای
له سه ر بیت)، ئه گه ر تو گویرایه لی زۆربه ی خه لکی سه ر زه وی
بکه ی، ئه و گومرات ده که ن و له ریگه ی راست لاتده ده ن، چونکه
ئه وان ته نیا شوین گومان ده که ون. (١١٦) هه روه ها ئه وه ی ئه وان
ته نیا خه ملاندن و پێشبینیه و هیچ هه قیقه ت و یه قینیکی له گه لدا
نییه. (١١٧) خودای گه وره خو ی زاناتره به وه ی که کێ گومرا
ده بیت و له ریگه ی راستی خودا لاده دات، هه روه ها خودای گه وره
زاناتره به وانیه ی هیدایهت وهرده گرن.

دهسته ی چواره م، ئه و که سانه ن که لایه نی عه قیده و ژیا نی
دوای مردن به لایانه وه شتیکی گرنکه. ئه وان سه بهاره ت به
بابه ته کانی په یوه ست به غه یب، دین، رۆح و ژیا نی دوای مردن
بیرکردنه وه ی خو یان هه یه. ئه وان ته نیا له بارودۆخی کدا بابه ته کانی

په یوهست به غهیب پهسه ند ده کهن، که له قورئاندا وه کو تاکه سه رچاوه یه کی ئیمانیان هاتبیت. ئەمکه سانه به و رادده یه بایه خ به عه قیده ی خۆیان دده دن و به لایانه وه گرنگه، که خۆیان هه ولی به دهسته ئینانی دده دن و ههنگاوی بو دهنین و چاوه پڕی ناکهن که سانیتیر فیریان بکه ن. ئەوان ئه وه یان به لاوه په سه ند ه که قسه و فه رمایشتی هیچ که سینک بالآتر نییه له گوته و فه رمایشتی خودا.

خودای گه و ره ده رباره ی ئەمجۆره که سانه ده فه رمویت:

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ {سوره تی (بقرة)، ئایه تی: ٥.٣}

(٣) له سیفات ی مرۆشی خۆپاریز و له خواترس ئه وه یه که: ئیمان به غهیب ده هینن و نوێژه کانیا ن ئه نجام ده دن و له و ماله شی پێمان به خشیون بژیوی مال و مندالیانی لیده دن. (٤) ههروه ها ئیمانیا ن به و قورئانه پیروژه هه یه که بو تو دابه زیوه و به و کتیبه ئاسمانیانه یتریش که بو پیغه مبه رانی پیش تو دابه زیون، یه قین و باوه ری ته و اویشیا ن به پوژی دوایی هه یه. (٥) ئەمکه سانه له سه ر هیدا یه ت و پێنهای ی و پوونا کین و سه ره ره ز و سه ره فرا زن.

زۆرینه ی خه لکی ئەمپو و ابیره که نه وه که باشترین پێگه و ئامانجیا ن بو ژیا نیا ن هه لپژاردوه، له مپرووه وه کوێرانه پیداغری

له سههه بۆچوون و تېروانينه كانيان ده كهه. ليره وه تووشى ده مارگيريهه كى كوړانه ده بن و سه بهرته به ديدگا و بۆچوونه كانى ديكه، بى زانيارى و بىئاگا ده ميننه وه، چونكه واده زانن كا تىك باشتريه و بالا ترين ئامانج و ئايده لۆژيا له بهر ده ستى نه وانه، پيوستيان به وه نيهه گوى له قسه و بۆچوونى كيتير بگرن. خو نه گهر قوتابخانه يه كى تايهت هه بىت باس له ئاسووده يى و به خته وه رى بكات، نه وانه وه كه سه ده مارگيرانه له بهر نه وهى كه هه ميه شه قوتابخانه كهى خو يان به لا وه باشترو له پيشتره، پشت له وه به خته وه رى و ئاسووده ييه ده كهه. جا بۆ نه وهى بتوانين نه وه روونكه يينه وه كه ئايا باشتريه قوتابخانه و ئامانجى ژيان له لاي ئيمه يه، ده بىت به چاو و گو ييه كى كراوه و دوور له ده مارگيرى له ده ره وه بۆ نا وه وه گوى بۆ نه م فه رمايشته چاره ساز و يه كلا ييه كه ره وانه بگرين:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبُشْرَىٰ ۖ فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾
{سوره تى (زمر)، تايه تى: ١٧، ١٨}

(١٧) هه ره وه نه وه كه سانهى خو يان دوور خسته وه له په رستنى

تاغووته کان و گهړانه وه بۆ لای خودای گهوره، ئەوا مژدهی بههشت بۆ ئەو کهسانهیه، مژدهیان پێده! (١٨) ئەوانه ی گوی له گوته و فرهمایشتیک ده گرن و لێی تیده گهن و پهیرهوی له باشتترینه کانی ده کهن و کاری پیده کهن، ئەوانه ئەو کهسانه که خودای گهوره هیدایه تی داون.

باشترین بهرنامه ی ئامانجدار بۆ ژیا نی تاک، ئەو بهرنامه یه که به دیهینه ر بۆ مرۆڤی دارشتووه، نه ک ئەوه ی مرۆڤ بۆ مرۆڤی داناوه، چونکه هه ر ئاده میزادیک (وه کو گشت مرۆڤه کانی دیکه)، له قوناغی کۆرپه له بیه وه به بی زانست و زانیاری ههنگاو ده نی ت به رهو بالغبون و گه شه کردنی لایه نی فیکریی خۆی، جا هه رچه ندیک له دنیا دا بژی و ئەزموون و زانست فیریت، له کۆتاییدا هه ر ده مریت. که واته هه ر فه لسه فه یه ک که ئەو له ژیا ن و بۆ ژیا نی پیاده ی بکات، زاده ی لایه نی زهینی خۆیه تی. له وانه یه دیدگا و فه لسه فه که ی سه باره ت به دنیا وه لامی هه بیت، به لام به دلنیا ییه وه ده رباره ی دوا رۆژ ده سته وسان و بی وه لامه. گشت هه ول و کۆش شه کانی مرۆڤ بۆ لایه نی ئاسووده یی و به ده سته ییانی به خته وه ریه. له روا نگه ی ئەم مه به ست و کرداره وه، سه یری ته مه نه سنوورداره که ی مرۆڤ ده کریت، که بۆ ته مه نیکی مامنا وه ندی که سیکی ته ندروستی هه شتا سا ل ده بیت و سنوورداره

بە ۋە تەمەنە. بە لام ئامانجى سەرەكى دىن ئەۋەيە سەرنجى مەرۇف بۆ
ئاسوودەيى ۋە بەختەۋەرى درىژبىكەتەۋە لە قۇناغى سنووردارىيەتى
تەمەنەۋە بەرەۋ قۇناغى بېسنوور ۋە بېكۇتايى دۈرۈژ. ئەۋ
ئاسوودەيىە دۇنيايىيەكى مەرۇف بەدۈايەۋەيە، تەنیا لەرپىگەي
دېنەۋە بەدەستىت.

پرسىيارىك بۆ بېرەنەۋە: بە بۆچۈۋى ئىۋە، كام دەستەيە
گىرەنە؟

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
{سوره‌تی (الإنسان)، ئایه‌تی: ۳.۲}

(۲) ئیمه مروّقیان دروستکردوو له دلۆپه ئاوێکی تیکه‌ل،
پاشان فیڕیده‌که‌ین و تا‌قیده‌که‌ینه‌وه، هه‌روه‌ها واما‌ن له مروّق
کردوو که بیسه‌ر و بینه‌ر بی‌ت. (۳) ئیمه مروّقیان سه‌رپشک
کردوو، ئیتر به‌ ویستی خو‌ی، یان ئه‌وه‌تا سوپاس‌گوزاری ده‌کات،
یان نا سوپاس و کو‌فرانه‌ی خودای گه‌وره‌ و به‌خششه‌کانی ده‌کات.

به ندی سییه م

ئه گهر تاکیک له ولاتیکی موسلمان له دایکییت، بیهویت، یان نهیهویت، موسلمان دهییت، چونکه باوک و دایک و سیسته می دهسه لات هه مووی موسلمانن. ئیستا ئه گهر ئه م تاکه له ولاتیکی مه سیحیدا له دایکییت، به دلنیا ییه وه دهیته مه سیحی، چونکه کۆمه لگه و خیزانه که ی به وجۆره په روه رده ی ده که ن. به لام ئایا هه قیقه ته که به وجۆره یه که کۆمه لگه بۆمان پرونده کاته وه، یان ئه وه ی که دهییت له ریگه ی بیرکردنه وه وه هه قیقه ت بناسریت؟ به نمونه یه ک بابه ته که ده خه ینه پروو: وایدانین له پۆزی قیامه ت مه سیحیه ک و جووله که یه ک و موسلمانیک بۆ وه لامدانه وه ی خورافیات له عه قیده یاندا، له جزووری خودای گه وه ئاماده ده بن. که سه جووله که که ده لیت: من له خیزانیکه ی جووله که له دایکبووم و لایه نی عه قیده ییم له سه یرکردن و دووباره کردنه وه ی عه قیده ی باوک و دایک و کۆمه لگه وه وه رگرتووه و فیربووم. که سه مه سیحیه که ده لیت: منیش له خیزانیکه ی مه سیحی له دایکبووم و له باوک و دایک و کۆمه لگه که مه وه فیری عه قیده بووم. که سه موسلمان ه که ش ده لیت: من له خیزانیکه ی موسلمان له دایکبووم و له

باوک و دایک و کۆمه‌لگه‌وه‌ فێری عه‌قیده بووم و وه‌رمگرتوه‌وه‌. ئایا به‌ که‌سه‌ موس‌لمانه‌ که‌ ده‌گوتریت، بجۆره‌ به‌هه‌شته‌وه‌؟ نه‌خێر، چونکه‌ یه‌ که‌م، ئه‌مه‌ ده‌رگای به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه‌ی به‌رووی ئه‌وانیتردا کردۆته‌وه‌، دووه‌م، ئێمان و عه‌قیده‌ی قورئانیی، ته‌نیا به‌هۆی بیرکردنه‌وه‌ی خودی که‌سه‌ که‌ له‌ ئایه‌تی قورئان، سرووشت و گیتی (آیات آفاقی) و ئایه‌تی به‌دییه‌ینان و ده‌روون (خلقة البشر) دیته‌ دی. له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ قورئاندا سه‌دانجار داوا له‌ مرۆڤ کراوه‌ که‌ بیربکاته‌وه‌ و کوێرانه‌ لاسایی خه‌زان و باووباپیران و زانایان و کۆمه‌لگه‌ نه‌کاته‌وه‌:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أُولُو جُنَّتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ (سوره‌تی (زخرف)، ئایه‌تی: {٢٤.٢٢})

(٢٢) ئه‌وان ده‌یانگوت: ئێمه‌ باووباپیرانی خۆمان له‌سه‌ر جۆره‌ په‌رستشیکی بینیوه‌ و به‌شوین ئه‌واندا ده‌روین و لاساییان ده‌که‌ینه‌وه‌! (٢٣) به‌مشێوه‌یه‌ له‌پێش تۆشدا بۆ هه‌یج شار و دییه‌ک پیغه‌مبه‌ر و ترسینه‌ر و ئاگادارکه‌ره‌وه‌مان نه‌ناردووه‌، ئه‌وانه‌ی

دهسه لاتدار و ناودار بوون گوتوو یانه: ئیمه به شوین باووباپیرانی
خۆماندا ده پۆین و لاساییان ده کینه وه. (٢٤) پیغه مبه ره که یان پیی
گوتوون: ئایا ئه وهی من بۆم هیناون هیدایه تبه خستر نییه له وهی
باووباپیرانی خۆتان له سه ره بینیه؟ ئه وانیش له وه لامدا گوتوو یانه:
ئیمه کافرین به وهی هیناوته و باوه رمان پیی نییه.

هر که سیک به راستی به شوین هه قیقه تدا بگه ریت،
به دنیاییه وه پییده گات. ئیمه هه موومان به وه رازین که له
فه رمایشتی خودای گه وه ره بالآتر نییه و هیچ گوتیه که له ئاستی
گوتیه ئه ودا نییه و قورئانه که ی به رادده یه که به نرخ و گرنگه که
ده گونجی ئایه تیکی بیته مایه ی هیدایه ت. که سیک که بیر له
قورئان بکاته وه، خودای گه وه ره به ئینی دنیایی و هیدایه تی
پییده دات:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
﴿٦٩﴾ {سوره تی (عنکبوت)، ئایه تی: ٦٩}

(٦٩) ههروه ها ئه و که سانه ی له پینا و ئیمه دا جیهادیان کردو وه،
به دنیاییه وه هیدایه تیان ده ده یین بۆ ریگه ی راستی خۆمان و خودای
گه وه ره له گه ل چاکه کاراندا یه.

سه رنجی وشه ی >> لهنه دینهم << بده ن. ئه م وشه یه به واتای هیدایه تی
ته واو و یه کلا که ره وه دیته، به مه رجیک که سه که خۆی ویستی
له سه ره ئه و هیدایه ته بیت. هیدایه ت له ئیماندا، پیویستی به هه ول و

رووبه پرووبوونه و تيكۆشانتيكي بچووك هه يه. بابه تي ئيمان وه كو شيكردنه وه ي هاو كيشه ي بيركاري نيه و پتويستي به فورموله ي ئالۆز و ياسا و پيساي ناروون نيه. ئيمان شتيكي زۆر قورس نيه، چونكه تهنيا پتويستي به ئه نجامگيرييه كي گشتي هه يه، كه ئه ويش به بيركردنه وه له نيشانه كاني خوداي گه وه دپته دي. عه قيده ي ده ستا و ده ستپيكر او و لاسايي نيه، به لكو پتوه ري ناسين و زانيني عه قيده و ئيمان، وه حي (قورئان) ه. به شيويه كي گشتي، پتوه ري عه قيده، قسه ي مرۆقه كان نيه، به لكو تهنيا فه رمايشتي خودايه. له باس و بابه تي ئيماندا چه ند خاليكي گرنگ هه ن ئامازهن بو ئه وه ي كه:

ئه گه ر كه سيك به شوين هه قيغه تي ئيمان وه بيت، نابيت چاوه ري بكات كه پيگه ي دروستي عه قيده خوي بو خوي و به بي هه ول بچه سپيت، يان ئه وه ي به لاساييكردنه وه ي كه سانيتر و ابزائيت پيگه ي راستي گرتۆته به ر. لايه نيكي گرنكي ديكه ئه وه يه كه ناكريت بابه تي عه قيده و ئيماني راست و دروست، په رده پوش بكريت. ئه م روانگه يه به دريژايي ته مه ني مرۆقه و په يوه ندي به سه ره كيترين برياري ژياني مرۆقه وه هه يه، چونكه په يوه ندي به هه لژاردني ئاگايانه ي به هه شت و دۆزه خه وه هه يه، له گه ل ئه وه دا ده بيت هه ر كه سيك به دريژايي ژياني خوي، لانيكه م بو ماوه يه كي كورتيش بيت، كاتيكي دياربيكات بو جيگيركردن و پروونكردنه وه ي عه قيده كه ي، كه به دريژايي ئه م كتيبه هه ولدراوه هه نگاوي

یه که می ئەم ړینگه یه ړوونبکړیته وه، هه تا به باشی بیرى لیبکه نه وه. سهرکه شیبیه کانی مروۆ و سهرپیچیکردنى له فهرمانه کانی خودا و کوفر، هیچ زیانیک به هیز و دهسه لاتی خودای گه وړه ناگه یه نیت و هیچ کاره سات و زیانیکیش به سیسته می بوونه و هه ران ناگه یه نیت. له راستیدا کوفرانه بژیړی ئیمه، نابیته هوى ېړنى باران و به فر، سیسته می ړوژ و شهو ناگوړی و کیشه و که موکورتى ناخاته نیو بوونه و هه رانه وه، به لکو زیانى ئەمکاره به ته نیا بهر خو مان ده که ویت؛ هه روه کو که سیک که نه خو ش بیت و دووره په ریز و نکولى لیبکات له وهى سهردانى پزیشک بکات، ئەوا زیانى ئەو کاره به ته نیا بهر خودى نه خو شه که ده که ویت و پزیشک هیچ زیانیک ناکات. سهرنجبدن که هه لېژاردن له بوتهى ئیمان، هه میشه له لایه ن خودى مروۆقه وه ده بیت و له ړوژى قیامه تیشدا ته نیا خودى خو مانین که ده بیت وه لامى پرسیاره عه قیده ییه کان بدهینه وه و هیچ مروۆقیکیتر نییه ده مړاست و وه لامده ره وهى ئیمان و عه قیده مان بیت. پېویسته عه قیده ی هه ر مروۆقیک به به هیزترین ئامرازه وه گریدرابیت. ده بیت ئیمان له سهر بنه ماى کتیبى ئاسمانى (قورئان) دامه زرابیت و فهرمايشته کان، چو نیتى گواستنه وه یان، گوته ی مروۆقه کان و ړیبه رانى ته رېقه ت و دین، لایه نه زانستى و فه لسه فییه کان له ړوژى قیامه تدا، شایه نى له سهر وه ستان نین و ناتوانرى پشتیان پنبیه سترى. زوړیک له ئیمه کاتیک ده مانه وى ئو تومبیلکی نوى بکړین، چه ندین ړوژ و هه فته سه باره ت به باشی

و خراپی تۆتۆمبیله‌کان پرسیار له دۆست و نزیکه‌کانمان ده‌که‌ین، سه‌ردانی پێشانگا‌کانی تۆتۆمبیل ده‌که‌ین و پرسیار له زۆری و که‌می نرخه‌کانیان ده‌که‌ین و راپۆژیان پێده‌که‌ین. ئایا به‌ ئه‌ندازه‌ی ۱/۱۰ ئه‌وه‌ گرنگی و بایه‌خ به‌ ئێمان و عه‌قیده‌مان ده‌ده‌ین؟ ئایا هه‌ر به‌و جو‌ره‌ی که‌ بۆ کرینی تۆتۆمبیلێک کات ته‌رخانه‌که‌ین، ئاماده‌ین بۆ روونکردنه‌وه‌ و دیاریکردنی بنچینه‌ عه‌قیده‌یه‌یه‌کانی خۆمان کات ته‌رخانه‌که‌ین؟ له‌ کاتی‌کدا که‌ ژيانمان له‌ سه‌ر بانه‌ما و بناغه‌ی ئێمان و عه‌قیده‌ داده‌مه‌زێت!

خالیکی دیکه‌ی گرنگ ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر مرۆڤێک بۆ دۆزینه‌وه‌ی هیدایه‌تی واقعی، ده‌بی‌ت به‌جو‌ری‌ک قورئان بخوێنێت که‌ رێگه‌ بدات پێپه‌و و رێبازه‌که‌ی بۆ روونبکاته‌وه‌، نه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵ مه‌به‌سته‌کانی و گریانه‌کانی پێشووتریدا به‌ره‌و لای قورئان بچێت. بۆیه‌ له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی قورئان ئه‌و هیدایه‌ت بدات، ئه‌و قورئانی ئاراسته‌کردووه‌ و به‌ره‌و لای خۆی راپیکیشاوه‌!

مرۆڤشی ئامانجدار ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ رێگه‌ی ژیان و عه‌قیده‌ی خۆی له‌ گه‌ڵ قورئاندا به‌راورد ده‌کات. پاشان هه‌ر به‌شی‌ک له‌و تیپروانینه‌ی قورئانی نین، بو‌یرانه‌ ده‌یانسپێته‌وه‌ و له‌ هه‌ر به‌شی‌کیشدا که‌موکوری هه‌بی‌ت، سوود له‌ قورئان وهرده‌گریت و پێده‌کاته‌وه‌ و له‌ ئه‌نجامدا ده‌بی‌ته‌ خوا‌ه‌نی عه‌قیده‌یه‌کی هاوسه‌نگی قورئانی. پێی‌سته‌ به‌جو‌ری‌ک دا‌وای یارمه‌تی له‌ قورئان بکه‌ین، که‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا بۆ هه‌ر به‌شی‌ک له‌ په‌یکه‌ری ئێمان و عه‌قیده‌مان

ئایه تیک هه بیّت که بگه رینهوه بۆی.

وینه ی یه که م	وینه ی دووهم

که سیّک که قورئان هیدایهت و رینموونی ده کات. که سیّک که بۆ مه به ستیّک قورئان ده خوینیت.

له گه لّ ئه وه دا، کیش شه یه کی دیکه که هه یه بریتیه له لیکدانه وه ی که سیی بۆ قورئان؛ واته ئه وه ی که تاکه کان هه ولده دان رپووداوی میژووی و دیدگای که سانیت به زۆر له گه لّ قورئاندا هاوسه ننگ و هاوئاست بکه ن. له بابه تی ئیماندا ده بیّت رپووداوی میژووی فهرامۆش بکریّت و رپو له قورئان بکریّت، که به هیزترین سه رچاوه و ئینسایکلۆپیدیای ئیمانییه. به داخه وه له کۆمه لگه ی ئیمه دا به و شیوه یه بیرده کریته وه که ته نیا که سانیک تاییهت هه ن سه بارهت به دین، ئاگایی و زانستیان هه یه، بۆیه له به رامبهردا باشتر وایه ئه مکه سانه له جیات ی ئه وانیت ره له کۆمه لگه دا بیر بکه نه وه و پاشان به خه لک بلین، له به ره وه ی جگه له ئیمه هیه که سیّک له قورئان تیناگات و ئیمه له مپروه وه ده رباره ی ئیمان لیکۆلینه وه مان کردووه و وانه مان خویندووه؛ که واته هه موان لاسایی ئیمه بکه نه وه و سه بارهت به دین، چیت ره پێویست ناکات هیه که سیّک بیر بکاته وه. ئه گه ر بریار بوایه ته نیا

مرۆڤگه ئێکی تایبەت له قورئان تیبگه و ده‌رباره‌ی ئه‌رکانه‌کانی ئیمان زانست و ئاگاییان هه‌بێت، ئه‌وا قورئان به‌ته‌نیا به‌سه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ تایبه‌ته‌دا داده‌به‌زی، به‌لام راستیه‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که قورئان بۆ گشت مرۆڤایه‌تی دابه‌زیوه‌ و بچووک و گه‌وره‌ لێی به‌هه‌روه‌رن:

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾ {سوره‌تی (قمر)،
ئایه‌تی: ١٧. ٢٢. ٣٢. ٤٠}

(١٧) ئیمه‌ قورئانمان بۆ زیکر و په‌ند و ئامۆژگاری ئاسانه‌کردوه‌، ده‌سا ئایا که‌سیک هه‌یه‌ په‌ندی لێوه‌ربگریت؟

بیگومان راھێنان و فیربوونی ته‌وحید کاریکی ساده‌ و ئاسانه‌، به‌لام یه‌خواپه‌رستبوون و ته‌قواداربوون، کاری به‌نده‌ راسته‌قینه‌کانی خودایه‌. قورئان ئه‌و کتێبه‌یه‌ که‌ خودای گه‌وره‌ به‌ ئێنیداوه‌ هه‌تا رۆژی قیامه‌ت له‌ گۆڕین و ده‌ستکاریکردن بپاریزێت. قورئان په‌رجووه‌ و پارێزراوه‌ له‌ ده‌ستکاریکردن و تاکه‌ سه‌رچاوه‌ی عه‌قیده‌ی مرۆڤایه‌تییه‌:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ {سوره‌تی (حجر)،
ئایه‌تی: ٩}

(٩) ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندوه‌ و هه‌ر ئیمه‌ش ده‌پاریزین.

هه‌روه‌ها:

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ

تَجَدَّ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ {سوره تی (کهف)، ئایه تی: ٢٧}

(٢٧) ئە ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، بۆیان بخویننه وه له و قورئانه ی که خودای گه وه بۆ ی ناردووی، هیچ گۆرانییک به سه ر وشه کانیدا نایه ت، ئە گه ر شوین قورئانی پیروژ نه که ویت، ئە و ا جگه له خودای گه وه، هیچ په ناگه یه کت نییه که هه نای بۆ به ریت.

له قیامه تدا، پیغه مبه ری ئیسلام(دروودی خودای له سه ر بیّت)، گله یی له ئومه ته که ی ده کات له سه ر به جیهیشتن و کارنه کردن به قورئان. پیغه مبه ری مه زن بۆ ماوه ی(٢٣) ساڵ به رگه ی په نچ، ئازار، شه و نخونی، جه نگ و دوور خستنه وه و ده ربه ده ری، برسیتی و مه ترسی مالی و گیانی گرت، هه تا کو په یامی خودای گه وه بگه یه نیّت به مروّقیایه تی. له ئە مرۆدا خه لکی بۆ به ده سه تهینانی ده رامه ت و بژیوی، چه ندین کاتژمیر ته رخانه ده کهن، کاتیکی باش ده ده ن به بوا ری خویندن و پشو و سه رگه رمییه کان، که چی له رۆژیکدا ته نانه ت ئاماده نین بۆ چه ند خوله کییک به بیرلێکردنه وه وه قورئان بخویننه وه:

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ {سوره تی (فرقان)، ئایه تی: ٣٠}

(٣٠) پیغه مبه ری خودا(دروودی خودای له سه ر بیّت) ده فهرمویت: ئە ی په روه ردگار! به راستی گه له که م(ئومه ته که م) وازیان له قورئان هینا!

بابه‌تی ئیمان شتی‌که که پێویسته هه‌ر مروّقی‌ک له خۆیدا کاتیکی گرانبه‌های ژیا‌نی بو‌ ته‌رخانبکات و له‌وباره‌یه‌وه بیربکه‌ته‌وه. سه‌رنج‌ده‌ن نه‌و بابه‌ته‌ی لێره‌دا ده‌مانه‌وێ ئاماژه‌ی پێبکه‌ین، نه‌مه‌یه که له کۆمه‌لگه‌که‌ماندا زۆری‌ک به‌وجۆره بیرده‌که‌نه‌وه که عه‌قل و فیکریان له سه‌ری مروّقه‌کانی دیکه‌دا جیگیر بووه و له‌جیات‌یه‌ ئه‌لێنجانی تاکه که‌سی خۆیان له‌مه‌ر عه‌قیده‌یان، ده‌گه‌ڕینه‌وه بو‌ که‌سانێکی تابه‌ت، بۆیه به‌دنیاییه‌وه کێشه سه‌ره‌کیه که هه‌ر لێره‌دایه. خودای گه‌وره له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی: ده‌رباره‌ی دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئایه‌ته‌کانی قورئان و دروستکردنی بو‌ونه‌وه‌ر، خۆتان بیربکه‌نه‌وه، نه‌ک ئه‌وه‌ی به که‌سانێکی دیکه بلێن له‌جیات‌یه ئێوه بیربکه‌نه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت) بو‌ که‌سانی تازه‌ موس‌لمان قورئانی ده‌خوینده‌وه و چاکسازی له‌ ئیمان و عه‌قیده‌یان ده‌کرد، پێی نه‌ده‌گوتن ئیستا ئیدی دوا‌ی بیستنی ئه‌م ئایه‌تانه‌ ده‌رباره‌ی ئیمان، بچن بو‌ لای ئه‌بوجه‌ل و ئه‌بوله‌هه‌ب، سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته عه‌قیده‌ییانه‌ راوێژیان له‌گه‌ڵ بکه‌ن. ئه‌وان خۆیان کاتی‌ک هه‌قیقه‌تیان به‌رگویی ده‌که‌وت، ده‌یانزانی بو‌ونی هه‌یه و پراسته. زۆری‌ک له‌ ئیمه‌ش ئیمانی وه‌کو بابه‌تی‌کی فی‌رکاری، ده‌ست به‌ ده‌ست وه‌رگرتووه و وه‌کو شتی‌کی بێ زمان و دا‌پۆشراو سه‌یری ده‌کات. عه‌قیده‌ی هه‌ر مروّقی‌ک له‌ری‌گه‌ی بیرکردنه‌وه و هه‌لێنجانه‌کانی به‌ده‌ست‌دیت و

وهرده گيريت، جا له مبارديه وه ناتوانريت له بهري بيرڪردنه وهی
 كه سانيترا (باوک و دايک، زانايان و ڪومه لگه) بگيريتنه وه
 و (ڪوپي) بکريت. نه گهر كه سيڪ بيه ویت سه بارهت به ميرات
 ليڪولينه وه بکات، نه واه سهر وکاري له گهل زانستي فيقهه دايه،
 به لام نه گهر كه سيڪ بيه ویت به شيويه كي گشتي له ته وحيد
 تيبگات، نه واه دهيت بگهريتنه وه بو بيرڪردنه وه له قورئان. له
 ئيستادا كه سانيتكي زور هه ن كه له نوٽر داناپرين، كه سانيتكن بو
 بهرزه وندي گشتي ڪارده ڪن و... تاد، به لام نه گهر بيت و ئيماني
 نه مکه سانه به نه ندازهی سهره دهرزيه ڪ تیکهل به شيرک بيت،
 نه واهيچ يه کيک له و کرده وانه يان له لای خودا وهرنا گيريت.
 كه واته لانيکه م سهرچاوهی بيرڪردنه وه کان بو نه و اتايانهی
 باسکران، هيچ زيانيتكي نيه. نمونه يه كي دیکه: وايدابنين له
 پوليكي وانه گوتنه وه واهه نامادهن. پيشتر پيتان راگه يه ندراوه كه
 تاقیکردنه وهی دواتري وانه كه ڪوتايي (final) ه، پرسياره کاني
 تاقیکردنه وه كه له بازنه ی ناوه ندي تاقیکردنه وه کان، به شيويه
 وزاري له کتيبه كه وه ناماده ده کرين و کاغه زی تاقیکردنه وه کانيش
 ههر له وي وردبينيان بو ده کريت. له گهل نه واه له پولي وانه کان،
 ماموستا پيتانده ليت: له جياتي خویندن کتيبه كه، من خوم
 کورته يه ڪتان پيده ليم وه کو (ملزمت)، کورته يه ڪ كه داواکاري
 كه متره بو خویندن، جا ليره دا نه وانه ی هوشمهند و به ئاگان، به
 ره چاوکردني ئاگادارکردنه وهی پيشوه خته ی بازنه ی ناوه ندي

تاقیکردنه وه کان (وزاری)، وێرای کورته (ملزمة)ی مامۆستا، خۆیان کتێبه که (منهج) ده خوین، به لām ئهوانه ی نه زانبوون، راسته وخۆ قسه کانی مامۆستایان وه کو به لگه ی تهواو له بهرچاوگرت و ته نیا پشتیان به و کورته یه به ست که مامۆستا پپی گو تبهوون. بۆیه له رۆژی تاقیکردنه وه که دا کاتی که پرسیاره کان دابه شده کرین، هه موان ده بینن که گشت پرسیاره کان له خودی کتێبه که وه هاتونه ته وه و ئه وه ی مامۆستا ئاماده ی کردوه، هیچ پرسیاریکی ئینه هاتۆته وه. ئایا براوه ی راسته قینه له رۆژی تاقیکردنه وه که کێیه؟

قورئان له بۆته ی ئیابندا بۆ ئیمه، حوکمی کتێبیکی مه نه جیی بالای هه یه. پاش خستنه پرووی ئه و نمونانه ی سه ره وه، هیشتا که سانیکی زۆر هه ن به هۆی ئه وه ی که تا ئیستا خۆیان به شایه ن نه زانیوه و سه به رته به ئیانه که یان بیریان نه کردۆته وه، بۆیه په سه ندکردنی ئه و نمونانه ی سه ره وه به لایانه وه کیشه یه. پیشیارمان بۆ ئه و که سانه ئه وه یه که ته نانه ت ئه گهر هه رسکردنی ئه م بابته و ته وه رانه به لایانه وه شتیکی دژواره، ئه و له خۆبردوانه به دیدیکی هه قیقه تخوازان وه له بیرکردنه وه به رده وامبن و به ئینی هیدایه تی خودایی له بیرنه که ن. وه کو ئه و که سه نه بن که دوا ی رووداویکی دلته زین، به زۆر هه ولده دات له بیریکات، به لکو به وردی بیر له بابته کانی ئه م به شه و به شه کانی دیکه بکه نه وه. ئه گهر که سییک بترسیته له وه ی به بیرکردنه وه و مو تالا کردن،

لایه‌نی عه‌قیده‌یی خۆی له‌ده‌ست‌بدات و نه‌توانیت به‌رگری لێ‌بکات،
ئه‌وه‌ ئه‌م عه‌قیده‌یه‌ عه‌قیده‌یه‌کی راس‌ته‌قینه‌ نییه‌ و ته‌نیا وه‌هم و
خه‌یاڵه‌.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾
 {سوره تی (انفال)، ٢٢یه تی: ٢٢}

(٢٢) بیگومان خراپترینی ئەوانە ی بەسەر زهویدا دەرۆن له لای
 خودای گه‌وره، ئەو که‌رانه‌ن که گوییەکانیان داخراوه له ئاست
 بیستنی هه‌قدا، هه‌روه‌ها ئەو لالانه‌ش که زمانیان لاله له گوتنی
 هه‌ق، ئەوانه له فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خودای گه‌وره‌تیناگه‌ن
 و بیرى لێناکه‌نه‌وه

بهندی چوارهم

لهم به شه دا تیشک ده خهینه سه ر ئایه ته قورئانییه کان بۆ خستنه پرووی هیز و دهسه لاتی په رهای پهروهردگار. ئایه تگه لیک که تیروانین و جیهانیینی مرۆڤ له زهوییه وه به ره و ئاسمان و بوونه وه ران بانگه یشت ده کات. سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بدەن:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاحِقَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ {سوره تی (حجر)، ئایه تی: ١٩، ٢٥}

(١٩) زهویمان راخستوو وه کوفهرش و پرایه خ و شاخه کانمان وه کو میخ تیادا دا کو تیوه، هه موو پرووه کیکیشمان تیدا پرواندوو به ئه ندازه یه کی دیاریکراو. (٢٠) سه رزه ویشمان بۆ کردوون به شوینی ژیان و هوکاره کانی پرزهمان بۆ داناون، ههروه ها بۆ ئه وانه یتریش که

ئێوه‌ پرزقیان ناده‌ن؛ وه‌ کو‌ تیکرای ئازهلان. (٢١) هیچ شتیک نییه‌ که‌ خه‌زینه‌ کانی له‌ لای خودا نه‌بیت، داینا به‌ زینین له‌ ئاسانه‌ وه‌ بۆ زه‌وی و به‌نده‌ کان، مه‌ گهر به‌ نه‌دازه‌یه‌ کی دیاریکراو به‌ گویره‌ی پیوستیان. (٢٢) هه‌روه‌ها (با) ده‌نیرین بۆ سه‌ر هه‌وره‌ کان و ئه‌ویش پری ده‌کات له‌ ئاو و دار و دره‌خته‌ کانش ده‌پیتیندری بۆ ئه‌وه‌ی بێته‌ به‌ره‌م، هه‌روه‌ها له‌ ئاسانه‌ وه‌ ئاوێکی سازگارتان بۆ داده‌به‌ زینین بۆ خواردنه‌ وه‌ی خۆتان و ئازهل کانتان و ئاودانی زه‌وی، به‌لام ئێوه‌ ناتوانن گلیبده‌ نه‌وه‌، ئه‌ گهر خودای گه‌وره‌ داینه‌ به‌ زینیت و له‌ زه‌ویدا گلیبده‌اته‌ وه‌ بۆتان. (٢٣) ژیان و مردنی دروستکراوه‌ کان به‌ ته‌نیا به‌ ده‌ستی خۆمانه‌ و هه‌ر ئیمه‌ش ده‌میننه‌ وه‌. (٢٤) بێگومان ئیمه‌ به‌ ئاگاین به‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئاده‌مه‌ وه‌ تا کو ئیستا مردوون و له‌ ناوچوون، به‌ وانه‌ش که‌ له‌ ژیاندان و ئه‌وانه‌ش تا پرۆژی دوا‌یی دینه‌ دویاوه‌. (٢٥) بێگومان په‌روه‌ر دگاری تۆ خۆی هه‌شریان ده‌کات و کو‌یانده‌ کاته‌ وه‌، به‌ دلناییه‌ وه‌ خودای گه‌وره‌ زۆر کار به‌ جی و زانایه‌.

له‌م ئایه‌ تانه‌ دا خودای گه‌وره‌ به‌ باسکردنی هیز و توانای خۆی و ئه‌و به‌خششانه‌ی به‌ مرۆشی به‌ خشیوه‌، به‌ ئاگامان ده‌هینیته‌ وه‌. خودای گه‌وره‌ زه‌وی ئه‌فراندووه‌ و بۆ مرۆفه‌ کانی رامکردووه‌، به‌ جوړیک له‌ کاتی رۆشیتندا دوچار ی ماندوو بوون و ده‌ردیسه‌ری نه‌بین. گریمان ئه‌ گهر زه‌وی به‌ جوړیک بوایه‌ که‌ مرۆف له‌ کاتی رۆشیتندا به‌ ناویدا رۆبچوایه‌، ئاخۆ ده‌بوو مرۆف تووشی چ

نه ههمه تی و ئازاریک ببوایه؟! به لām خوداوه ند زهوی وه کو
 فه رشیک له ژیر پێماندا راخستووه و کێوه کانی له سه ر
 جیگیر کردووه. کێوگه لێک که بوونه ته قه لغان و به رگریکاری گیان
 و مائی مڕۆڤ له بوومه له رزه و لافاو. کێوگه لێک که بوونه ته
 سه رچاوه ی زۆریک له گژوگیاخۆراکی و ئاژه لێیه کان و به ره که تی
 زۆریک له مڕۆڤه کان. هاوکات خودای گه وره ش له و باره یه وه
 فه رموو یه تی: که له هه ر گژوگیایه ک جوړیکی هاوسه ننگان
 پواندووه. دروستکراوه کانی خودای گه وره به جوړیکن که هیه چ
 که موکو پیه ک له دروستکردنیاندا نییه. هه موو پوژیک
 گه واهیده ری ئه و راستیه یین که جیلوه ی نوێ له هیزی نه پراوه و
 بێهاوتای په روه ردگار له بوونه وه رانی دا له لایه ن توێژه ران و
 بیرمه ندانه وه ئاشکرا ده کریت. ئه م ئاشکرا کردانه ش سه ره پای
 ئاژه لāن و گژوگیا و بوونه وه ران، له په یوه ندی به جه سته ی مڕۆڤ
 دانا پریت و ئه ویش ده گریته وه. خودای په روه ردگار له هه موو
 شوینیکی قورئاندا ئه وه ی پێرا گه یاندوین که هه موو ئه و کارانه ی
 ئیمه، (خودای گه وره) ئه نجامیده دات، له (بلاو کردنه وه و چاندن و
 پێگه یاندن). ته نه نه ت هیه چ دروستکراویک له ناو
 دروستکراوه کاندا، به بی ریگه پێدانی خودای گه وره ناتوا نیت
 بوونی هه بی ت. ئه وه خودای گه وره خۆیه تی ویستی له سه ر
 ئه نجامی ئه مکاره یه و بوونه وه ران خۆیان هیه چ توانایه کیان نییه.
 خودا خۆی بژیوی ده گه یه نیته ده ستیان. میرووه کان، بوونه وه رانی

ئاوی، بآلنده کان و ئه و بوونه وهرانهی به میکرو سکۆپ ده بینرین، ئاژه له درنده کان و مالییه کان و... تاد، که هه موویان پزق و بژیویان له سه ر خودایه، ئه گهر تیکرای مرۆقه کان ده ست بده نه دهستی یه ک، توانایان نییه پزوی ژماره یه کی که م له م بوونه وهرانه ش داینبکه ن. هه ر خودایه که پزوی مرۆقه کان ده دات. گشت مرۆقه کان، له موسلمان و مه سیحیه وه بگره هه تا ده گاته کافر و هاوبه شپریارده ر، هه موویان به هره وهرن له پزق و پزوی خودای پهروه ردگار و به هیچ شیوه یه ک پزق و بژیویان لی نه گیراوه ته وه و خودا وه ند پزق و پزویان پی ده گه یه نیت. گه نجینه ی هه موو شتیک له لای خودای گه وریه و هیچ شتیک نییه که ته نانه ت که میک له ده سه لات و زانستی خودای گه وره به ده ر بی ت و ئاگای لی نه بی ت. ئه مه ش به و واتایه دی ت که خاوه نداری تی هه موو شته کان بو خودا ده گه ری ته وه و ته نیا (الله) یه سه ره پر شتی ته واوی ماهیه تی بوون ده کات. له گه ل ئه وه شدا، خودای پهروه ردگار به خششه کانی خو ی به شیوه یه کی روون و دیاریکراو به سه ر به نده کانیدا داده به زینی ت؛ بو نموونه: به خششه کانی وه کو باران و به فر، ته وژمی هه وا و جووله ی هه وره کان، پوونا کی خو ره تاو، زانست و فیر بوون و... تاد، له ژیر ده سه لاتی ته واوی خودای گه وره دایه و هه میشه به پیی پیوه ریکی روون و دیاریکراو به سه ر به نده کانیدا دایده به زینی ت. ئه گه ر به درژیایی ته مه نمان نزا بکه ین که خودا وه ند زانستی کمان

پيڤبه خشيٲ زياتر له تواناي عهقليمان، ئهوا بينگومان شتي لهو جوړه ٲوونادات، چونكه ته نيا خودايه ده توانيٲ تاگداري هه موو دروستكراوه كاني بيٲ و به پيٲي ٲيويستييان ٲرزق و ٲوژبيان بدات. ئايا هه تا ئيستا سه رنجي سروهي با و هه واي دهوړوبه رتداوه؟ هه ر ئه م بايه يه ده بيٲته هؤي جوولهي هه وره كان و پيٲاندني گژوگيا و بژيوي ئازهلان له سه ر زه وي. هه روه ها ئه م سروهي بايه يه ده بيٲته هؤي پيٲكد اچووني هه وره كان و ٲرٲوونيان له ئاو و گواستنه ويان بو شوينه ٲيويسته كاني سه ر زه وي. له ئه نجامدا باران ده باريت و گشت مرؤڤ و بوونه وهراني زيندوو تير ئاو ده كات. له ئايه ته كاني قورئاندا خوداي ٲه روه ردگار جه خت ده كاته وه له سه ر ئه وي كه هه ر ئه وه به هؤي ئه م ٲرؤسه جوان و ٲر مانايه وه مرؤڤه كان تير ده كات، له كا تيٲكد كه ته نانه ت مرؤڤ تواناي هه لگرتن و گلدانه وي ئاويشي نيه. سه رنجي ئاوي به نداوه كان بدهن. دواي باريني باران، به نداوه كان ٲر ده بن له ئاو، به لام ئايا ئه م ئاوه هه ر به و شيوه يه ده ميٲيٲته وه؟ ٲر يكي زور له م ئاوه به زه ويدا ٲو ده چيٲ و ٲر يكي زوريشي ده بيٲ به هه لم و به هه وادا بلاو ده بيٲته وه. له كوٲا ييدا ٲاش ماوه يه ك، دووباره به نداوه كه ئاوه كه ي ده سه تده دات، هه تا ئه و كاته ي بو جار يكيتر باراني به زه يي خوداي ٲه روه ردگار زه وي و گيانداران و مرؤڤه كان تيراو ده كاته وه.

له هه موو ئه مانه گرنگتر، هيٲز و ده سه لاتي خودايه له مراندن و زيندوو كردنه وي بوونه وهر. به خشيٲني ژيان و مردن ٲه يوه سه ته به

زاتی پهروهردگار. خودای بهرز و بلند له پاییز و زستاندا، درهخت و گژوگیا و شکده کات و دهیانمرییت، پاشان له وهرزی به هاردا دووباره ژبانیان پیده به خشیت و زیندوویان ده کاته وه. هه مان ئه و خودایه ی که ژیان و مردنی درهخت و گژوگیای به دهسته، توانای ههیه مروّشیش له دواى مردن، زیندوو بکاته وه. پاشئه وه ی که مۆلّهت و ئاکامی گشت مروّشایه تی به ره و کۆتا گه یشت، خودای گه وه دهیانمرییت و ته نیا خۆی ده بیته میراتگری ته واوی بوونه وه. زهوی و ئه وهشی که تیا یدا یه له (گژوگیا و ئاژه لّان و خشۆ که کانه وه بگره هه تا ده گاته دار و بهرد و شار و ولّتان و زانست و هونه ره کان)، هه موویان له ده سه لّاتی مروّف دینه ده ره وه و ده چنه ژیر ده سه لّاتی میراتگری سه ره کی. خودای بهرز و بلند یه که م و کۆتاییه، (هو الاول والاخر؛ واته هه ره ئه وه له بارودۆخی رابردوو و داهاتوو به ئاگایه و ده سه لّاتی به سه ره هه موو شتیکدا هه یه. له کۆتاییشدا هه موو مروّشیک له جزووری خودادا لیپرسینه وه ی له گه لّدا ده کریت. هه ره ئه وه شه سیفه تی (علیم)؛ >دانا ی ره ها به بارودۆخی به نده کان و بوونه وه > و (حکیم)؛ >حه کیمی ره ها له پۆزی و کار و به خشش و نو یگه ری >.

له سه رده می پیغه مبه رمان (دروودی خودای له سه ر بیت)، زۆریک له خه لکی، به له بهرچاونه گرتنی به خششه فراوانه کانی خودا، پرسیا ری ئه وه یان ده کرد، که ی قیامهت بهرپا ده بیته؟ زانستی سه ره لّدانی قیامهت، ته نیا له لای خودای گه وه ره یه. >هه ره

کهسیک مرد، قیامهتی بهرپا بووه. کهواته کاری ژیرانه ئهوهیه به پهندههرگرتن له رابردوو، کهمیک بیر لهخۆمان و دهستووری خودای گهوره(قورئان) بکهینهوه، چونکه مردنمان دهستیپیکی قیامهتمان و دوای ئهوه تهنانهت بو چهند چرکهیه کیش ناتوانین پیاسهیهک به دونیادا بکهین.

پرسیاریک بو بیرکردنهوه:

. به لگهی راستهقینهی خوداوهند له دههرکهوتنی هیژ و دهسهلاتی بو مروّف چییه؟

. ئهوهی که ههر کهسیک مرد، قیامهتی دهستیپیکردوو، واتای

چییه؟

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
غَفُورًا ﴿٤٤﴾ (سوره‌تی (إسراء)، ئایه‌تی: ٤٤)

(٤٤) هه‌رچی له‌هه‌وت ئاسمانه‌کان و هه‌وت چینه‌که‌ی
زه‌ویدا‌یه، هه‌مووی ته‌سبیحاتی خودای گه‌وره‌ده‌کات، هیچ شتیک
نییه‌زیکر و ته‌سبیحاتی خودای گه‌وره‌نه‌کات، به‌لام ئیوه‌ی مروّش
له‌ته‌سبیحاتی ئه‌وان تیناگه‌ن. بی‌گومان خودای گه‌وره‌زور
نه‌رمونیان و له‌سه‌رخۆ و لیخۆشبووه‌به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی.

به ندی پینجه م

بۆچی خودای گه وره بانگه یشتی مروّف ده کات بۆ
 بیرکردنه وه سه باره ت به به دیهینانی مروّف، ئاسمان، زهوی، قورئان؟
 بۆچی بیرکردنه وه له قورئاندا بایه خیکی مه زنی ههیه؟ سه باره ت به
 گرنگی بیرکردنه وه له قورئاندا (نه فس و جیهان)، سه رنجی ئه م
 ئایه تانه ی خواره وه بده ن:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
 وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾ {سوره تی (ابراهیم)، ئایه تی: ٥٢}

(٥٢) ئه م قورئانه پیرۆزه په یامیکه بۆ گشت خه لکی، هه تا
 ئاگادار که ره وه و تر سینهر بی ت بۆ یان و بزانه پهرستراوی
 راسته قینه، زاتی پیرۆزی (الله) یه و تاک و ته نیا و بی ها وه له، بۆ
 ئه وه ی خا وه ن هه ست و عه قله کان بیر که نه وه و په ند و ئامۆژگاری
 لێ وه ربگر ن.

هه ره ها:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

لَايَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ {سوره تی (آل عمران)، ئایه تی: ١٩٠}

(١٩٠) بیگومان له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و جیاوازی شهو و پوژدا نیشانه گه لیک ههیه بو خواهن عهقل و ژیرییه کان.

ههروهها:

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ {سوره تی (آل عمران)، ئایه تی: ٦}

(٦) ئەو کەسیکە کە وێنەتان دەکێشی لەناو رەحمی دایکتاندا، هیچ پەرستراویک بە هەق نییه شایه نی پەرستن بێت، جگه له زاتی پیروزی (الله)، کە خودایه کی بالادهست و کاربه جێیه.

له قورئانی پیروژدا نزیکه ی ١٣٠٠ ئایهت باسی بوونه وهر و دروستکردنی مرۆف ده کات، له بهرامبهردا دواي خستنه پرووی ئەم ئایه تانه، مرۆف بانگهێشتکراوه بو بیرکردنه وه. هیچ کەسیک ناتوانیت جیهانی دوور و دروستکردنی مرۆف له بهرچاو نه گریت و کویرانه له دنیادا ته نیا سه رقالی خواردن و خهوتن بێت. ناتوانریت ژيانى لوژیکى مرۆف، له گه ل ژيانى کى ئاژه لانه ی بى بیرکردنه وه دا بگوردریته وه، چونکه بایه خى هه ر مرۆفیک به ستراره ته وه به لایه نی فیکر و ئەندیشه و ئایدۆلوژیای ئەو کەسه وه و به درێژایی میژووش کەسه بیرمه نده کان له مپروه وه له بایه خى کى زیاتری ئەم لایه نه به ههروه ر بوون له ناو خه لکدا. تییینی دوو کەس بکهن، کە

یه کێکیان نابینا و ئه‌ویدیکه‌یان خاوه‌نی بیناییه‌. ئه‌گه‌ر که‌سه‌ نابیناکه‌ به‌ بێ هیچ پێشه‌کییه‌ ک بیه‌وێت له‌ شارپێگه‌یه‌ که‌وه‌ گوزه‌ر بکات، ئه‌وا دووچاری ڕووداو ده‌بێته‌وه‌. ئه‌گه‌ر که‌سی خاوه‌ن بیناییش چاوه‌کانی خۆی ببه‌ستێته‌وه‌ و له‌ شارپێگه‌یه‌ که‌وه‌ گوزه‌ر بکات، ئه‌ویش دووچاری ڕووداو ده‌بێته‌وه‌ و له‌م‌پرووه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ که‌سه‌ نابیناکه‌دا هیچ جیاوازییه‌ کی نییه‌. عه‌قڵی مرۆڤیش هه‌ر به‌ وجۆره‌یه‌. ئه‌گه‌ر مرۆڤ سوود له‌ عه‌قڵی وه‌رنه‌ گرێت، له‌ گه‌ڵ که‌سانی شیتدا یه‌ کسانه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ گه‌ڵ ئاژه‌لانی‌شدا جیاوازی نییه‌. به‌شیوه‌یه‌ کی ئاسایی، هه‌ر تاکێک پاش ئه‌وه‌ی به‌ قۆناغی بالغبوونی عه‌قڵیی خۆی گه‌یشته‌، ئه‌وا له‌ ژیا‌نی خۆیدا ئامانجێک دیاریده‌ کات و ته‌واوی هه‌وڵه‌کانی له‌ ژیا‌ندا بۆ هێنا‌نه‌دی و گه‌یشته‌ن به‌و ئامانجه‌ ده‌خاته‌ کار. هه‌ندێک له‌ تاکه‌کان به‌ شوێن ئامانجێکی کاتی و کورته‌وه‌ن؛ وه‌کو‌ چێژێکی کورت و ئامانجێکی کاتی دونیایی و هه‌ندێکی دیکه‌یان ئامانجی به‌رز و درێژخایه‌نیان هه‌یه‌؛ وه‌کو‌ چێژ و خۆشییه‌ کی نه‌پراوه‌ هه‌وڵی به‌رده‌وامی بۆ ده‌ده‌ن. خودای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی له‌ مرۆڤ ده‌وێت، که‌ به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌ جیهانی و ده‌روونی و قورئانییه‌کان، ئامانجی کۆتایی خۆی له‌ ژیا‌ندا به‌شیوه‌یه‌ کی عه‌قلا‌نی و دوور له‌ هه‌ست و عاتیفه‌ دیاریبکات. له‌م‌لایه‌نه‌وه‌ ده‌توانین هه‌ست به‌ چه‌ندین ئایه‌ت و ئاگادارکردنه‌وه‌ی خودایی بکه‌ین سه‌باره‌ت به‌ بانگهێشته‌کردنی مرۆڤ بۆ بیرکردنه‌وه‌. سه‌ره‌تای هه‌موو شتێک ده‌بێت مرۆڤ له‌

رېنگه ی بیرکردنه وه له نیشانه کانی خودای گه وړه و بوونی زاتی پوره دگار، بگات به یه قین. نه و جیهانه ی تیایدا ده ژین، جیهانیکه که له هر گوشه یه کییه وه هه ست به ریکوپیکیی خاوه ن ده سه لاتیک ده که یین. جیهانی ئیمه له خووه و به یی هو دروستنه بووه. له هر ساتیکدا به ملیونان ملیون ئاژهل و زینده وهر و خشوک له زه ریاکان، دارستانه کان، کیوه کان، شار و گونده کاندای به شوین رزق و روزی خویاندا ده رۆن، هر خودای گه وړه شه که روزیان دده دات. له هر ساتیکدا مانگ و زه وی و خوړ به شیوه یه کی سیستماتیک و ریکوپیک له خولگه ی خویاندا له جووله دان و هیچ کاتیک تووشی لیکترازان و شیرزه یی و تیکچوون نابن. نه وه خودایه که جووله ی زه وی و سه رجه م هه ساره و نه ستیره کانی ریکخستووه و خولگه ی تاییه تی بو داناون. له هر ساتیکدا دلّی مروّف، خوین بو ده ماره کانی هه لده دات و سییه کانی پرده بن له هه وا. نه وه خودای گه وړه یه ژیانی مروّف و تربیه ی دلّ و ژیانی نه ندامه کانی، به هیزی خو ی کوئترپولکردووه. نه گهر نه و جیهانه ی تیایدا ده ژین، به شیوه ی ریکه وت بوایه، نه وای هیچ رووداویکی دووباره له بوونه وهردا پروینه دده و هه موو شتیک به شیوه ی ریکه وت ده بوو. نه گهر ریکه وت بوایه، ده مانتوانی به هه لدانی پارچه یه ک به رد بو ئاسمان، به ریکه وت ببین به خاوه نی کوپتر، له کاتیکدا که هیچ خاوه ن عه قلنکی سه لیم ناتوانیت بریار له سه ر نه وه بدات که له دونیای ئیمه دا ته نانه ت له دوا ی

ملیۆنانجار هه‌لدانی به‌رد بۆ ئاسمان، به‌رێکه‌وت کۆپته‌رێک بکه‌ویته‌ خواره‌وه‌. کاتی‌ک ئیمه‌ ته‌نانه‌ت بۆ دروستکردنی کاتژمێرێکی ده‌ستی، پێویستمان به‌ رێکخستن و ئەندازه‌ کارییه‌کی زۆر و به‌رنامه‌پێژیه‌کی ورد هه‌یه‌ و سوود له‌ رێسا و بنچینه‌ گرنگه‌کانی دیزاین وهرده‌گرین، چۆن ده‌توانی چاره‌پێی وه‌ها شتی‌ک بکری‌ت که‌ زه‌وی به‌و هه‌موو لایه‌نه‌ سه‌راسیمه‌ کاره‌یه‌وه‌؛ خۆر، ئەستێره‌کان و کاکێشانه‌کان، به‌رێکه‌وت و به‌بێ هیچ سیستهم و به‌رنامه‌پێژیه‌ک دروستبووی‌تن، یان به‌رێکه‌وت له‌ خولگه‌کانیاندا بخولینه‌وه‌. ئە‌گه‌ر سیستمی‌کی به‌رنامه‌پێژکراوی رێکوپێک له‌ جه‌سته‌ی مروّفدا نه‌بی‌ت، چۆن ده‌کری‌ت به‌ جه‌سته‌یه‌کی رێکه‌وت‌ئاساوه‌، درێژه‌ به‌ ژیان بدات. ئە‌گه‌ر ژینگه‌ی ده‌ورو به‌رمان به‌رێکه‌وت دروستبووی‌ت، ئە‌وا ئە‌گه‌ر له‌و کاته‌دا سه‌یری شتی‌کی وه‌کو کتێبمان بکرا‌یه‌، به‌لێک‌انی پێلوه‌کانی چاومان، له‌ناکاوه‌رێکه‌وت له‌جیاتێ کتێب، کورسییه‌ک به‌هاتایه‌ته‌ به‌رچاومان چی ده‌بوو! به‌لام ئایا عه‌قلی سه‌لیم پ‌روا به‌مه‌ ده‌کات؟ ئە‌و دونیایه‌ی تیا‌یدا ده‌ژین، له‌ به‌ده‌یه‌ت‌اندا ب‌یوی‌نه‌یه‌ و خاوه‌نی به‌ده‌یه‌ته‌ری‌کی ب‌یوی‌نه‌یه‌.

به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی بیرکردنه‌وه‌ له‌ جیهان و ده‌روون و قورئان ئە‌مه‌یه‌ که‌ له‌م رێگه‌یه‌وه‌ درک به‌ راستی به‌لێنه‌کانی خودای گه‌وره‌ بکه‌ین. خودا له‌ قورئاندا باسی سزادانی گه‌لانی پ‌نشوو‌ی کردووه‌. گه‌لی عاد، گه‌لی (لوط)، فیرعه‌ون و په‌یره‌وانی و زۆری‌ک

له گهلانیتر، که له لایهن خودای گهورهوه سزادراون و شوینه واره کانیا هیشتا ماون، که مرۆڤ پهندی لیهوهر بگریت. ههر بهو جوهری که به لێنی خوداوهند له سه ره ئهم گهلانه هاته دی، بهو جوهرش به لێنه کانی دیکهی دینه دی. به بیرکردنه وه له ژیا نمان ده توانین درک به مه بکهین.

خوداوهند له قورئاندا به لێنی مردنی به تیکرای بهنده کانی له (مرۆڤ و جنۆکه) داوه و ئیمهش هه موو پۆژیک گه واهیده ری ئهو راستیه یین که ئهو به لێنه بو دۆست و دوژمن، خیزان و... تاد و له کو تاییشدا خو مان دێته دی. ههر بهو جوهری که کاتی مردنی ههر مرۆڤیک دێته پیش، که واته کاتی هاتنه دی به لێنه کانی خوداش دێته پیش.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
{سوره تی (عنکبوت)، ئایه تی: ٥٧}

(٥٧) هه موو نه فسیک مردن ده چێژیت، دوا ی ئهو به بۆلای ئیمه ده گه رینه وه.

که واته مرۆڤ له دونیادا خاوه نی داها ت و مامه له کردنیکی سنوورداره. له ساته وه ختی گه شه کردنی مندا ل له ره حمی دایکدا، ئهو خودای گه وره یه که ئه ندامه کانی جه سته ی ئهو مندا له به ره و پیگه یشتن ده بات، خو راکی پی ده گه یه نی ت و له ناو ره حمدا روو خساری ده نه خشی نی ت، له کاتی کدا ته نه ات دایکی مندا له که هیچ پۆژیکی له مکاره دا نییه، جگه له هه لگرتنی مندا له که له ناو

سکیدا. دواى له دایکبوونی مندا له کەش، خودای گهوره به ره و گه شه و پێگه یشتنی عه قلی ده بیات، عه قل و توانای گفتوگۆ کردنی پێده به خشی. له هه موو قوناغه کانێ ژیانیدا، خودای گه وره رۆزی ده دات، پاش ئه وه تاقیده کاته وه و له کۆتاییدا به ره و قوناغی پیری ده بیات. مرۆڤ توانای هیچ جوړه مامه له و ده ستوهر دانیکی نییه له و کارانه دا، ئه گه رنا رپگرێ له پیربوونی خۆی ده کرد. ئه گه مرۆڤ ئه وه هیز و توانایه ی هه بوایه، ئه واکاتیکی به هۆی رووداو یکه وه ئه ندایکی؛ بۆ نموونه دهستی له ده ستدا، دهیتوانی دهستیکی تازه بۆ خۆی دروست بکاته وه.

هاوکات له جووله ی شه و رۆژ و جووله ی هه وره کان به فره مانێ خودای گه وره و وشکبوونی گژوگیاکان له وه رزی زستان و روان و سه وزبوون و تازه بوونه وه ی گیاکان له به هاردا، نیشانه گه لیکی ئاشکرایان تێدا یه، که زه یینیکی هه قویست به بیرکردنه وه له وانه ده توانی ت درک به زیکی هاتنی به ئینه کانێ خودای گه وره بکات. گشت بوونه وه ره له ژینگه ی ده وره به ره وه بگره هه تا ده گاته خودی خو مان، په رجوویه کی ئاشکرایه، به لام ئیمه تووشی جوړیک دلمردن بووین و وه کو په رجوویه ک سهیری ئه و رووداوانه ناکه ین که له ژیانماندا رووده دن، هه ره ها کاتیکی پیشهاتیکی نوێ له دونیاماندا سه ره له دات، سه ره تا به دیدیکی په رجوانه وه سهیری ده که ین، به لام پاش ماوه یه ک لامان ئاسایی ده بیته وه.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَيَّ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ {سوره تي (انعام)، ثايه تي: ٩٩}

(٩٩) خودای گه وره ټه و که سه یه له ناسمانه وه بارانی بو باراندوون، که به هو ی ټه و بارانه وه جوړه ها پرووه کی بو دهر کردوون، به هو ی ټه و بارانه وه سه وزایی و داری سه وزتان بو دهر پویتی، پاشان هه نديک دانه ویللی له سه ریه ک که له که بو دهرده که ین؛ وه کو گوله گهنم، که له ناو ټه و گوله دا چهند گه نمیک کو بو وه ته وه و له په له کانی دارخورماش که ټه و هه موو بول و هی شوو خورمایه ی پیوه یه و شوړ بو ته وه و نزیکن، هه روه ها جوړه ها باخ له تری و زهیتون و هه نار، که هاوشیوه و لیکنچوون له گه لا و پواله تدا، به لام جیوازن له شیوه و تامدا، ده ی که وایه پروانن ټه ی خه لکینه! سه رنجی به ره می ټه و پرووه کانه بدنه کاتیک دینه به ره هم و ناماده دهن. بیگومان له هه موو ټه مانده که باسکران، به لگه و ناماڅه ی زور هه ن له سه ر ته و اویتی توانا و ده سه لاتی به دیه ټنه ریان، بو گه لیک که ټیانیان پی ټی هه بیټ.

خودای بهرز و بلند هه موو ټه م باس و بابه تانه ی له قورئاندا خستو ته پروو، هه تا مروث درک به گه وره یی و هیزی په روه ردگاری و لاوازی و بچووی خو ی بکات و سه ری ریز و شکو مه ندیی بو که چ بکات. مروث له سه ر ټه م هه ساره یه وه کو میرووله یه که که

له ناو شووشهیه کدا دیل کراییت. ئەم میروولهیه هەرچه ندیک ههولبدات و پروو له ههرایه ک بکات، بههیچ شیوهیه ک ناتوانییت لهو شووشهیه پرزگاری بییت. مرۆڤیش لهسهر زهوی وه کوئهو میروولهیه وایه و هههرچه ند به پیشکتهوتنه زانستییه کان بگات و بهرهو ههراخاییکی ئەم بوونهوه ره پابکات، سههره نجام به ویستی خودا له گهڵ مههرگ پرووبه پروو ده بیتهوه و ده چیتته ناو دونیا به کهوه که بههیچ شیوهیه ک پرڤگه ی گه پانه وهی تیدا نییه. له ئیستادا تیکرای خه لکی سههر زهوی نزیکه ی چه ندین ملیار کهس ده بییت. له رابردوودا زۆریک لهو کهسانه هه بوون و ئیستا ئیتر نه ماون، کهسانیک که له سههرده می خویاندا خاوه نی هیز و سامانیکی فراوان بوون، کهسانیک که هاوشیوهی ئەم چهرخه ی ئیمه به کوڵیک گوناھی وه کو دزی و ستهم و زیناوه شانازیان ده کرد. له دوا ی سهه سالتیر هیچ یه کیک لهم خه لکه ی ئەمرو که دانیشتنوی ئەم سههر زهوییه ن، بوونیان نامینییت. مردن بال به سههر ژیا نی هه مووماندا ده کیشییت و به رهو دیداری خودای گه وه ده پۆین. به که میک سههر نچدان ده گهینه ئەو ته نجامه ی که مردن، جیگیر بوونیکی تهواو و دلبایه و به لگه یه کی گشتگیر یشه له سههر هاته ندی به ئینه کانیتری پهروهردگار. هههر مرۆڤیک به بیرکردنه وه یه کی دوور له ده مارگیری و به به لگه هی نانه وه یه کی عه قلی ساده وه لهم دونیا به دا درک به ئه رکی خو ی ده کات؛ واته به لگه هی نانه وه لهم قسه یه وه ده رده چیت: هههر مرۆڤیک یان خالقه،

یان مه‌خلوق و به‌ده‌ر له‌م دوو حاله‌ته‌ بوونی نییه. ئه‌گه‌ر تاکیک پرۆپاگه‌نده‌ی ئه‌وه‌ بکات که مرۆڤ خالقه، که‌واته‌ ده‌بی‌ت ئه‌وه‌ بسه‌لمی‌نیت که مرۆڤ چ شتیکی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا خه‌لق کردووه؟! ده‌بی‌ت ئه‌وه‌ بسه‌لمی‌نیت که ئایا هی‌ز و توانا و زانستی به‌دی‌هێنان و به‌پ‌یوه‌بردنی بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌رانی ورد و درشت و گیاندارانی هه‌یه؟ ئایا مرۆڤ ته‌نانه‌ت توانای به‌دی‌هێنانی خۆی و ده‌ستی‌وه‌ردان و مامه‌له‌ی ناو جه‌سته‌ی خۆی هه‌یه؟ عه‌قلی سه‌لیم به‌ که‌میک بیرکردنه‌وه‌ درک به‌وه‌ ده‌کات که وه‌لامی هه‌موو ئه‌م پرسیارانه، نه‌رییه. مرۆڤ، مه‌خلوقه و ده‌بی‌ت خالقی خۆی بناستی و بی‌په‌رستی‌ت. ده‌بی‌ت له‌ ژياندا په‌په‌وه‌ی له‌ به‌رنامه‌ی هیدایه‌ت و به‌خته‌وه‌ری خالق بکات، چونکه‌ به‌رنامه‌ی خالق بۆ مه‌خلوق، گشتگیرترین به‌رنامه‌ی ژيانه.

پرسیاریک بۆ بیرکردنه‌وه: سه‌باره‌ت به‌ خودا، چ گومانیکان هه‌یه؟ چ جو‌ره‌ خوداوه‌ندیک له‌ زه‌ینی ئیمه‌دا شوینگه‌ی هه‌یه؟

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾
{سوره‌تی (دخان)، ئایه‌تی: ٣٨}

(٣٨) ئیمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ نیوانیاندایه، بۆ یاریکردن و به‌بی هۆ دروستنه‌کردووه.

به‌ندی شه‌شهم

یه کێک له و کێشانه‌ی ئه‌مڕۆ له ئارادایه، زیاده‌په‌ویکردنه له دیندا. خودای گه‌وره به‌ پروونی نه‌هی کردووه له زیاده‌په‌ویکردن له بابه‌تی دیندا. سه‌رنجی ئه‌م بابه‌ته‌ی خواره‌وه بدهن:

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ [سوره‌تی (مائده)، ئایه‌تی: ٧٦، ٧٨]

(٧٦) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بڵی: ئایا ئیوه په‌رستش بۆ غه‌یری خودا ده‌که‌ن و که‌سانیک ده‌په‌رستن که‌ هیچ سوود و زیانیکیان به‌ ده‌ست نییه، خودای گه‌وره زۆر بیسه‌ر و زانایه به‌ هه‌موو شتی‌ک. (٧٧) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بڵی: ئه‌ی ئه‌هل‌ی کیتاب(گاور و جووله‌که)، زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن له‌ دینه‌که‌تاندا جگه‌ له‌ هه‌ق نه‌بی‌ت. شوینی هه‌وا و ئاره‌زووی که‌سانیک مه‌که‌ن که‌ پیشتر گو‌مرا‌بوون له‌ پیشینه‌کانیان له‌ جووله‌که‌ و گاور، خه‌لکی

زۆريشيان به خۆيانهوه گومرا کرد، خۆشيان گومرابوون و له رېگه‌ی راست لاياندا. (٧٨) کافره‌کانی به‌نی ئيسرائيل له‌سه‌ر زمانى داوود و عيسای کورى مه‌ريه‌م له زه‌بوور و ئينجیلدا نه‌فه‌رتى خودايان لیکرا، ئه‌ويش به‌هۆى ئه‌و گوناها‌نه‌ی کرديان و ئه‌و ده‌ستدرېژتيانه‌ی ئه‌نجامياندان.

به‌شێک وابيرده‌که‌نه‌وه به‌هۆى زيا‌ده‌په‌ويکردن له‌ ديندا ده‌توانن سه‌رنجی ده‌ورو به‌ر بۆ خۆيان راپکيشن و خه‌لکێکی زۆتر له‌ ده‌ورى خۆيان کۆبکه‌نه‌وه. ئه‌مکه‌سانه به‌ زيا‌ده‌په‌ويکردن له‌ وه‌سف و پيا‌هه‌ل‌دانى که‌سانى چاکه‌کار؛ وه‌کو پيغه‌مبه‌ران، پيشه‌وايان و...تاد، تايبه‌تمه‌نديه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر ده‌ده‌ن و له‌ قالبي مروّف ده‌ريانده‌يئن. ئه‌وان به‌م زيا‌ده‌په‌ويکردنا‌ه‌يان،، مروّفه‌ پاک و چاکه‌کان ده‌که‌ن به‌ يارمه‌تيدە‌رى خودا، که‌ خودا له‌ به‌ر خۆشه‌ويستى ئه‌مکه‌سانه، که‌مێک له‌ کاره‌کانى داوه‌ته‌ ده‌ستيان. له‌وانه‌يه‌ زۆرێک له‌مکه‌سانه به‌ نيه‌تێکى روون و بيرکردنه‌وه‌يه‌کی خێرخوازان‌ه‌وه‌ ئه‌و هه‌نگاوانه‌يان هه‌لگرتييت و ئه‌م کارانه‌يان ئه‌نجامداييت، به‌لام له‌ راستيدا ده‌ستوورى خودايان له‌ به‌رچاو نه‌گرتووه‌ و دينيان له‌سه‌ر خورافيات هه‌لچنيوه‌.

که‌سانێکی ديکه‌ هه‌ن، له‌ پي‌ناو به‌رژه‌وه‌ندى که‌سيى، که‌میی زانست و زانيارى دينى، يان له‌ پي‌ناو به‌ ده‌سته‌يى نازناو و ناويانگ و پاره، به‌ وه‌سفکردنى که‌سه‌ باش و چاکه‌کان، زيا‌ده‌په‌وى له‌ ديندا ده‌که‌ن و به‌مه‌ش ده‌بنه‌ مايه‌ی گومراکردنى خۆيان و زۆرێک له‌وانه‌ی شوينيان ده‌که‌ون. له‌ به‌رئه‌وه‌ پيغه‌مبه‌رى

خودا(دروودی خودای له سه‌ر بیّت)، له به به‌تی زیاده‌په‌ویکردن ده‌باره‌ی خۆی نه‌هیکردوه و فه‌رموویه‌تی: «له مافی مندا زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن، هه‌ر به‌و جوّره‌ی مه‌سیحیه‌کان ده‌باره‌ی عیسی‌ای کو‌ری مه‌ریه‌م زیاده‌په‌وییان کرد. من ته‌نیا به‌نده‌یه‌کی خودام؛ که‌واته‌ بلّین: به‌نده و نێردراوی خودا».

مه‌ترسی سه‌ره‌کی لی‌ره‌دایه که کاتی‌ک تاییه‌تمه‌ندییه ئیلاهییه‌کان ده‌خړینه پال مروّف(مخلوق)، (دون الله) ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که خه‌لکی له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستی خودادا بیانکه‌ن به‌هاوبه‌ش و له خۆشه‌ویستیشیاندا زیاده‌په‌وی بکه‌ن. له‌کو‌تاییدا ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که‌سه‌کان هه‌ر به‌و جوّره‌ی که خودایان خۆشده‌وێت، ئه‌وانیشیان خۆشبو‌یت و له‌م‌په‌روه‌وه و به‌ده‌ستی خۆیان ژینیان تیکه‌ڵ به‌شیرک بکه‌ن. نموونه‌یه‌کی زۆر پوون له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که مروّف سه‌باره‌ت به‌وانه‌ی له‌دیندا له‌و گه‌وره‌ترن، تاییه‌تمه‌ندیی ئاگاداربوون له‌غیب و توانای مامه‌له‌کردنیه‌کان له‌کاروباری دنیا‌دا بداته‌ پال. سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه‌ به‌ده‌ن:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ
فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنْكَوْنَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ {سوره تی(اعراف)، نایه تی: ١٨٧، ١٨٩}

(١٨٧) ئە ی موحه مەد(دروودی خودای له سەر بیټ)، دەر بارە ی
هاتنی پوژی قیامەت پرسیارت لێ دە کەن؟ بلی: هاتنی پوژی
قیامەت کاتە کە ی تە نیا له لای خودایە، زانینی کاتی هاتنی قیامەت
قورسە له سەر خە لکی ئاسمانە کان و زەوی، ئە وان توانای
خۆرا گرتیان نییە و هە مووی وێران دە بیټ، چونکە قیامەت نایەت،
له ناکاو نه بیټ کاتی ک ئیوه بیئاگان، ئە ی موحه مەد واپرسیارت
لێ دە کەن وە ک ئە وە ی تۆ کاتی هاتنی قیامەت بزانی، بلی: زانیاری
کاتی هاتنی پوژی قیامەت تە نیا له لای خودای گە وەرە ی، بە لām
زۆر بە ی زۆری خە لک نایزانن. (١٨٨) ئە ی موحه مەد (دروودی
خودای له سەر بیټ)، بلی: من تە نانهت بۆ نه فسی خوشم هیچ سوود
و زیانیکم بە دە ست نییە، مە گەر خودای گە وەرە خۆ ی ویستی
له سەر بیټ هە ندیک شتم پی بلیت، خۆ ئە گەر نه ینی غە یبم
بزانیایە، ئە واکاری خیر و چاکە م بۆ خۆم زۆر دە کرد، هەر گیزیش
تووشی خراپە نه دە بووم، کاری من تە نیا ئاگادار کردنه وە و ترساندن
و مژدە بە خشینه بە وانه ی ئیانیان هە یه. (١٨٩) خودای گە وەرە ئە و
خودایە یه کە ئیوه ی له یه ک نه فس دروست کردووه کە ئاده مە،
پاشان خیزانه کە ی کە حە واکوو له پە راسووی چه پی دروستی کرد،
هە تا هۆگر و ئارام بیټ له لای، کاتی ک ئاده م کاری ژن و میردایه تی

له بنده کانی دواتردا، واتا و به شه کانی ئیمان ده خینه پروو. نایا هه تا ئیستا سه بارهت بهو که سانه بیستووتانه بانگه شه ی ئه وه ده که ن که چاوی به سیره تیان هه یه؟ (ئه مکه سانه به سوود وه رگرتن له نه فامی خه لک، پرو پاگه نده ی ئه وه ده که ن که ئاگاداری ته رازووی ئیمان و ته قوای خه لکن و ده توانن ناخی خه لکی بخویننه وه، یاخود به هو ی ته قوای که سه کانه وه، وه کو به راز و مهر

و گامیش و ینایان بکه‌ن. ئە‌لبەت لە‌سه‌ر بڤه‌مای ئە‌و پروپاگە‌نده‌یه‌ی ئە‌و که‌سانه‌ ده‌یکه‌ن، ئە‌و تاییه‌ تمه‌ندیانه‌یان له‌به‌ر ئە‌وه‌ پێ‌دراوه‌ که‌ ئە‌مان جی‌گه‌ی بایه‌خ و تێ‌روانی‌نی خوداوه‌ندن و نزیک‌ن له‌ ده‌رگای ئی‌لاهیه‌یه‌وه‌). ئایا فه‌رمووده‌یه‌ کی تاییه‌‌تان له‌وباره‌یه‌وه‌ بیستوو‌ه‌ بابە‌تێ‌کی به‌ده‌ر بی‌ت که‌ قالی‌ی توانای مرو‌شی وه‌ کو‌ چاوی به‌سیره‌ت و زانی‌نی چاره‌نووسی که‌سه‌کان دوا‌ی مردن، ئە‌مانه‌ هه‌مووی درای‌یت به‌ پیاو‌چاکان و پێ‌شه‌وا‌یان؟

ئە‌م ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌ گفتو‌گو‌یه‌ له‌ گه‌‌ڵ پێ‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌ ده‌رباره‌ی دو‌ورو‌وه‌کان دابه‌زی‌وه‌:

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسَيِّئَاتِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
{سوره‌تی (محمد)، ئایه‌تی: ۲۹-۳۱}

(۲۹) ئایا دو‌ورو‌وه‌کان واده‌زانن که‌ خودای گه‌وره‌ ئە‌و رق و کینه‌ و ئیره‌یه‌ی به‌رامبه‌ر ئی‌سلام و موس‌لمانان له‌ دلیاندا‌یه‌ ئاشکرای ناکات و ئاپروویان نابات. (۳۰) ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ئە‌گه‌ر بمانه‌وی‌ت ئە‌وانت نیشاندە‌ده‌ین و به‌ شی‌وه‌ و پرو‌وخساریاندا ده‌یانناسی‌ته‌وه‌، ره‌نگه‌ هه‌موویان‌ت پێ‌ نه‌ناسی‌نین، به‌لام به‌ قسه‌ کردنیاندا ده‌رده‌که‌وی‌ت که‌ ئە‌وانه‌ دو‌ورو‌ون، خودای گه‌وره‌ زانیاری له‌سه‌ر کرده‌وه‌ کانتان هه‌یه‌. (۳۱)

ئیمه تاقیتانده کهینهوه هه تا دهر بکهویت کئی له ئیوه جیهادکار و ئارامگره، بۆ ئهوهی هه وائتان بدریت به گوئی هه مواندا و ئاشکرا بییت.

له ئایه تی (۳۰)دا، خوداوه ند به پیغه مبهری فه رمووه: ئه گه ر بمانه ویت دوو پرووه کانت نیشانددهین، تا کو له ریگه ی شیوه و بالایانه وه بیانناسیته وه، (به لام ئه مکاره مان نه کرد)، به مجوره ده توانی به هوی کرداره کانیان، ره فتار و گو فتاریان، له که سانیت ر جیا یان بکه یته وه، (به هوی زیره کی و زور زانی له کرده وه کانیان، نه ک به هوی ئاگایی دل و دهروونیان). هه ر به و شیوه یه له م ئایه ته ی خواره وه دا جه ختی له سه ر ئه مه کردۆته وه. کاتی ک خودای گه وه به راشکاوی له گه ل پیغه مبه ره که یدا و تو یژ ده کات و به ئازیزترین دروستکراوی خوی ده فه رمو یت، که بیئاگایه له نه ینی دهروونی مروّقه کان، ئه و له پریاردان له سه ر ئه و مروّقانه ی ئه مجوره پرو پاگه نده درۆینه ییانه بلاوده که نه وه، یان سیفه تی نامروّقانه (غیب) ده دهنه پال پیشه وایان و پیغه مبه رانی پایه به رز، جگه له هه لکیشانی داخ و حه سه رت، ده بییت چ شتیکیتر بییت؟

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ {سوره تی (توبه)، ئایه تی: ۶۳، ۶۵}

(٦٣) ئایا نازانن ههركه سیك دژایه تی خودا و پیغه مبهه بکات،
 ئه وه ئاگری دۆزه خی بو ههیه و به هه میشه بی تیایدا ده مینیته وه،
 ئه مهش سه رشوپی و زه لیلیه کی یه کجار گه وره یه. (٦٤)
 دوو پرووه کان ده ترسن له وهی که خودای گه وره سوره تیکیان له سه
 دابه زینیته خواره وه و ئه وهی ناو دلیان ئاشکرا بکات، ئه ی
 موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیته)، پێیان بلێ: ئیوه گالته به
 موسلمانان یان سوره تی قورئان بکه ن، ئه وا به دنیاییه وه ئه وهی ئیوه
 لێی ده ترسن و هه زه ری لیده که ن، خودای گه وره ئاشکرای ده کات.
 خو ئه گه ر پر سیاریان لێ بکه ی، بوچی ئه م قسانه تان کردووه و تانه و
 ته شه ر له پیغه مبهه ر و هاوه لانی ده ده ن، له وه لامدا ده لێن: ئه ی
 پیغه مبهه ری خودا، پێگا دوو ر بوو، یاری و گالته و گه پمان ده کرد،
 بو ئه وهی دوو ری پێگا که مبه که یه وه، ئه ی پیغه مبهه ر (دروودی
 خودای له سه ر بیته)، پێیان به رموو: ئایا ئیوه شت نه ما گالته ی
 پێ بکه ن، خودا و ئایه ته کانی و پیغه مبهه ری خودا نه بیته، ئایا ئیوه
 گالته به مانه ده که ن؟

لێره به دواوه له گه ل هه ر ته وه ره یه ک یان فه رمووده یه ک
 پرو به پرو بووینه وه، ده بیته ئه و ته وه ر و فه رمووده یه به فله ته ری
 قورئاندا ته یه رپێنین. ئه گه ر قورئان پالپشتی کرد، ئه وا ئیمه ش
 به ئاسانی پیشوازی لیده که ی، به لام به ده ر له مه، ده بیته بویری
 به خه یه کار و بو ریزگرته ی خالقی بوونه وه ر، هه رچی فه رمووده ی
 هه لبه ستر او و لاواز هه یه بیخه یه نه لاوه، یاخود له گه ل هه لبژارده
 راست و دروسته کانی قورئاندا جیگۆرکییان پێ بکه ی. هه روه ها
 ده بیته ئاگادار بین له وهی که سانیک هه ن پرو پاگه نده ی ئه وه ده که ن

که لهبارهی ږۆح و ژییانی دواى مردن زانیارییان ههیه. ئهههش بابهتیکه وهکو بابهتهکهی ږیشتر ئاماژهمان ږیکرد، تهنیا لهږیگه‌ی (وحی) به مرۆڤیک گه‌یشتووه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكْلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ {سوره‌تى (إسراء)، ئایه‌تى: ٨٤، ٨٦}

(٨٤) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، بلی: هه‌موو که‌سیک با کار بکات له‌سه‌ر شیوه و نیه‌ت و دینی خۆی. په‌روه‌دگارتان خۆی زان‌تره‌ به‌وه‌ی کى هیدایه‌تى وه‌رگرتووه و له‌سه‌ر ږیگه‌ی ږاسته و کیش بی‌اوهر و کافره. (٨٥) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ږرسیارت لی‌ده‌که‌ن ده‌باره‌ی ږۆح، بلی: ږۆح کارى خودای گه‌وره‌یه و ته‌نیا خۆی ده‌زانى چیه و چۆنه، ئیوه له‌ زانیاریدا شتیکی که‌م نه‌بی‌ت، هیچ‌تان ږینه‌دراوه و نایزانن. (٨٦) هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بمانه‌و‌یت ئه‌وه‌ی به‌ وه‌حی بۆمان دابه‌زاندو‌یت، وه‌ریده‌گرینه‌وه و شوینه‌واری ناهیلین، دواتریش نابینی هیچ که‌سیک پشتیوانت بی‌ت.

به‌داخه‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌ ولاتی ئیمه، به‌لکو له‌ زۆربه‌ی ولاتانی دونیا بازاری ئه‌مجۆره که‌سانه‌ به‌وه‌ږیدراوه. تیپ و گرووپه‌ عی‌رفانییه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کان، که‌ هه‌موویان له‌ ږوانگه‌ی زه‌ینی

خۆیانهوه دونیای دواى مردن وینا ده کهن. له ولاتی ئیمه شدا که پروپاگه ندهی ئیسلامیتی ده کهین، که سانیکى له دین لادهر له م سه دهی دوا ییه دا، بابه تیکیان له ژیر ناوونیشانی شه وی یه که می ناو گۆر، سزای ناو گۆر، ژيانى دواى مردن، عیرفانییه هیندی و سوورپیسته کان و... تاد، بلا و کرده وه. تاکه ئهرکی ئیمه ئه وه یه که له کاتی رووبه روو بوونه وهی ئه مجوره کتیبانه دا، بگه پرینه وه بو فلتهری قورئان و به ناویدا تیپه پرینن، ئه گهر قورئان پشتگیری کردن، ئه وا په سه ندیان ده کهین، ئه گه رنا به ئاسانی دووریان ده خه ینه وه.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾
(سوره تی (انعام)، ئایه تی: ٥٩)

(٥٩) کلله کانی غه یب ته نیا له لای خودای گه و ره یه و ه یچ که سیك له غه یب نازانیت، ته نیا خوی نه بیّت، هه رچی له وشکانی و ده ریادا هه یه، خودای گه و ره ده یزانیت، گه لای ه یچ داریک هه ئناوه ریّت، ته نیا خودای گه و ره زانیاری له سه ر هه یه، هه و ه ها ه یچ تۆ دانه ویلله یه ک له ناخی زه وی و تاریکیدا نییه، یاخود ه یچ شتیکی ته ر، یان وشک له سه ر زه وی نییه، که خودای گه و ره له (لوح المحفوظ) دا باسی نه کرد بیّت و زانیاری له سه ر نه بیّت.

بهندی مهوتهم

کلیلی تیگه‌یشتن له ته‌وحید(الله) له به‌رامبه‌ر(دون الله):

خودای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا، خۆی به‌ناوی(الله) و(رب) ناساندووه و گشت دروستکراوه‌کانی له مرۆڤ و جنۆکه و فریشته‌وه بگه‌ر، هه‌تا ده‌گاته بوونه‌وه‌ران و دونیای میتافیزیک و...تاد، له ژێر ناوی(دون الله) و(غیر الله) ناساندووه. له قورئاندا وشه‌ی(دون الله) مه‌وتجار هاتووه. هه‌روه‌ها وشه‌ی(دونه)، که‌ ده‌ له وشه‌ی (دونه)دا بو‌(الله) ده‌گه‌رێته‌وه، به‌رپێژه‌ی ۳۷ جار و وشه‌ی(غیر الله) به‌رپێژه‌ی ۱۷ جار و(دون الرحمن) به‌رپێژه‌ی ۲ جار، هه‌روه‌ها وشه‌ی(دونی)، (ی) له وشه‌ی (دونی)دا بو‌(الله) ده‌گه‌رێته‌وه و به‌رپێژه‌ی ۳ جار له قورئاندا به‌کارهاتووه.

خستنه‌پرووی هه‌ردوو وشه‌ی(الله) و(دون الله) له قورئاندا گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه. ئەم پله‌به‌ندییه‌ش هه‌یج رێسایه‌کی به‌ده‌ر(استثناء) په‌سه‌ند ناکات و هه‌یج مه‌خلوقێک ناچێته‌ سه‌ر رێگه‌ و شیوه‌ی خالقی به‌رز و بێ‌ئینه. قورئان داوای له مرۆڤه‌کان کردووه، هه‌تا به‌وردی بیر له سیفیه‌ت و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم دووه‌ بکه‌نه‌وه. له قورئاندا ئەوه‌ خراوه‌ته‌پروو که‌(دون الله)؛ واته‌ ئە‌گه‌ر خودا نه‌بێت، توانای غه‌یبی ئاماده‌بوون و چاودێریکردنی هه‌موو

شوین و ژینگه و شتیکی نییه، که له هه موو کات و سه رده می کدا
 خه لکی بتوانن پشتی پیبیهستن. ئەم تاییه تمه ندییه ته نیا تاییه ته به
 خودا. ئەوه خودایه که به دیده هیئت، پۆزی دهدات،
 زیندووده کاتهوه، ده مینیت و ههر ئەویشه ده سه لاتی
 هه لسووراندن و به پیره بردنی کاروباری دروستکاره کانی هه یه.
 ئەگەر وابزانین بوونه وه ریک له جیهاندا، که ته نانهت ئەگەر به
 ریزه یه کی که میش بیت، خاوه نی سیفه تگه لیکی له وجۆریه، ئەوه
 له راستیدا هاوبه شدانانه بو خودا، که له قورئاندا ئەمکاره کوفر و
 شیرکیکی پوون و ئاشکرایه. به داخه وه له زۆریک لهو
 وه رگپرانانه ی له قورئاندا کراون، وشه ی (دون الله) بو واتای بت
 وه رگپردراوه، که وه رگپرانه که که موکوری هه یه.

له قورئاندا وشه ی بت له ژیر ناوی (اصنام) به کارهاتووه.
 سه رنجی ئەم دهسته واژه یه ی خواره وه بدهن:

(الله) (رب، خالق)

(دون الله) (مخلوق)

تیکرای مروّقه کان ده گریتته وه له ئاده مه وه هه تا قیامت،
 سه رجه م جنۆکه کان، گرۆهی فریشته کان، بوونه وه به گشتی له
 زهوی و ئەوه ی که تییدایه بگه هه تا ده گاته کاکیشانه کانیت،
 به ههشت و دۆزه خ و ههر مه خلوقیکی دیکه که مروّف ده یناسیت
 یان نایناسیت.

که واته (دون الله) تهنیا بت نییه، به لکو هه موو ئه و مه خلوقانه ش ده گریته وه که له فیکری مروّقدان. له و کاته ی قورئان بو پیغه مبه ر دابه زی، سه ره رای بوونی موشریکه کان، که سانی ئاگر په رست، خوړ په رست، ئه ستیره په رست و... تاد، هه بوون و هه مه لایه نبوونی قورئان ئه م گرووپانه ش ده گریته وه؛ واته قورئان تهنیا ئاراسته ی بته رستان نه کراوه و تهنیا ئه وانی نه دواندووه، به لکو ئاراسته و گرووپه کانی دیکه شی گرتوته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ
أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ ۖ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ
آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ {سوره تی (لقمان)، ئایه تی: ۱۰.}

{ ۱۲

(۱۰) خودای گه وره ئه و که سه یه که به بی کوله که ئاسمانه کانی دروست کردووه، ئیوه به چاوی خوټان ده بیینن، له ناو زه ویشدا شاخه کانی وه کو میخ دا کوتاوه، بو ئه وه ی زه وی جیگیر بیټ و نه جو لیت، هه موو جوړه ئاژه لیک ی له سه ر زه وی بلا و کردوته وه. هه روه ها ده فهرمویت: له ئاسمانه وه بارانمان بو دابه زاندوون، له

هه‌موو جووتیک، دانه‌ویلێی جوانیشمان بۆ رواندوون. (١١) ئا ئه‌مانه‌ دروستکراوه‌کانی خودای گه‌وره‌ن. ده‌ی ئیوه‌ که‌ ده‌لێن: ئیمه‌ خودایترمان هه‌یه‌ و خودای گه‌وره‌ هاوبه‌شی هه‌یه‌، نیشانمبده‌ن بزانم خوداکانی ئیوه‌ چیان دروستکردوه‌؟ به‌لکو‌ هاوبه‌ش بریاره‌ران و سته‌مکاران له‌ گومپاییه‌کی زۆر ئاشکرادان. (١٢) به‌دنیاییه‌وه‌ ئیمه‌ حیکمه‌ت و تیگه‌یشتنه‌مان به‌ لوقمان به‌خشی، خودای گه‌وره‌ فره‌مانی پیکردوه‌ که‌ شوکرانه‌بژی‌ری خودای گه‌وره‌ بیت، هه‌ر که‌سیکیش شوکرانه‌بژی‌ری بکات، ئه‌وه‌ سوپاسی خۆی کردوه‌، وه‌ هه‌رکه‌سیکیش کوفرانه‌ی نیعمه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌ بکات، ئه‌وا به‌دنیاییه‌وه‌ خودای گه‌وره‌ زۆر ده‌وله‌مهند و بێ پێویسته‌ له‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ی، ئه‌و زۆر سوپاسکراوه‌ له‌لایه‌ن هه‌موو دروستکراوه‌کانیتره‌وه‌.

هه‌روه‌کو‌ ئایه‌ته‌که‌ی پیشوو، خودای گه‌وره‌ له‌جیی خۆیدا (قورئان)، له‌مه‌ر لاوازی (دون الله) ئاگاداری کردوینه‌ته‌وه‌.

(الله) خالقه‌ و (دون الله) مه‌خلوق. له‌دایکبوون و مردنی (دون الله) به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها له‌ ده‌سه‌لاتی (الله) دایه‌. خاوه‌نداریتی ره‌های دروستکراوه‌کان (دون الله) له‌ ده‌سه‌لاتی (الله) دایه‌.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ

ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ
جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

(سوره تی(فرقان)، ئایه تی: ۴.۲)

(۲) ئەو خودایه‌ی که خاوه‌نی ئاسانه‌کان و زه‌وییه، هیچ کور و
مندالێکی بۆ خۆی بریارنه‌داوه، له‌مولکیشدا هیچ که‌سیک
هاوبه‌شی نییه، هه‌موو شتیکی له‌م بوونه‌وه‌رده‌دا دروستکردووه،
هه‌روه‌ها به‌حیکمه‌تی خۆشی ئەندازه‌ی بۆ داناوه و کاتی بۆ
دیاریکردووه. (۳) هاوه‌ل‌پیارده‌ره‌کان جگه‌ له‌خودای گه‌وره،
کۆمه‌لێک خودایان بۆ خۆیان داناوه، خوداکانی ئەوان توانای
دروستکردنی هیچ شتیکیان نییه، به‌ل‌کو ئەوان خۆیان
دروستکراون، ناتوانن هیچ زیانی‌ک له‌خۆیان دووربخه‌نه‌وه و
سوودی‌ک به‌خۆیان بگه‌یه‌نن، نه‌مردنیان به‌ده‌سته و نه‌ژیان و
زیندووکردنه‌وه‌ی ناو‌گۆریش. (۴) کافره‌کان ده‌لێن: ئەم قورئانه
فه‌رمووده‌ی خودا نییه و موحه‌مه‌د خۆی هه‌لیبه‌ستوووه و که‌سانێتر
یارمه‌تیانداوه؛ به‌دل‌نیا‌ییه‌وه ئەم قسه‌یه‌ی ئەمان ده‌یکهن، سته‌م و
درۆیه و هیچ راستییه‌کی تێدا نییه.

هیچ دروستکراوی‌ک له‌جنۆکه و مرۆف و فریشه و...تاد، له
زات و سیفه‌تی خودادا هاوبه‌ش نییه. ئەمه‌به‌و واتایه‌یه که

خوداوه‌ند له زات و سیفه‌دا بیۆینه‌یه و سیفه‌ته‌کانی نادریت به دروستکراوه‌کان؛ بۆ نموونه: هیچ مرۆڤیک، چ زیندوو بیت له‌رووی (لاشه‌وه) و چ مردوو بیت له‌رووی (پۆحه‌وه)، ناتوانیت پروپاگه‌نده‌ی ئه‌وه بکات که خواوه‌نی یه‌کیکه له سیفه‌ته تایبه‌ته‌کانی وه‌کو؛ بۆ نموونه: (بصیر) (بینا به‌هه‌موو دروستکراوه‌کان)، (سمیع) (بیسهر سه‌باره‌ت به‌هه‌موو دروستکراوه‌کان)، (لطیف) (که هیچ داپۆشهر و به‌ربه‌ستیک نییه بۆ زانستی خودا و گونجاوه بۆ هه‌موو شتیک)، یان ناتوانیت بلیت خواوه‌نی سیفه‌ته‌کانیتری خوداوه‌نده. که‌واته ئه‌مه ته‌وحیده و پیچه‌وانه‌که‌شی کوفر و شیرکه.

(الله)، هه‌م له زات و هه‌م له سیفه‌دا بیۆینه‌یه و هیچ شتیک له سیفه‌ته‌کانیدا هاوبه‌ش نییه له‌گه‌لی:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ {سوره‌تی (إخلاص)، ئایه‌تی: ١. ٤}

(١) بلی: په‌روه‌دگارم (الله) ئه‌و په‌رستراوه‌یه که ته‌نیا ئه‌وه شایسته‌ی په‌رستنه و تاک و ته‌نیا‌یه و هیچ هاوبه‌شیکی نییه. (٢) ئه‌و خودایه‌ی که هه‌میشه زیندوو و ده‌مین و بی‌نیازه له هه‌موو که‌س. (٣) که‌سی لینه‌بووه و خوشی له که‌س نه‌بووه. (٤) هیچ هاوشیوه‌یه‌کی نییه و که‌س له‌و ناچیت.

پرسيار ٻيڪ بڻ بيرکردنهوہ: ٿيا ھر يہ کيڪ لہم ناوانہي
خوارہوہ لہ پيزي کام گروو پدان؟ (اللہ)، يان (دون اللہ)؟

۱- دڙخ ۲- خور ۳- خودي خوتان ۴- جہستہ ۵- مروڻہ
چاکہ کان ۶- شہيتان ۷- ٿاڙہڻ و درہختہ کان ۸- جبريل ۹-
بيرکردنهوہ کاني مروڻ ۱۰- غہريزہ کاني مروڻ ۱۱- محہ ممہد
پيغہ مبہر (دروودي خوداي لہ سہر بيت).

أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
اِخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ {سوره تی(نساء)، ئایه تی: ٨٢}

ئایا ده‌باره‌ی قورئان بیرناکه‌نه‌وه؟! ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن غه‌یری
خوداوه‌ بوایه، دژیه‌کییه‌کی فراوان دروستده‌بوو!

بهندی ههشتهم

باسی سه ره کی لیره به دواوه دهستپیده کات. ئه گهر له کاتی خویندنه وهی ئه م بابه تانه ی خواره وه پرسیار یکتان بۆ هاته پیشه وه له سه ره به رنامه دیار یکراوه که، درێژه به خویندنه وه بدهن، چونکه ئه و پرسیارانه ی بۆتان دروستده بییت، هه تا به نده کانی دواتر وه لا متان ده سته که ویت. قورئان له پاش هه ر یه کی که له تاییه تمه ندییه کانی خودا: «یپهاوتایی، رۆزیده ر، خاوه ندار، (رب)، (ولی)... تاد،» مرۆڤی دواندووه و فهرموویه تی: ئیوه که خوداتان به وه ها سیفه تگه لیکه وه په سه ند کردووه، بۆچی ته نیا ئه و به فریاد په س نازانن، ته نیا په یوه ندی به وه وه ناکه ن، ته نیا په یه وه ی له فرمانه کانی ئه و ناکه ن و... تاد، له یه ک وشه دا، بۆچی ته نیا عیبادت و په رستش بۆ ئه و ناکه ن؟ ئایا جادوو تان لیکراوه؟ هه ر له سه ره تاوه له قورئاندا داوا له مرۆڤ کراوه که ته نیا و ته نیا خودا بپه رستییت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا صَاحِبِي السَّجْنَ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا

تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبِي السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ {سوره تی (یوسف)، ئایه تی: ٤١.٣٩}

(٣٩) پاشان یوسف (سهلامی خودای لهسهر بیّت)، پروویکرده ئه و دوو گه نجه و بانگیکردن بو یه ک خودا په رستی و فهرمووی: ئه ی هاوه لانی به ندیخانه م، ئایا کومه لیک په روه ردگاری لیکجیاواز باشته که ئیوه ده یان په رستن، یان ته نیا خودایه ک که (الله) یه و تاک و ته نیا و به توانایه. (٤٠) ئیوه هیچ شتیک ناپه رستن له غهیری خودای گه و ره، ته نیا کومه لیک ناو نه بیّت، که خوتان و باوو بایرانان ناوتانان، خودای گه و ره هیچ به لگه ی لهسهر ئه و ناوانه و په رستنیا نه ناردۆته خواره و ه، حوکم و بریاردان ته نیا بو خودای گه و ره یه، خودای گه و ره فرمانیکردوه هیچ که سیک نه په رستن ته نیا خوی نه بیّت به تاک و ته نیا و هاو به شی بو بریار نه دهن. ئه مه دینی راست و دروسته که خودای گه و ره فرمانی پیکردوه و به لگه ی لهسهر ناردۆته خواره و ه، به لام زۆربه ی خه لکی، ئه م شتانه نازانن. (٤١) دوا ی ئه و ه ی یوسف پیغه مبه ر باسی ته و حیدی بو دوو هاوه له که ی به ندیخانه کرد، ئینجا خه و نه که ی بو لیکدانه و ه و فهرمووی: یه کیک له ئیوه ده گه رپته و ه سه ر کاره که ی پیشتری و مه ی بو پاشا ده گرپته و ه و پیی ده به خشی، به لام ئه و ه یتریان که نانه واکه یه، له خاچ ده دریّت و ده کوژری و بالنده له سه ری ده خۆن. گوتراوه: خه و نیان نه بینیه و

ویستویانه تاقیبکه نه وه، به لām کاتییک خه ونه که ی بو لیكدانه وه، گوتیان خه و نمان نه بینیه، یوسفیش (سه لامی خودای له سه ر بیت)، فه رموویه تی: ئه و خه ونه ی که ئیوه پرسیارتان له باره یه وه کرد، برپاری له سه ر دراوه و به و شیوه یه ده بیت.

ههروه ها له ئایه ته کانی خواره وه ئه مه خراوه ته پروو که خودای گه و ره ته نیا و ته نیا په رستش و عیباده تی تاییه تکردووه به خو یه وه و داوای له مروّقه کان کردووه ته نیا ئه و په رستن، سه رنجی وشه ی (تعبدون) بدن. (تعبدون)؛ به واتای عیباده تکردن و په رستش دیت. هه ر پیغه مبه رییک که بو مروّف نیردراوه، له یه که م هه نگاویدا خه لکی بانگه یشتکردووه به ره و په رستنی خودای گه و ره و داوای لینه کردوون که خو ی په رستن، به لکو فه رموویه تی: منیش وه کو ئیوه و له گه ل ئیوه پیکه وه خودا ده په رستین:

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ {سوره تی (یونس)، ئایه تی: ۱۰۳، ۱۰۵}

(۱۰۳) پاشان نیردراوانی خو مان و که سائییک که ئیانیا ن هینا وه رزگارد ه که ی ن، هه ر به و شیوه یه له سه ر ئیمه مافییکه که باوه رداران رزگار بکه ی ن. (۱۰۴) ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر

بیټ)، بلی: ئه‌ی خه‌لکینه، ئه‌گه‌ر ئیوه گومان‌تان هه‌یه له‌و دینه‌ی بانگتان ده‌که‌م بۆی، ئه‌وه بزانی من ئه‌وانه ناپه‌رستم که ئیوه جگه له خودای گه‌وره ده‌یانپه‌رستن. به‌لکو من عیباده‌تی ئه‌و خودایه ده‌که‌م که ده‌تانم‌ینیت و فه‌رمانم پیکراوه له باوه‌رداران به‌م.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ {سوره‌تی (آل عمران)، ئایه‌تی: ٦٣. ٦٥}

(٦٣) ئه‌گه‌ر پشتیان له‌م راستیه کرد، ئه‌وا خودای گه‌وره زۆر زانیایه به‌هاوبه‌شدانه‌ران و خراپه‌کاران. (٦٤) ئه‌ی موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ)، بلی: ئه‌ی خاوه‌ن کتێبه‌کان، ئه‌ی جوله‌که و گاوه‌کان، وه‌رن بۆلای وشه‌یه‌ک که ئیمه و ئیوه تیایدا یه‌کسانین، ئه‌ویش ئه‌مه‌یه که با هه‌یج که‌سیک نه‌په‌رستین جگه له‌زاتی پیروزی (الله)، وه هه‌یج که‌سیک نه‌که‌ین به‌هاوبه‌ش بۆی، با هه‌ندی‌ک هه‌ندی‌کتر نه‌کاته په‌روه‌ردگار و له‌جیاتی خودای گه‌وره بیپه‌رستیت، ئه‌گه‌ر به‌مه‌ پازی نه‌بوون و پشتیان هه‌لکرد، ئه‌وا پێیان بلی: شایه‌تبێ که ئیمه موسلمانین و خۆمان ته‌سلیمی خودای گه‌وره کردووه. (٦٥) ئه‌ی موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ)، بلی: ئه‌ی جوله‌که و گاوه‌کان، بۆچی سه‌باره‌ت به‌ ئیبراهیم مشتومر ده‌که‌ن و ده‌لێن:

ئبراهیم له سه‌ر دینی ئیمه بووه، له کاتی‌کدا ئیوه خۆتان ده‌زانن ته‌ورات و ئینجیل بۆ مووسا و عیسا (سه‌لامی خودایان له‌سه‌ربیت) دانه‌به‌زیوه، له‌دوای ئبراهیم نه‌بیت، ئیتر چۆن ئبراهیم له‌سه‌ر دینی ئیوه بووه، بۆ عاقل نابن و بیر ناکه‌نه‌وه.

له‌ به‌شه‌کانی پێش‌ویدا راستی و چیه‌تی عیبادت پروونی‌بووه‌وه. خالکی زۆر گ‌رنگ لێ‌رده‌ا ئه‌مه‌یه که خودای به‌رز و بلند له‌ قورئاندا مروّقی به‌م‌کاره‌ سنو‌وردار نه‌کردووه و له‌ ئایه‌ت‌گه‌لێکی زۆردا داوای لێ‌کردووه سه‌ره‌پای عیباده‌تیکی پاک و پوخت بۆ خودا، نزا و هانا و داواکاری پێ‌ی‌ستیه‌ کانی‌ش، ته‌نیا و ته‌نیا له‌ خودا بکات، سه‌رنجی وشه‌ی (تدع) به‌ده‌ن:

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًّا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ {سوره‌تی (یونس)، ئایه‌تی: ١٠٦، ١٠٧}

(١٠٦) تۆ نزا مه‌که و مه‌پارێ‌ه‌وه له‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره، له‌وه که‌س و شتانه‌ی نه‌ سوودت پێ‌ده‌گه‌یه‌نن و نه‌ زیان، چونکه‌ سوود و زیان ته‌نیا به‌ده‌ستی خودای گه‌وره‌یه، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ پاری‌یه‌وه، ئه‌وا له‌وه که‌سانه‌ی که‌ سته‌میان له‌ نه‌فسی خۆیان کردووه، یان له‌ هاوه‌ل‌پ‌ریارده‌رانی. (١٠٧) ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره بیه‌و‌یت تووشی زیانیکت بکات، هه‌یچ که‌سیک ناتوانیت ئه‌و

زیانته له‌سه‌ر لابه‌ریت، ته‌نیا خودای گه‌وره نه‌بیته، ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره بیه‌ویته خێر و چاکه‌یه‌ک به‌ینیته‌ پڕیگه‌ت، که‌س ناتوانیته‌ بیته‌ پڕیگر له‌به‌رده‌م ئه‌و خێر و چاکه‌یه‌. خودای گه‌وره خێر و چاکه‌ی خۆی تووشی هه‌ر که‌سیک ده‌کات له‌ به‌نده‌کانی که‌ ویستی له‌سه‌ر بیته، ئه‌و زۆر لیخۆشبوو و میهره‌بان و به‌به‌زه‌یه‌.

لَنفْتَنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾
{سوره‌تی (جن)، ئایه‌تی: ١٧، ١٩}

(١٧) مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌ ئیمه به‌و نیعمه‌ته‌ فراوانه‌ تاقیانکه‌ینه‌وه، هه‌ر که‌سیکیش پشت له‌ زیکری خودای گه‌وره‌ بکات، خودای گه‌وره ده‌بخاته ناو سزایه‌کی زۆر به‌ئیش و ئازار و سه‌خته‌وه. (١٨) مزگه‌وته‌کان تاییه‌تن به‌ خودای گه‌وره، له‌ گه‌ل (الله) دا له‌ که‌سیتر مه‌پارینه‌وه. (١٩) هه‌روه‌ها کاتیکی به‌نده‌ی خودا؛ واته‌ موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بیته)، سه‌رقالی نوێژ و عیباده‌تبوو، گرووپیکی له‌ مرۆف و جنۆکه‌ لیی کۆبوونه‌وه، بۆئه‌وه‌ی گوێیان له‌ قورئانخویندنی پینغه‌مبه‌ری خودا بیته.

* **تییینی:** (تعبدون) له‌ کاری رابردووی (عبد) هوه‌ هاتوو، که‌ به‌واتای ته‌سلیمبون و فه‌رمانبه‌ردار بوون دیت. (تدع) له‌ کاری رابردووی (دعو) هاتوو، که‌ به‌واتای داواکردن و نزاکردن دیت؛ واته‌

بۆ دهستکهوتنی سوودیځ، یان لادانی زیانیځ.

پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بیټ)، دهفه رمویټ: «الدعاء هو العبادة»؛ واته (نزاکردن خودی عیاده ته). له قورئاندا ئایه تی زۆر هاتوون له سهه نزاکردن، که تیایدا فهрман به مرۆڅکراوه هه موو خواسته کانی؛ وه کو: شیفای نه خوش، نزا بۆ سهه رکهوتن له تاقیکردنه وه، سهه رکهوتن و دهستکراوه یی له کاره کاندا... تاد، ته نیا و ته نیا له (الله) داوا بکات. ئه مکارهش ده بیټ راسته وخۆ و به بی نیوه ندکار له لایه نه مرۆڅه وه سهه رچاوه بگریټ. به داخه وه له بهرئه وهی له کۆمه لگهی ئیمه دا قورئان فه رامۆشکراوه و عه قیده ی که سهه کان بۆته ئامرازی دیاریکردنی کهسانی بهرژه وه نه دیخواز، ئه مکاره پیچه وانه بۆته وه و مرۆڅه کان له جیاتی داوا ی راسته وخۆ له خودا، مه خلوقیان کـردوه به نیوه ندکار (واسطه) و له ریځگهی ئه م مه خلوقانه وه نزا و داوا کارییه کانیان ده خه نه حزووری خودا. ئه مه هه ر ئه و کیشه ییه که پیغه مبهه ری خودا (دروودی خودای له سهه بیټ)، بۆ ریشه کیشه کردنی نیردرا. سهه رنجی ئایه ته کانی خواره وه بدهن. خودای گه وره به هو ی ئه م ئایه تانه وه به لگه کانی له سهه مرۆڅ ته واو کردوه:

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ

عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾
{سوره تی (غافر)، ئایه تی: ۶۱.۵۹}

(۵۹) به دنیایی پوژی قیامت هه ر دیت و هیچ گومانیکی تیدا نییه، به لām زۆربه ی خه لکی ئیانیان پیتی نییه. (۶۰) پهروه ردگارتان فهرموویه تی: ته نیا له من بیارینه وه، من وه لامتان ده ده مه وه، ئه وه که سانه ی خویان به گه وه ده زانن له ئاستی پاران وه له من، به دنیاییه وه ده چنه ناو ئاگری دۆزه خه وه. (۶۱) خودای گه وه ئه وه خودایه یه که شه وی بو ئیوه کردو وه به مایه ی ئارامی و ئاسووده یی، پوژی شی بو پوونا ککردو ون، به راستی خودای گه وه چاکه ی زۆری به سه ر خه لکه وه هه یه. سه رنجی وشه ی (ادعونی) ئایه ته که ی پیشووتر به دن. خودا وه ند به پروونی له م ئایه ته دا داوای له مروّف کردو وه که بو وه گرگرتی نزا، ته نیا پروو له و بکه ن. له هیچ شوینیکی قورئاندا فهرمان نه کرا وه به مروّف نزاکانی بیاته لای مه خلوقات. ههروه ها:

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ﴿٣٧﴾
{سوره تی (زمر)، ئایه تی: ۳۷.۳۵}

(۳۵) بو ئه وه ی خودای گه وه له خراپترین تاوانه کانیان خو شبیت، هاوکات پاداشتیشیان ده داته وه له سه ر ئه و کرده وه

چاكانه ی ئه نجامیانداوه. (٣٦) ئایا خودای گه و ره بۆ به ننده که ی به س نییه؟ به لام کافره کان له نه فامیاندا ده ترسیین به و خودایه ی هه یانه، جا هه ر که سیک خودای گه و ره گومرای بکات، که س ناتوانیت هیدایه تی بدات. (٣٧) هه ر که سیکیش خودای گه و ره هیدایه تی بدات، که س ناتوانیت گومرای بکات. ئایا خودای گه و ره زۆر به شکۆ و تۆله سین نییه له و که سانه ی سه ریچی ده که ن؟

ئه و گفتوگۆیانه ی لیره دا خرا نه پروو، ئه گه ر له لای زۆریک له مرۆقه کان بکری، ئه و ده یانترسیین به هیژ و توانا و توریه یی جگه له خودا: (پێغه مبه ران، پێشه وایان، شیخ و ڕبیه رانی ته ریقه ت) و ٲازی نابن به وه ی به ته نیا له خودا بیاری نه وه. ئایا ده زانن خودای گه و ره وی ٲرای ئایه ته که ی پێشوو، له مباره یه وه چی فه رموو ه؟ سه رنجبه دن:

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ {سوره تی (فاطر)، ئایه تی: ١٥.١٣}

(١٣) خودای گه و ره شه و ده خاته ناو ٲرۆژه وه و ٲرۆزیش ده خاته ناو شه وه وه و تی که لیان ده کات. خۆر و مانگی بۆ ٲامکردوون، هه ر

یه کێکیان ده‌روات بۆ کاتی دیاریکراوی خۆی، که پۆژی قیامه‌ته، ئا ئه‌م (الله) یه‌ په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه و خاوه‌ن موڵکه، به‌لام ئه‌و خودایانه‌تر که ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن، خاوه‌نی (قطمیر) یکیش نین؛ که به‌ واتای ئه‌و په‌رده‌ ته‌نکه‌ دیت له‌ ناوکی خورمادا هه‌یه. (١٤) ئه‌ گهر له‌و خودایانه‌ش بپارێنه‌وه، ئه‌وان گوێیان له‌ پارانه‌وه‌کانی ئیوه‌ نابیت، ئه‌ گهر واشدا بنێن گوێیان له‌ پارانه‌وه‌ی ئیوه‌یه، ئه‌وا ناتوان وه‌لامتان بده‌نه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ پۆژی قیامه‌تدا نکولیتان لیده‌ که‌ن له‌وه‌ی ئیوه‌ ئه‌وانتان کردووه‌ به‌ هاوه‌ل بۆ خودای گه‌وره، هه‌یج که‌سیک وه‌کو خودای گه‌وره‌ ئه‌م هه‌والانه‌ت پیرانا گه‌یه‌نیت، ئه‌و زۆر شاره‌زا و زانایه. (١٥) ئه‌ی خه‌لکینه‌! ئیوه‌ هه‌مووتان هه‌ژارن و پتوستان به‌ خودای گه‌وره‌یه، خودای گه‌وره‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند و سوپاسکراوه.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

{سوره‌تی (قصص)، ئایه‌تی: ٨٨}

(٨٨) له‌ گه‌ل خودادا، داوا له‌ په‌ستراویکی دیکه‌ مه‌ که‌ن، هه‌یج په‌ستراویکی به‌ هه‌ق جگه‌ له‌و نییه، هه‌موو شتێک له‌ناوده‌چیت و نامینیت، جگه‌ له‌ زاتی پاکێ ئه‌و نه‌بیت، فه‌رمانه‌روای راسته‌قینه‌یه و گشت بریاره‌کان بۆلای ئه‌و ده‌گه‌رێته‌وه.

به ندى نۆیه م

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرُكُمْ وَلَا يَنْبَغُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
{سوره تى (فاطر)، ئايه تى: ١٣.١٥}

(١٣) خودای گه وره شهو ده خاته ناو پۆژه وه و پۆژیش ده خاته
ناو شه وه وه و تیکه لیان ده کات. خۆر و مانگی بۆ پامکردوون، هه ر
یه کیکیان ده روات بۆ کاتی دیاریکراوی خۆی، که پۆژی قیامه ته،
ئاهم (الله) یه پهروه ردگاری ئیوه یه و خاوه ن مولکه، به لام ئه و
خودایانه یتر که ئیوه ده یانه رستن، خاوه نی (قطمیر) یکیش نین؛ که
ئه و په رده ته نکه یه له ناوکی خورمادا. (١٤) ئه گه ر له و خودایانه ش
بپارینه وه، ئه وان گوئیان له پارانه وه کانی ئیوه نابیت، ئه گه ر
واشدابنن گوئیان له پارانه وه ی ئیوه یه، ئه و ناتوان وه لامتان
بدنه وه، ههروه ها له پۆژی قیامه تدا نکولیتان ئیده که ن له وه ی ئیوه
ئه وانتان کردووه به هاوه ل بۆ خودای گه وره، هیچ که سیک وه کو
خودای گه وره ئه م هه و الانه ت پیراناگه یه نیت، ئه و زۆر شاره زا و

زانایه. (١٥) ئه‌ی خه‌ڵکینه! ئیوه هه‌مووتان هه‌ژارن و پێویستتان به‌ خودای گه‌وره‌یه، خودای گه‌وره‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند و سوپاسکراوه‌.

خودای به‌رز و بلند له‌دوای به‌یانکردنی چهند گۆشه‌یه‌ک له‌ نیشانه‌کانی هه‌یز و توانای خۆی له‌ ده‌ستپێکی ئایه‌ته‌که‌دا، پێیان ده‌فرمویت: «له‌ الملک»؛ به‌و واتایه‌ی خاوه‌نداریتی گشت بوونه‌وه‌ر له‌ ده‌ستی خواوه‌نددایه‌ و ته‌نیا ئه‌و ده‌توانیت له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا کاره‌کان پاری بکات. هه‌یچ دروستکراویک ناتوانیت پڕوپاگه‌نده‌ی ئه‌وه‌ بکات که‌ شتیکی خستۆته‌ ژێر پکیفی خاوه‌نداریتی خۆیه‌وه‌، چونکه‌ تێکپرای خاوه‌نداریتییه‌کان له‌م دونیایه‌دا بپاری له‌سه‌ر دراوه‌. هه‌یچ مرۆفیک ته‌نانه‌ت ناتوانیت بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ بکات که‌ خاوه‌نی جه‌سته‌ی خۆیه‌تی، چونکه‌ بۆ نموونه‌ ئه‌گه‌ر له‌ پروداویکدا(پێی) له‌سه‌دته‌بات، ناتوانیت پێیه‌کی تازه‌ بۆ خۆی دروستبکاته‌وه‌، ناتوانیت پێ له‌ پیربوونی خۆی بگری‌ت و ته‌نانه‌ت ناتوانیت پێگری له‌ سپیپوونی مووه‌کانیشی بکات. هه‌ر شتییک له‌م دونیایه‌دا که‌ له‌به‌ر ده‌ستی ئێمه‌دایه‌، به‌شیوه‌یه‌کی کاتی و قه‌رز پێاندراوه‌، له‌کاتی مردندا هه‌موویان له‌ده‌سته‌ده‌ین و تاک به‌ تاکی مرۆفه‌کان ئه‌و نیعه‌تانه‌یان لێوه‌رده‌گیرێته‌وه‌ که‌ خودا له‌م دونیایه‌دا به‌ هه‌رزان پێی به‌خشیون. له‌و به‌شه‌ی دواتردا، خودای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ ده‌خاته‌پروو «والذین تدعون من دونه‌ مايملکون من قطمير»؛ واته‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌جیاتیی خودا، هه‌نایان بۆ ده‌به‌ن، ته‌نانه‌ت خاوه‌نی ئه‌و ده‌زووله‌ ورده‌ی ناو خورماش نین، سه‌رنجی پرسته‌ی(تدعون من

دونه) بدهن. که سیّک که خاوهنی هیچ شتیک نییه، ناتوانیت خواستی ئه وانیتتر بهیّنیته دی. وه ک ئه وهی که فهرهاد داوای ۱۰۰ دۆلار له رهزای هاوړپیی بکات و له هه مانکاتیشدا فهرهاد خوئی ده زانیت که رهزا هیچ پارهیه کی نییه، له گهّ ئه وه شدا ههر سووره له سه ر داواکردنی پاره لئی. ئیستا ئه گهر که سی سییه م ئه م دیمه نه ببینیت، درک به نه فامی و بیعه قلی فهرهاد ده کات، چونکه بیرده کاته وه و به خوئی ده لیت، فهرهاد داوای پهره له که سیّک ده کات که خاوهنی هیچ پارهیه ک نییه. له به شی دواتردا خودای گه وره ئه وه ده خاته پروو: «إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ»؛ واته ئه گهر داوا له (دون الله): (پیغه مبه ران، پیشه وایان، پیاوچاکان، شیخی ته ریقته و... تاد)، بکه ن، جا داوا کردنه که به شیوه ی پارانه وه و نزا کردن بیت، یان وه کو نیوه ندکاریک پروویان تیبه کن که داوا له خودا بکه ن بۆتان و... تاد، ئه واه به هیچ شیوه یه ک ئه وان توانای بیستنی نزا و پارانه وه کانی ئیوه یان نییه و گریبان ئه گهر گوئیستیش بن، ناتوانن وه لامی داوا کارییه که تان بده نه وه. له به شه که یتردا، خودای گه وره دوو بژارده ی نایاب ده خاته به رده م مروّف، «و یوم القيامة یکفرون بشرککم»، بژارده ی یه که م ئه وه یه که ئه م هه نگاوانه ی مروّف؛ واته داوا کردن له (دون الله) له جیاتنی (الله تعالی) له سه ر بنه مای فه رمایشتی خودا خوئی، به شیرک له قه له مدراوه. به داخه وه له به ر دووره په ریژیکردن له قورئان و به رودان به لاساییکردنه وه ی کویرانه له کۆمه لگه ی ئیمه دا، به توندی ریگری له خستنه پرووی ئه م واتایانه ده کریت. بژارده ی دووم ئه مه یه که له پوژی قیامه تدا، ئه و

که سانهی له دنیا دا له جیاتی خودا و له گهڵ خودا دا هانیا ن بۆ براوه، به ته وای نکوئی له مکارانهی مرۆفده کهن و پشتیان تیده کهن. له پوژی قیامه تدا په رستراوه کان ده لێن: ئیمه ههر له بنه پره ته وه له نزا و عیبادهت و داواکاری و پتووستی مرۆفه کان بیئاگابوین، چونکه ئه مشتانه تایبه تمه ندیی خودان، که له هه موو کات و شویندا بوونی هه یه. ته نیا خودایه که له یه ک کاتدا ده توانیت بیسه ری نزا ی فه رهاد بیت له مه شه ه د، نزا ی ره زا بیت له تاران، [نزا ی به لێن بیت له کوردستان] (وه رگپر)، نزا ی ئالیس بیت له نیۆرک، نزا ی رۆبیرت بیت له له ندهن و گیرایان بکات، خودا وه ند سه بارهت به هه موو شتیک بیسه ر و بینه ره و ئه مدوو سیفه ته ش ته نیا تایبه تن به (الله). زوړیک له خه لکی له و با وه ره دان، پیاو چاکان و پیغه مبه ران و پیشه وایان که له ئه مرۆدا زیندوو نین، له توانایاندا یه له ههر کات و سه رده می کدا گو ییستی پتووستی و داوا کارییه کانی مرۆفبن و بیه یینه دی. ئه مه ش به و واتایه یه که ئه وان خاوه نی سیفه تگه لکی هاوشیوه ی خودان! سیفه تگه لکی وه کو «بصیر»؛ (بينا سه بارهت به به نده کان، له هه موو بارودۆخیکدا به نده کان ده بینیت)، «سمیع»؛ (بیسه ر به رامبه ر به نده کان، له هه موو کات و شو یئیکدا، ده نگ ی مرۆفه کان ده بیستیت)، «لطیف»؛ (هیچ شتیک له به رامبه ر نه رمونیایی ئه ودا به ره ست نییه) و «خبیر»؛ (له هه موو بارودۆخیکدا به ئاگایه به رامبه ر به نده کان). هیچ دروستکراویک له تی کرای (پیغه مبه ران، پیشه وایان، شیخه کان و... تاد)، خاوه نی سیفه تگه لکی وه ها نین. (سبحان الله) خودا وه ند له و پروه وه پاک و بیگه رده.

له بهشی کۆتایی ئایه تی ١٤ ی سوره تی (فاطر) که خراوه ته پروو:
 >ولا ینبئک مثل خیبر>؛ واته هیچ که سییک وه کو خودا به ئاگا و
 شاره زا نییه له ههقیقه تی بابه ته کان ئاگادارت بکاته وه. کاتیک ئه م
 ئایه ته بۆ زۆریک له خه لکی بخوینریتته وه، ئه واهه ولده ده ن به
 به لگه ی داتاشراو و سهارته کراو، کاره کانی ئه مپریان ئاراسته بکه ن
 و مرۆڤ له راستیی بابه ته که دووربخه نه وه، ته نانه ت هه ولده ده ن
 به جۆریک ئایه ته که لیکبده نه وه، که خۆیان ده یانه ویت. به لام (الله
 تعالی) پێپراگه یاندوین که له مجۆره بابه ته عه قیده بیانه دا ته نیا
 فه رمایشتی خودا وه ربگرین، چونکه ته نیا خودایه که مرۆڤ له
 راستیی بابه ته کان ئاگادارده کاته وه. ته نیا خودایه که هه قیقه تی
 قیامه ت و دۆخی په رستراو و په رستراوانمان به گشتی له و پۆژه دا
 بۆ به یان ده کات. له کۆتاییدا، دووباره خودا وه ند ئه وه ی خستۆته پروو
 که هه موو مرۆڤه کان ئاتاجی ده رگای خودان و که سیکی پێویست،
 ناتوانیت له پێویستیکیتر داوا بکات و ته نیا خودا وه ند که
 ده ولمه ند و ستایشکراوه. خودای گه وه ره له ئایه ته که ی خواره وه دا
 به لگه که ی له سه ر مرۆڤه کان ته واهه کردووه، چونکه هه ندیک له
 مرۆڤه کان له گه ل بوونی ئه وه ی که خودا وه ند نزا و عیباده تی
 بۆ (دون الله) به شیرک داناوه، له قولایی دله وه ناتوانن دان به وه دا
 بنین که واتای (دون الله) مرۆڤه کانیش ده گریتته وه. سه رنجی
 ئه یاته که ی خواره وه بده ن:

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ إِنَّ
 تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ

أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَالَكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾
{سوره تى (اعراف)، ئايه تى: ١٩٢، ١٩٤}

(١٩٢) ناتوان سهرتانبخه، ته نانه تئوه نده بیده سه لاتن
ناتوان خۆشيان سهربخه. (١٩٣) ئه گهر بانگه‌یشتیان بکه نه بۆ
هیدایه ت، وه لامتان ناده نه وه، جا ئه گهر بانگیان بکه نه یان
بیده نگبن، سوودی نییه و یه کسانه. (١٩٤) ئه وانى ئیوه جگه له
خودا لیبیان ده پارینه وه، وه کو ئیوه به نده، دهی لییان بیارینه وه، با
وه لامتان بده نه وه ئه گهر ئیوه راستده کهن.

خودای گه وره لهم ئايه ته دا، هه موو دروستکراوه کانی به به ندهی
خۆی ناوبردوه و هیچ که سیکیان له کاروباری غه بیدا نه کردوه
به نوینه ری خۆی، له پروانگهی دینه وه، گشت مرۆڤه کان یه کسانن
و هیچ کامیان له وه بتریان به رزتر نییه. له دیدگای په روه دگارد
مرۆڤه کان له سه ر بنه مای ته قوا هه لده سه نگینرین، ته قواش
کرداریکی ده روونییه و ته نیا خودا ئاگاداری ئه ندازه و
پیوه ره که یه تی. موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بییت)،
فه رموویه تی: "خه لکی هه موویان وه کو ددانه کانی شانه یه کسانن
پیکه وه". له یه ک گووته دا، خودای گه وره له قورئاندا فه رمانی به
مرۆڤه کردوه ته نیا خودای بویت، له خودا داوا بکات و له جگه له
خودا داوانه کات. جگه له خودا مه که به نپوه نده کار، جگه له خودا
مه په رسته و به پیروزی مه زانه. سه رنجی ئايه ته که ی خواره وه
بدنه:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ۖ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ {سوره تى (حجرات)، ئايه تى: ١٣}

(١٣) ئه ی خه لکینه! ئیمه ئیوه مان دروستکردوو له نیر و
مییه ک، ههروه ها کردوو مانن به چه ند گهل و هوژیکه وه، هه تا
یه کتری بناسن. به ڕیزترینتان له لای خودای گه وه ئه و که سه یه که
له هه موو که سیك به ته قواتره، به دلنیایی خودای گه وه زور زانا
و شاره زایه. سه ره رای ئایه ته که ی پیشوو، له زوړیک له
ئایه ته کانیتری قورئاندا، سوود له دهسته واژه ی (الذین) وه رگیراوه.
سه رنجی ئایه ته که ی خواره وه بدهن:

وَإِذَا تَتَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ
بَشَرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبُئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ
الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾
مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ {سوره تى (حج)،
ئايه تى: ٧٤.٧٢}

(٧٢) کاتیك ئایه ته ئاشکراکانی ئیمه یان بو ده خویندریته وه، له
رووخساریاندا ناخوشی ده رده که ویت و پرویان گرژده کهن، وه ک
بلیی خه ریکه به لیدان، یان به قسه کردن زالبن به سه ره ئه وکه سانه ی

ئایه ته کانی ئیمه یان به سهردا ده خویننه وه. ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیت)، پێیان بلی: ئایا هه و ئلتان پێیده م خراپتر له وه ی که ئیوه ده یکه ن چیه؟ ئاگره، خودای گه و ره به ئینی ئاگری دۆزه خی داوه به و کافرانه ی ئیمان ناهێنن، ئه وه ش خراپترین سه ره نجامه. (٧٣) ئه ی خه لکینه! نموونه یه ک هیئراوه ته وه، گوپی بو بگرن، ئه و که سانه ی که جگه له خودای گه و ره ئیان ده پارێنه وه، هه موویان کو بکه یته وه، ناتوانن ته نانه ت می شیک دروستبکه ن که چه ند دروستکراویکی بچوو که، به لکو له وه ش بیده سه لاتترن، که ئه گه ر می شه که شتیکیان ئیفرینیت، ناتوانن ئییسه ننه وه، داواکه ر و داوالیکراو هه ردووکیان بیده سه لات و لاوازن. (٧٤)!

له م ئایه ته دا به پرونی تیشک خراوه ته سه ر لاوازی ئه وانه ی جگه له خودای گه و ره داوایان لیده کریت، له کو تایی ئایه ته که شدا ئاماژه به وه کراوه که هه م داواکار(ئو که سانه ی داوا له جگه له خودا ده که ن) و هه می ش داوالیکراو(ئو وانه ی له جیاتی خودا ده په رسترین و داوایان لیده کریت)، بیده سه لاتن و ته نیا زاتی پیروزی خودایه که خاوه نی ده سه لات ی ره هایه. خودای گه و ره داوای له مرۆفکردوه که هه م له کیشه کان و هه می ش له خو شیه کاند، ته نیا و ته نیا پشت به زاتی پیروزی (الله) به ستن.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُذْنُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ {سوره تی (فرقان)، ئایه تی: ٥٩.٥٧}

(٥٧) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، پێیان بلّی: من داوای پاداشتم له ئیوه نه کردووه، مه گهر که سییک خو ی وستی له سه ر بیّت که خیر و چاکه بکات و بگات به خودای گه و ره. (٥٨) ههروه ها تو له هه موو کاروباریکدا پشت به خودا ببهسته، ئه و خودایه ی که زیندووه و هه رگیز مردنی به سه ردا نایهت، به پاک و بیگه ردی رایبگه ره و سه نا و ستایشی بکه. به سه که خودای گه و ره ناگاداری تاوانی به نه ده کانی بیّت. (٥٩) ئه و خودایه ی که ئاسانه کان و زه وی و ئه وه ی له نیوانیاندا به له ماوه ی شه ش پوژدا دروستکردووه، پاشان پهروه ردا گه رز و بلند بووه وه بو سه ر عه رشی پیروزی خو ی، تو له م بابه ته دا پرسیار له خودایه ک بکه که زو ر زانیاری به کانی وردن.

گشت بوونه وهران له نه بوونه وه به دیهاتوون و ته نیا خودای گه و ره یه که هه می شه هه بووه و ده مینیت. هه موو مروّشیک، روژیک دیت که تامی مردن بچێژیت، ته نیا خودایه که هه رگیز نامریت، له به ره ئه وه ده بیت ته نیا پشت به (الله) ببه ستین.

وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ {سوره تی (زمر)، ئایه تی: ٣٨}

(٣٨) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ئه‌گه‌ر
پرسیار له‌ موشریکان و کافرانی قورپه‌یش بکه‌یت، کێ ئاسانه‌کان
و زه‌وی دروستکردووه، کێ خاوه‌نیتی؟ ئه‌وان ده‌لێن، به‌دنیاییه‌وه
خودای گه‌وره‌ دروستیکردووه. پێیان بلێ: هه‌واڵم پێده‌ن ئه‌گه‌ر
خودای گه‌وره‌ بیه‌وێت تووشی زیانیکم بکات، ئایا ئه‌و خودایانه‌ی
ئێوه که‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ ده‌یانپه‌رستن، ده‌توانن ئه‌و زیانه
له‌سه‌ر من لابده‌ن؟ بێگومان نه‌خێر، یاخود ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره
بیه‌وێت تووشی خێر و خۆشیه‌کم بکات، ئایا ئه‌وان ده‌توانن
رێگری بکه‌ن و بێگیرنه‌وه؟ بێگومان نه‌خێر. بلێ: من له‌ هه‌موو
کاروباریکمدا ته‌نیا خودای گه‌وره‌م به‌سه‌، پشتبه‌ستوان، له‌ هه‌موو
کاروباریکدا پشت به‌ خودای گه‌وره‌ ده‌به‌ستن.

بهندی دهیم

به دهستهینیانی جیهانبینییه کی تهویدی بههیز، په یهسته به تیگه یشتن له واتای (الله تعالی) خالق و (دون الله) مه خلوق، درک کردن بهم جیاوازییه، زۆر شتیکی سادهیه، ته نیا کهسانی شه پانگیز لهم راستییه لاینداوه و فریودراون. بهوردی سه رنجی ئەم ئایه تهی خواره وه بدهن:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اتُّنَوْنِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ [سوره تی (احقاف)، ئایه تی: ٤، ٦]

(٤) ئەی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیّت)، بلی: ئەوانه ی جگه له خودا ده یانپه رستن، نیشانمبدهن چ شتیکیان له سه ر زه وی دروست کردووه؟ له پیش قورئان کتیبیکم بۆ بینن که شتی لهو جوهری تیدا بیّت، یان به لگه و زانیارییه کی به جیماو که مابیتتهوه له کتیبه کانی پیشوو و به لگه بیّت له سه ر ئەم شته، ئەگه ریئوه راستگۆن. (٥) کئی گومراتره؛ واته هیچ کهسیک لهو

که سه گومراتر نییه که جگه له خودای گهوره له که سیک ده پاریتهوه، که ئه گهر ههتا پوژی قیامهت لیان بپاریتهوه، توانای وه لامدانه وه یان نییه، نه ک ههر توانای وه لامدانه وه یان نییه، به لکو بیتاگان له نزا و پارانه وه کانیا و ههر ناشی بیستن. (٦) کاتیک له پوژی قیامهتدا خه لکی حه شر ده کرین، پیاوچاکان و پیغه مبه ران و فریشته کان، ده بن به نه یار و دوژمنی ئه و که سانه ی ئه مان لیان پاراونه ته وه و کردوو یان به هاوبه شی خودا.

خودای گهوره له به شی یه که می ئایه ته که دا دووباره جه ختی له سه ر ئه وه کردۆته وه که (دون الله) هیچ شتیکی دروستنه کردووه، به لکو خو ی دروستکراوه. له هیچ یه کیک له کتیه ئاسمانیه کان و ته نانهت کتیه زانستییه کانیشدا، هیچ به لگه یه ک نییه که راوه ستا بیت له سه ر هاوبه شی کردنی (دون الله) له ئه فرانندی بوونه وه. به باشی سه رنجی ئایه ته که بدن. له ئایه ته که دا هاتووه، هه رچییه ک له جگه له خودا داوا بکریت، هه تا قیامهت وه لامدار یته وه و له پوژی قیامهت ئه م (دون الله) یانه و یرای نکولیکردن له شیرکی ئه و که سانه، ده بنه دوژمنیشیان. له و پوژده دا ئه وانه پیکه وه ده لین: ئیمه له دنیادا ته نیا خودای بیها و تامان په رستووه و پیوستییه کانمان ته نیا له و داوا کردووه، که چی ئیه له جیاتی داوا کردن له خودا، له ئیمه ی مه خلوقیکی بیده سه لات پاراونه ته وه و داواتان کردووه، ههر بویه ئیستا ئیمه دوژمنتانین. ئیمه خودا ناسبووین و ئیه وش دوژمنی خودا؛ که واته رپگه و چاره نووسمان جیا یه. له ئایه ته کانیترا ده وه به یانکرا که (دون الله) له م بوونه وه ره دا ته نانهت خاوه نی

گهردیلهیه کیش نییه و خۆی ئاتاجی (الله)یه. له گهڵ ئهوه دا ئاماژه به وه کرا که عیباده تکردن «يعبدون»، ئاشکرا کردنی به ندایه تی و داوا کردن «يَدْعُونَ»، ته نیا په یوهسته به خودای گه وره و له کاتی (يعبدون) و (يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) دا تووشی شیرک ده بین. له مباره یه وه خودای په روه ردگار به پروونی له قورئاندا فه رمایشتی خۆی به یانکردوه و به هیچ شیوه یه ک بواری لیکدانه وه و بۆچوونی که سیی نه هیشته وه. به تایبهت ئه و لیکدانه وانیه ئیمه به درێژایی سه ده کان دروستمان کردوون. بۆ نمونه: هه ندیک له تا که کان ده لێن راسته که ده بی هه ر مرۆڤیک داوای پێویستییه کانی خۆی راسته وخۆ بیاته لای خودا، راسته که نابیت به شیوه یه کی راسته وخۆ داوای پێویستییه کان له (دون الله) بکریت، به لām ده توانی له (دون الله)؛ پێشه وایان و پیاوچا کان و... تاد، داوا بکریت به جوړیک که ئه وان بینه نیوه ندکاریک له نیتوان ئیمه و خودا!

ده توانی ت کۆمه لێک به لگهی پروون له ملایه نه شه وه بخریته پروو، په کهم: ئه وه ی که گه لی عه ره ب، پێش هاتنی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت) ئه م بیرکردنه و یان هه بوو و داوایان له پێغه مبه رانی پێشو و وه کو: ئیبراهیم و ئیسماعیل، یان هابیل و فریشته کان (سه لامی خودایان له سه ر بیت) ده کرد، که پێویستی و داواکانیان بۆ ببه نه لای خودای گه وره. ئه وان وابیریان ده کرده وه که پێغه مبه ران و فریشته کان به هۆی بی تاوانییانه وه ده توانن تکار یانبن و له خودا نزیکیان بکه نه وه. هه وه: ئه وه ی

که ئیمه کاتیک داوا له (دون الله) ده کهین، پێویستییه کانمان بباته لای خودا، خۆی له خۆیدا جوړیکه له نزا و پارانهوه له (دون الله)، چونکه له (دون الله) مان دهوێت پێویستییه کانمان بگهیه نیت به خودا. ته نانهت له یه ک ئایه تیشدا، خودای گهوره داوای له بهنده کانی نه کردوه، که بهرپه گه ی یارمه تیده ریک، یان نیه وند کاریک، په یوه ندی له گه ل ساز بکه ن. عیباده تکر دنی خودا و هند به هۆی نیه وند کاریکه وه، هه مووی دروستکراوی زهینی خۆمانه. خودایه ک که له ده ماری د ل لیمان نزیکتره، فەرمانی پیکردو وین به شیوه یه کی راسته وخۆ داوای پێویستییه کانمانی لیبکهین، هه ر به و جوړه ی که نزیکترین رپه گه به ره و یه ک خال، بریتیه له گرته به ری خالیکی راسته وخۆ به ره و ئه و. خودایه ک که له ده ماری د ل لیمان نزیکتره، فەرمانی کردوه که ته نانهت ئه گه ر به نده یه ک به هۆی گونا هه وه، خۆی به شه رمه زار بزانی ت، ده بیت بزانی ت که دیسان خودای گه و ره له هه مو و که سی ک نزیکتره لێی. کاتیک نیه وند کاریک بو خودا بریار ده دین، وه کو ئه وه وایه رازیبین به وه ی که خودا به بی بوونی ئه و نیه وند کاره، نامانه خشیت و دهنگان نابیستی ت، یان ئه وه ی که وایدابنیین خودا و هند ئاماده یی ئه وه ی نییه که راسته وخۆ نزا و داواکاری بهنده کانی وه لامبداته وه و به دنیاییه وه ده بی به هۆی نیه وند کاریکه وه په یوه ندی پیوه بکری ت. به لام له راستیدا، ته نانهت ئه گه ر بهنده یه ک له بهنده لکانی خودا، له گونا هه و تاواندا

نقوم ببوو، ئەوا دیسان ده‌رگای ته‌وبه و په‌شیمانی کراوه‌یه و ته‌نیا خودایه که له گونا‌هه‌کانی ده‌بووریت:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾
وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ {سوره‌تی (زمر)، ئایه‌تی: ٥٣.٥٤}

ئهی مو‌حه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ب‌ل‌ئ‌ی: به‌و به‌ندان‌ه‌م که زیاده‌ره‌وی‌یان کردووه له تاوان و سه‌ر‌پ‌چ‌یدا، ب‌یه‌ی‌وا نه‌بن له به‌زه‌یی خودا، به‌د‌ل‌نیایی خودای گه‌وره له هه‌مو تاوان‌یک خ‌وش‌ده‌بی‌ت، [ته‌نیا ها‌وبه‌شه‌ر‌یار‌دان نه‌بی‌ت، ئه‌و‌یش چ‌و‌ن‌ی‌تی‌یه‌ که‌ی له زات‌ستی خودا‌دایه‌]، (وه‌ر‌گ‌ی‌ر). به‌د‌ل‌نیایی خودای گه‌وره ز‌و‌ر ل‌ی‌خ‌و‌ش‌بو‌و و به‌به‌زه‌یی‌ه. (٥٤) ب‌گه‌ر‌ینه‌وه ب‌و‌ل‌ای خودای گه‌وره و ته‌وبه ب‌که‌ن، پ‌ی‌شه‌وه‌ی س‌زای خودای گه‌وره‌تان ب‌و‌ بی‌ت له دو‌ن‌ی‌ادا، ئه‌وکات که‌س نی‌یه سه‌رتان‌بخات.

له‌گه‌ل سه‌رنج‌دان له‌و شی‌وانه‌ی خوا‌ره‌وه، بیر له‌ پرس‌یاره‌که‌ش ب‌که‌نه‌وه:

ئایا کار‌ی‌کی در‌وس‌ته که ئی‌مان و عه‌قیده له سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی دیکه‌ی ج‌گه له قور‌ئان وه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ین؟

شیرک ↑ مخلوق (دون الله) له مه‌خلوقیتیکتر (دون الله) داوای پێویستییه‌کانی ده‌کات. (دون الله) (دون الله) وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ {سوره‌تی (یونس)، ئایه‌تی: ١٠٦} (١٠٦) نزا مه‌که و مه‌پاریوه له جگه له خودای گه‌وره له‌و کهس و شتانه‌ی نه سوودت پێده‌گه‌یه‌نن و نه زیان، ئه‌گه‌ر کاریکێ له‌و جو‌ره بکه‌ی، ئه‌وا تو له سته‌مکارانی. شیرک الله تعالی ↑	رپه‌وشی ته‌وحید له دیدگای قورئاندا ↑ مه‌خلوق (دون الله) راسته‌وخۆ له خالق (الله) داوای پێویستییه‌کانی خۆی ده‌کات. وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ سورة‌تی (غافر)، ئایه‌تی: ٦٠ (٦٠) په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ته‌نیا له من بپارینه‌وه، وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه. ئه‌وه‌که‌سانه‌ی خۆیان به گه‌وره ده‌زانن له پاریانه‌وه له من، به‌دنیایی به‌ریسوا‌یی ده‌چنه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه. (الله تعالی) (دون الله) شیرک الله تعالی دون الله ↙ ↘ مه‌خلوق (دون الله) پێویستییه‌کانی له مه‌خلوقیش (دون الله) پێویستییه‌کانی ده‌کات دون الله
---	---

مه خلوق (دون الله) داوا له مه خلوقی کیتیر (دون الله) ده کات، که پتویستییه که ی بگه یه نیت به (الله)؛ واته عیباده تی نیوه ندکار (واسطه).	۔ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ {سوره تی (شعراء)، ثایه تی: {٢١٣}
دون الله ↑ دون الله	(٢١٣) له گه ل خودای گه ورده، له خودایه کیتیر مه پاریره وه، چونکه دواتر له سزادران ده بیت! ۔ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ {سوره تی (جن)، ثایه ت: {١٨} (١٨) مزگه وته کان مالی خودان و تاییه تن به خودا، له گه ل (الله) دا نزا و داوا له هیچ که سیکیتر مه که ن و مه پارینه وه.
۔ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ لِيُقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴿٣﴾ {سوره تی (٣) نایا په رستنی پاک و دوور نییه؟ ته وانه شی که جگه له خودای داناوه و ده پیه رستن، ده لین: ئ دروسته نه کردووه و پرزی ئیمه ناد ده که یین، هه تا له خودامان نزیک بکا: ۔ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ {سوره تی (فاطر)، ثایه تی: {١٤} (١٤) ته گهر ئیوه لیشیان بپ پارانه وه کانتان نابیت، ته گهر واشداب ته و ناتوانن وه لامتان بده نه وه...	۔ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾ {سوره تی (اسراء)، ثایه تی: {٢٢} له گه ل خودای گه ورده، خودایه کیتیر بریا مه ده، ته وکاته به سه رشوړی و بی په نا داده نیشیت!

بەندى یازدەهیم

لە ئایەتەکانی پێشوو دا ئەوەمان بینی کە خودای گەوره، داواکردنی پێویستییهکانی مرۆقی لە جگە لە خودا (دون الله)، بە شیرک داناوه. جا هەم عیبادەت (تعبدون) و هەمیش نزا و داواکردن (تدعون) لە دروستکراوهکانی خودا (دون الله)، شیرکە، جا چ بەشیۆه ی راسته وخۆ لە (دون الله) بیّت، یان بەشیۆه ی نێهەندکار (دون الله) ی نیوان خود و خودا بیّت. (الله تعالی) بە هیچ بیانوویه ک، یان بەدەرێک (استثناء) بۆ ئەمکاره رازی نەبووه. بۆ جەختکردنەوه لەوهش، ئایەتێک لەقورئان دەهێنینهوه، دووباره بە وردی سەرنجی هەردوو وشە (تعبدون) و (تدعون) بدەن:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَأَعْتَزُّلَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ ۖ أَلَّا أَكُونَ
بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

{سوره تی (مریم)، ئایەتی: ٤٩، ٤٧}

(٤٧) ئیبراهیم (سەلامی خودای لەسەر بیّت)، فەرمووی: ئەو باوکە سلاوت لیبیّت، من بەزوویی داوای لیخۆشبوونت بۆ دەکەم

له پهروهردگار، چونکه ئه و زۆر چاکه کاره له گه لّمدا و بایه خم پێده دات. (٤٨) ههروهها له ئیوه و ئه و شتانه ی که جگه له خودای گه و ره ده بیه رستن، دوورده که ومه وه و به تاک و ته نیا عیباده تی خودای گه و ره ده که م، به دلنیایی من بیهیوا نابم له نزا و پارانه وه له خودای گه و ره. (٤٩) کاتییک که لییان دوور که و ته وه، ئیسحاقمان پیه خشی و پاشان یه عقوب، ئینجا هه موویانمان کرد به پیغه مبه ر.

سه رنجی ئه وه بده ن، شیرک هه ر ئه وه نییه که سییک بچیت مه خلوقیک له نیوان ئاسمانه کان و زه ویدا، وه کو هاوتای خودا سه یر بکات، به لکو ته نانه ت ئه گه ر ئه و مه خلوقه بکه ین به نیوه ندکاری نزا و عیباده ته کانمان له ئاستی خودادا، ئه و به و شیوه یه ش تووشی شیرک بووین. که واته تیکرای ئه و حاله تانه هه ر به شیرک هه ژمار ده کریت: ئه وه ی که وابزانین له جیاتی خودای تاک و بیهاوتا، چند خودایه ک بوونی هیه، وابزانین که خودا خزم و که سی هیه، وابزانین دروستکراوه کان له کاری ئه فراندندا له گه لّ خودا هاوکار بوون، وابزانین له جیاتی خودا وه ندی به توانا، ده توانریت داوا له دروستکراوه کان بکریت، وابزانین بو نزا و عیباده ت ده توانریت دروستکراوه کان بکریت به نیوه ندکار، وابزانین که دروستکراوه کان له به ر پاداشت و نزیکییان له خودا وه، له ئه نجامدانی هه ندیک له کاروباره کاندایاری ده دهری خودان، یان وابزانین دروستکراویک له سیفه تیکی تایبه تی (الله) دا له گه لّ خودا هاو به شه و... تاد. به وردی سه رنجی ئه م تایه تانه ی خوا ره وه بده ن:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا
تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ٤٠، ٤٢}

(٤٠) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان
بفه‌رمو: هه‌والم پێیده‌ن ئه‌گه‌ر سزای خودای گه‌وره‌تان بۆ بی‌ت، یان
قیامه‌ت بی‌ت به‌سه‌رتاندا، ئایا له‌غه‌یری خودای گه‌وره‌ده‌پارێنه‌وه،
ئه‌گه‌ر راستگۆن له‌وه‌ی که‌ ده‌لێن: بته‌کان سوود و زینیان
به‌ده‌سته و وه‌ک خودان به‌گومانی خۆتان. (٤١) به‌لکو له‌م دۆخه‌دا
ئێوه به‌وپه‌ری له‌خۆبردوو بیه‌وه له‌خودا ده‌پارێنه‌وه، چونکه‌ ده‌زانن
جگه‌ له‌خودای گه‌وره، که‌س ناتوانیت سزاتان له‌سه‌ر لاب‌دات.
ئه‌وه‌ی که‌ له‌خودای گه‌وره‌پاراونه‌ته‌وه بۆی، خودای گه‌وره
له‌سه‌رتان لاده‌بات، ئه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ر بی، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی
ده‌تانکردن به‌هاوبه‌ش بۆ خودای گه‌وره و له‌کاتی خۆشیدا لێیان
ده‌پاراونه‌وه، هه‌مووی له‌بیرده‌که‌ن و پشتیان تیده‌که‌ن، چونکه‌ ده‌زانن
هیچ سوودیکی نییه‌. (٤٢) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر
بی‌ت)، بۆ گه‌له‌کانی پێش تۆش پێغه‌مبه‌رانمان ناردووه، ئه‌وانه‌ی
که‌ ئێمانیان نه‌هێناوه، تووشی هه‌ژاری و نه‌خۆشی و کاره‌ساتبوون،
ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ به‌لکو بگه‌رێنه‌وه بۆلای خودای گه‌وره و
به‌ملکه‌چییه‌وه لێی بپارێنه‌وه.

وایدا بنێن له‌ناکا و رووداویکتان به‌سه‌ردا دێت؛ (بوومه‌له‌رزه،

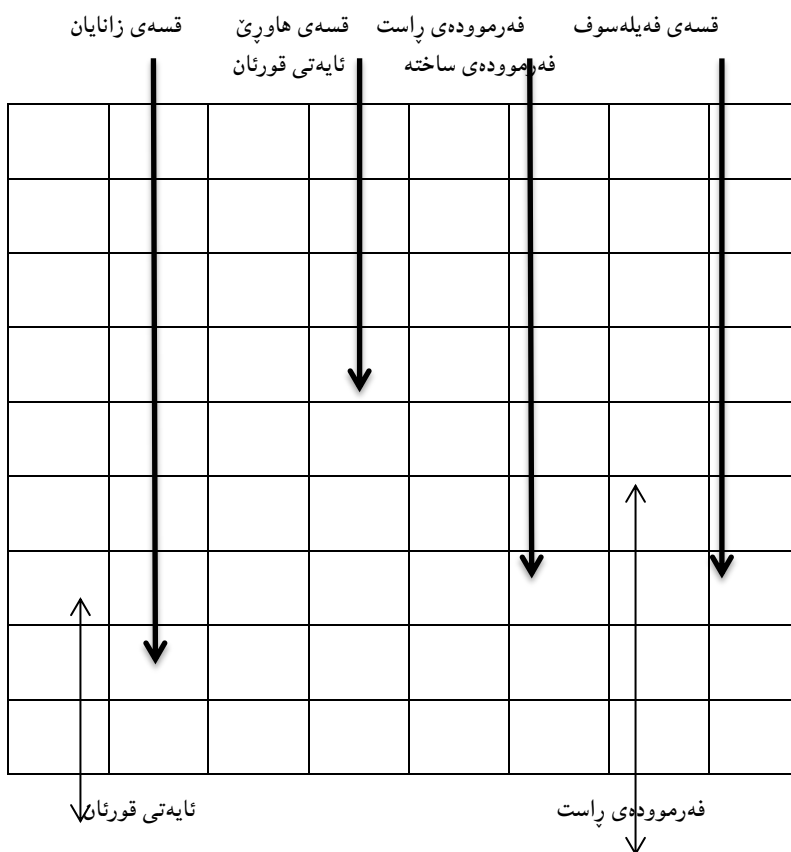
لافاو، تهقینهوه و...تاد)، ئایا له مکاته دا ئیوه داوای پزگار بوون له (الله) ده کهن، یان له پیغه مبه ران، داوای پزگار بوون له (الله) ده کهن، یان پیشه وایان، داوای پزگار بوون له (الله) ده کهن، یان شیخ و پیاوچا کان؟ ئه گهر داوا له (الله) بکهن، ئه واته وحیدی راسته قینه تان به جیگه یاندووه، ئه گهرنا به پیچه وانه وه تووشی شیرک بوون. ههر به و جوهری له به شه کانی پیشوودا ئاماژه مان پیکرد، خه لکی سه رده می نه فامی که تووشی شیرک ده بوون، که سانیکی سه یر و سه مه ره و جیاواز نه بوون، ئه وان ههروه کو ئیمه ده ژیان و خودایان وه کو خالقیک په سه ند کردبوو، ته نیا کیشه ی ئه وان ئه مه بوو، ده چوون له به رد و ئاسن و دار، بتگه لیکیان له شیوه ی پیاوچا کان داده تاشی، پیاوچا کان و پیغه مبه رانی وه کو؛ (ئبراهیم و ئیسماعیل) یان ده کرده ئیوه ندکارێک بو نزا و عیبادته کانیان. به رده ستوونیه کانی ئه وکات، ئه مپۆ شیوه یه کی ئاسۆبی وه رگرتووه و خراوه ته سه رگۆری تاکه کان. شیرک به شیوه یه کی زۆر زیره کانه ده ستوه رده دات له ژیانمان. زۆریک له مرۆقه کان واده زانن ئیماندارن، به لام کرده وه کانیان ده رخه ری شیرکه له عه قیده یاندا. خودای گه وره ده فهرمویت:

وَكَانَ مِنْ آيَةِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ {سوره تی (یوسف)،
ئایه تی: ١٠٥، ١٠٧}

(١٠٥) چه‌ندین ئایه‌ت و نیشانه‌هه‌ن له‌سه‌ر تاک و ته‌نیایی و ده‌سه‌لاتی خودای گه‌وره‌ له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدا، به‌لام‌ ئه‌وان لێی بیئاگان و به‌سه‌ریدا تیده‌په‌رن، پشتی تیده‌که‌ن و لێی وردنا‌بنه‌وه. (١٠٦) زۆربه‌ی خه‌لکی، ئیمان به‌ خودای گه‌وره‌ ناهێنن، هه‌تا له‌ گه‌ڵ ئیمانه‌که‌یاندا شیرک بو‌ خودای گه‌وره‌ دانه‌نین؛ واته‌ باوه‌ریان به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ خودای گه‌وره‌ پۆزیده‌ره‌، به‌لام‌ له‌ جگه‌ له‌ خودا ده‌پارێنه‌وه! (١٠٧) ئایا هاوبه‌ش‌پیارده‌ران له‌وه‌ دانیان که‌ سزای خودایی ناگاته‌ سه‌ریان و دایان‌پۆشی‌ت، یان قیامه‌ت هه‌لناستی به‌سه‌ریاندا؟! هه‌لناستی به‌سه‌ریاندا!؟

پیغه‌مبه‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، فه‌رموویه‌تی: دزه‌کردنی شیرک بو‌ ناو ئومه‌ته‌که‌م، له‌ پۆشتنی می‌رووله‌یه‌کی ره‌ش به‌سه‌ر به‌ردی‌کی ره‌ش له‌ شه‌ودا خه‌راتره‌! تاکه‌ ری‌گه‌ بو‌ جله‌وگیرکردنی ئه‌م کیشه‌یه‌، پال‌فته‌کردنی عه‌قیده‌یه‌ به‌ فله‌ته‌ری قورئان، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئامۆژگاریان ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوا‌ی ئه‌مه‌، له‌ ژێر هه‌ر ناوونیشانی‌که‌وه‌، هه‌ر قسه‌یه‌ که‌مان له‌ هه‌ر که‌سی‌ک بیست، یان شتی‌که‌مان له‌ شوینی‌ک بی‌نی، راسته‌وخۆ به‌ فله‌ته‌ری قورئاندا بی‌یه‌ین، چونکه‌ له‌ پۆژی قیامه‌ت‌دا، ته‌نیا ده‌توانین قورئان بکه‌ین به‌ سه‌رچاوه‌ی عه‌قیده‌ و ئیمان‌مان؛ واته‌ ناتوانین بلی‌ین له‌ به‌رئه‌وه‌ی فلان زانای دینی ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد و ئیمه‌ش له‌و پرووه‌وه‌ په‌ی‌په‌ویان لێ‌کرد. به‌ له‌به‌رچا‌وگرته‌ی ئه‌وه‌ی که‌ پۆژ به‌ پۆژ فه‌رمووده‌ی هه‌لبه‌ستراو و ساخته‌ زۆر ده‌بی‌ت، تاکه‌ پێوه‌رمان بو‌ په‌ی‌په‌وکردنی فه‌رمووده‌ی راست و دروست، ته‌نیا تپه‌په‌رینه‌ به‌ فله‌ته‌ری ته‌وحیدی قورئانی پی‌روۆزدا. قورئان تاکه‌ کتێبه‌ که‌ ری‌گه‌ی

پینه دراوه دهستکاری بکریت و شارپگی هیدایه تی ههقی هه
 مرۆڤیکه. به داخه وه له ئەمرۆدا فەرمووده ی وا بهر گوێیان
 ده که ویت که راده ی کوفر و ئیانی تاکه کان هه لده سه نگی نیت و
 له بهر نه بوونی سه رچاوه یه کی راست و دروست، ئە گه ری لادان و
 گومرا بوونی هه یه. زۆریک له و فەرموودانه له گه ل قورئاندا
 یه کنا گرنه وه، بۆیه پیویسته به ئاسانی له ژیا نی خۆماندا
 بیان سپینه وه. سه رنجی ئەم شیوه یه ی خواره وه بدهن:

لهم به شه‌دا له دیدگای قورئانه‌وه تاووتوینی مه‌ترسی شیرک ده‌که‌ین. سه‌رنجی یه‌که‌مین ئایه‌ت بده‌ن:

قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾
{سوره‌تی(زمر)، ئایه‌تی: ٦٤.٦٦}

(٦٤) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بلێ: ئایا ئێوه‌ فه‌رمانم پێده‌که‌ن که‌ من عیباده‌ت بۆ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ بـکه‌م، ئه‌ی نه‌زان و نه‌فامان. (٦٥) به‌دنیایی ئه‌ی موحه‌مه‌د، ئیمه‌ سرووشان بۆ تۆ و پێغه‌مبه‌رانی پێش تۆش ناردووه‌، ئه‌ گه‌ر هاوبه‌ش بۆ خودا بریار بده‌ی، ئه‌وه‌ کرده‌وه‌ کانت هه‌مووی پووجه‌ڵ ده‌بنه‌وه‌ و له‌ زیانمه‌ندان ده‌بی‌ت. (٦٦) به‌لکو به‌ تاک و ته‌نیا خودای گه‌وره‌ بپه‌رسته‌ و له‌وه‌ که‌ سانه‌به‌ که‌ شوکرانه‌ بژیری خودای گه‌وره‌ ده‌که‌ن.

له‌م ئایه‌تانه‌دا خودای گه‌وره‌ له‌ گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری ئیسلام گه‌فتوگۆی ئه‌نجامداوه‌ و له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێگه‌یه‌کی به‌رز و بلندی هه‌بووه‌ له‌لای خودا، ئاگاداری کردۆته‌وه‌ که‌ ئه‌ گه‌ر تۆزقائیک شیرک و گومانی له‌ دلدا بی‌ت، گشت کرده‌وه‌کانی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌.

له‌ ئه‌مه‌رۆدا که‌سانیک هه‌ن که‌ کاری چاکه‌ زۆر ئه‌نجامده‌ده‌ن.

ئهوان قوتابخانه بنیاتدهنن، خۆراک به ههژاران ددهن، هاوکاری دهزگا خێرییه کان ده کهن و... تاد، به لām ته گهر عهقیده ی ئه مکه سانه راست و تهواو نه بێت، ههچ یه کینک لهو کرده وانه یان له لای خودای گهوره وهرناگیریت. بابه تی عهقیده له قورئاندا زۆر گرنگی پێدراوه. سه رنجی ئه م ئایه تانه بدهن:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ أَن نَّظْمَسَ لَّكُمْ جُوهًا فَرَدَّهَا عَلَيَّ ۖ أَدْبَارَهَا أَوْ نَنْعَنَّهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ ۖ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ ۖ بَلِ اللَّهُ يَزَكِي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ {سوره تی (نساء)، ئایه تی: ٤٧، ٤٩}

(٤٧) ئه ی ئه و که سانه ی په رتووکتان بۆ هاتوو (اهل الکتاب)، ئیمان بێن به و قورئانه ی بۆ ئه و پێغه مبه ره مان دابه زاندوو، که به راستدانه ری ئه و ته وراته ی لای خۆتانه و پێجه وانه ی نییه، پیش ئه وه ی رپوو خساریک بسپرنه وه، یان بیگۆرن و بیخه نه پشته وه، یان نه فره تیان لێبکه ن، هه ره کو چۆن نه فره تمان له (اصحاب السبت) کرد، فره مان ی خودای گه وه جێبه جێ ده بێت و که س ناتوانی بیگه رپێنێته وه. (٤٨) به دڵنیاییه وه خودای گه وه ره له که سیکی خۆشنا بێت که هاوبه شی بۆ بریار بدات و به دهر له هاوبه شپریاردان،

مروّش چه ندىك تاوانى گه وره‌ى ئه‌نجامدا بىت، ئه‌وه ده‌كه‌وئته به‌ر وىست و ئىرا ده‌ى خوداى گه‌وره، كه‌ ئايا لىسى خو‌شده‌بىت، يان سزاي ده‌دات به‌ دادپه‌روه‌رى خو‌ى، به‌لام به‌ هه‌مىشه‌يى له‌ دۆزه‌خدا نامىنئته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ر كه‌سىك هاوبه‌ش بو‌ خوداى گه‌وره‌ بىر بار بدات، ئه‌وه به‌ دلىنايى درۆ و بوختان و تاوانىكى يه‌ كجار گه‌وره‌ى بو‌ خوداى گه‌وره‌ هه‌لبه‌ستوه. (٤٩) ئايا نابىنى ئه‌وانه‌ى نه‌فسى خو‌يان پاكده‌كه‌نه‌وه، هاوكات خوداى گه‌وره‌ خو‌ى زانatre كه‌ كى شايه‌نى ئه‌وه‌يه‌ خوداى گه‌وره‌ پاكي بكاته‌وه، هه‌روه‌ها هىچ كه‌سىك سته‌مى لىنا كرىت به‌ ئه‌ندازه‌ى فه‌تلىكيش بىت؛ واته‌ (ئه‌وه‌ ده‌زووه‌ى كه‌ له‌ خه‌تى ناوكى خورمادايه‌).

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي سَامِيْنٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾
 {سوره‌تى (لقمان)، ئايه‌تى: ١٢، ١٤}

(١٢) به‌ دلىنايى ئىمه‌ حىكمه‌ت و تىگه‌يشته‌نان به‌ لوقمان به‌خشى، خوداى گه‌وره‌ فه‌رمانى پىكردوه‌ كه‌ شوكرانه‌بژىرى خوداى گه‌وره‌ بىت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نىعه‌مه‌تانه‌ى پىبىه‌خشيوه‌، هه‌ر كه‌سىكيش شوكرانه‌بژىرى بكات، ئه‌وه‌ سوپاسى خو‌ى كردوه‌،

هه‌ر که‌سی‌کیش کوفرانه‌ی نیعمه‌ته‌کانی بکات، ئه‌وه به‌د‌ل‌نیایی خودای گه‌وره زۆر ده‌وله‌مه‌ند و ب‌نیازه. (۱۳) کاتی‌ک لوقمان ئامۆژگاری کو‌ره‌که‌ی ده‌کرد، پ‌یی فه‌رموو: ئه‌ی کو‌ری خۆم، هاوبه‌ش بۆ خودای گه‌وره ب‌ریارمه‌ده، به‌راستی هاوبه‌ش ب‌ریاردان سته‌میکی گه‌وره‌یه. (۱۴) ئ‌یمه ئامۆژگاری مروّشان‌کردوه چاکه‌کار ب‌یت له‌گه‌ل دایک و باوکی، ئه‌و دایکه‌منداله‌که له‌سکیدا هه‌ل‌ده‌گر‌یت، لاوازی له‌سه‌ر لاوازی هه‌تا منداله‌که گه‌وره‌تر ده‌ب‌یت، دایکه‌که زیاتر لاواز ده‌ب‌یت، دوو س‌الیش شیر‌ی پ‌یده‌دات، سوپاسی من بکه و سوپاسی دایک و باوک‌یش بکه، سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ‌لای منه.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ [سوره‌تی (غافر)، ئایه‌تی: ۸۳، ۸۵]

(۸۳) کاتی‌ک پ‌یغه‌مبه‌رانیان به‌به‌ل‌گه‌ی روون و ئاشکرا و مو‌ع‌ج‌یزه‌وه هاتن بۆ لایان، ئه‌وانیش د‌ل‌خۆش‌بوون به‌و زانیاریانه‌ی هه‌یان‌بووه، که له‌راستیدا ئه‌و شتانه‌ی زانیویانه، ته‌نیا گومان بووه نه‌ک زانیاری، بۆیه ئه‌وه‌ی که ئه‌مان گ‌الته‌یان پ‌یده‌کرد، خودای گه‌وره سزایدان له‌سه‌ری. (۸۴) کاتی‌ک سزای ئ‌یمه‌یان به‌چاوی

خۆیان بینی، گوتیان: ئه‌وه باوه‌رمان به‌خودا هینا به‌ته‌نیا، کافر و بی‌باوه‌رین به‌وشتانه‌ی پیشتر ده‌مانکرد به‌هاوبه‌شی خودای گه‌وره. (٨٥) به‌لام کاتیک سزای ئیمه‌یان به‌چاوی خۆیان بینی، ئیان هینانه‌که‌یان له‌وکاته‌دا سوودی پینه‌که‌یاندن، ئه‌مه سونه‌تی خودای گه‌وره‌یه له‌ناو به‌نده‌کان و گه‌لانی پیشتریش هه‌روا بووه، کفرانیش له‌ویدا هه‌موویان زیانمه‌ندبوون.

له‌ئایه‌ته‌که‌ی پیشوودا خودای گه‌وره ئه‌وه ده‌خاته‌پروو که کاتیک له‌به‌رامبه‌ر له‌دین ده‌رچوان و گوم‌پرایندا، به‌لگه‌ی پروونی قورئان به‌هین‌ریسته‌وه، ئه‌وان ده‌لێن ئیمه‌خۆمان له‌دیندا خاوه‌نی زانست و تیگه‌یشتین و که‌سانیک زۆر په‌په‌رویه‌یان لیده‌که‌ن. به‌لام له‌پوژی قیامه‌تا، ئه‌مکه‌سانه‌نه سوودیک به‌خۆیان ده‌گه‌یه‌نن و نه‌به‌حالی ئه‌و مروّفانه‌شی که گوم‌پرایان کردوون. له‌م ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌دا ئه‌وه خراوه‌ته‌پروو که ته‌نانه‌ت نابیت به‌ئنده‌زی سه‌ره‌ده‌رزیه‌که به‌رامبه‌ر خودای تاک و بیه‌ه‌وتا شیرکه‌مان له‌دلدا بیت:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ (سوره‌تی (حج)، ئایه‌تی: ٢٥، ٢٧)

(۲۵) به دُنْیایی ئه و که سانه ی کافر و بیباوه پربوون و رِیگری له خه لکی ده کهن له موسلمانبوون و هاتنه سهر رِیگهی دینی خودا، ههروه ها رِیگری له خه لکی ده کهن له چوونیان بۆ که عبه ی پیروژ، که که عبه ی پیروژمان گِیپراوه بۆ خه لکی و هه موویان تیايدا یه کسانن، جا ئه وه ی خه لوه کیشی (اعتکافی) کردووه و تیايدا ده مینیتته وه، یان ئه وه ی له ده شته وه دیت و خه لکی دهره وه ی مه که که یه. هه رکه سیکیش بیه ویت له حه ره می مه که که دا ئیلحاد به رپا بکات، یان سته م بکات، یان له هه ق لابادات، تاوان ئه نجامبدات، یانیش هاوبه ش بۆ خودا پرپار بدات، ئه وه سزایه کی به ئیش و ئازاری پیده چیژین. (۲۶) ئه و شویننه مان بۆ ئیبراهیم (سه لامی خودای له سهر بیت) دیاریکرد، بۆ ئه وه ی که عبه ی پیروژ دروستبکات بۆ عیباده تکردن، که له م شویننه دا هه یچ هاوبه شیک بۆ خودای گه وره پرپار نه دریت، هه ر بۆیه ئه م ماله ی منیش پاک رابگره و پاکیبکه ره وه له بتپه رستی و بته کان بۆ ئه و که سانه ی ته واف ده کهن به ده وری که عبه دا، ئه وانه ی که به پیوه پراوه ستاون و نوژ ده کهن، ئه وانه ش که له رکوع و سجوددان، با به تاک و ته نیا عیباده تی خودای گه وره بکه ن. (۲۷) بانگی خه لکی بکه با بێن بۆ حه ج، جا که ئیبراهیم بانگی کردن، ئه و خه لکی به پی، یاخود به سهر حوشتری لاواز که دووری رِیگه و سه فهر ماندوو یکردووه، دین بۆ حه جکردن، له هه موو رِیگه یه کی دووره وه دین بۆ حه جکردن.

له ئایه ته کانی پیشوودا بینیان که نابیت ته نانهت به ئەندازهی گهر دیله یه ک هاوبه ش بو خودا بریار بدهین، که سانیک که ئاگایانه، یان ئاگایانه به عه قیده یه کی نادروسته وه (شیرکئامیز، یان کوفر ئامیز) به ره و لای خودا ده پۆن، له لای خودا به تاوانبار له قه له مده درین و ته وای ئه و کرده وانه ی له م دونیا یه دا ئەنجامیاندا وه هه لده وه شیته وه.

سه رنجی ئەم ئایه تانه ی خواره وه بدهن:

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ لُ الْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حَجَرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدَّمْنَا إِلَىٰ مَا عَمَلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ {سوره تی (فرقان)، ئایه تی: ٢٢.٢٤}

(٢٢) ئەمانه رۆژیک فریشته ده بینن، ده زانن ئەوه رۆژی قیامه ته، یان کاتی گیانکێشانه، به لām له و رۆژه دا فریشته هه یچ مژده یه کی بو تاوانباران پی نییه، به لکو پییان ده گوتری: ئیوه رێگرییه کی ته و او ده کرین له چوونه به هه شت. (٢٣) ئەگه ره له دونیا دا کافره کان کرده وه ی چاکیان ئەنجام دا بیت، ئەوا کرده وه کانیا ن ده بینن و هه مووی ده که ی ن به تو ز و بلا و ده بیت ه وه و نامینیت؛ واته پاداشتیان ده ستنا که ویت، چونکه بو خودای گه و ره ئەنجامیان نه دا وه. (٢٤) به هه شتییه کان له رۆژی قیامه تدا باشت رین شوین و پیگه یان هه یه.

له گهڵ بوونی ئەم هه‌موو ئایه‌ته‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا و زۆریک
له‌ و ئایه‌تانه‌ش که‌ لی‌یه‌دا نه‌ خراونه‌ ته‌ پوو، هه‌روه‌ها ئەو هه‌موو
ئاگادارکردنه‌وانه‌ی مروۆف، ئایا ئاماده‌ین به‌ درێژایی ئەو ته‌مه‌نه‌ی
هه‌مانه‌ ته‌نیا چه‌ند کاتژمێریکی ته‌رخانه‌که‌ین بۆ بیرکردنه‌وه‌ له‌
ئامانجی سه‌ره‌کی دنیا و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی دوا‌رۆژ؟

بهندی دواژدهیهه

لهه به شه دا ئه وهی زۆریک له خه لکی کۆمه لگه
 له هه مبه ر لاسایکردنه وهی کویرانهی خۆیان بۆ عه قیده و ئیمان
 ئه نجامیده ده ن، تاووتوی ده که یه ن. ئه و بابه ته گرنگه ی که ده بیته
 لێره دا سه رنجی به خریته سه ر، بریتییه له حا له ته هاو شیوه کان له گه ل
 ئه و ئا راس تانه ی گه لانی پێشو و هه یانبوو ه، که له قورئانی پیرۆزدا
 با سیانکرا وه. پێش ئه وه ی به وردی ئه م بابه ته شیبکه ی نه وه، دیسان
 جه خت له سه ر ئه وه ده که ی نه وه که عه قیده و ئیمان بابه تیکی ته وا و
 تا که که سییه و هیه چ که سیک نا بیته له جیاتی که سانیتیه ده رباره ی
 ئیمان بیر بکاته وه. هه ر که سیک له جیاتی ئه وه ی که لاسایی
 با ووباپیران و گه و ره کانی بکاته وه، ده بیته خۆی به دوا دا چوون و
 لێکۆلینه وه یه کی عه قلی و قورئانی له مباره یه وه بکات، هه تا
 له پرووی یه قینه وه دامه زرا و بیته. له راستیدا لاسایکردنه وه ی بیر و
 ئه ندیشه ی که سانیتیه له م روانگه یه وه، هیه چ با یه خ و گرنگیه کی بۆ
 ئیمه نییه، چونکه له رۆژی قیامه تدا نا توانیته بیرکردنه وه ی
 که سانیتیه وه کو سه رچا وه یه کی سه ره کی عه قیده بنا سی نریت. لێره دا
 پێکه وه هه نگا و به هه نگا و تاووتوی ئه مه ده که یه ن.

له زۆریک له بابه ته کاندا، کاتی که ئایه ته کانی قورئان بۆ

خه‌لکی ئەم‌پ‌رۆ ده‌خوێن‌ریته‌وه و داوایان لێده‌ک‌ری‌ت که هه‌نگاوێک بێنه‌ پێشه‌وه و لانیکه‌م مو‌تا‌ل‌ای ئایه‌ته‌کانی قورئان بکه‌ن و له‌ر‌پ‌یی ئەم ئایه‌تانه‌وه درک به‌ پ‌و‌و‌چه‌‌لب‌وونی (دون الله) بکه‌ن، ئەوا تاکه‌ وه‌لامێک که خه‌لکی له‌م‌ر‌و‌وه‌وه ده‌یده‌نه‌وه، ئەمه‌یه که ده‌لێن، ئیمه‌ رازین به‌وه‌ی له‌ده‌سته‌بان‌دا‌یه و هه‌مان ئەو‌کاره‌ ده‌که‌ین که تیک‌رای کۆمه‌ل‌گه‌ ئەنجام‌یده‌ده‌ن؛ (ئه‌گه‌ر هاو‌ر‌ه‌نگی کۆمه‌ل‌گه‌ نه‌بی‌ت، هه‌م‌وان په‌نج‌ه‌ی تۆمه‌تی بۆ در‌یژ ده‌که‌ن). ئەوان له‌و باب‌ه‌ته‌ بێنا‌گان که ئیبراهیم پێغه‌م‌به‌ر(سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، له‌ کۆمه‌ل‌گه‌یه‌کی له‌و شی‌وه‌یه‌دا گه‌وره‌ بوو. ئەو به‌ته‌نیا عه‌قیده‌ی خو‌ی له‌ شیرک و خورافیات پاک‌کرده‌وه و به‌شی‌وازی‌کی عه‌ق‌ل‌انیانه‌(بیرکردنه‌وه له‌ ئایه‌ته‌ د‌و‌نیایی و ده‌روونییه‌کان)، بوونی خودای بۆ خو‌ی سه‌لماند. خودای گه‌وره‌ش زیاتر هه‌نگاوه‌کانی چه‌سپاند و گه‌یان‌دییه‌ پ‌ه‌له‌ی پێغه‌م‌به‌رایه‌تی وه‌کو پێغه‌م‌به‌ری‌کی پێشه‌نگ له‌ ته‌وحید‌دا، له‌ قورئان‌دا به‌ گشت جیهانی ناساند. شتی‌کی ئاشکرایه‌ ئەو که‌سانه‌ی له‌ کۆمه‌ل‌گه‌دا به‌شوێن خور‌افه‌ باوه‌کانی خه‌ل‌کییه‌وه‌ن، هیدایه‌ت وه‌رنا‌گرن. به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ زۆری‌ک له‌ کۆمه‌ل‌گه‌ی ئیمه‌ی ئەم‌پ‌رۆ له‌باب‌ه‌تی دین‌دا گه‌یشته‌ته‌ ئال‌نگارییه‌ دژبه‌یه‌ک و پرسیاره‌ فراوانه‌کان. ئەم‌پ‌رۆ زۆری‌ک له‌ خه‌ل‌کی له‌وه‌ تی‌گه‌یشته‌وون که ئەو شته‌ی وه‌کو دین پێیان‌گوتراوه‌، کیشه‌ی تێدا‌یه‌(وه‌ک ب‌ل‌یی یه‌کی‌ک له‌ پایه‌کانی کورسییه‌که‌ به‌ه‌قی‌ت). له‌ ئەم‌پ‌رۆدا زۆری‌ک له‌ کۆمه‌ل‌گه‌، بریتین له‌ که‌سانێکی

تیگه یشتوو و ده زانن که دینی راسته قینه، ئەو دینه نییه که له رادیو و تەلەفزیۆن و مینبەرە کانه وه وەرده گیریت. دینیەک، رەواجپێدراو بیت، جگه له مەینەتی و بەدبەختی بەدوای خۆیدا ناهێنیت. بەلام کێشه که لیڤه دایه: له گەڵ ئەوهی خەڵکی ده زانن که دینی راسته قینه ئەمە نییه، بەلام دیسانه وه کوێرانه درێژه به لاساییکردنه وه و دووباره کردنه وهی ده دەن و خۆیان بەدوای ئیمانی پاک و دروستدا ناگهڕین. ئەم ئایە تانە ی خواره وه بخویننه وه:

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ
وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ {سوره تی (لقمان)، ئایه تی: ٢٠-٢٢}

(٢٠) ئایا نابین هه رچی له ئاسمانه کاندایه و ئەوهی له زه ویدا یه، له ئاشکرا و نهی نی، هه مووی بو سوود و بهرژه وەندی ئیوه دروست کردوه، له گەڵ ئەمانه شدا خەڵکایێک هەن، گفتوگو و دەمه قالی ده کهن له مه پهرستنی زاتی (الله) دا، به بی ئەوهی زانست و زانیاریان هه بیت، به بی ئەوهی له سه رپێگه ی

هیدایه‌تین، به‌بی ئه‌وه‌ی کتیبکی پرووناک و ناشکریان پییّت و له‌و کتیبه‌وه گفتوگۆ بکه‌ن. (٢١) کاتیک پییان بلی شوینی ئه‌م قورئانه پیرۆزه بکه‌ون که خودای گه‌وره دایه‌زان‌دووه، هاوبه‌ش‌بیریارده‌ران ده‌لین: به‌لکو ئیمه شوین ئه‌وه ده‌که‌وین که باوک و باپیرانمان له‌سه‌ری بینوه؛ له‌بتپه‌رستی و هاوبه‌ش‌بیریاردان بۆ خودای گه‌وره و داب و نه‌ریتی خراپ (ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر حه‌رامیتی لاساییکردنه‌وه‌ی کویرانه و شوین نه‌که‌وتنی به‌لگه). ئایا نازان که شه‌یتان بانگیان ده‌کات بۆ سزای سووتینه‌ری ئاگری دۆزه‌خ. (٢٢) هه‌ر که‌سیک خۆی به‌ خودای گه‌وره بسپیڤیّت و نییه‌تی بۆ خودا بیّت، چاکه‌کاریش بیّت؛ واته‌ کرده‌وه‌کانی له‌سه‌ر سوننه‌ت بیّت، ئه‌وه به‌دلیایی ده‌ستی گرتووه به‌په‌تی هه‌ره به‌هیزه‌وه که دینی خودای گه‌وره‌یه و پچرانی بۆ نییه، هه‌روه‌ها سه‌ره‌نجامی هه‌موو کاره‌کانیش ته‌نیا بۆلای خودای گه‌وره ده‌گه‌رینه‌وه.

ئاراسته‌یه‌کی ره‌واجپێدراوی دیکه له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا ئه‌وه‌یه که خه‌لکی ده‌لین ئیمه‌ رازین به‌وه‌ی که (دون الله)، خالق و پۆزیده‌ری هیچ شتیک نییه و ئیمه‌ش له‌به‌رئه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له‌ پیاوچاکان و پیغه‌مبه‌ران و پیشه‌وایان و شیخه‌کانی ته‌ریقه‌ت ناپارێینه‌وه و داواکارییه‌کانمان ناخه‌ینه‌پروو، به‌لام باوه‌رمان به‌وه‌یه‌یه که ئه‌م که‌سه‌ نزیکانه‌ی ده‌رگای خودا، ده‌بنه

هۆی ئه وهی خودای گه وره نزا و داواکارییه کانمان وهر بگریت، ئه م که سه نزیکانه له کار و فهرمانه کانی خودادا ده خیل و قسه پرۆیشتوون و ئیمه له بهر بوونی ئه مکه سانه له کاره ساته کان پارێزراوین. به مشیویه ئیمه له ڕیگهی نیوه ندکار داوا له خودا ده که یین که نزا کانمان په سه ند بکات و تاکه هۆکاریکیشمان بۆ ئه مکاره، نزیکبوونه وه مانه له ده رگای خودا. له درێژه دا ئه مکه سانه ده لێن که ئیمه ده زانیین ئه م نزیکانه ی ده رگای خودا، توانای هینانه دی و جبهه جێکردنی پێویستییه کانی ئیمه یان نییه، به لام خوداوه ند به هۆی ئه مانه وه داوا کانمان ده یینێته دی.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ ۚ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

{سوره تی (زمر)، ئایه تی: ٤.٢}

(٢) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیت)، ئیمه ئه م قورئانه پیرۆزه مان بۆ تۆ دابه زاندوه که هه رچیه کی تیده یه هه مووی هه ق و راستیه، تۆش عیباده تی خودای گه وره بکه به دلسۆزی و نیازپاکییه وه. (٣) ئایا په رستنی پاک و بیگه رد له

شیرک و پروپامایی ته نیا بۆ خودای گهوره نییه، ئەوانهشی که جگه له خودای گهوره، هه ندیك ئەولیا و شتیتریان بریارداوه و دهیبه رستن، ئە گهر پێیان بۆچی جگه له خودای گهوره ئەمانه ده په رستن، ئەوان له وه لāmدا ده لێن: ئیمه ده زانین ئەمانه ئیمه یان دروستنه کردووه و پرزقی ئیمه نادهن، نایان په رستین ته نیا بۆ ئەوه نه بی که له خودای گهوره نزیکمان بکه نه وه و تکامان بۆ بکه ن، به دنیایی خودای گهوره خۆی له پرۆژی قیامهت بریار له نیوان موسلمانان و کافران و هاویه شپریارده ران ده دات له و جیاوازی و نا کوکییهی له نیوانیاندا هه بووه له دنیادا له سه ر بابه تی دین، به دنیایی خودای گهوره هیدایه تی که سانیك نادات که زۆر درۆزن و کافر بن. (٤) ئە گهر خودای گهوره بیویستایه مندالیک بۆ خۆی بریار بدات، ئەوا له ناو دروستکراوه کانیدا، ئەوهی که خۆی ویستی لیبوایه هه لیده بژارد؛ هه رچه نه ده ته سه ته مه خودای گهوره مندال بۆ خۆی بریار بدات، (پاک و بیگهردی بۆ خودای گهوره).

ئهم به لگه هینانه وهیه، هه مان ئەو به لگه هینانه وهیه که خه لکی ئەم پرۆ سه باره ت به (دون الله) دهیخه نه پروو. خودای گهوره له هیچ شوێنیکی قورئاندا رێگهی به هیچ مرۆفیک نه داوه که بریاری (دون الله) بدات، ئهم بیانوو و به لگه دارکردنه ی ئەم پرۆ؛ واته (به لگه ی نیوه ندکار به بیانووی نزیکبوونه وه له خودای گهوره، که به لگه بیانوویه کی تازەش نییه)، ته نیا ساخته چیتیه که و دراوه ته پال خودا و به ناوی ئەوه وه گوتراوه. له کۆتایی ئایه ته که شدا

هاتوو، که خودا کهسانی درۆزن و کافری خۆشناوێت. ئایه ته قورئانییه کان زۆر رهوان و له سه رهخۆن، هه موو که سیکی هه قویست، به ئاسانی ده توانییت به یارمه تی و سوودوه رگرتن له قورئان، خورافیات و شیرک له ژیانیدا بسپریته وه. خودای گه وه ره قورئانی پیرۆزدا فه رموویه تی: «ادعونی استجب لکم»؛ واته: داوام لێبکه ن، هه تا وه لامتان بده مه وه، له هه یج شوینیکی قورئاندا نه هاتوو که گو ترا بییت: «ادعون النبی استجب لکم»، یان «ادعون الصالحین استجب لکم».

بارودۆخی کۆمه لگه زۆر ناله باره. وایدا بنین که فه ره اد هاوکاریه کی بچو وکی ئیوه بکات و ئیوه ش له جیاتی فه ره اد، سوپاسی رهزا بکه ن. پروانن که خودای گه وه ره چ نیعمه تگه لکی بێشو و ماری پێبه خشیوین و ئیمه ش له جیاتی عیاده ت و داوا کردن له (الله)، ته نیا داوا له (دون الله) ده که ین! به مجۆره زۆریک له خه لکی، هیشتا ده لێن: ئیمه مرۆفگه لکی زۆر تاوانبارین و توانامان نییه داوا و نزا بکه ین و به شیوه یه کی راسته وخۆ له خودا بپاریینه وه. ده بییت که سیکی پاک و نزیک بکه ین به نیوه ندکار (واسطه)، چونکه ئه گه ر وانه که ین، خوای گه وه ره وه لامان ناداته وه و نزا کانمان به رز نابیته وه. خودای گه وه ره خو ی وه لامی ئه و جو ره که سانه ی داوه ته وه، بۆیه سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بده ن:

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي

له ناکاو سزای خودای گه وره تان بۆ بیت، له کاتیکدا که هه ستنه کهن و بینا گابن.

خودای گه وره له م ئایه ته دا فه رموویه تی: ئه ی ئه و به ندانه ی له گونا هواتا وندا سنوورتان به زاندووه، (که ئه مه خراپترین دۆخی گریانه ییه)، ده رگای لیخۆشبوون و به زه یی خودا به پرووی هه موو به نده یه کدا کراوه یه و پێویستی به لایه نگیری نییه. خودای گه وره فه رموویه تی: ته نانه ت ئه گه ر له چالی گومرایی و تاوانیشدا گیرتانخواردبوو، دیسان هه ر به ره و لای خودای خوتان بگه رپێنه وه (وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ). ته نیا ئه وه نده به سه بریاری ئه وه بده ن چاکسازی له عه قیده تاندا بکه ن و له خورافیات پاکبیکه نه وه. زۆریک له تاکه کان به خویندنه وه ی ئه م ئایه تانه ده هه ژین، چونکه خورافیات به توندی به بیرکردنه وه کانیانه وه نیشته وه. کهسانی گه نه ج و لاو ئاسانه ده توان ئه م خورافیاتانه بخه نه لاوه، هه تا ته مه ن هه لکشیت به ره و سه ره وه، پاککردنه وه ی ئیان له و خورافیاتانه دژوارتر ده بێت، چونکه کهسانی به ته مه ن هه موو ته مه نیان له گه ل ئه م خورافیاتانه دا ژیاون و عه قیده کهیان وه کو مندالی خۆیان خۆشده ویت. کهسی ئازا لیهره دا که سیکه که له رووبه روو بوونه وه له گه ل هه قیقه تی قورئاندا، که ته نانه ت یه ک ئایه تیشی بیت، بۆ ئیمه به لگه یه، بتوانیت ئیبراهیم ئاسا، سه ری بیرکردنه وه ی منداله خورافییه په ره ده بووه که ی خۆی به فه رمانی خودا وه ند به ریت.

عیباده تی که سانیک و شتانیک ده کهن که نه هیچ زیانیان پی ده گه یه نن و نه هیچ سوودیك، ههروه ها ده لّین: ئا ئه مانه له لای خودای گه و ره تکامان بو ده کهن، ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، پییان بلّی: ئایا ئیوه هه والّ به خودای گه و ره ده ده ن، له کاتی کدا که خودای گه و ره ده زانیّت له ئاسمانه کان و زه ویدا که سیک نییه هاوبه شی بیّت و که سیکی دیکه نییه بتوانیّت به بیّ مۆله تی خودای گه و ره تکا بکات، خودا زۆر پا کو پی گه رده و به رز تره له وه ی که ئیوه به و جوّره هاوبه شی بو بریار ده ده ن. (۱۹) گشت خه لکی له سه ر یه ک دین بوون، ئه ویش دینی ئیسلام بوو، پاشان جیاوازی که و ته نیوانیانه وه، هه ندیکیان بیباوه رپوون و هه ندیکیشیان له سه ر ره وایی پیدان مانه وه و به رده وامبوون. ئه گه ر به و گفته ی پیشووی خودای گه و ره نه بوایه، که مۆله تی سه ر پیچی کارانی داوه و ئه وه ش که په له یان لینه کر یّت به هۆی تاوانه کانیانه وه، ئه و ا بریاری یه کلا که ره و یان له نیواندا ده درا، به وه ی که بریاری له ناو بردنی نا ره واکاران یان ده درا و ره واکاران یان رز گار ده کران.

له ئاته که دا ئه وه خراوه ته پروو که (دون الله) هیچ زیان و سوودیك ناگه یه نیّت، به لکو هه ر شتیك به مروّف بگات، له لایه ن خودا وه یه. خودا وه ند به راشکاوی له م ئایه ته و زۆریک له ئایه ته کانی قورئانی پیرو زدا ئامازه ی به وه کردووه که بریار نامه یه کی وه های له گه لّ به ند ه کانی خۆیدا نه به ستووه و له

هیچ یه کیک له کتێبه ئاسمانیه کانیشدا تهنانهت به ئاماژه یه کی کورتیش ئاماژه ی پینه کراوه. پر یاردانی تکاکار پیش هاتنی قیامت و لهم دونیایه دا، وه کو زۆریک لهو بابە تانه ی دیکه یه که خرایه پروو؛ واته دروستکراوی زهینی خه لکه. خه لکیک که کاتیک ده باره ی بیرکردنه وه ی قورئانیی گفتوگو ده کریت، هه موان له جیاتی ئه وه ی له سه ر عه قیده و ئیمانی خویان قسه بکه ن، ریگه ده دن که سانی دیکه ی وه کو (زانایانی دینی و... تاد)، له جیاتی ئه وان بیربکه نه وه و زۆر به داخه وه، قسه ی ئه و که سانه یان له فه رمایشتی خودا به لاوه به نرختره. خودای گه و ره له م ئایه تانه دا به پروونی ئه وه ی خستۆته پروو که تکای جگه له خودا، به وجۆره نییه که ئیوه بیرتان لیکردۆته وه. ئایا ئیوه شتیک ده خه نه پال خودا که له هیچ شوینیکی قورئاندا نه هاتوه، ئایا ئیوه شتیک ده لین که خودا نه یفه رموو. پروان، قورئان به شیوه یه کی گشتی بابه تی تکاکردن (شفاعة) ی په تنه کردۆته وه، به لکو ئه وه ی به شیرک داناوه که خه لکی، تکاکاریک (شفیع) بو خویان پر یاریده ن. (به گشتی له سه ر ئه م بابه ته ده دوین). سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بده ن:

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا تَبَعٌ إِلَّا مَا يُوحَىٰ ۖ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ

وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ {سوره تی(انعام)، ئایه تی: ٥٢.٥٠}

(٥٠) ئە ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بٲت)، بغه رموو: من پٲتان نالٲم خه زینه کانی خودای گه و ره له لای منن، یان له غه یب ده زانم، من نالٲم فریشته م، هه تا داوای هه ندٲک شتم لٲبکه ن که له توانا و ده سه لاتمدا نه بٲت، به لکو من ته نیا شوٲن ئەو سروه شه ده که وم که خودای گه و ره بۆم ده نٲرٲت، ئە ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بٲت)، پٲیان بغه رموو، ئایا نابینا و بینا یه کسانن؟ ئەو بۆچی بیر له مشتانه ناکه نه وه؟ (٥١) به و قورئانه پٲرۆزه ئاگاداریان بکه ره وه و بیانترسٲنه له وه ی له رۆژی قیامه تدا خودای گه و ره هه شیریان بکات، که له و رۆژهدا هٲچ دۆست و خۆشه وٲستٲکیان نییه، هٲچ تکا کارٲکیان نییه که له لای خودا تکایان بۆ بکات. به لکو به م ئاگادار کردنه وه یه ته قوای خودای گه و ره بکه ن و بکه رٲنه وه بۆ لای. (٥٢) ئە ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بٲت)، تۆ ئەو که سانه ده رمه که که له خودای گه و ره ده پارٲنه وه به به یانیان و ئٲواران و ته نیا مه به ستیان ره زامه ندی خودای گه و ره یه. لٲٲرسٲنه وه ی ئەو که سانه له سه ر خۆیانه و لٲٲرسٲنه وه ی تۆش له سه ر خۆته. ئە گه ر ئەم موسلمانه هه ژارانه ده ربکه ٲت، له سه ته مکاران ده بٲت. ئەو ئایه تانه ی سه ره وه ش بۆ

ئاگادارکردنهوه و ترساندنی کهسانی ئیپاندار و لهخواترس دابه زیوه. سه رنجی ئهم ئایه تانه ی خواره وه بدهن:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلَ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ ۖ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۖ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ٩٥.٩٣}

(٩٣) کێ لهو کهسه سته مکارتره که درۆ هه لده به ستن بۆ خودای گه وره، یان بلی: سرووشم بۆ هاتووه و سرووشیشی بۆ نه هاتبی، یان که سییک که بانگه شه ی ئه وه بکات و بلی: منیش ده توانم هاوشیوه ی قورئان دابه زینم. ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیـت)، ئای ئه گهر هاوبه شه پر یارد ه رانت له سه ره مه رگدا ده بینى، که چه ند حالیان سه خت و نا په حه ته، فریشه کانیش ده ستیان لی کردوونه ته وه و پێیان ده لین: ده ی رۆحی

خۆتان لهم نارهحه تیهه رزگار بکهه، ئه مپۆ ئیوه سزایه کی ریسواکهه ده درین، چونکه به ناوی خودای گه وره وه قسه تان ده کرد و جگه له هه قتان ده دایه پالی و له بهرام بهر ئایه ته کانی خودای گه وره خۆتان به گه وره ده زانی. (٩٤) کاتییک که ده مره، تاک تاک و یه که یه که دین، که سوکارتان له گه لدا نییه، هه روه کو چۆن سه ره تا دروستمان کردن به و شیوه یه دینه وه، ئه وه شی له دنیادا پیا نه خشین له سه روه ت و سامان و مال و ده سه لات، هه مو ویتان له پاش خۆتان به جیهیشت، نابین ئه و که سانه ی له دنیادا کرد بو تان به هاوبه ش بو خودای گه وره و ده تانگوت ئه مانه ناپه رستین ته نیا بو ئه وه نه بی که له خودامان نزیک ده کاته وه، ئه ی کوا ئیستا بو له گه لتان نین؟ به دلنیایی هه مو و په یوه ندیه کانی نیوان ئیوه و په رستراوه کانتان پچرا، ئه وه ی به گومانی خۆتان کرد بو تان به هاوبه ش بو خودای گه وره، هیچی نه ما و ونبوو. (٩٥) به دلنیایی خودای گه وره هه رچی له زه ویدایه له دانه ویله و ناوک و توو، له تیان ده کات و دارو دره ختی جو راجو ری لیده پروینی، زیندوو ده رده کات له مردوو، به پیچه انه شه وه له زیندوو مردوو ده رده کات، ئه وه ی ئه مکاره سه رسوپهینه رانه ئه نجام ده دات، ته نیا خودای گه وره یه، ئیتر بوچی له هه ق و راستی لاده ده ن.

له م ئایه تانه دا بارودۆخی که سانییک باسکراوه که نااگایانه یان نااگایانه له لایه ن خوداوه بابه تییک ده خه نه پروو که له قورئاندا وه کو تاکه سه رچاوه ی عه قیده ی ئیمه نه ها تووه. که سانییک که کویرانه له

دیندا لاسایی ده که نه وه و کاتیک ئیمان و عه قیده یه کی راست و ته و او یان له سهر بنه مای قورئان بو ده خرّیته پروو، پازینان و ده لّین: ئه و کاره ی که ئیمه ئه نجامیده ده یین، هاوشیوه ی کار ی زانایانی دینه، بوّیه له لای خودا په سه ند کراوه، له کاتیکدا به خویندنه وه ی قورئان له وه تیده گهن که قورئان له راستیدا به ته وای به پیچه وانه وه له گه لّ بیروبا وهریان دواوه. ئه وان به رده وام ده لّین: خودا (أرحم الراحمین) ه، له کاتیکدا له قورئاندا له ههر شوینیک باسی ره حمه تی خودا وه ند کرابیت، هاوشانی ئه وه له گه لّیدا، ئاماره به وه کراوه که خودا (شدید العذاب) یشه. له دریژه ی ئایه ته که دا خودای گه وره ئه وه ی به یان کردوه که له پروژی قیامه تدا مروّقه کان به ته نیا له حزووری خودادا راده وهستن و هیچ شتیک نییه به ناوی تکاکار (الشفیع). سه رنجی ئایه ته کانی خواره وه بدهن:

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ {سوره تی (مریم)، ئایه تی: ٩٣، ٩٥}

(٩٣) هه رچییه ک له ئاسمانه کان و زه وای هه یه، هه موویان به نده ی خودان. (٩٤) خودای گه وره سه رژمیتری کردوون و ژماردوونی و هیچیان له خودای گه وره ناشارد رینه وه و دوانا که ون و هه موویان له به رده سستی خودای گه وره دا ئاماده ده بن.

(٩٥) هه موویان له پوژی قیامه تدا به تاک تاک دین. پرسپاری ئیمه له ئیوه ده باره ی ئایه تی: >>ایاک نعبد وایاک نستعین>>؛ ته نیا تو ده په رستین و داوای یارمه تی و پشتیوانیش هه ر له تو ده کهین. له شه و و پوژیکدا پینج جار له نوێژدا دوو باره ی ده کهینه وه، بیرى لیبکه نه وه. ئایا که سیکی موسلمان کاتییک نوێژ ده کات و ئه م رستانه دوو باره ده کاته وه، ده زانی ده لیت چی؟! ئایا له گه لّ خودا وه ند که خالقیتی گفتوگو ده کات، یان له گه لّ دار و دیوار و ده ور به ری خوی؟

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾ {سوره تى (احقاف)، ئايه تى: ٢٨}

(٢٨) ئه وه بۆچى ئه و خودايانهى كه به گومانى خۆتان ده لێن ئه مانه خودان، سهريان ناخهن، كاتيك تيا ده چن و ده فه وتين، يان بۆچى خودا كانتان له پوژى قيامه تدا سه رتان ناخهن، ئه وانهى كه ده تانگوت: ئيمه بۆيه لێيان ده پارێينه وه و ده يانپه رستين، هه تا له خودامان نزىك بكه نه وه، به لكو لێيان ون ده بن، ئه مه ئه و درۆ هه لبه ستنه ي ئه وانه كه ده يانگوت: ئه مانه خودان!

به ندی سیژده بهم

له به شه کانی پیشوودا بینیان که شه فاعهت به و جوړه ی
له کوّمه لگه دا ره واجی پیدراوه بوونی نییه. قورئانی پیرۆز
به شیوه یه کی گشتی شه فاعه تی ره تنه کردۆته وه، به لام به و
شیوه یه ی که ئه مپۆ له کوّمه لگه دا هه یه، رازی نییه. له کوّمه لگه ی
ئیمه دا، خه لکی په یتا په یتا له جیاتی خودا، تکاریکی زۆر بو
خۆیان بریارده دن (ئهم تکارانه ش له پیغه مبه رانه وه
دهستپنده کهن، هه تا ده گاته پیشه وایان و پیاوچاکان و شه هیدان و
ته نانهت هه ندیک له مردووه کانیش ده گریتته وه)، ئه مه له کاتیکدایه
که له قورئاندا هاتووه، شه فاعهت له پۆژی قیامه تدا ته نیا له سه ر
مۆله تی خودای گه وره ده بیت و ئه ویش به پپی جوړی مروّف و
کاروکرده وه کانی، نه ک ئه وه ی راوه ستابیت له سه ر دانپیدانانی
مروّف:

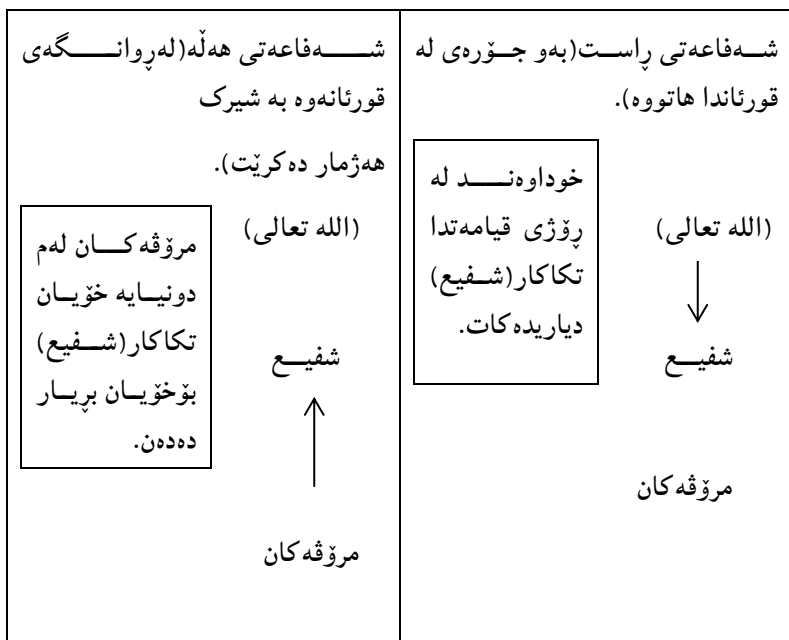
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا
بِئَعٍ فِيهِ وَلَا خُلَّةٍ وَلَا شَفَاعَةٍ وَالْكَافِرُونَ هُمْ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سَنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ

بَشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ {سوره تی(بقرة)،
ئایه تی: ٢٥٤.٢٥٥}

(٢٥٤) ئه‌ی باوه‌رداران ببه‌خشن له‌و پرزقه‌ی پێانبه‌خشیون،
پێشئه‌وه‌ی رۆژێک بێت که ئیدی کرپن و فروشتنی تیدا نییه و
که‌س ناتوانیت به‌ پاره‌ خۆی بکڕیته‌وه و خۆی پرزگار بکات،
دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و خۆشه‌ویستی سوودی بۆ که‌س نییه،
که‌س ناتوانیت شه‌فاعه‌ت بۆ که‌س بکات به‌ ئیزنی خودای گه‌وره
نه‌بێت. هه‌روه‌ها کافران ئه‌وانه‌ن که به‌راستی سته‌مکارن. (٢٥٥)
خودای گه‌وره، زاتی پیرۆزی(الله)، ئه‌و خودایه‌یه که هیچ
په‌رستراویکی دیکه به‌هه‌ق نییه که شایه‌نی په‌رستن بێت جگه
له‌و، خودایه‌کی هه‌میشه‌ زیندوو و مردنی به‌سه‌ردا نایه‌ت و
هه‌ڵسووپێنه‌ری کاروباری خه‌ڵکییه، نه‌ وه‌نه‌وز ده‌بیاته‌وه و نه
خه‌ویشی لێده‌که‌وێت، هه‌رچی له‌ ئاسانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌شی
له‌نیوانیاندایه، هه‌مووی مو‌لکی خودای گه‌وره‌یه، هیچ که‌سیک
ناتوانیت له‌لای خودای گه‌وره شه‌فاعه‌ت بکات ته‌نیا به‌ئیزنی خۆی
نه‌بێت، خودای گه‌وره زانیاری هه‌یه له‌سه‌ر داها‌توو، که قیامه‌ته و
ئه‌وه‌ش که له‌دواوه‌یه، که دونیایه، یان زانیاری هه‌یه به‌ رابردوو و
ئێستا و داها‌توو، مرۆقه‌کان هیچ زانیارییه‌کیان نییه سه‌باره‌ت به
خودای گه‌وره و سیفه‌ته‌کانی، ته‌نیا شتێک مه‌گه‌ر خودای گه‌وره
خۆی ویستی له‌سه‌ر بێت، کورسی خودای گه‌وره فراوانه، به

فراوانی ههر كهوت ئاسمانه كان و ههر كهوت چینه كهی زهوی، پاراستنی ئاسمانه كان و زهوی و هه لگرتنی، خودای گه وره ماندوو ناكات و قورس نییه له لای ئه و زاته، خودای گه وره به رزه له زاتی پیروزیدا، له سه رووی عهرشی پیروزه وهیه.

سه رنجی ئه م شیویه به بدهن. شه فاعه تی راست له رۆژی قیامه تدا به مۆله تی خودا ده بیته؛ كه واته ئه گهر ژیر به ژیر له م دونیا به دا مرۆڤه چا كه كار ه كان بكه ین به تكا كاری خۆمان، تووشی شیرك بووین. خه لکی ئه مپرو ئاراسته كانیان پیچه وانه كردۆته وه و له جیاتی ئه وهی كه به پیی ده ستووری قورئان بیر بكه نه وه و له خه می چا ككردنی ئیمانیدا بن، واده زانن به هۆی تكا كار بپاردانی (دون الله)، له پرسیار و وه لآمی رۆژی قیامه ت ده پاریزرین و له ئاسایشدا ده بن. له راستیدا قورئان خۆی فه رمانی به مرۆڤ كردوه كه بۆ نزیكبوونه وه له خودا، سوود له گشت پره نسپه قورئانییه كان وه ربگریته، هه روه ها له مپرو وه وه له شیرك به دوور بیته. مرۆڤ بۆ نزیكبوونه وه له خودا، ده توانیته سوود له هۆكاره كانی وه كو نویت، كار كردن به قورئان، جیهاد كردن له ریگه ی خودا وه ربگریته.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا
فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

{سوره‌تی (مائده)، ئایه‌تی: ٣٥}

(٣٥) ئه‌ی باوه‌رداران ته‌قوای خودا بکه‌ن، هه‌موو هۆکاره‌کانی
شه‌رع بگرنه‌به‌ر و داوا بکه‌ن له‌ خودای گه‌وره‌ نزیکتان بکاته‌وه،
جیهاد بکه‌ن له‌ پیناوی خودای گه‌وره‌دا، به‌ لکو سه‌رفراز بن له‌ دنیا
و قیامه‌ت. له‌و ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌بینین که‌ خودای گه‌وره‌ به‌

مرۆڤ دەفەر مویت: بۆ نزیکبوونەوه لە من ڕێگە و ئامرازەکانی
وێ کو پرووبە پرووبوونەوه و جیهاد بگرنەبەر، هاوکات لەم
ڕێگەیه شدا تەقوای خودا بکەن، هەتا دوچاری شیرک نەبن.

ئەو ڕێگە و شیوازانی که خودای گەوره بۆ نزیکبوونەوه لە
خۆی پێناساندووی، بریتین لە: (نوێژ و جیهاد و پۆژوو و
کارکردن بە قورئان)، ئەم بابەتەش بە پروونی لە ئاتە کە ی خوارەو دەدا
بەیانکراوه:

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ
عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

{سورەتی (إسراء)، ئایەتی: ٥٦. ٥٧}

(٥٦) ئەو موخەممەد (دروودی خودای لەسەر بێت)، بە
هاوبەش بپاریاردەران بلی: بانگی ئەو کەسانە بکەن کە جگە لە خودای
گەوره عیبادهتتان بۆ دەکردن، ئەوان ناتوانن ئەو زیانانە هەڵبگرن
کە بۆتان دابەزیو. (٥٧) ئەو کەسانە ی جگە لە خودای گەوره
نزیان بۆ بەرز دەکەنەوه و لێیان دەپارێنەوه و عیبادهتیان بۆ
دەکەن، ئەوان هەر هۆکاریک باشییت و هەر کردەوێه ک چاکیی

و به خودای گه وره یان بگه یه نیت، ده یگر نه بهر، ئه وان به هیوای خودای گه وره ن و له سزاشی ده ترسن، به دلنیا یی سزای خودای گه وره شایه نی ئه وه یه خه لکی خو ی لی بیاری زی ت.

بابه تیکی دیکه سه باره ت به وه رگرتنی شیفا یه له (دون الله). رهنکه ئیوه تووشی بووبن له گه ل که سانیک که ده لێن: راسته که قورئان داوای وه رگرتنی شیفا له (دون الله) ره تده کاته وه، به لام ئیمه شیفا مان له پیشه وایان و پیاو چاکان وه رگرتو وه.

وه لامی ئه و که سانه به مجوره یه: یه که م، لیره دا دوو شت بوونی هه یه، یه کیکیان فره مایشتی خودایه له قورئاندا و ئه وه ی تریان قسه ی ئه و که سانه یه که ده لێن ئیمه شیفا مان وه رگرتو وه؛ که واته بژارده که له دهستی خۆتانه که کامیان په سه ند ده که ن. به باشی سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بده ن:

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

{سورەتی (یونس)، ئایەتی: ۱۰۶. ۱۰۸}

(۱۰۶) تۆ نزا مە که و مە پارێزەوه لە جگە لە خودای گەوره و لەو کەس و شتانەی که نه سوودت پێده گەیهنن نه زیان، ئە گەر ئەو کارە بکەیت، ئەو تۆ لەو کەسانەیت که سته مکارن، یان هاوبەش بپارێدرن. (۱۰۷) ئە گەر خودای گەوره بیهوێت تووشی زیانیکت بکات، کەس ناتوانیت ئەو زیانەت لەسەر لایەت، تەنیا خودای گەوره نه بێت، ئە گەریش خودای گەوره بیهوێت تووشی خێر و چاکەیه کت بکات، ئەوا هیچ کەسیک ناتوانی ئەو خێر و چاکەیهت لەسەر لایەت، خودای گەوره خێر و فەزلی خۆی بە هەر کەسیک دەبەخشیت لە بەنده کانی که ویستی لەسەر بیت، ئەو زۆر لیخۆشبوو و بەبەزەییە. (۱۰۸) ئەو موحه مەد (دروودی خودای لەسەر بیت)، بفەرموو: ئێوه هەفتان لە لایەن خوداوه بۆ هاتوووە که قورئانە، جا هەر کەسیک هیدایەت وەر بگریت، ئەوا سوودە که ی بۆ خۆیه تی و هەر کەسیکیش گومرا بیت و لەرێگە ی راست لایەت، ئەوا زیانە که ی تەنیا بۆ خۆیه تی، منیش پارێزەری کارە کانی ئێوه نیم، که بتوانم هیدایەتتان بدەن.

دووهم، ئەو هی که سانیک هەن وایبێر دە کە نه وه که لە جگە لە خودا شیفایان وەر گرتوو، ئەوان دە بیت ئەو بزانن که ئەو شیفایەش لە لایەن خوداوه بوو. خوداوه ند لە قورئاندا دوو رێگە و

چاره‌نووسی بۆ مرۆڤ پروونکردۆته‌وه. یه‌کیکیان رپڤگه‌ی راست و ته‌وحیده و ئه‌ویتریان رپڤگه‌ی هه‌له و شیرکه، له‌قورئاندا ته‌نانه‌ت سه‌ره‌نجامی هه‌ردوو رپڤگه‌ و چاره‌نووسه‌ که پروونکراوه‌ته‌وه، رپڤگه‌ی ته‌وحیدی به‌ره‌و به‌هه‌شته و رپڤگه‌ی شیرکئامیزیش به‌ره‌و دۆزه‌خه. هه‌ر که‌سیک به‌و بژارده‌یه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیدا‌یه، یه‌کیک له‌و دوو رپڤگه‌یه‌ ده‌گریته‌به‌ر و به‌رپرسیارپیتییه‌ که‌شی ته‌نیا له‌ ئه‌ستۆی خۆی ده‌بی‌ت و خوداش به‌ناچاری مرۆڤه‌ کان له‌ رپڤگه‌ی شیرکه‌وه‌ نابات به‌ره‌و رپڤگه‌ی ته‌وحید(مرۆڤه‌ کان ئازادن و به‌ ویستی خۆیان هه‌لده‌بژیرن).

له‌قورئاندا ئه‌وه‌ خراوه‌ته‌پروو که‌ خودا یارمه‌تی هه‌موو مرۆڤ و جنۆکه‌یه‌ک ده‌دات، جا چ له‌سه‌ر رپڤگه‌ی ته‌وحید بی‌ت، یان له‌سه‌ر رپڤگه‌ی شیرک. هه‌ر یه‌کیک له‌ مرۆڤه‌ کان ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دوچاری رپڤگه‌ی هه‌له‌ش ببن، دیسان له‌لایه‌ن خوداوه‌ هاوکاری ده‌کری‌ن، سه‌رنجی ئایه‌ته‌کانی خواره‌وه‌ بده‌ن:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُ هُوْلًا ۖ وَهٖ ۖ وَلَآءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ وَمَا كَانَ

عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ {سوره تی (إسراء)، ثایه تی: ١٨، ٢٠}

(١٨) ههر که سیځ له ژیانیدا مه بهستی دنیا بیټ و بو دنیا هه ولبدات، نه وائیمهش بو ههر که سیځ ویستمان لیټیت، بو ٲیشده خهین و له دنیا دا ٲاداشتی ده دهینه وه، به لام دوی نه وه له قیامه تدا دوزه خان بو دناوه و ده چټه ناوییه وه، که له ویدا زه بوون و ده رکراو و دوور خراوه له ره حمه تی خودای گه وره. (١٩) ههر که سیځیش له دنیا دا هه ول و مه بهستی بو قیامه ت بیټ و هه ولی خوی بدات، به مه رجیځ باوه ردار بیټ، نه و هه ول و کو ششه کانی له لای خودای گه وره وه رگی راو و سو ٲاسکراوه. (٢٠) هه ردو و کو مه له که، نه وه ی که دنیا ی ده ویت و نه وه ش که قیامه تی ده ویت، له دنیا دا به هه ردو وکیان ده به خشین، هه روه ها به خشین خدای گه وره قه ده غه نییه له سه ر ه یچ لایه کیان.

که واته نه گهر که سیځ له قولایی دل وه باوه ری و ابیټ که ٲارچه داریک، یان فریشته کان، یان مرؤقه کان شیفای ده دن، نه و شیفا که ی خوی وه رده گریټ. به لام له راس تیدا خودا وه ند به یار مه تیدانی نه مکه سه هاو به شپر یارده رانه و ده سته به رکړدنی ٲیو یستییه کانیان، زیاتر له گونا هو تاواندا نقومیان ده کات. نه مکاره ش سونه ت و سیسته م و میکانیزمی خودای گه وره یه، که هم یه کخوا ٲه رستان و هه می ش هاو به شپر یارده ران و کافران له

هه لٻڙارهه ڪانياندا هاوڪاري ده ڪات، به لام له ڪوٽايدا ده بينن ڪام گرووپ له زيانمندان ده بن. سه رنجي ئم ٿايه تانهي خواره وه به دن:

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ اشْتَرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ ۖ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا
حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ ﴿١٧﴾ صُمُّ
بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ ﴿١٨﴾ {سوره تى (بقرة)، ثايه تى: ١٨، ١٥}

(۱۵) ئەوان كاتىك گالته به هاوه لآن ده كهن، له به رامبه ر
ئوه وشدا خوداى گه و ره گالته به وان ده كات و تۆلەيان لیده ستینی،
مۆلە تیان ده دات هه تا له نیو گومرایى و كوفرى خویاندا بگه وزین و
به رده وام بن، چونكه شایه نی ئیمان نین. (۱۶) ئەوان ئەو هیدایه ته ی
خوداى گه و ره یان گۆرپییه وه به گومرایى، ئەو باز رگانییه ی كه
كرديان به شوینكه وتیان بۆ كوفر له جیاتى ئیمان، نه یان برده وه و
قازانجى پینه گه یاندن، هیدایه تدر اویش نه بوون و هیدایه تیان
وه رنه گرت. (۱۷) نمونه ی ئەمكه سانه وه كو نمونه ی كه سىك
وايه كه ئاگرىك ده كاته وه، كاتىك ئاگره كه ده و روبه ریشیان
پروونا كده كاته وه و به چاوى خویان ده بینن كه خوداى گه و ره ئاگر و
روونا كیه كه یان لیده كوژنیتته وه و له و تاریکیه دا به جیان

دههیلێت؛ واته به چاوی خۆیان نابینن. (١٨) بۆیه ئهوان کهرن و خێر و ههق نابیستن، لالێن و شتیکی نالێن که سوودی هه بێت بۆیان، کوێرن، خێر و ههق نابینن، بۆیه هه رگیز ناگه پێنهوه و هه روا لهو تاریکییه دا ده مێنهوه.

ئایه ته کانی سه ره وه له سه ره دوو پرووه کان دابه زیوه، به لام له راستیدا هاوبه شېریارده ران و کافرانی ش ده گرێته وه. ئایا ئه وه شتیکی راسته که هه موو به لا و دهر د و نه خوشیه کان له لایه ن خودا وه بن، به لام شیفا و دهرمان له لایه ن دروستکرا وه کانی خودا، وه کو پێشه وا و پیاو چا کانه وه بن؟! ئایا کاتیکی که نه خوشی و به لا یه خه ی مرۆف ده گریت، خواستی (الله) یه و شیفا و لابردنیشی (دون الله) یه؛ واته (پنجه مبه ران و پیاو چا کان)؟ له راستیدا دهر د و دهرمان هه ر له لایه ن خودا وه یه و له کاتی گرفتاری دا ده بێت ته نیا پشت به خودا ببه ستریت. هه ر به و جوړه ی که ده سه لات و به دیه یان، روژی به نده کان و گشت بوونه وه ران له هیز و ده سه لات ی خودا دا یه، نه خوشی و شیفا ش له ده سه لات ی خودا دا یه:

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
انتقام ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرٍّ هَلْ

هَنَّ كَاشَفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
 عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ {سوره تی
 (زمر)، ئایه تی: ٣٩.٣٧}

(٣٧) ههر كه سیكیش خودا هیدایه تی بدات و شایه نی هیدایه ت
 بێت، ئه وا كه س ناتوانیت گومرای بكات. ئایا خودای گه و ره زۆر
 به شكۆ و تۆله سین نییه له و كه سانه ی سه رپیچی ده كه ن؟ (٣٨)
 ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بێت)، ئه گه ر پرسیار له
 هاوبه شه ریارده ران و كافرانی قوره یش بکه یه ت، کێ ئاسمانه کان و
 زه وی دروستکردووه؟ ئه وان ده لێن: به دلنیایی ته نیا خودای گه و ره
 دروستیکردووه، ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بێت)،
 پێیان بڵی: هه وāلم پێده ن ئه گه ر خودای گه و ره بیه ویت تووشی
 زیانیکم بکات، ئایا ئه و خودایانه ی ئیوه ده یان په رستن ده توانن ئه و
 زیانانه م له سه ر لابه رن؟ بێگومان نه خیر. یاخود ئه گه ر خودای
 گه و ره بیه ویت تووشی په حمه ت و نیعمه ت و خو شییبه کم بکات،
 ئه وان ده توانن پێگر بن و بیه گه رپننه وه؟ بێگومان نه خیر. پێیان بڵی:
 من له هه موو کاروباریکمدا ته نیا خودای گه و ره م به سه .
 پشتبه ستوان ته نیا پشت به خودای گه و ره ده به ستن. (٣٩) ئه ی
 موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بێت)، بڵی: ئه ی گه له که م

کاربکه‌ن له‌سه‌ر رپچکه و رپیازی خۆتان، منیش له‌سه‌ر رپچکه و رپیازی خۆم عیاده‌تی خودای گه‌وره ده‌که‌م، به‌لام له‌پوژی قیامه‌تدا سه‌ره‌نجامی ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌تان ده‌زانن، که هاوبه‌ش بریاردانه بۆ خودا.

هه‌ندیک که‌س ده‌لێن له‌به‌رئه‌وه‌ی عیسا پیغه‌مبه‌ر(سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بێت)، شیفای نه‌خۆشییه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی داوه؛ که‌واته ده‌توانی داوای شیفای له‌ مردووه‌کان بکری‌ت. به‌لام ئه‌م خاڵه‌یان فه‌رامۆشکردوه که‌یه‌ که‌م، ئه‌وه‌ی هه‌زه‌رتی عیسا زیندوو بووه و دووه‌م، شیفای به‌خشینی ئه‌و له‌ سه‌رده‌می ژيانیدا، یه‌کیک بووه له‌ په‌رجوووه‌کان. ئایا هه‌زه‌رتی عیسا له‌ سه‌رده‌می ئیستادا ئاماده‌یه‌ په‌رجوووه‌ک بکات و نه‌خۆشه‌کان شیفای بدات؟! خاڵیکی گه‌رنه‌گ سه‌باره‌ت به‌ په‌رجوووی پیغه‌مبه‌ران ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان هه‌میشه‌ به‌ مۆله‌تی خودا و له‌سه‌رمی ژيانی خۆیاندا په‌رجوویان ئه‌نجامداوه؛ بۆ نمونه: شیفای به‌خشینی هه‌زه‌رتی عیسا، کراسه‌که‌ی هه‌زه‌رتی یوسف و... تاد، هه‌موو ئه‌مانه‌ موعجیزه‌گه‌لیکبوون که‌ به‌ رپه‌گه‌پێدانی خودا له‌ سه‌رده‌می ژيانیدا روویداوه. ئه‌و ته‌وه‌رانه‌ی خه‌راکه‌روو، باب‌ه‌تگه‌لیکی تازه‌نین و له‌زه‌مه‌نی دابه‌زینی قورئاندا هه‌میشه‌ له‌ گه‌له‌ان بوون، به‌لام به‌داخه‌وه، به‌هۆی فه‌رامۆشکردنی قورئان له‌نیوان خه‌لکیدا و له‌جیاتیی بیرکردنه‌وه و تیفکرین، به‌هه‌ودان

به‌لا سایبک‌کردنه‌وه بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی بیر له‌وه بکه‌نه‌وه که ئاخۆ ئه‌م ته‌وه‌ره و مانایانه له‌کوێهه‌توون؟! ئایا دینیکی نوێ هاتوه؟ بۆچی هه‌تا ئیستا که‌سیک ئه‌م واتایانه‌ی بۆ به‌یان نه‌کردوین؟ که‌واته زانایانی دینی هه‌تا ئیستا چیان ده‌کرد؟ (یه‌ک کاتژمێر بیرکردنه‌وه له‌هه‌زار ساڵ عیباده‌تی کوێرانه‌ باشتره‌).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ {سوره‌تی (توبه)، ئایه‌تی: ٣٤}

(٣٤) ئه‌ی باوه‌رداران! زۆریک له‌زانایانی جووله‌که‌ و خواپه‌رستانی گاور، مالی خه‌لکی به‌ناپه‌وه‌ ده‌خۆن، ئه‌وان به‌پێگه‌ی په‌شوه‌ و به‌رتیل، یان هه‌ر پێگه‌یه‌ کێتر، پێگری له‌ دینی خودای گه‌وره‌ ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ زێر و زیو کو‌وده‌که‌نه‌وه‌ و له‌پێناوی خودای گه‌وره‌دا نایبه‌خشن، ئه‌وا مژده‌یان پێبده‌ به‌ سزایه‌کی زۆر به‌ئێش و ئازار.

بهندی چواردیهه

لهم به شه دا هه ولده دهین وه لآمی ئه و پرسیاران به دینه وه که له هزری مرۆڤدا دروسته بن. له به شه کانی پيشوودا ئه وه خرایه پروو که خودای گه وه له قورئاندا فه رموویه تی: مرۆڤ ده بیئت کاروباره کانی وه کو عیبادهت، شیفا، نزا، ستایش و پیوستیه کانی، ته نیا و ته نیا بداته دهست خودای تاک و بیۆینه، هاوکات هه رچی نزا و عیبادهت و پارانه وه له مردووه کان، پیغه مبه ران، پیشه وایان، شه هیدان و پیاوچاکان و هه ر تاکیکتر که له ژياندا نه ماوه، به شیرک بزائیت. عیبادهت و نزا له فرشته کان، جنۆ که کان، شه یثانه کان و تیکرای بوونه وه به شیرک داده نریت، چونکه هه موو ئه و بابه تانه ده چنه نیو بازنه ی (دون الله) وه. هه ندیک له تاکه کان ئه و پرسیاره ده خه نه پروو که له قورئاندا ئامازه به وه کراوه له سه رده می رپبه ری ئیسلامدا، هاوه لآن ده هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیئت) و داوایان لیده کرد که نزایان بو بکات. ئه و بابه ته ی که لی ره دا پیوسته سه رنجی بخریته سه ر ئه مه یه که داوای پیوستیه کان له سنووری بابه ته دینییه کاندا له مرۆڤی زیندوو له کاتی ژیانیدا، به شیرک دانانریت. مه به ست له مرۆڤی زیندوو له کاتی ژیانیدا ئه وه یه که ئه و تاکه له دونیادا حزووریکی فیزیکی هه بیئت و جاری مردن

یه خه ی نه گرتیټ. سه رنجدهن که قورئان شه هیدانیشی وه کو
 زیندووه کان (أحياء) ناو بردووه، به لّام مه به ستي ئیمه له زیندو و
 به مانای که سیکه که هیشتا مردنی نه چه شتووه، چونکه شه هیدان
 له لای خویان له (دار السلام) دا زیندوون. به لّام له روانگه ی ئیمه وه
 و له لای ئیمه له م دونیا به دا جزو وریکی فیزیکیان نییه. بو نمونه
 ته گهر فهرهاد داوا له ره زای هاوړی بکات که له ژياندايه، بریک
 پاره ی به قهرز پییدات، ئه و ا چونکه داوای پیوستیه که ی له
 که سیکی زیندو و کردووه، هیچ کیشه یه کی نییه. له سه رده می
 پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بیټ)، زوری که له هاوه لّان
 ده هاتنه خزمه تی و داوایان لیده کرد که نزیان بو بکات.
 پیغه مبه ریش له خودا ده پارایه وه بو یان و نرای بو ده کردن، ئه مه ش
 له به رته وه بوو که زیندو و بوو و له ژياندا بوو. سه رنجی ئه و خاله
 بدهن که پیغه مبه ر همیشه نزاکانی خستوته به رده رگای خودا؛ بو
 نمونه: ته گهر که سیک داوای له پیغه مبه ر کردیټ که بو شیفای
 منداله که ی نرای بو بکات، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
 بیټ)، نه یفه رمووه من خوم شیفابه خشم، به لکو فهرموویه تی منیش
 وه کو ئیوه بو شیفای، پروو له ده رگای خودا ده که م و نزا ده که م.
 له دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیټ)، ته نانه ت
 یه ک که سیش له هاوه لّان و شوینکه و توان نزاکانی خویان
 نه خستوته پال پوچی پیغه مبه ر، چونکه ئه مکاره به شیرک
 داده نریټ. به داخه وه ئه مړو ئه و مه به سته سه ره کییه ی که پیغه مبه ر

له پیناویدا هاتوو هه رامۆشکراوه و خه لکی دووباره به بی بیرکردنهوه کاری سهرده می نه فامی ئه نجامدهدن. له زۆریک له دینه کاندایه تی شیریک بوونی ههیه، له بووداییهوه بگه هه تا ده گاته یه هوودی و مه سیحی و موسلمان، هه موویان به جۆریک له گه ل ئه م کیشه مه تر سیداره دا پووبه پروو بوونه ته وه. له بهر ئه و گوپین و ده ستکاری کردنه ی له کتیه دینییه ئاسانییه کانی دیکه دا ههیه، شیریک له دینه کانی دیکه دا به بهر او رد به دینی ئیسلام، زۆر زیاتره. له دینی ئیسلامدا، له بهر ئه وه ی که قورئان له سه ر بنه مای به لێن و فه رمایشتی خودا، پارێزراوه له ده ستکاری کردن، که متر شیریک بهر چاو ده که ویت. له چوارچیه ی قه له مپه وه ی ئیسلامدا، شیریک زیاتر له و ولاته نه دا بهر چاو ده که ویت که خه لکه که ی قورئانیان فه رامۆشکردوه و له جیاتی ئه وه پروویان کردۆته خورافیات و فه رمووده ی لاواز و هه لبه سترا و دژبه یه ک له گه ل قورئاندا. به داخه وه، شیریک له ولاتی ئێران، له چاو ولاتانی دیکه ی موسلماندا، زیاتره، چونکه وێرای ئه وه ی خه لکه که ی قورئانیان وه لاناوه، بیرکردنه وه شیان سه باره ت به ئیمان و عه قیده، داوه ته ده ستی که سانیکی ساخته چی و بهر ژه وه ندیخواز و دژه خودا، به چاو و گوێه کی داخراوه وه په پره وه ی له دین ده که ن.

بابه تیکی دیکه که په نگه بیسته هۆی دروستبوونی پرسیارگه لیککی زۆر له میشکی مروّفا، بابه تی خه ون و خه یاله. ئیمه هه تا ئه مپۆ له گه ل که سانیکی زۆر دا مامه له و هه لسوکه و تمان

کردوو، ئه‌وان ده‌لێن: "هه‌تا ئیستا خه‌ونیکی زۆرمان به‌ که‌سه‌ نزیکه‌ کان، که‌لانیتر، پیاوچاکان و... تاد، بینیه، که‌ له‌ خه‌ون و خه‌یا له‌ کانماندا به‌ره‌و لمان هاتوون و قسه‌یان له‌ گه‌ل کردوین. پشتبه‌ست به‌ بنچینه‌ی قورئان، ئه‌گه‌ر دونیای رۆحانی هه‌ر مروّفیک له‌م دونیایه‌دا جیایه؛ که‌واته‌ چۆن ده‌توانین وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ بده‌ینه‌وه؟" پێش وه‌لامی ئه‌م پرسیاره، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ پێشتر ئاماژه‌مان به‌ ئایه‌تی (١٠٠) له‌ سوره‌تی (مؤمن) دا، سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه‌ش بده‌ن:

اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ لَآ يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۚ لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ {سوره‌تی (زمر)، ئایه‌تی: ٤٢، ٤٤}

(٤٢) خودای گه‌وره‌ ئه‌و خودایه‌یه‌ که‌ له‌ کاتی خه‌وتندا نه‌فسه‌کان ده‌مرینێ، ئه‌وه‌ش که‌ له‌ کاتی خه‌وه‌ که‌یدا هه‌شتا واده‌ی مردنی نه‌هاتییت، ئه‌وه‌ خودای گه‌وره‌ رۆحه‌ که‌ی ده‌کاته‌وه‌ به‌به‌ردا، ئه‌وه‌ی که‌ خودای گه‌وره‌ پریری مردنی به‌سه‌ردا داوه، کاتییک خه‌وت، له‌ خه‌ودا رۆحه‌ که‌ی ده‌باته‌وه، ئه‌وه‌شی که‌ جارێ واده‌ی رۆحکیشانی نه‌هاتوو، ئه‌وه‌ رۆحه‌ که‌ی بو‌ ده‌گه‌رێنێته‌وه‌ و

هه لده ستیته وه، هه تا کاتی دیاریکراوی خۆی. به دلنیایی ئه مانه نیشانه و به لگه ن له سه ر تاک و ته نیایی و ده سه لاتی خودای گه و ره، بۆ گه لانیك كه بیرده كه نه وه. (٤٣) یان ئه وه ی كه ئه وان جگه له خودای گه و ره كۆمه لێك كه سیان داناوه كه به گومانی خۆیان شه فاعه تیان بۆ ده كات، ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیته)، پێیان بلێ: ئایا نازانن ئه وانه ی ئیوه كردوتانن به تكاكار لای خودای گه و ره، خاوه نی هیچ شتیك نین و عه قلیشیان نییه. (٤٤) بلێ: شه فاعه ت هه مووی به ده ست خودای گه و ره یه، مولکی ئاسانه كان و زه وی، هه مووی به ته نیا هی خودایه، پاشان ته نیا بۆلای ئه ویش ده گه رپنه وه.

له وه لامی پرسیاری ئه مكه سانه دا ده كریت بلێین، راسته كه خه ون و خه یال بوونی هه یه و یه كێكه له نیشانه كانی په روهردگار، به لام خه و نابیت به به لگه بۆ مرۆڤ، یان هیچ به لگه یه کی نییه بۆ مرۆڤ؛ واته مرۆڤ هه ر خه ونێك كه ده بیینیت، نابیت بیکات به پێوه رێك بۆ ده ستکاریکردنی عه قیده و ئیمانی خۆی. سه رنجی ئایه ته كانی خواره وه بده ن:

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ
عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى ۖ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ

وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾
{سوره تی(نساء)، ئایه تی: ١٦٥، ١٦٦}

(١٦٤) چهندهها پیغه مبهری پیش تۆ هه بوون، که چیرۆک و به سه رها تیمان له قورئاندا بۆ گێرا و یته وه و چهندهها پیغه مبهری تریش هه بوون که باسی چیرۆک و به سه رها تیمانمان بۆ نه کردوویت، خودای گه وره قسه ی له گه لّ موسادا کردووه. (١٦٥) پیغه مبه رانییک که خودای گه وره ناردوونی، مژده دهرن بۆ ئه و که سانه ی گوێرایه لّ ییان ده که ن به به هه شت و ترسینه رن بۆ ئه و که سانه ی که سه رپێچیان ده که ن بۆ دۆزهخ، هه تا له دوا ی ناردنی پیغه مبه ران، خه لکی به لگه و بیانوویان نه مینی و بلّین: خودایه خو هیچ که سه ێک په یامی تو ی پینه گه یاندووین. خودای گه وره زۆر به شکۆ و کار به جّیه. (١٦٦) خودای گه وره خو ی شایه تی ده دات له سه ر ئه وه ی که بۆی ناردو یته خواره وه له سه رووش و پیغه مبه رایه تی؛ واته خودا به زانیاری خو ی دایه به زاندووه. فریشته کانیش شایه تن له سه ر ئه وه ی که تۆ پیغه مبه ری خودایت، ئه وه نده به سه که که سه ێک خودای گه وره شایه تی بۆ بدات له سه ر راستی و دروستی پیغه مبه رایه تییه که ی.

له ئایه که ی پیشوودا، خودای گه وره ئه وه ی به یان کردووه که له دوا ی خودی (الله تعالی) و ئه و پیغه مبه رانه ی ناردوو یه تی، هیچ به لگه و بیانوویه ک نه ماوه ته وه بۆ خه لک هه تا له باز نه ی ئیمان و کرداردا که موکو رتییه کان به خه ون و خه یال پربکه نه وه. راسته که

ههنديک له پيغه مبه راني خودا؛ وه کو چه زره تي يوسف (سه لامي خوداي له سهر بيت)، به هوئ مۆرکي پيغه مبه رايه تي خوئ و حوکمي په رجوو، زانستي ليکدانه وهئ خه وني هه بووه، به لام له سه رده مي ئيمه دا که قورئان وه کو کۆتا کتبي ئاسماني و موحه ممه ديش (دروودي خوداي له سهر بيت)، وه کو دوايين پيغه مبه ر بۆ گشت مرۆفايه تي هاتووه و له سهر بنه ماي ئه و ئايه تهئ خراوه ته پروو، به لگهئ خودا وهند بۆ تيکپاي مرۆفايه تي و مرۆفه کاني سه رزه وي هه تا رۆژي قيامه ت، کۆتايي هاتووه، بۆيه هيچ مرۆفيک ناتواني ت خه ون بکات به بنه ما و بناغه ئيمان و عه قيده ئ خوئ. له مه ودوا ده بيت به شيوه به کي ئاسايي مامه له له گه ل خه ونه کانماندا بکهين؛ واته ئه گه ر ئه و خه ونه ئ دهيينين، له سهر بنه ماي فله ته ري قورئان کاريگه ري له سهر زيادبووني ئيمان و عه قيده و کرده وه چاکه کانمان داده نا و جه ختي له سهر ده کرده وه، ئه و وه کو خه ونيکي باش ئاماژه ئ پي بکهين. به لام ئه گه ر خه ونه که مان به فله ته ري قورئاندا تي نه په ري، به هيچ شيوه به ک په يره وي ئينه کهين، به ئاساني فه راموشي بکهين و ته نيا پشت به خوداي تاک و بيهاوتا به ستين. لي ره دا له گه ل هه ئينجان و به لگه ئ قورئانيدا چه ند به لگه به کي عه قلش ده خهينه پروو.

مرۆف پيش هاتنه ئيو دونيائ سروش (پيش له دايکبوون) و دواي مردن له سنوورداريتي جه بريدا بووه و ته نيا له م دونيابه دايه که بژارده له ده ست خوئيه تي (اختياري). هيچ مرۆفيک له سهر

و یستی خۆی نایه ته دنیاوه (له دایک نابیت) و به ویستی خۆشی له دنیا ده رناچیت (مردن). ئه وه خودایه که له دایکبوون و مردنی خستوته ژیر ده سه لاتی خۆیه وه.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَآثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَآثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيًّا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ {سوره تی (شوری)، نایه تی: ٤٩، ٥٠}

(٤٩) مولکی ئاسمانه کان و زهوی هه مووی ته نیا مولکی خودای گه ورهیه و خودا ویستی لیبیت، دروستی ده کات. ههیه خودای گه وره ته نیا کچی پیده به خشیت و ههیشه ته نیا کوری پیده به خشیت. (٥٠) یان ههیه کوپ و کچی پیده به خشیت و ههیشه هیچی پینابه خشیت، به راستی خودای گه وره زور زانا و به توانایه.

بیربکه نه وه: له م کاته دا که رۆحمان له لاشه ماندایه و سنوورداره، ناتوانین ناچاری بکهین بچیته خهونی که سیکیتره وه. له دوا ی مردن و له کاتی خه ویشدا که رۆحی مروّف له لایه ن خودای گه وره وه وهرده گیریته وه، ده چیته نیو چوارچیه وه کی جه بریه وه "له چوارچیه ی جه بریدا، ویست و بژارده (اختیار) له مروّف وهرده گیریته وه". ههر به و شیوه یه ش هیچ مروّفیک به ویستی خۆی خه و نابینیت و ته نانه ت به ویستی خۆشی له کاتیکی

دیاریکراودا له خه وه هه ئناستیت. به شییک له خه ونی مروّقه کان ده رهاویشته ی بیرکردنه وه و ئاره زووه زهینییه کانیه و به شییکیشی به ویستی خودای گه و ره دپته پیش. به سه رنجدان له و بابه تانه ی خرا نه روو له به شه کانی پیشوو و وانه کانی ئیستا، ئه گه ر ئیوه خه و بیینن که پیاوچاکیک قسه تان له گه ل بکات و بو جیبه چیکردنی پیوستییه کان، به ره و لای خودای گه و ره بانگهیشتان بکات، ئیوه چیده که ن؟ له پاش به یانکردنی زوړیک له راستییه سه لمینراوه کانی شیرک له قورئاندا، به شییکی باش له مروّقه کان به یارمه تی قورئان، عه قیده یان پالافته ده که ن و له گه ل ته و حیدی راسته قینه ده یگونجینن. له به رامبه ردا به شییکی زوړیش هه ن که هیدایه تی خودا پرووی تی نه کردوون و هه ر به و شیویه رازین به خو رافه و به رودان به شیرک له ژیاناندا. ئه مکه سانه کاتییک خه لکانی دیکه ده بیینن که خودای گه و ره هیدایه تی داوون، توره و ده مارگیر ده بن. ئه وانه له پیناو غروور و سته م و پاره په رستی، حه زده که ن گشت مروّقه کانی دونیا، چ باوه ردار و چ بیباوه ر، له شیرک کارییه کانیا ندا هاو به شبن و ده ستا و ده ست و ژیر به ژیریان بکه ن. کاتییک پییان بگو تریت که خودای گه و ره له قورئاندا فه رمانی کردووه به سرپنه وه ی نیوه ندکاره کان له نیوان خالق و مه خلوق و ده بیت هه موو مروّقه کان راسته وخو بگه رپنه وه بو لای په روه ردگاریان، ته شیهه

نه بییت وه ک ئه و نموونه یه ی که ده لَین: "ته نانه ت له بهر پویه به رایه تییه کانیشدا بو بینینی بهر پویه بهر، ده بییت یه که مجار یاریده ده ره که ی بینینی". ئه وان ده زانن ئه و دونیا یه ی که خودا وه ند ئه فراندوویه تی، بهر پویه بهر رایه تی نییه و جیگه ی ئاههنگ و شادی نییه، به لام دیسان هه ر له هه ولی ئه وه دان که مله جری ئایه ته کانی خودا بکه ن و نموونه ی مندالانه بهیننه وه. سه رنجی ئایه ته کانی خواره وه بده ن:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا
يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يَفْتَقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ
كُلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ {سوره تی (نحل)،
ئایه تی: ٧٦.٧٣}

(٧٣) جگه له خودای گه وه ره که سانیک ده په رستن که هیچ رزق و رۆزییه کیان به ده ست نییه و نه له ئاسانه کان و نه له زه ویدا

خاوەنی هیچ شتێک نین. هیچ تواناشیان نییه که رۆزیتان بدەن، چونکه دار و بەرد و بێگیانن. (٧٤) بۆیه ئیوه نمونە بۆ خودای گەوره مه‌هیننه‌وه، ئەو خۆی تاک و بێهاوتایه. بەدڵنیایی خودای گەوره خۆی باشتەر دەزائیت و ئیوه نازانن. (٧٥) خودای گەوره نمونە ی کۆیلە یه‌ک ده‌هینیتەوه که خاوەنی هه‌یه و توانای هیچ شتێکی نییه به‌دهستی به‌ینیت، به‌لام رزق و رۆزییه‌کی باشان به‌ خاوەنه‌که‌ی به‌خشیوه، که به‌ نه‌ینی و به‌ ئاشکرا ده‌به‌خشیت، ئایا ئەم دوانه‌ یه‌ کسانن؟! نه‌خێر یه‌ کسان نین، سوپاس و ستایش بۆ خودای گەوره، به‌لام زۆربه‌ی خه‌ڵکی ئەم راستیه‌ نازانن. (٧٦) خودای گەوره نمونە ی موسلمان و کافر به‌ دوو که‌س ده‌هینیتەوه، که یه‌ کێکیان لاله‌ و توانای قسه‌کردن و هیچ شتێکی نییه و بارگرانییه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که کاروباره‌کانی به‌رپۆه‌ده‌بات، بۆ هه‌ر شوێنیک ئاراسته‌ی بکات، هیچ خێریک نا‌هینیت، چونکه‌ توانای هه‌ڵسوکه‌وت و قسه‌کردنی نییه، ئەمه‌ نمونە ی کافره‌که‌یه‌ که بێخێره‌. ئایا ئەم کۆیلە یه‌ که‌ حالی وایه، یه‌ کسانه‌ له‌ گه‌ڵ ئەو که‌سه‌ی فەرمان ده‌کات به‌ دادپه‌روه‌ری و له‌سه‌ر رێگه‌ی راسته‌؟ ئەمه‌ نمونە ی موسلمانه‌ که‌یه‌.

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌ که‌دا خودای گەوره‌ نه‌هی له‌ مروّف ده‌کات له‌ عیبادە‌تکردن بۆ (دون الله) و پرایده‌ گه‌یه‌نیت که‌ ئەوانه‌

توانای هیچ شتیکیان نییه. پاشان خوداوه‌ند له ئایه‌تی دواتردا ئه‌وه به‌یان ده‌کات که مرۆڤ پێویسته‌ واز له دروشمه‌کانی (دون الله) به‌هێنێت و له‌خۆوه‌ نمونه‌ نه‌هێنێته‌وه. خودای گه‌وره‌ به‌روونی له‌ قورئاندا ئه‌وه‌ی راگه‌یاندوه‌ که سه‌باره‌ت به‌ دینی خودا، نمونه‌ بۆ خودا مه‌هێننه‌وه و به‌ پێوه‌ری نا‌په‌وه‌ و هه‌له‌، کرداره‌ شیرکنا‌میزه‌ کانتان ئا‌راسته‌ مه‌که‌ن. هه‌ر خودایه‌ که له‌ هه‌قیقه‌تی دین ده‌زانیت، مرۆڤه‌ کان هیچ نازانن و ته‌نیا پێویسته‌ له‌سه‌ریان شوێن فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگار بکه‌ون. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا به‌رپار نییه‌ که مرۆڤ به‌ نمونه‌ هێنا‌نه‌وه‌ بۆ خودا، هه‌قیقه‌تی دین بۆ خا‌لقی خۆی روونبکاته‌وه، به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ناتوانرێت رێگه‌ بۆ خودا دیاریبک‌رێت، به‌ل‌کو ئه‌وه‌ خودی (الله) یه‌ رێگه‌مان بۆ دیاریده‌کات. له‌پاش ئه‌م ئا‌گادارکردنه‌وه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که رووناکی با‌زاریان کزبووه‌، خودای گه‌وره‌ له‌ دوو ئایه‌تدا پاش ئه‌وه‌ش دوو نمونه‌ بۆ مرۆڤ ده‌هێنێته‌وه و که‌سانی گونا‌ه‌کار و ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ گو‌م‌را‌کردنی په‌یره‌وانیاندا ده‌ستیکی بالا‌یان هه‌یه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌و مرۆڤانه‌ی که خودا ئاسایشی پێدا‌ون و هیدایه‌تی کردوون له‌ بێ‌ژنگ ده‌دات و ده‌پێوێت، ئه‌لبه‌ت ئه‌م‌کاره‌ ته‌نیا هه‌قی خودایه‌ که رێگه‌ و چاره‌نووسی مرۆڤه‌ کان روونبکاته‌وه. هه‌ندێک له‌ تاکه‌کان له‌لای خۆیان وابیره‌ که نه‌وه‌ که ئه‌گه‌ر (دون الله) له‌جیاتیی (الله)

نه خوینینه وه، به لکو له گه‌ل خودا بیخوینینه وه، کیشه یه ک
دروستناکات. له راستیدا پروون نییه که ئه مکه سانه پشتیان به چ
سه رچاوه یه ک به ستووه بو ئه مکاره ی خویان؟! ئه م ئایه تانه ی
خواره وه بخویننه وه:

لَنفْتَنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا
صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾
وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾
{سوره تی (جن)، ئایه تی: ١٧.١٩}

(١٧) هه‌تا تاقییان بکه ی نه وه له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا، هه‌ر
که‌سی کیش پشت بکات له زیکری خودای گه‌وره (له‌م قورئانه)،
خودا ده‌یخاته نێو سزایه‌کی زۆر به‌ئیش و ئازار و سه‌خته‌وه. (١٨)
مزگه‌وته‌کان مالی خودای گه‌وره‌ن و تایبه‌تن به‌خۆی، له‌گه‌ل
(الله) دا له‌هیچ که‌سی کترمه‌پارینه‌وه. (١٩) کاتی‌یک
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، هه‌ستا به‌په‌رستنی
په‌روه‌رگاری، جنۆکه‌کان به‌کۆمه‌ل کۆده‌بوونه‌وه و قه‌ربالغییه‌کی
زۆریان دروستده‌کرد بو بیستنی قورئانخوینده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾
 {سوره تی (دخان)، ئایه تی: ٨}

(٨) هیچ په رستراویکی به هه ق نییه، جگه له (الله)، هه ر ئه وه
 ده مانژی ئی و ده مانژی ئی، په روه ردگاری ئیوه و په روه ردگاری باوک
 و باپیرانی پیشووشتانه.

به ندی پازدههم

بۆوه بیرهینانهوه و جهختکردنهوه له سههر وانه کانی پێشوو،
ئایه تیکی دیکه له قورئان دههینینهوه:

وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ
الْمَحَالِ ﴿١٣﴾ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ
وَالْأَصَالِ ﴿١٥﴾ {سوره تى (رعد)، ئایه تى: ١٣، ١٥}

(١٣) ههوره گرمهش تهسبیحاتی خودای گهوره دهکات،
فریشته کانیش له ترسی خودای گهوره، حهمد و تهسبیحات دهکهن.
خودای گهوره ههوره بروسکه دهنییّت و دهیدات له ههر کهسیک
که بیهویّت له ناویبیات. ئهوان مشتومر و دهمه قالی دهکهن
دهرباره ی خودای گهوره و گومانیان ههیه له گهوره یی خودا،
له کاتیکدا سزا و هیزی له ناوبه ری خودا بۆ کافران زۆر سهخت و
دژواره. (١٤) نزا و پارانهوه ههر بۆ خودای تاک و ته نیایه، به لام
ئهوانه ی له جگه له خودای گهوره دهپارینهوه، ئهوانه ناتوان
وه لامیان بدهنهوه به هیچ شتییک، ته نیا وه کو کهسیک نه بیت که له

پیرۆزدا خودای گهوره فرمانی به مرۆڤ کردوه که تهنیا و تهنیا
بۆ(الله) قوربانی بکات:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ
هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾ {سوره تی(کوثر)، ئایه تی: ٣.١}

(١) ئیمه کهوسه رمان پێبه خشیویت. (٢) تۆش نوێژ و ئازهل
سه رپرینه کانت، با به تاک و تهنیا بۆ خودای گهوره بیت، به تهنیا
ناوی خودای گهوره ی له سه ر بینه. (٣) ئه و که سه ی رقی لیته و
دوژمنایه تی تۆ و ئه و په یامه ده کات که هیناوته له لایه ن خوداوه،
خۆی دوا براوه و وه جاخ کویر و بی خیره.

له قورئانی پیرۆزدا خودای گهوره فرمانی به مرۆڤ کردوه که
تهنیا و تهنیا به ده وری مالی خودا (که عبه) دا بسورپیته وه و ته وافی
هه ر شوینیکی دیکه ی وه کو: (په رستگا کان، دیره کان،
گۆرستانه کان و...تاد)، به شیرک داده نریت:

لَيَسْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا الْبَائِسَ
الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا

الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ {سورەتی (حج)،
ئایەتی: ٣٠. ٢٨}

(٢٨) ھەتا ئامادەیی سوودی دویا و قیامەتیان بن، بەرژەوہندی
دویا، بازرگانی و ئاژەل سەرپرینە، بەرژەوہندی قیامەتیش
رەزامەندی خودای گەورە و بەھەشتە، زیکری ناوی خودای گەورە
بکەن، ناوی بیئن لە چەند پۆژیککی دیاریکراودا، سوپاسی خودای
گەورە بکەن لەسەر ئەو ئاژەلانەیی پیبەخشیون، ئەگەر قوربانی
بوو، یان ئەگەر (ھەدی) بوو؛ واتە ئەو ئاژەلانەیی کە لە حەج
سەردەبردین، ئەوا خۆتان لێی بخۆن و بەشی ئەو کەسانەشی
لێدەن کە زۆر ھەژارن و پێیانەوہ دیارە و نایەلن خەلک ھەستیان
پێیکات و داواشی ناکەن. (٢٩) پاشان دواي ئەوہی ئیحرامیان
شکاند، ئەو پیسییانەیی پێیانەوہیە لە قژ و نینۆک درێژی و ئەو
شتانە، دەتوانن بیکەن. ئەوہی نەزیشی کردبوو، با نەزرەکانیشی
جێبەجێ بکات. (٣٠) ھەر کەسیک ریز لە دروشمەکانی خودای
گەورە بگریت، ئەوہ باشی و سوودەکەیی بو خۆیەتی لەلای خودا؛
واتە خودای گەورە پاداشتی دەداتەوہ. ھەموو جۆرە ئاژەلێکتان بو
حەلالکراو، تەنیا ئەوہیان نەبیئت کە بوۆتان دەخوینریتەوہ؛ واتە
ئەوہی کە حەرام بیئت وەکو مردارەوہبوو، لێی دوور بکەونەوہ.
خۆتان دووربخەنەوہ لەو بتە پیسانە، بەوہی کە ئیمان بە خودا
بھێنن، خۆتان بەدووربخەنەوہ لە قسەیی پووچ و بێ بنەما، یان لە
شاھەدی ناھەق.

له سه ره بانه مای فه ره مووده ی خودا، که سییک که به قورئان رازییت و پیغه مبه ره نه ویت؛ واته (جیاوازی له نیوان خودا و پیغه مبه رانیدا بکات)، یان که سییک به هه زی خوی ئایه ته کانی قورئان هه لژی رییت، یان که سییک بیرو باوه ری و ابیت که قورئان ده ستکاری کراوه و ئایه ته کانی گۆر دراو ن؛ واته (هه ندیک ئایه تی په سه ند بکات و هه ندیکیشی په سه ند نه کات)، کافره:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾ {سوره تی (نساء)، ئایه تی: ١٥٠، ١٥٢}

(١٥٠) به دلنیایی ئه و که سانه ی کوفر ده که ن به خودای گه و ره و پیغه مبه رانی، هه روه ها ده یانه ویت جیاوازی بخه نه نیوان خودا و پیغه مبه رانی به وه ی که ده لێن: ئیمه ئیمانمان به خودا هه یه، به لām ئیمان به پیغه مبه ران ناهیین، یاخود ده لێن: ئیمه ئیمانمان به هه ندیک له پیغه مبه ران ده هینین، کوفریش به هه ندیکیان ده که یین، به بیرکردنه وه ی ته سکی خویان، ده یانه وی پینگه و دینیکی مامناوه ند بگرنه به ر. (١٥١) به راستی کافری راسته قینه ئه مانه ن، له به ره ئه وه بو کافرانیش له ناو ئاگری دۆزه خدا سزایه کی ریسوا که رمان داناوه.

(۱۵۲) ټه و که سانه ی ئیمانیان به خودا و پیغه مبه رانی خودا هیناوه که باوه پردارانن، جیاوازی شیان نه خستوته نیوان هیچ کام له پیغه مبه ران، ټه وانه به دلنیا یی پاداشتی خویان وهرده گرن، خودای گه وره زور لیخو شبو و به به زه ییه.

بابه تیکیتر له پاش ټه وانه ی باسکران، ټه و خورا کانه ن که به ناوی (دون الله)، یان به نیبه تی وهرگرتنی پیویستی له (دون الله)، ټاماده ده کرین. خودای گه وره نرخیکی گه وره ی داوه به مروّقی باوه پردار و له قورئاندا داوای له مروّقی باوه پردار کردووه که خوشی نرخ ی خوی بزانیټ. مروّقی ئیماندار، پاکه و پیویسته سوود له سه رچاوه پاکه کانیش وهر بگریټ. له سه ر بنه مای ده ستووری قورئان، نابیت هیچ مروّقیکی باوه پردار سوود له و خوارد نانه وهر بگریټ که له جیاتی ناوی پاک و پیروزی (الله)، ناوی جگه له خودایان له سه ر هیناوه. سه رنجی ټایه ته کانی خواره وه بدن:

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بغيرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ

إِنِّكُمْ لَمَشْرُكُونَ ﴿١٢١﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ١١٨، ١٢١}

(١١٨) ئەو سه‌رپر‌اوانه‌ی ناوی خودای گه‌وره‌یان لێهێنراوه‌
 بیخۆن و له‌سه‌ر خۆتانی هه‌رام مه‌که‌ن، ئە‌گه‌ر ئێ‌وه‌ باوه‌ر‌دارن به‌
 ئایه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌. (١١٩) ئە‌وه‌ چیتانه‌، بۆ‌چی خواردنیک
 ناخۆن که‌ ناوی خودای له‌سه‌ر هێنراوه‌ له‌ کاتی سه‌رپر‌یندا؟
 له‌ کاتی‌که‌دا ئە‌وه‌ی خودای گه‌وره‌ هه‌رامی کردبوو له‌سه‌رتان،
 هه‌مووی به‌ درێژری بۆ‌ باسکردن، ته‌نیا له‌ کاتی ناچاریدا ئە‌وه‌ی
 هه‌رامیشه‌ بۆ‌تان هه‌ڵ‌ل‌ ده‌ییت به‌ ئە‌ندازه‌ی پێ‌یوست، به‌‌د‌ل‌نیایی
 زۆری‌که‌ له‌ کافران به‌ هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان خه‌‌ل‌کی گومرا
 ده‌که‌ن، به‌‌د‌ل‌نیایی خودای گه‌وره‌ زۆر زان‌اتره‌ به‌و که‌سانه‌ی
 سنووری خودا ده‌به‌‌زین و ده‌ستدرێژی ده‌که‌ن. (١٢٠) واز‌پێ‌ن له‌
 تاوان و ئە‌وه‌ی که‌ ئاشکرایه‌ و به‌ ئە‌ندامه‌کانی له‌ش ده‌یکه‌ن و
 ئە‌وه‌شی که‌ نه‌ی‌نییه‌ و له‌‌د‌لت‌اندایه‌، ئە‌وانه‌ی که‌ تاوان ئە‌نجامده‌ده‌ن
 و ده‌رهاویشه‌‌ته‌‌کانی به‌‌ده‌ست‌دێ‌ن، به‌‌د‌ل‌نیایی سزای ئە‌و تاوانه‌ی
 خۆیان وه‌رده‌گرن. (١٢١) له‌و سه‌رپر‌اوانه‌ مه‌خۆن که‌ ناوی خودای
 گه‌وره‌ی له‌سه‌ر نه‌هێنراوه‌، ئە‌وه‌ تاوانه‌ و هه‌رامه‌، شه‌یتانه‌کان
 سرووشی و وه‌سه‌سه‌ دروستده‌که‌ن بۆ‌ دۆست و خۆشه‌‌ویستانی
 خۆیان، بۆ‌ ئە‌وه‌ی مشتوم‌ر و ده‌مه‌‌ق‌ال‌ی له‌‌گه‌‌ڵ ئێ‌وه‌دا بکه‌ن. دوا‌ی
 ئە‌وه‌ خودای گه‌وره‌ ئە‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند وه‌‌کو ته‌واوکه‌ری‌که‌، که‌
 فه‌رمووی: ئە‌گه‌ر ئێ‌وه‌ گ‌و‌پ‌رایه‌‌لی ئە‌وان بکه‌ن، ئە‌وا له‌
 هاوبه‌ش‌پر‌یارده‌ران ده‌بن. له‌م ئایه‌ته‌دا خودای گه‌وره‌ هه‌ره‌شه‌ له‌

باوه‌رداران ده‌کات، ئە‌گەر له‌و شتانه‌ بخۆن که ناوی خودای له‌سه‌ر نه‌هینراوه، ئە‌وا ده‌چنه‌ نیۆ بازنه‌ی شیرکه‌وه. به‌درێژایی چه‌رخه‌کان و له‌ناو ساڵه‌کاندا، پڕۆژانیکی تایبته‌ هه‌ن که خه‌لکی له‌جیاتی ئاماده‌کردنی نه‌زهره‌کانیان بۆ خودای تاک و ته‌نیا، به‌ناوی جگه‌ له‌ خوداوه؛ (پیشه‌وایان و پیاوچا‌کان)، نه‌زهره‌کانی خۆیان (خواردن، پاره، قوربانی و...تاد)، ئاماده‌ ده‌که‌ن و ده‌یه‌خشنه‌وه. له‌ وه‌ها کات و شوێنیکدا، ده‌بێت له‌مجۆره‌ خواردنه‌ حه‌رامانه‌ دووربکه‌وینه‌وه. راسته‌ که لهم سه‌رده‌مه‌ تایبته‌دا سفره‌گه‌لیکی ره‌نگاو په‌نگ ئاماده‌ ده‌کریت، به‌لام ده‌بێت ئە‌وه‌ش بزانی‌ن که پارچه‌یه‌ک نانی حه‌لال له‌ هه‌زاران سفره‌ی حه‌رام باشته‌. سه‌رنج‌ده‌ن، راسته‌ که ئیمه‌ ئاگاداری نییه‌تی ئە‌مکه‌سانه‌ نین و ته‌نانه‌ت په‌نگه‌یه‌کی که له‌مکه‌سانه‌ بۆ خودا ئە‌و نه‌زهره‌ی کردبێت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ کات و زه‌مه‌نیکی دیاریکراو و تایبته‌دا ئە‌م نه‌زارانه‌ نه‌جамده‌درین، ته‌واوی سه‌رنجی خه‌لک له‌سه‌ر ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌م نه‌زهره‌ بۆ (دون الله) نه‌جامدراوه، پتویسته‌ ئاگاداری ئە‌م حاله‌ته‌ بین و لهم خواردنه‌ نه‌خۆین. ئە‌گەر به‌راستی که‌سیک بیه‌وێت نه‌زریک بۆ خودا نه‌جامدات، ئە‌وا به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌ کات و زه‌مه‌نیکی دیکه‌دا، له‌ کاتیکیتری ساڵه‌که‌دا ئە‌و کاره‌ ده‌کات.

له به شه کانی پێشوودا، به لگه سه ره کیه کانی خه لک له په سه ندنه کردنی ده ستووره کانی (الله) به یانکران و هو کاری په سه ندنه کردنه کانیشمان خسته روو. هه رچه ند زیاتر ته پوو توژی شیرک به سه ر ئیمان و کرده وهی تاکه کانه وه نیشیتیت، پاک کردنه وهی قورستره. له م ریگه یه دا سه رکه وتن ئه وه یه که خومان به ته واوی به خودا بسپیرین و داوای هیدایهت ته نیا له ئه و بکه یین، که سیک بین نه تر سین له یاسا کانی په روهر دگار و وابیرنه که یینه وه که به هو ی ئه و یاسایانه وه شتانیکی گران به ها له ده سته ده یین، که سیک بین که بایه خ به بیر کر نه وه کانمان بده یین و بیر کر نه وه کانمان وه کو بریار نه ده یینه ده ست که سانیتتر. ئه گه ر خه لکی له دوای ئه م هه موو به لگه یه دیسان ده مه قالییان کرد، ئه وا ته نیا یه ک وه لامیان بو هه یه:

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾
{سوره تی (شوری)، ئایه تی: ١٦}

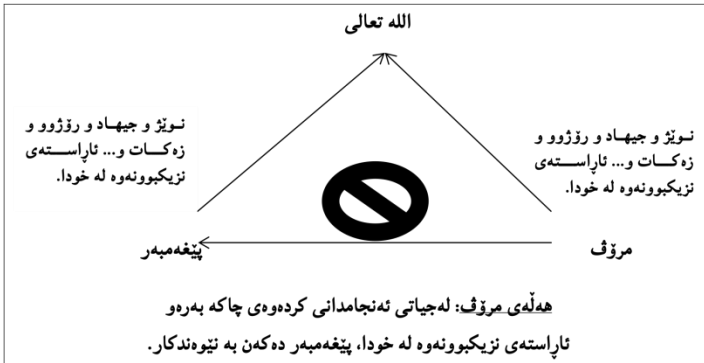
(١٦) ئه وانه ی مشتومر و ده مه قالی ده که ن سه بارهت به دینی خودا، له دوای ئه وهی که سانیک وه لامی خودای گه وریان داوه ته وه و موسلمان بوون و ئه مان مشتومریان له گه ل ده که ن، بو ئه وهی له ریگه ی راست لایان بده ن، ئه وه ئه و به لگانه ی ده یه یینه وه هه مووی پووچه و ده روات و نامینیت، ئه مانه خودای گه وره ش غه زه بیان لیده گریت و لییان تووره ده بیت و له قیامه تدا سزایه کی زور سه ختیان بو هه یه.

قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي
وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبَذَلْتُ لَكَ أَمْرَتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ {سوره تى (انعام)،
ئايه تى: ١٦١.١٦٣}

(١٦١) ئەى موحه ممه د(دروودى خودای له سه ر بیټ)، پێیان
بلى: پهروه ردگار هیدایه تى داوم بو ریگه ی راستی ئیسلام، دینیکی
راسته و هیچ خواریه کی تیدا نییه، له سه ر دینی پاکی ئیبراهیم
پێغه مبه رم که دینیکی پاک بووه و له شیرک لایداوه بو ته وحید،
ئیبراهیم (سه لامی خودای له سه ر بیټ)، له هاویه شپریارده ران
نه بووه. (١٦٢) ئەى موحه ممه د(دروودى خودای له سه ر بیټ)،
پێیان بفرموو: نوێژکردن و ئاژەل سه برین و ژیان و مردنم
بو(الله)یه که پهروه ردگاری هه موو جیهانه. (١٦٣) له هه موو
ئه مشتانه دا خودای گه وره هاویه شی نییه و ده بیټ ته نیا بو ئه و
بیټ، فرمانم پیکراوه له لایه ن خوداوه، من یه که م موسلمانم له
ئومه ته که ی خۆم.

له ئیسلامدا، ته نیا خودایه که عیباده تی بو ده کریت و هیچ جوړه
نیوه ندکاریک له نیوان ئه و و به نده کانی له عیباده تدا نییه. سه رنجی
ئهم شیویه ی خواره وه بده ن، که خودی پێغه مبه ر خو شی بو
به ده سه ته ی نانی ره زامه ندی خودا سوودی له کرداری به ندایه تی
وه رگرتووه، ئیمه ش ئه مپرو پێویسته له جیاتى پارانه وه

و(توسل)کردن به رۆحی پیغه مبه، وه کو نمونه و پیشه نگیك سهیری بکهین و په پرهوی بکهین و شوینی بکهوین.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ {سوره تی (ق)، ئایه تی: ١٦}

(١٦) به دنیایی ئیمه مرۆفان دروستکردوه و دهزانی چ
وهسوهسه و خهیاڵاتیک به دل و میشکیدا دیت، فریشته کانمان له
شاده ماری ملییان له مرۆف نزیکترن.

به نندی شازده یهه

لهه به شه دا سه بارهت به چه ند خورافیاتیکی بره و پیدراو قسه ده که یه. له به شه کانی پێشوودا، ئه وه خرایه پروو که له رۆژی قیامه تدا خودای گه وره، رزگار بوونی مرۆقی به ستۆته وه به پایه کانی ئیهان و کرده وهی چاک و بۆ ههر یه کیکیش لهه دووه، له قورئاندا کۆمه لێک پێوه ری خستۆته پروو. پێوه ر و ئه رکه کانی ئیهانیش له سه ر بنه مای قورئان بریتین له: ئیهان به خودا و نه بوونی شیرک له عه قیده دا، ئیهان به فریشته کان و زیاده رپه وی نه کردن ده رباریهان، ئیهان به کتێبه ئاسمانیه کان و قورئان وه کو دوا یین په یامی سرووشیی نێردراو، ئیهان به گشت پێغه مبه رانی خودا و موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، وه کو کۆتا پێغه مبه ر، ئیهان به رۆژی قیامهت و به هه شت و دۆزه خ. هه روه ها ئه وه به یانکرا که پێوه ری سه ره کی کرده وهی چاکه، ره زامه ندیی خودایه، هه روه ها بۆ فێر بوونی روالهت و شیوه ی ده ره کی کرده وه کان له سه ر بنچینه ی ده ستووری خودی قورئان، ده بیّت موحه ممه د پێغه مبه ر(دروودی خودای له سه ر بیّت)، وه کو پێشه نگ و نمونه وه ر بگرین. پێغه مبه ر بۆ ئه وه هات هه تا مرۆف له کوّت و زنجیری

عیبادەتکردن بۆ كەسانىتر رزگار بکات و بەرەو ئاراستەى
عیبادەتکردن بۆ (اللە) بیبات.

وہ بیرھینانہ وہ:

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ {سورەتى (نساء)، ئايەتى: ١١٥}

(١١٥) ھەر كەسىك دژايەتى و سەرپىچى پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بىت) بکات، لەدواى ئەوئى ھىدايەت و رىگەى
راستى بۆ پروونبووئە، شوین رىگە و رىبازى جگە لە باوئەداران
بکەوئىت، ئەوئى دەپراژىننەوئە، ھەتا گومراتر بىت و دەیدەنە پال
کافران، ھەر و ھا دەىخەنە ناو ئاگرى دۆزەخەوئە، بۆ ئەوئى سزاكەى
بچىژىت، كە خراپترىن سەرەنجامە.

لەم ئايەتەى سەرەوئەدا ئامۆژگارىيە كى زۆر گرنگى موسلمانان
كراوئە. ئامۆژگارى يە كەم ئەوئە، ئەگەر كەسىك كەردەوئى
بەندايەتى بە رەوشىكى جيا لە رەوشى پىغەمبەر ئەنجامدات، ئەوا
كەردەوئە كانى لىوئەرناگىرئىت. بۆ نمونە كەسىك بە مەبەست، سى
ركات نوئىژى مەغرىب بکات بە دوو ركات، ئەوئە نوئىژەكەى
پىچەوانەى نوئىژى پىغەمبەرە و وەرگىراو نىيە. ھەموو موسلمانىك
فەرمانبەردارە بەوئى كە كەردەوئە كانى لەرووى تەندروستى و
چۆنىتىيەوئە بەباشى ئەنجامدات و لەگەل كەردەوئە كانى پىغەمبەردا

بهراوردی بکات، ئه گهر کردهوه کانی وه کو کردهوه کانی ئه و بوو، ئه وه وه کو کردهوهی چاک له سه ری بهردهوام ده بیئت. ئامۆژگاری داواکراوی دووهم له سه ره هه موو موسلمانان ئه وه یه که له دوا ی پیغه مبه ر (که له ئه مرۆدا له ناوماندا نییه)، که سی موسلمان ته واوی کردهوه کانی خۆی له گه ل زۆرینه ی کردهوه کانی موسلماناندا بهراورد بکات و بو دروستی و ته واوی و تیگه یشتن له کردهوه کانی خۆی، پیگه و پیچکه ی موسلمانانی دیکه بگرێته بهر. ئه لبه ت پیویسته که هه میشه مرۆف له هه نگاوی یه که مدها، کردهوه کانی به فلهتری قورئان پالفته بکات و پاشان بو فیربوون و تیگه یشتن له ناوه رۆکی کردهوه کانی، پیگه ی زۆرینه ی موسلمانان و باوه رداران بگرێته بهر. زۆرینه ی باوه ردارانی ش ئه و که سانه ن که ئه رکانه کانی ئیمانیان له پینچ پله دا دیاریکراوه و له ئیمانیاندا شیرک بوونی نییه. شتیکی ئاشکرایه له کاتی کدا که له ئیمانی که سی کدا شیرک بوونی هه بیئت، ئه و ناتوانی ت ته نانه ت په یه ره وی له کردهوه کانی بکریئت. پابه ندیی و شوینکه وتنی کرداریی که سانی چاکه کار، په یوه سته به که سانی که وه که خاوه نی عه قیده یه کی ته وحیدین، پیچه وانه نین له گه ل عه قیده ی ته وحیدیدا و خۆشیان به ره و پیده ری عه قیده ی ته وحیدین. به سه رنجدان له و ته وه ر و چه مکه انه ی خرا نه روو، چه ندین نمونه ی خورافیی کو مه لگه تان پی ئاشنا ده که ی ن. تی کرای ئه و خورافیاته نه ی له خواره وه ئامازه یان پی کراوه، ته نیا به و هۆیه وه دروستبوون که خه لکی کرداره

به ندایه تییه کانی خۆیان له گهڵ پیغه مبهردا به راورد نه کردووه و له
 بواری عه قیدهدا به هه رپه مه کی شوین قسه ی هه ر که سیک
 که وتوون.

خو پافیاتی یه که م، که به توندی له کۆمه لگه دا په واجی پیدراوه،
 بابته تی پرسه و پرسه دارییه. زۆریه ی خه لکی [به تاییه ت له ولاتی
 ئیران] (وه رگێر)، له رۆژانیکی تاییه تی سالد؛ وه کو مانگی
 موچه رپه م، یان ناوه راستی مانگی جو زهردان (مانگی سییه می به هار)
 جلو به رگی رهش ده پۆشن و به شه قامه کاندایا و ده بینه وه و پرسه
 ده گێرن. له خۆدان و خۆ بریندار کردن، زنجیر له خۆدان، دامالینی
 رووخسار و هاوار کردن و کرده وه کانی سه رده می نه فامی، که
 کرده وه ی هاو به شدانه ران و بتپارستانبوو، دووباره ی ده که نه وه.
 کاتیک ئیسلام هات، ئه مانه هه مووی سپرانه وه و نه مان، ئه وه بوو
 به داخه وه له سه رده مه کانی دواتردا زیندوو کرانه وه. له خۆدان له
 دینه کانی تریشدا، وه کو دینی مه سیحی، هه یه. هه ندیک له گرووپه
 لاده ره کانی مه سیحی، باوه ریان وایه که به قامچی و زنجیر
 له خۆدان، هاو به شی رهنج و تازاره کانی عیسا پیغه مبه ر ده که ن و
 گونا هه کانیان ده به خشریت. له ولاتی ئیمه شدا فه رمووده یه کی
 زۆری هه لبه ستراو و ساخته دروستکراون که بۆ نموونه ده لێن:
 "هه ر که سیک له رۆژی عاشورادا دلۆپیک فرمیسک بریژیت، له
 هه موو گونا هه کانی ده به خشریت". ئایا تا ئیستا بیرتان له وه
 کردۆته وه که ئاخۆ ئه م فه رموودانه له کو یوه هاتوون؟ ئایا به

بۆچوونی ئیوه کهسیک که بهدریژی سالیکی تهواوی بهش و جوړهکانی گوناھو تاوان نهجامدهدات و پاشان له روژی عاشورادا دهست به گریان و زاری و لهخودان دهکات، بهمکارهی گوناھهکانی خوی پاک دهکاتهوه؟ ئەمه خه یالیکي بهتالّه. له کام بهشی قورئاندا خودای گهوره فرمویه تی که پرسه به بهشیکی له کردهوهی چاک ههژمارده کریت و پاداشتی ههیه؟ هیچ یه کیک له کردهوه چاکهکان، بیجگه له تهوبهی راستهقینه که ههتا کاتی مردن ناشکیت، شایه نی ئهوه نییه و ناتوانیت که بهیه کجاری گوناھهکانی مروّش پاکبکاتهوه.

تهنانهت یه ک ئایهتیش له قورئاندا نییه، که لهسه پرسه وهستاییت و بهگه وریی باسی کردییت. ئیمه کویرانه بژاردی ژیان و دواوژی خومان داوه ته دهست کهسانی فریودهر له ژیر جلوه رگ و پۆشاکي دینهوه و بههیچ شیوهیه ک دهر بارهی کردهوه کانمان بیرناکهینهوه، له ژیر فرمان و گویرایه لی ئهوانداین. به پاددهیه ک له ئیمان و کردهوه کانمان دلنیاين، که تهنانهت بۆ یه کجاریش، گومان لهو کارانه ناکهین که نهجامیاندهدین. یه قینمان بهو کردهوانه ههیه که بهردهوام نهجامیاندهدین، به جوړیک وا رازاندوومان تهوه که واده زانین باشتیرین کردهوهن له دنیا دا. سه رنجی ئایه ته که ی خواره وه بدن:

وَعَادًا وَثُمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسَاقِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾
{سوره تی (عنکبوت)، ئایه تی: ٣٨}

(٣٨) گه‌لی عاد و سه‌موودیش خودای گه‌وره له‌ناو‌بیردن، به‌دنیایی بۆتان ده‌رکه‌وت له‌شوین و ماله‌کانیاندا چۆن خودای گه‌وره له‌ناو‌بیردوون، شه‌یتان کرده‌وه خراپه‌کانی بۆ رازاندنه‌وه، ئەمه‌ش رێگریانبوو له‌رێگه‌ی راست و موسلمانبوونیان، شته‌کانیشیان ده‌بینی، به‌لام هیچ سوودی پینه‌گه‌یاندن. هه‌ر گه‌لیک که‌ کرده‌وه‌ی ناشرینیان له‌به‌رچاو جوان بێت، به‌قورسی هیدایه‌ت و ده‌ره‌گرن، چونکه‌ ده‌مارگیری، عه‌ق‌لانی تووشی چه‌قه‌ستن (دۆگما) کردووه و واده‌زانن به‌دنیاییه‌وه‌ باشت‌ترین کرده‌وه ئەنجام‌ده‌دن. هیچ بیرمان له‌وه‌ کردۆته‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که‌ سه‌رمه‌شقی کرده‌وه‌ی چاک بووه، ئایا به‌دریژایی ژيانی خو‌ی پرسه‌ی گیراوه؟ حه‌مه‌ی مامی (سید الشهداء) که‌ له‌ جه‌نگی ئو‌حوددا شه‌هیدکرا و ئازیزترین که‌س بوو له‌لای پیغه‌مبه‌ر، ئایا پیغه‌مبه‌ر له‌دوای شه‌هیدبوونی ئەو، له‌خویدا، یان پرسه‌ی بۆ گیرا؟ پیغه‌مبه‌ر (اهل‌البیت)، هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان، هیچ کامیان ته‌نانه‌ت له‌کاتی به‌خاکسپاردنی جه‌نازه‌شدا شین و پۆرۆ و له‌خۆدانیان نه‌بووه، چ بگات به‌وه‌ی دوای سالانیکی زۆر له‌کوچی دوا‌ییان، یان شه‌هیدکردنیان، له‌دوای ئەم هه‌موو ساله‌، پرسه‌یان بۆ بگرن. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت)، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ده‌ستووری خودای گه‌وره، وه‌کو پیشه‌نگ و سه‌رچاوه‌ی کرده‌وه‌ی چاک ناسراوه، ئایا ئەو کردارانه‌ی ئەم‌پۆ له‌کۆمه‌لگه‌دا ئەنجامیان ده‌ده‌ین ئەو کردارانه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ئەنجامیداوه، یان ئەوه‌یه‌ که‌

فهرمانی ٲیګردووه؟ به داخه وه له م سالانه ی دوايیدا ٲیوره سمی ٲرسه کان به رفراوانتر بوون و بالوره بیژان و ٲیاهه لده ران بازاریان ګهرمتر بووه و له شیرک و بیدعه و خورافیاتدا که مته رخه مییان نه کړدووه. چه زره تی حسین (ٲره زای خودای له سهر بیټ)، به زه ینه بی خوشکی فهرموو: "ئه ی خوشکی نازیم، من سویندم داویت، تو وه فاداربه بهرامبر سوینده که م. کاتیک کوژرام، یه خه ت هه لمه ډره بوم، ٲووخسارت مه ږنه و بو مه رګم شین و واوه یلا مه که". خودای ګه وره ده رباره ی ئه و که سانه ی تووشی کاره ساتی دلته زین بوون، ده فهرمویت:

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ [سوره تی (بقرة)، ئایه تی: ١٥٦، ١٥٧]

(١٥٦) ئه و که سانه ی تووشی به لا و کاره ساتیک دهن و ده لین: ئیمه هه ر مولکی خودای ګه وره ین و هه موومان بو لای ئه ویش ده ګه ږینه وه. (١٥٧) ئه وانه ی نارامګرن له سهر کاره سات، سه لامی خودای ګه وره ین له سهر؛ واته خودای ګه وره لین خوشده بیټ و له لای فریشته کان ستایشیان ده کات، خودای ګه وره هیدايه تیان ده دات.

به دریژایی میژوو، هیچ ٲیغه مبه ریګ بو ٲیغه مبه ری ٲیش خوی ٲرسه ی نه ګیږاوه، چونکه ٲرسه ګیړان نه ک ته نیا به شیک نییه له

کردهوهی چاک، به لکو به شیکه له و کردهوانه‌ی که هاوبه شېریارده‌ران ئه‌نجامیده‌دن و ئیسلامیش نه‌هی لی‌کردوه. پرسه و شینی ئه‌مپۆ، ته‌نیا گیرفانی پر له پاره‌ی رابه‌رانی گومرا پاره‌دارتر ده‌کات. که‌ساتیک (رابه‌راتیک) که نه‌ک ته‌نیا خۆیان به هۆکاری کردهوه شیرکنا‌میزه‌کانیان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه، ئه‌و گه‌ل و هۆزه‌شی که کو‌یرانه لاساییانده‌که‌نه‌وه، له‌گه‌ل خۆیان راپیچی ناو سزا و ئازاری هه‌میشه‌یی ده‌که‌ن. ئه‌و که‌سانه‌ی پا‌به‌ندن به پرسه‌گیرانه‌وه، له‌هه‌قیقه‌تدا فیل له‌ناخ و ده‌روونی خۆیان ده‌که‌ن، چونکه‌ بۆ به‌ده‌سته‌ئێنانی به‌خته‌وه‌ری له‌ دوا‌پۆژ، ده‌بی‌ت له‌م دونیا‌یه‌دا به‌رگه‌ی قورسی عیبا‌ده‌ت‌کردنی خودای گه‌وره‌ بگرین. به‌لام ئه‌مجۆره‌ که‌سانه‌ و ابیرده‌که‌نه‌وه له‌جیاتێ زه‌حمه‌ت‌کێشان هه‌تا ته‌مه‌ن بمی‌نیت بۆ عیبا‌ده‌تی خا‌لقی خۆیان، به‌فرمی‌سک رشتن و له‌خۆدان بۆ مه‌خلوقیکه‌تر، ده‌چنه‌ریزی چاکه‌کارانه‌وه. هیوادارین له‌کرده‌وه‌ چاکه‌کانماندا، ته‌نیا پی‌غه‌م‌به‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، بکه‌ینه‌سه‌ر مه‌شقی خۆمان و بۆ شو‌ینکه‌وتنی ری‌گه‌ی با‌وه‌ردارانی دیکه‌ش، ره‌چاوی مه‌رجی تی‌په‌راندنی کرده‌وه‌ و بی‌ر و با‌وه‌ره‌کان به‌فلته‌ری قورئاندا بکه‌ین.

خورافیاتی‌کتر که له‌کۆمه‌ل‌گه‌دا ره‌وا‌جیکی زۆری پی‌دراوه، بریتیه‌ له‌ فال‌گرتنه‌وه. فال‌یه‌کی‌کی دیکه‌یه‌ له‌و کرده‌وه‌ ره‌وا‌ج‌پیدا‌وانه‌ی له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا هه‌بووه و ئیسلام به‌توندی ره‌تیکردۆته‌وه و نه‌هیل‌یکردوه. به‌داخه‌وه له‌دوای سه‌رده‌می

سەفەۋىيە كان ئەم كىردەۋە نەفامانەيە بۆ جارىكىتر جىڭەي خۆي
 لەنىۋ خەلىكىدا كىردەۋە. ئەمپۆ زۆرىك لە خەلىكى لە بابەتە زۆر
 گرنگە كانى ۋە كۆ: ھاۋسەرگىرى، سەفەر، سەرمایەگوزارى ۋ بىرپارە
 گرنگە كان، لەجىاتى ۲اۋىژ كىردن ۋ سوۋدەۋەرگىرن لە عەقلى، پەنا
 دەبەنە بەر فالگىرتنەۋە. فال يەكىكە لە ۲واللەتە كانى شىرك، كە
 قورئان بەناۋى (ازلام) باسىكىردەۋە. (ازلام) كۆمەلىك تىرى لە دار
 درۋستىكراۋ بوۋە كە ھاۋبەش دانەرانى سەردەمى نەفامى بۆ
 بىرپاردان سوۋدىان لىۋەردەگىرت، (ئەم بارۋدۇخەي كە دەيخەنە۲وۋ
 دەتۋانن لەگەل كۆمەلگەي ئەمپۆدا بەراۋردى بىكەن). لەسەر
 ھەندىك لەۋ تىرانە نوسىبوۋىان: (أمر ربى)؛ واتە ۲ەرۋەردىگارم
 فەرمانىكىرد. لەسەر ھەندىكى دىكە نوسىبوۋىان (نھانى ربى)؛ واتە
 ۲ەرۋەردىگارم نەھى فەرۋو، لەسەر تىرەكانىتر ھىچىان نەدەنۋوسى.
 ۲اشان تىرەكانىان لەناۋ دەفرىكدا بلاۋدە كىردەۋە، لەكاتى بىرپارداندا
 بە ۲ىكەۋت (گۆترە)، يەكىك لە تىرەكانىان دەردەھىنا ۋ ۲ەپرەۋى
 ئەۋ نوۋسىنەيان دە كىرد كە لەسەر تىرەكە نوۋسراۋو. ئەگەر تىرەكە
 ھىچى لەسەر نەنوۋسراۋايە، ئەۋا بۆ جارىكىتر فالەكەيان دوۋبارە
 دە كىردەۋە. ئىستاسەرنجى ئەم لايەنە بدەن، مروّقى مۆدىرنى ئەمپۆ
 لەكاتى بىرپاردان لەسەر كارىكى گىرنگ، بەگۆترە قورئان
 دەكەنەۋە، ئەگەر لەسەر دەستپىكى ئايەتەكە نوۋسراۋىت (باش)،
 ئەۋا كارەكە ئەنجامدەدەن، ئەگەر لە دەستپىكى ئايەتەكە
 نوۋسراۋىت (خراب)، ئەۋا كارەكە ئەنجامدەن. بەدەر لەگەرانەۋە

بۆ فهرمایشتی خودای گهوره، پشت به تهسبیح و دیوانی (حافظ) و کۆمهڵیک کاغەزی یاری و... تاد، ده‌به‌ستن و فاله‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌نجامده‌ده‌ن. ئایا ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌و مرۆڤه‌یه‌ که خودای گه‌وره کردوویه‌تی به‌ جێنشینێ خۆی له‌سه‌ر زه‌وی و فه‌رمانی پێکردووه که بۆ هه‌ر کارێک بیربکاته‌وه و عه‌قل و ژیری به‌ کاربه‌ی‌نیت؟ ئایا خودای گه‌وره له‌ قورئاندا گره‌نتی ئه‌وه‌ی کردووه که له‌ کاتی ئه‌نجامدانی فالدا پرپاره‌کان باشت‌ر ده‌بن له‌ و کاته‌ی که ده‌بوو تیایدا بیربکه‌نه‌وه؟ خودای گه‌وره هه‌میشه و له‌ هه‌موو دینه‌کاندا به‌ته‌نیا جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه کردۆته‌وه که مرۆڤ به‌ بیرکردنه‌وه ده‌گاته ئاستی پاکبونه‌وه:

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾
 {سوره‌تی (انفال)، ئایه‌تی: ٢٢}

(٢٢) خراپترین ئازهل که به‌سه‌ر زه‌ویدا ب‌روات له‌لای خودای گه‌وره ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌ ئاست بیستنی هه‌قدا که‌رن، لال‌ن له‌ ئاست گوته‌ی هه‌ق، ئه‌و که‌سانه‌ن که عه‌قلیان نییه و ئیمان ناهێنن. خودای گه‌وره له‌ زیات‌ر له‌ سه‌د ئایه‌تی قورئانی پیرۆزدا مرۆڤی بانگه‌یشت‌کردووه بۆ بیرکردنه‌وه و تێفک‌رین له‌ کاروباره‌کانی ژیان. هه‌میشه ئه‌و که‌سانه‌ی تووشی سه‌رلێشی‌وان و گوپرایێ ده‌بن، له‌ بیرکردنه‌وه‌یاندا لاسایی که‌سانه‌تر ده‌که‌نه‌وه. خودای گه‌وره له‌ قورئاندا، فال (آزلام) ی به‌ کرداری شه‌یتان ناوبردووه:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾
{سوره تی(مائدة)، ئایه تی: ٩٠}

(٩٠) ئه ی باوهرداران به دنیایی و بیگومان ئه مشتانه هه رامن:
خواردنه وه ی مه ی، قوما رکردن، ئه و بتانه ی که ده په رستران، ئه و
تیروپشکه ی ده یانکرد له سه رده می نه فامیدا، که قورئان به (أزلام)
ناو بیردوه، ئه مانه هه مووی پیس و هه رامن و کرده وه ی شه یتان،
بۆیه به هه موو شیوه یه ک لئی دوور بکه ونه وه، به لکو سه رفراز بن.
له کو تاییدا خودای گه و ره ریگا چاره یه کی خسته بهر دهستی ئه و
که سانه ی روو به پرووی بابه ته ئالوزه کانی ژیانیا ن بوونه ته وه و
به هوی که میی زانست و زانیاریانه وه، بالاده ستنه بوون به سه ر ئه و
بارودۆخ ده دا، یان بیتوانا بوون له بریاردانی دروست و ناتوان
ریگه چاره یه کی عه قلانیانه بدۆزنه وه، ئه و ریگه ی راویژ کردنیا ن بۆ
پیشیارکرا وه.

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ
بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ {سوره تی(شوری)، ئایه تی: ٣٨}

(٣٨) ئه و که سانه ی وه لامی خودای گه و ره یان دا وه ته وه و
نوێژه کانیان ئه نجام ده ده ن و له نیوان خۆشیاندا راویژ به یه کتری
ده که ن له کاتی ئه نجامدانی کاروباره کانیاندا و له وه شی که پیا ن
به خشیون له پیناوی خودای گه و ره دا ده یبه خشن.

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾
 {سوره تی (مؤمنون)، ئایه تی: ١١٨}

(١١٨) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، بلی: ئه ی
 په روه ردگار لیّمخۆشبه و تاوانه کانم دابیۆشه و په حمم پیبکه، تۆ
 باشتترین خودای که به سۆز و به به زه یت به رامبه ر به باوه رداران.

به‌ندی سه‌قده‌یه‌م

له به‌شی پێشوو، به باسکردن له خورافیات ده‌ستمانپێک‌کرد.

له دینه جیاوازه‌کانیتردا، هه‌ر له دینه ئاسمانیه‌کانی وه‌کو مه‌سیحی تا دینه مروّف‌کرده‌کانی وه‌کو بودایی، جوړیک له خورافیات بوونی هه‌بووه و هه‌میشه له میژوودا جیی خۆی کردۆته‌وه و به‌توندی کاری کردووه و بۆته هۆی گومراکردنی ژماره‌یه‌کی زۆر له خه‌لکی. له‌دوای هاتنی دینی ئیسلام، خودای گه‌وره ئه‌م خورافیاته‌ی له‌ناو باوه‌رداراندا نه‌ه‌یشت و پاکیکرده‌وه، به‌لام له‌م‌په‌رۆدا وه‌ک ده‌زانین و ئاگادارین ئه‌م خورافیاته‌ی سه‌رده‌می نه‌فامی که خراپترین کاریگه‌ری له‌سه‌ر عه‌قیده و ئیسانی مروّف‌داناوه، دووباره له‌نیوان خه‌لکیدا سه‌ریه‌ه‌لداوه‌ته‌وه و خه‌ریکه جیی خۆی خۆشه‌کات. ئه‌م خورافیاته‌ش گوزارشت له بیروباوه‌ری تاکه‌کان ده‌کات به کاریگه‌ربوونیان له جگه له خودا له ژیاناندا. ئه‌م خورافیاته‌ی له ولاته جیاوازه‌کاندا به‌شیوازی جوړاوجۆر ده‌بینرێت. به‌چهند نمونه‌یه‌ک ئه‌مه‌ روونده که‌ینه‌وه. له زوړیک له ولاتانی جیهاندا خه‌لکی بیروباوه‌ریان وایه ئه‌ستیره‌کان و خوولگه‌ی گه‌ردوونیی خاوه‌نی هێزیکێ ته‌وتۆن که ده‌توانن کاریگه‌ری بکه‌نه‌ سه‌ر ژیا‌نی مروّف و هه‌ل‌بژاردنی خێر و شه‌ر بۆی. تێک‌رای بوونه‌وه‌ر و دروستکراوه‌ گه‌ردوونیه‌کان به‌ ئه‌ستیره جیاوازه‌کانیشه‌وه دروستکراوی خودان و له‌سه‌ر بنه‌مای فه‌رمایشتی قورئان، ته‌نیا خودا توانای هه‌یه‌ لایه‌نی خێر، یان شه‌ر

بۆ مرۆڤە كان دەستىنىشان بىكات. ئەۋەى كە مرۆڤ ۋابىرىبىكاتەۋە بەھۆى جوۋلەى ئەستىرە كان، ىان كىدارە گەروونىيە كانەۋە دەتوانىت ٲىشىنى ئاىندە بىكات، تىٲروانىنىكى تەۋا ھەلەىە، چۈنكە لەسەر ئەم بنەمايە مرۆڤ ئەۋ باۋەپەى بۆ خۆى دروستكىردۋە كە تواناى گۆرانكارىكىردىان ھەىە لە بارودۆخى جىهان ۋ ئاگادارى زانىستى نادىار (غىب)ن. ھەموومان لە ٲۆژنامە كانى ٲۆژانەدا كۆمەلە گوشەىە كى تايىبە تمان بىنىۋە لەژىر ناۋونىشانى بەخت ۋ ئاىندە، (كەلوە كان، بورجە كان)، »كۆمەلە لاپەپەىە كى زەردن كە ئاىندەى مرۆڤ لەسەر بنەماى ۋىنە گەردوونىيە كان (بورجە كان) دىارىدە كەن«، كە بەدلىنبايىەۋە ھىچكام لە ئىمە باۋەپمان بەۋە نەبوۋە كە ئەمشتانەى لەم لاپەپانەدا بلاۋكرانە تەۋە ٲاستن. زۆر بەداخەۋە دەتوانىن بلىىن كە ئەمٲۆ كەسانىك ھەن ٲرواى تەۋاىان بەمشتانە ھەىە. ئەمكەسانە باۋەپىان ۋاىە كە ئەستىرە ۋ ۋىنە گەردوونىيە كان ۋ جوۋلەى خۆر ۋ مانگ ۋ...تاد، كارىگەرى لەسەر ژىانىان ھەىە ۋ دەسەلاتىان ھەىە خىر ۋ شەپ بۆ مرۆڤ دىارىبىكەن. لە زۆرىك لە دىنە كانىتردا ئەم خورافىاتانەى كە خرانەپروو، بە شىۋازى جۆراۋجۆر ھەن. لە ھەندىك لە ناۋچە جىاۋازە كانى دونىادا بۆچوونىكى ۋا ھەىە كە لاشە سروشتىيە كانى كەسە لە خاچدراۋە كان، ىان نالى ئەسپ، ىان ئەستىرەى داۋد ۋ...تاد، خاۋەنى ھىزىكى جادوۋىين ۋ خىر ۋ بەرەكەت بۆ ئەۋ كەسانە دەھىىن. خەلكى ئەۋ ناۋچانە ئەم بىروباۋەپانەىان بەشىۋەى مىلۋانكە، ىان دەستبەند بە كارھىناۋە. تىٲروانىنى قورئانى بۆ ئەم بابەتە نامازەىە كە بۆ:

مَنْ يُصِرْفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ بَخِيرٌ
فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ١٦، ١٨}

(١٦) ههه كه سیك لهو ٲوژدهدا سزای قیامه تی له سهه لابیچیت،
ئه وه به دلیایی خودای گه وه ره حمی ٲیكهردووه و بو به هه شته،
ئه مهش برده وه یه کی ئاشکرایه. (١٧) ئه گه ریش خودای گه وه
تووشی زیانیك بکات، كهس ناتوانیت ئه وه ت له سهه هه لبرگیت،
خودای گه وه نه بییت، ئه گه ره خودای گه وه رهش بیه ویت تووشی
خیریك بکات، ئه وه هه ره خودا ده سه لاتی به سهه هه موو شتیكدا
هه یه. (١٨) خودای گه وه به لادهسته به سهه به نده کانیدا و زور
دانایه و خاوه نی زانیاری ورده. له كوومه لگهی ئیمه دا ئه م
خورافیاته نه شیوه ی دیکه ی وه گرته وه. فالی نوک و قاوه گرته وه،
بانگکردنی ٲوچ، به رد و خوّل و جادوو، ٲیروزکردنی ئارامگه کان و
مردوانی وه کو: (ٲیغه مبه ره ان و ٲیاوچاكان)، ٲیروز کردن یان (تبرک)
کردن به ٲارچه و کاغه ز، ٲیروزکردن به قورئان و ٲیچکه و
مه زه به کان، ٲه ناگرتن به دار و دره خت و گوڤری مردوو هه کان،
داواکردن و ٲشتبهستن به ملوانکه و دهسته بند و زور شتیتیری
به وه ٲیهدراو. ته واوی ئه و شتانه ی باسکران، له لایه نه قورئانه وه
ٲووچه لکراونه ته وه و به شیرک هه ژمارکراون. فالتگرته وه، كه
ئامازه یه كه بو ٲیشیبنی کردنی ئاینده و هه والدان ده رباره ی
ٲه نهان (غیب)، زیخ و جادوو ئامازه یه بو كه سیك باوه ٲری واییت
كه دهستیکی ٲه نهان جگه له ویستی خودا، خیر و شه ٲ به خه لك

ده گه یه نیت. له سهر بنه مای قورئان، ته نیا خودای بالاده ست زانیاری ته وای له سهر نادیار و جیهانی سروشت هیه، بویه له ئیسلامدا فالگرته وه و زیخ و جادوو به ته وای پوچ و به تاله:

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

{سوره تی (انعام)، ثایه تی: ۶۰.۵۹}

(۵۹) کليلة کانی په نهران (غیب) ته نیا له لای خودای گه وره یه، هیچ که سیک نایزائیت، ته نیا خوۍ نه بیت، هرچی له وشکاني و ده ریادا هیه، خودای گه وره زانیاری به هه مووی هیه، گه لای هیچ داریک هه لئاوهریت، خودای گه وره زانیاری پیی هیه، هیچ تو و دانه ویله یه ک نییه له ناخی زه ویدا، یاخود هیچ شتیکی تهر، یان وشک نییه له سهر زه وی که خودای گه وره زانیاری له سهری نه بیت. (۶۰) خودای گه وره ته و خودایه یه که به شه و ده تانخه ویتیت، زانیاری هیه که به پروژ چ کرده ویه کتان نه نجامد او له چاک و خراب، پاشان به پروژ به ټاگانان دیتته وه بو ته وهی کاتیکی دیاریکراوی خوټان به سه ره برن، پاشان گه رانه وه تان بو لای خودای گه وره یه، ته و خوۍ هه والتان پیده دات به و کرده وانه ی ته نجامتاندون.

ویپرای ته وهی که خودای گه وره ټاگاداری گشت پرووداو و

پیشها ته ماددی و مه عنه و ییه کانی جیهانه، ههر ته نیا ئه ویشه ده توانیت مروّق له کرده وه ئاشکرا و نه یینییه کانی ئاگادار بکاته وه. له قورئاندا بانگکردنی پوّح به ته واده تی په تکراره ته وه. له سه ره بنه مای قورئان، پوّحی تاکه کان له دوا ی مردن ده گه ریته وه لای خودا و (دارالسلام). له ئایه تی (۲۳) ی سوره تی (مؤمنون) دا به شیوه یه کی گشتی باس له وه کراوه که په یوه ندی پوّح به دونیا وه نامینیت، (ده شیت جنو که ده ستوه ربدات له دونیا ی سروشتی، یان که سانیک پرو پا گهنده ی ئه وه ده که ن که په یوه نندیان به پوّحه وه هه یه، ئه وه ره نگه په یوه نندیان به جنو که وه کردییت و خو شیان ئاگاداری ئه مه نه بن). پیرو زکردن و په نا گرتن و پارانه وهش له جگه له خودا، به ده رها ویشه کانی شیرک هه ژمار ده کریت. له قورئاندا چه ندینجار ئه وه دووباره بو ته وه که ههر خیر و شه ریگ به مروّق بگات، ته نیا له لایه ن خودا وه یه و ده رئه نجامی کرده وه ی مروّق خو یه تی. قورئان فه رمایشتی خودایه و له کاتی کدا ده بیته مایه ی رزگاری، که کاری پیبکریت.

بابه تیکی دیکه ی گرنگ که له ولاتی ئیمه دا بره وی پیدرا وه، نه فرینی پیشینانه. نه فرینکردن (لعنة)؛ به واتای پچرانی په حمه ت و به خششی خودا دیت. نه فرینکردن وه کو شمشیریکی دووسه ره وایه، ئه گه ره که سیک له لایه ن مروّقه وه نه فره تی لیبکریت و شایه نی ئه وه نه فره ته بییت؛ وه کو (شه یتان)، ئه وه نه فره ته که ده یگریت، به لām ئه گه ره ئه وه که سه شایه نی ئه وه نه فره ته نه بییت؛ بو نمونه (ته وه ی کردبییت)، ئه وه ئه وه نه فره ته ده گه ریته وه بو که سی نه فره تکه ره. له به ره ئه وه ئاموژ گاریتان ده که یه ن که خو تان به دوو ر بگرن له

نه فرینی پیشینان، چونکه یه کهم، بۆ تیکرای مرۆفه کان، ده رگای تهوبه هه تا کاتی مردن کراوه یه و هیچ مرۆفیک ئاگاداری تهوبه ی مرۆفه کانتر نییه، دووهم، له رۆژی قیامه تدا سه بارهت به کرده وه ی پیشینان پرسیار له مرۆف ناکریت.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ {سوره تی (بقرة)، ئایه تی: ١٣٤}

(١٣٤) ئەوانه ئوممه تیکبوون و رۆیشتن، چیان کردبی له چاکه بۆ خۆیانه و ئیوهش چیبکه ن، بۆ خۆتانه، پرسیارتان لئنا کریت که ئەوان چ کرده وه یه کیان ئەنجامداوه.

هه ر به و جوړه ی که پیشتر خرایه پروو، مرۆف هه می شه بهنده ی (الله) بووه و بهنده ی جگه له (الله) نه بووه. له سه رده می نه فامیدا که کو یلایه تی و به ندایه تی بۆ به ته کان بره وی پیدرا بوو، خه لکی وه کو شانازی کردنیک بۆ به ته کان، مندا له کانیا ن ناوده نا (عبداله بل، عبدالمنا ت و... تاد). به داخه وه له ئە مرۆدا ئەم ناو لئنانا نه ره و اجی پیدرا وه ته وه، به لام له جیا تی ده رپرینی به ندایه تی بۆ به ته کان، به ندایه تی بۆ که سه کان جییگرتۆ ته وه؛ وه کو (عبدالنبي، عبدالحسين، عبدالحسن، و... تاد). هیچ یه کیک له پیشه وایان و پیغه مبه ران ئەم ناوانه یان بۆ مندا له کانیا ن هه لئه بژاردووه. جوانترین ناوه کان له لای خودای گه وره، (عبدالله، عبد الرحمن) ه، چونکه ئیمه هه موومان بهنده ی خودای بهرز و بلندین و بهنده ی هیچ دروستکراویک نین.

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ

الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ {سوره تی(حجر)، ئایه تی: ٤٩. ٥٠}

(٤٩) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیته)، هه والبه ده

به به نده کانم که به دلنیایی منم زۆر لیخۆشبوو و به به زه ییم. (٥٠)
وه به دلنیایی سزای من سزایه کی زۆر به ئیش و ئازاره.

عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيْهِ غَيْبُهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾ {سوره تى (جن)، ئايه تى: ٢٦، ٢٨}

(٢٦) خودای گه‌وره زانای نه‌ینیه‌ کانه و ئه‌و نه‌ینیه‌ بۆ هه‌یج یه‌ کێک له‌ به‌نده‌ کانی ئاشکرا ناکات. (٢٧) ته‌نیا که‌سانیکیش له‌ پێغه‌مبه‌ران که‌ خودای گه‌وره‌ لێیان رازیه‌، هه‌ندیکجار (غیب)یان نیشانداده‌ت، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ پێش ده‌ست و له‌ دوایه‌وه‌ فریشته‌کان پاسه‌وانییه‌کی قورس ده‌گرن، نه‌وه‌ کاشه‌یتان و جنۆکه‌کان شتیکی له‌وه‌ حیه‌یه‌ بدزن و بیگه‌یه‌ننه‌ ده‌می فالچییه‌کان. (٢٨) تاکو پێغه‌مبه‌ر بزانیته‌ که‌ پێغه‌مبه‌رانیتر په‌یامی خودایان گه‌یاندوه‌، یان خه‌لکی بزانی که‌ پێغه‌مبه‌ران په‌یامی خودایان گه‌یاندوه‌، له‌م‌په‌وه‌وه‌ فریشته‌کان ده‌وری پێغه‌مبه‌ران ده‌ده‌ن له‌ کاتی هه‌ینانی وه‌حیه‌ که‌دا، خودای گه‌وره‌ش هه‌موو شتیکی سه‌رژمیری کردوه‌.

به‌ندی ههژده‌یه‌م

له‌م به‌شه‌دا باب‌ه‌تی‌که‌ن بۆ هه‌ل‌بژاردوون، ئه‌ویش به‌ده‌وری چوار چه‌مکی کللی قورئانیدا ده‌خولیته‌وه: (إله)، (رب)، (عبادة)، (دين)، که‌ ئه‌ویش له‌ په‌رتووکی (إصطلاحات أربعة)ی قورئانی پیرۆز وه‌رگیراوه. که‌ به‌ره‌می پێشه‌وا (ابو الأعلى مودودی)یه. نووسه‌ری ئه‌م په‌رتووکه‌ له‌ یه‌که‌مین به‌شی په‌رتووکه‌ که‌دا ئه‌وه‌ی خستۆته‌روو که‌ وشه‌ چوارینه‌یه‌کان، بنه‌ما و بناغه‌ی تی‌گه‌یشتن له‌ قورئان و به‌ده‌وری ئه‌م چوارینه‌یه‌دا ده‌سو‌پێنه‌وه. تی‌گه‌یشتنی ورد له‌م چوار وشه‌یه‌، ئاراسته‌ی ژيانی زۆری‌ک له‌ مرۆفه‌کانی دیاری‌کردووه.

گریه‌مان که‌سی‌کی ناموسل‌مان داوای پوون‌کردنه‌وه‌ی مانای ئه‌م چوار وشه‌یه‌ی لێ‌کردن، ئی‌وه‌ چ وه‌لامی‌کی ده‌ده‌نه‌وه؟ کاتی‌ک که‌ قورئان بۆ عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی دابه‌زی، ئه‌وان له‌ مه‌به‌ستی ئه‌م چوار وشه‌یه‌ تێده‌گه‌یشتن، به‌لام ئه‌م‌پۆ له‌ هزری ئی‌مه‌دا جگه‌ له‌ وینه‌یه‌کی بی‌زمان بۆ واتای ئه‌م وشانه‌، شتی‌کی‌تر جیی نابیته‌وه.

له‌دریژه‌دا هه‌ر چوار وشه‌که‌ پوون‌کراوه‌ته‌وه. به‌وردی سه‌رنجی واتای قورئانی هه‌ر چوار وشه‌که‌ بده‌ن:

<إِلَه>

له قورئانی پیرۆزدا وشه‌ی (إله) ئهم واتایانه ده‌گه‌یه‌نیت: یه‌که‌مین شت که له په‌یوه‌ندی عیباده‌ت و ئیلاهییه‌دا گرنگه‌، پتویستی و نیازه‌. هه‌تاوه‌کو مرۆف بو چاره‌سه‌ری کیشه‌ و گرفته‌کانی، که‌سێک به‌ خاوه‌نی هێز و توانا نه‌زانیت، ناکه‌وێته‌ نپو بیرکردنه‌وه له عیباده‌ت؛ واته‌ ده‌بی‌ت که‌سێک هه‌بی‌ت که‌ بی‌پاریزیت، پزگاری بکات و له‌ هه‌ر جووره‌ مه‌ینه‌تی و په‌ریشانییه‌ک ده‌ریه‌ینیت. تاکه‌ په‌رستراو و فه‌راکه‌مه‌یه‌نهری پتویستییه‌کان و وه‌لامده‌ره‌وه‌ی نزا خودایه‌، پتویسته له‌ هه‌موو پێگه‌ و په‌له‌یه‌ک له‌لامان به‌رزتر بی‌ت و به‌نده له‌ بلندی پایه‌ و ده‌سه‌لات و توانای ئه‌و زاته‌ تیب‌گات. ئه‌و وێناهی به‌هۆیه‌وه وشه‌ی (الله) ده‌نه‌خشین و به‌دیاری ده‌یده‌ن به‌ گوێی به‌نده‌دا وه‌کو به‌خششیکی خودایی؛ ئاماژهن بو چه‌مک و وشه‌کانی وه‌کو: په‌نادان، ئارامگرتن (ئارامی)، پێگه‌ به‌رز، بال‌ راخستن، خاوه‌ن هێز و وزه‌، چاکه‌خوازی به‌نده‌، خاوه‌نداربوون و زیکری بالا. عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی باوه‌ریان وابوو خالق و په‌روه‌رگاریکی به‌ده‌سه‌لات بوونی هه‌یه‌ و ناویان نابوو (الله)، به‌لام له‌پال ئه‌و ناوه‌شدا باوه‌ریان به‌ کوومه‌لێک خودایتر هه‌بوو. له‌ هه‌قیقه‌دا بیروباوه‌ریان له‌سه‌ر ئاستی خوداکانیتر به‌وجۆره‌ بوو که‌ ئه‌وانه‌ په‌ناده‌ریان (دخیل)ن و گوفتار و کرداری ئه‌م خوداوه‌ندانه له‌لای (الله) په‌سه‌ند ده‌کریت و به‌هۆی تکه‌کانیانه‌وه له‌

کارهساته کان دووردهبین و دهپارێزیین. ئهوان وێرایی ئهمهش، مرۆڤه مهزنه کانی خۆیان دهگهیانده ئاست و پێگهی ئیلاهوهر شتییک ئهوان وهکو شهرع دیاریان کردبێت، پهپرهوییان لێکراوه وایانزانیهو ئهم مرۆڤانه مافی ئهویان ههیه که ئهمر و نههی بکهن. لهسهر بنهمای قورئان، ئهم دهسهلاتهی باسکرا، شایهنی بهش بهشکردن نییه و ههرگیز ناکرێت دهسهلاتی بهدییهێنان بهدهست کهسییک بێت و فرهمانی دابینکردنی رزق و رۆزیش بهدهست کهسیکی دیکه بێت و دانانی سیستمی گهردوونی خوولگهی خۆر و مانگ و زهویش به فرهمانی کهسیکیتر بێت. شتیکی ئهسته مه که دهسهلاتی بهدییهێنان بهدهست کهسییک بێت، نهخۆش و شیفاش بهدهست کهسیکیتر بێت، ژیان و مردنیش بهدهست کهسیکی دیکه. سهرنجی ئهم ئایهتهی خوارهوه بدهن:

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾ (سوره تی (قصص)، ئایه تی: ٨٨}

(٨٨) له گهڵ ناوی (الله)دا، له خودایه کیتر مهپارێرهوه، له بهرئهوهی ههچ په رستراویک بهههق نییه جگه له خودای گهوره، هه موو شتییک له ناو دهچیت و ته نیا زاتی پیروزی خودا نه بێت، حوکم و بپیار ههر بۆ خودای گه ورهیه و له رۆژی قیامه تیش ته نیا بۆلای ئهو ده گه رێنهوه.

خه لکی سهردهمی نه فامی له سهختیه کاندا، داویان له په ستراره کانیان ده کرد و هاواریان لیده کردن. ههروهه ها ئه و خودایانهی داویان لیده کردن، ته نیا له جنۆکه و فریشته و بته کان نه بوون، به لکو له نیوان که سه باشه کاندا که پیشتر مردبوون هه لیانده بژاردن و باوه پریان پیده هینان! ئه وان و ابیریانده کرده وه که په ستراره کانیان وه کو (بته کان، پیاوچا کان)، توانایان هه یه که له دونیادا پیوستیه کانیان بو دابین بکه ن و زانیاریان پییده ن له سه ر پژهی داهاتیان له داهاتوودا. ئه و که سه ی خودا که ی خوی له (دون الله) دروستده کات، ده چیت به نزا و پارانه وه پرووی تیده کات و سه ری بو داده نه وینیت و له جزووریدا ده وه ستیت و قوربانی و نه زر و نیازی پیشکه شده کات. قورئان سه باره ت به و په ستره وانه یان که له دوای مردن لیان ده پارانه وه، ده فهرمویت:

أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ [سوره تی (نحل)، ئایه تی: ٢١]

(٢١) ئه وانه مردوون و زیندوو نین، هه ستیش به وه ناکه ن که ی زیندوو ده کرینه وه و ئاگیان له هیچ شتیک نییه، چون ئه مانه ده که نه هاوبه ش بو خودای گه وره. هه موو دروستکراره کان له خودا وه ن و هیچ هاوبه شیکی له م بوون و گه ردوونه دا نییه، ته نیا ئه وه که رزق و رۆزی خه لکی ده دات، ته نیا ئه وه که شایه نی بیرلیکرنده وه یه و هیچ که سیک له دروستکردنی جیهان و هه لسووراندنی کاروباره کاندا هاوبه شی نییه، بۆیه هه لیه کی

گەورەیه که له جگه له خودا داوا له که سیکیتر بکریت. به شیوهیه کی گشتی وشه‌ی (إله) له قورئاندا دەر باره‌ی خودایه‌ک خراوه‌ته‌پروو که تاکه به‌دییه‌نەر، تاکه پۆزیده‌ر، تاکه خاوه‌نی گشت بوونه‌وهر، تاکه خاوه‌نی پۆژی پاداشت و سزا، تاکه په‌ناده‌ر و وه‌لامده‌ره‌وه‌ی نزای به‌نده‌کان، تاکه فه‌رمانپه‌وا، تاکه فریاده‌رس، تاکه خاوه‌نی ژیان و مردنه‌.

>>رب<<

له قورئانی پیرۆزدا وشه‌ی (رب) به‌م واتایانه‌ی خواره‌وه به‌کارهاتوه:

۱- رَاهِنەر (مربی)، که به‌هاوواتای وشه‌ی (رب) دیت و له ئەستوگری وه‌لام و پیویستییه‌کانه و په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌یه. (رب) مه‌خلوقی خۆی ئەفراندوه و هه‌تا سه‌ر سنووری که‌مالی خۆی په‌روه‌رده‌ی ده‌کات؛ (هه‌روه‌کو رَاهِنەر و مامۆستایه‌ک که له به‌رودان به‌تواناکانی، قوتابییه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیته‌ ئاستی که‌مال).

۲- له ئەستوگر؛ که پارێزه‌ر و گه‌ره‌نتیکار و ئاراسته‌که‌ری چاکسازییه. (رب) هه‌میشه‌ خێرخوازی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی و له کاره‌ساته‌کان ده‌پارێزێت.

۳- سه‌رۆک و گه‌وره‌یه که خه‌لکی به‌ده‌وره‌یدا ده‌خولێنه‌وه.

(رب)، هه شرکه‌ری خه‌ڵکییه له رۆژی قیامه‌تدا.

٤- خاوه‌ندار، یان خاوه‌ن(ارباب)، که به هاوواتای وشه‌ی(رب) دیت، سه‌رۆکیکی فرمانه‌وايه، سه‌رۆکیکی خاوه‌ن هیز و ده‌سه‌لاته و فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جیکراوه و دان به گه‌وره‌یه‌یه کهیدا نراوه و خاوه‌نی به‌رژه‌وه‌ندی دروستکراوه کانیتتی.

٥- فه‌رمانه‌وا، سه‌ردار و خاوه‌ن بژارده. به کارهینانی(رب) له قورئاندا به‌واتای په‌روه‌ردگار، که مالگه‌را، له‌ئه‌ستوگر و چاکساز دیت، (واتای یه‌که‌م و دووم).

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ {سوره‌تی (فاتحه)، ئایه‌تی: ٢}

(٢) سوپاس و ستایش بۆ په‌روه‌ردگاری به‌دهیه‌نه‌ری جیهانیان.

هه‌روه‌ها:

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾
{سوره‌تی (انعام)، ئایه‌تی: ١٦٤}

(١٦٤) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بیت)، پێیان بڵێ: ئایا ئیوه داوام لێده‌که‌ن که جگه‌ له (الله) که سیکیتر بکه‌م به په‌روه‌ردگاری خۆم، له‌کاتی کهدا خودای گه‌وره په‌روه‌ردگاری هه‌موو

شتیټکه، هه ر که سیټکیښ تاوانی خوۍ نه بیټ تاوانی که سیتړ ناخریته نه ستوی، که س باری تاوانی که سیټکیتر هه ټناگریټ. له رږژی قیامت نه وانه ی خه ټکیان تووښی گو مړایی کردوه، تاوانی خوۍان و تاوانی نه وکه سانه ش هه ټده گرن، به بی نه وه ی له تاوانی خه ټکی که مېکاته وه، پاشان گه پرانه وه تان هه ر بولای خودای گه وره یه. خودای گه وره له رږژی قیامت هه و ټتان پیډه دات سه بارت به هه موو نه و شتانه ی له دنیا دا جیاوازی و نا کوکیتان هه بووه له سه ری.

به کاره ښانی (رب) له قورئاندا؛ به واتای کو که ره وه و حه شرکاریښ دیت. (واتای سییه م):

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ {سوره تی (سبأ)، نایه تی: ٢٦}

(٢٦) نه ی مو حه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیټ)، بلۍ: له رږژی قیامت په روه ردگارمان کو مانده کاته وه، پاشان له نیوانماندا بریارده دات به پراستی و دادپه روه ری، خودای گه وره بریارده ری هه قه و دادوه ر و زانیه.

به کاره ښانی (رب) له قورئاندا، به واتای خاوه ندار (أرباب)، یاسادانه ر و سه ر په رشتیکاریښ دیت. (واتای چواره م).

اتَّخَذُوا أَجْبَارَهُمْ وَرَبَّانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا

یُشْرَكُونَ ﴿٣١﴾ {سوره‌تی (توبه)، ئایه‌تی: ٣١}

(٣١) جووله که کان زانایان هه‌بوو، گاواره کان خودا په‌رستیان هه‌بوو، جگه له خودای گه‌وره ده‌یان په‌رستن، عیسای کوری مه‌ریه‌میشیان ده‌په‌رست، له کاتیکدا که فره‌مانیان پینه‌کرا بوو ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت به تاک و ته‌نیا یه ک خودا په‌رستن که ئه‌ویش خودای گه‌وره‌یه، هیچ په‌رستراویک به هه‌ق نییه شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له زاتی پیروزی (الله)، خودای گه‌وره زۆر له‌وه پاک و بی‌گه‌ردتره که ئه‌وان ئه‌و که‌سانه ده‌که‌ن به هاوبه‌ش بۆی.

ئامانج له وشه‌ی (رب) له‌م ئایه‌ته‌دا، ئه‌و که‌سانه‌ن که خه‌لکی کردوویان به رینه‌ی کاریکی ره‌ها و ملیان بۆ ئه‌مر و نه‌هیه‌ی کانیا‌ن که‌چکردووه و یاسا‌کانیا‌ن په‌یره‌وده‌که‌ن و ئه‌و حه‌لāl و حه‌رامه‌ی دایانناوه جیبه‌جیی ده‌که‌ن، واده‌زانن ئه‌م خودایانه له خۆیاندا مافی هه‌ل‌بژاردنیا‌ن هه‌یه و له‌جیاتیی (الله تعالی) ده‌توانن ئه‌مر و نه‌هی بکه‌ن.

به‌کاره‌ینانی (رب) له قورئاندا به‌واتای فره‌مانه‌وا، خاوه‌ن بژارده‌ (اختیار)، (واتای پینجه‌م):

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ {سوره‌تی (صافات)، ئایه‌تی: ٥.٤}

(٤) به‌د‌نیا‌یی خودای ئیوه تاکه په‌رستراویکه و زاتی پیروزی (الله) یه و تاک و ته‌نیا و بی‌هاوبه‌شه. (٥) ئه‌و خودایه،

پهروهردگاری ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهی لهنیوانیه و
پهروهردگاری رۆژهه لاته کانیشه.

ههروهها:

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾
{سوره تی(صافات)، ئایه تی: ١٨٠}

(١٨٠) پاكو بێگهردی بۆ پهروهردگارت، ئهوه پهروهردگاری
خاوهن شكۆیه و دووره له ههموو ئهوه و ههسفه ناجۆرانهی كه كافران
و هاوبه شېر یاردهران دهیدهنه پالی.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ {سوره تی(رعد)، ئایه تی: ١٦}

(١٦) ئهی موحه ممه(دروودی خودای لهسهر بیت)، به کافره کان
بلی: کێ پهروهردگاری ئاسمانه کان و زهوییه؟ بلی: (الله)یه،
کافره کانیش دهلین: (الله)یه و دانیپیدا دهین، ئهی موحه ممه
(دروودی خودای لهسهر بیت)، بلی: ئیوه دهزانن دروستکهری

ئاسانه كان و زهوی ته نیا (الله) یه، ئیتر بۆچی كه سائیكى دیکه ده كه ن به هاوبهش بۆ خودای گه و ره، كه ئه و په رستراوانه ته نانه ت سوود و زیانیان به ده ست خودی خوشیان نییه، ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی ت)، پێیان بلی: ئایا کویر و بینا یه كسانن؟ یا خود ئایا تاریکییه كان و پروناکییه كان یه كسانن؟ ئه و هاوبه شیان بۆ خودای گه و ره بریارداوه، ئایا خودا کانیان وه کو خودای گه و ره ده خولقینن هه تا ئیان تیکچوو بی ت و نه زانن کی خالق و دروستکاره و کیش مه خلوق و دروستکاراوه؟! ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی ت)، پێیان بلی: ته نیا خودای گه و ره یه كه دروستکاری هه موو شتیكه، تاك و ته نیا و به توانایه.

به نندی نۆزده یه م

چاوپێخشانده وه یه کی ئومه تانی پێشوو (گومرا) له
په یوه ندییان به چه مکی ربویییه ته وه:

گه لی نوح (سه لامی خودای له سه ر بیّت)

کو نترین ئومه ت که قورئانی پیرۆز به یانی کرد بیّت،
ئومه ته که ی نوحه. ئه و شته ی که قورئان ده رباره ی ئه م گه له
فه رموویه تی، ئه وه یه که ئه وان نکو لیان له په ره ر دگار نه کرد وه.
گه لی نوح خودایان وه کو خالقی جیهان و (رب)، ته نیا وه کو واتای
یه که م و دووهم (په ره ر ده کار، که مال گه را، له ئه ستوگر و چاک ساز)
له لایه سه ند بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهٖ ذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا

رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ قَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ ۖ حِينَ ﴿٢٥﴾ ﴿سوره تی(نوح)،
ئایه تی: ٢٨.٢٦﴾

(٢٣) به دنیایی ئیمه نوحان بو لای گه له که ی نارد. فه رمووی:
ئه ی گه له که م، ئیوه به ته نیا عیاده تی خودای گه وره بکه ن،
له به رئه وه ی جگه له خودای گه وره هیچ په رستراوی کیتری به هه قتان
نییه که بییه رستن، ئه وه بو ته قوای خودای گه وره ناکه ن و خۆتان
له ئاگری دۆزه خ ناپارێزن. (٢٤) ده سه لاتداره کافره کان له گه له که ی
گوتیان: ئه میش هیچ نییه، ته نیا مرۆڤیکه وه کو ئیوه، ده یه ویت
فه زلی خۆی بدات به سه رتاندا و شوینی بکه ون، ده یانگوت: ئه گه ر
خودا ویستی له سه ر بوایه، فریشته یه کی ده کرد به پیغه مبه ر و
ده ینارد، نه ک ئه م پیاوه بنیڕیت، له باوک و باپیرانی پیشترماندا
شتی واما ن نه بیستوه که له ناو مرۆڤدا که سیک بکریت به
پیغه مبه ر. (٢٥) ده یانگوت ئه مه هیچ شتیک نییه، ته نیا پیاویکه و
شیت بووه و نازانی ت چی ده لیت، چاوه رپین هه تا ماوه یه کیتر
کاره که ی ده رده که ویت.

گه لی نوح(سه لامی خودای له سه ر بی ت)، نکو لیان له وه
نه کردوه که خودای ئه وان(الله) بی ت؛ که واته ململانی و جیاوازی
نیوان نوح و گه له که ی چی بووه؟ نوح پپی ده گوتن: خودای گه وره
په روه ردگاری جیهانییانه و هه ر ئه ویشه که ئیوه و تی کرای

جیهانی بە دیهیناوه، هەر ئه‌وه وه‌لامی خواست و پێداویستییه کانتان ده‌داته‌وه و خودای راسته‌قینه‌ی ئیوه‌یه. خودایه‌کی تاک و ته‌نیا و بی‌هاوبه‌شه و جگه‌ له‌و، هیچ که‌سیک ناتوانیت کیشه و گرفته‌کانتان ئاسانکات و زیانه‌کان لاب‌دات، یاخود گو‌ییستی نزا‌کانتان ب‌یت و به‌ده‌میان‌ه‌وه ب‌چ‌یت. له‌به‌رئ‌ه‌وه ده‌ب‌یت بی‌هرستن و ته‌نیا کر‌نووش بۆ ئه‌و به‌رن و سه‌ری بۆ نه‌وی بکه‌ن.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
{سوره‌تی (اعراف)، ئایه‌تی: ٥٩}

(٥٩) به‌د‌ن‌یایی ئیمه‌ نوحان نارد بۆ‌لای گه‌ له‌ که‌ی، فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌ له‌ که‌م، به‌ تاک و ته‌نیا عیاده‌تی خودای گه‌وره‌ بکه‌ن و بی‌هرستن، چونکه‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه‌ شایه‌نی په‌رستن ب‌یت، ئه‌گه‌ر به‌ تاک و ته‌نیا عیاده‌تی خودا نه‌ که‌ن و هاوبه‌شی بۆ داب‌نین، ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌و کاره‌تان من له‌ رۆژیک ده‌ترسم تووشتان ب‌یت که‌ سزا‌که‌ی یه‌ کجار گه‌وره‌یه.

گه‌ لی نوح (سه‌لامی خودای له‌ سه‌ر ب‌یت)، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مکاره‌دا پێداگریان ده‌کرد له‌ وه‌ی گومانیان له‌ وه‌ نییه‌ که‌ (الله) خوداوه‌ندی جیهانیانه، به‌لام خودا گه‌‌لیکی دیکه‌ش هه‌ن که‌ ده‌ستوه‌رده‌دن له‌ سیستمی جیهان و له‌م‌لایه‌نه‌وه ئیمه‌ش هه‌ندیک له‌ گرفت و

خواسته کانمان بههۆی ئهوانهوه دینه دی. عهقیده ی گه لی نوح ئه مه بوو که پهروهردگار، تهواوی ئه م جیهانه ی ئه فراندوه و خاوه نی زهوی و ئاسانه کانه، بهلام باوه پریان بهوه نه بوو که دهسه لات و فه رمانه وایی، ته نیا تاییه ته به ئه و و گشت پینمایی و ئاگادار کردنه وه کانی ئه وه که تیکرای کاروباره ئه خلاق ی و کومه لایه تی و شارستانی و سیاسی و سه رجه م کاروباره کانی ژیا نی مروّقی گرتوته وه. ئه وان نه یانده ویست ئه وه په سه ند بکه ن و دانیه پیدابنن که ده بی ت مروّق ته نیا ریگه یه ک هه لئیریت که پهروهردگار خستویه تییه به رده می و په پرهوی له و یاسا و ره وشه بکات که زاتی پاکی (الله) ناردویه تی! گه لی نوح له جیاتی ئه وه، په پرهوییان له ریبه رانی ریگه ی زانست و زانایانی دینی خویان ده کرد و وه کو په رستراویک ده یانپه رستن. نوح (سه لامی خودای له سه ر بیت) به رده وام پیی ده گوتن: به خودای تاک و ته نیا رازین و له جیاتی ئه و بت و خودا خه یالییه ی دروستتان کردوه، بییه رستن. خودایه ک هه لئیرن که خاوه نی ته واوی واتا کانی وشه ی (رب) بیت.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُوهًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
{سوره تی (نوح)، ئایه تی: ۲۱، ۲۴}

(٢١)نوح(سهلامی خودای لهسه ر بیټ)، فهرمووی: ئه‌ی په‌وره‌ردگار ئه‌وان سه‌رپچییان کردم و به‌قسه‌یان نه‌کردم، خه‌لکه‌که شوینی سه‌رکرده و ده‌سه‌لاتدار و ده‌وله‌مهنده‌کان که‌وتن که ئه‌مانه زۆری مال و مندالیان شتیکی بۆ زیاد نه‌کردن، ته‌نیا گومرایی و زیانمندی نه‌بیټ. (٢٢) نه‌خشه و پلانیکی زۆر گه‌وره‌یان دانا. (٢٣) ده‌سه‌لاتدار و ده‌وله‌مهنده‌کان به‌خه‌لکه ژێرده‌سته‌که‌یان گوت: واز له‌ په‌رستنی خوداکانتان نه‌هینن، ئه‌و پینج خودایه‌ی که ده‌یانپه‌رستن. واز له‌ په‌رستنی (ود، سواع، یه‌غوټ، یعوق، نه‌سر)مه‌هینن. (٢٤) نوح(سهلامی خودای لهسه ر بیټ)، فهرمووی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار، ده‌سه‌لاتدار و گه‌وره‌کانیان، یان ئه‌م بتانه خه‌لکیکی زۆریان گومرا کردوه، خودایه، ئه‌وه‌ی که سته‌مکار و هاوبه‌شپر یارده‌ره، هیچ شتیکیان بۆ زیاد نه‌که‌ی، ته‌نیا گومرابوون و زیانمندی نه‌بیټ.

گه‌لی هود(سهلامی خودای لهسه ر بیټ)

به‌پیی تیروانیی قورئان، گه‌لی هودیش نکولییان له‌ بوونی خودا نه‌کرد، باوه‌ریان به‌ په‌روه‌ردگار و ئوله‌یه‌یه‌ت هه‌بوو، به‌لام هاوشیوه‌ی بۆچوون و به‌رنامه‌که‌ی گه‌لی نوح، «رب»یان ته‌نیا وه‌کو واتای یه‌که‌م و دووهم(په‌روه‌ردگار، که‌مالگه‌را، له‌ئه‌ستوگر و چاکساز) له‌لا په‌سه‌ند بوو. بابه‌تی مملانی و ناکوکی نیوان هود و گه‌له‌که‌ی، هه‌مان ئه‌و بابه‌ته‌یه‌ که ده‌رباره‌ی نوح و گه‌له‌که‌ی به‌یانکرا، به‌لگه‌ی ئه‌م واتایه‌ش به‌ ده‌قیکی قورئانی پشتراست

ده کهینه وه:

وَالِیْ عَادَ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ {سوره تی (اعراف)، ثایه تی: ٦٥}

(٦٥) هه روه ها بۆ لای گه لی عاد، خودای گه وره هود پیغه مبه ری له خو یان بۆ ناردن. هود (سه لامی خودای له سه ر بیټ)، فه رمووی: ئه ی گه له که م، به تاک و ته نیا عیاده تی خودا بکه ن و هاوبه شی بۆ بریار مه دهن، چونکه به دهر له (الله)، هیچ په رستراویکی دیکه ی به هه قتان نییه شایه نی په رستن بیټ، که واته بۆچی ته قوای خودا ناکه ن.

به و شیوه یه له م ئایه ته وه ئه وه پروو نبو وه وه که ئه وان باوه ریان به بوونی خودا هه بوو:

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٧٠﴾ {سوره تی (اعراف)، ثایه تی: ٧٠}

(٧٠) گو تی ان: ئایا تو بۆ ئه وه ها تووی که ئیمه به تاک و ته نیا خودای گه وره بپه رستین، داوای ئه وه مان لیده که ی وازی نین له و خودایانه ی که باوک و باپیران مان په رستوویانه، ئه گه ر تو له راستگو یانی، ئه و ئه و هه ره شانه به ینه پیشان.

هه روه ها له م ئایه ته ی خواره وه دا، ئه وه خراوه ته پروو که خودا (رب) ی گه لی عاد، که سانیکی زیاده ره و و دره هه قبوون:

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ {سوره تی (هود)، ئایه تی: ٥٩}

(٥٩) ئا ئه وه گه لی عاد بوون که نکولییان له ئایه ته کانی
خودای گه وره کرد و ئیمانیان پینه هینا، ههروه ها سه ریچی هه موو
پیغه مبه رانیان کرد، شوین هه موو که سیکی مله وور و
خۆبه گه وره زان که وتن.

گه لی سالح (سه لامی خودای له سه ر بیت)

گه لی سالح له گو مپراترینی ئه و گه لانه بوون که له قورئانی
پیرۆزدا ئاماژه ی پیکراوه. ئه م گه له ش ئاستی گو مپراییان هاوشیوه ی
چیرۆکی گو مپراییی گه لی نوح و هود بوو، که پیشتر باسکران. ئه وان
(رب) یان ته نیا به واتای یه که م و دووه م؛ واته (په روه ردگار،
که مالگه را، له ئه ستۆگر و چاکساز) په سه ند کردووه. ئه وان هه رگیز
نکولییان له زاتی (الله) وه کو به دیهینه ری ته وای جیهان نه کردووه
و له مپرووه وه خودای گه وره یان په رستوووه و کپنووشیان بۆ بردووه،
ته نیا شتییک که نکولییان لیده کرد، هه مان ئه و بابه تی ته وحیده
بوو، ئه وه ی که پتویسته به ته نیا خودا به رستن، رپوبیه ت
به گشتی و فراوانی، تایبه ته به (الله) و ئیشتراکیی نییه. ئه وان
شیلگیرانه سووربوون له سه ر ئه وه ی که به دنیایی، ده بیت ئیان به

چهند په رستراوێکی دیکهش بهینن، هه تاکو خودا لیان رازی بیت. باوه ریان بهوه هه بوو که ئه و په رستراوانه ی هه لیان بشاردوون، گوئیستی نزاکان ده بن و خواست و پپووستیه کانی مرۆف ده هینه دی. له مرووه وه ده بیت ته نیا ئه و شتانه جیه جی بکریت که بریتین له ئاموژگاری و پینایی پیشه وایان و رپه رانی دین. ده بیت له وانه وه فیبری یاسای ژیان و رهوش و شیوازی ژیان ببن، ئه مکارهش له کو تاییدا به ره و ئاقاری خراپه کارییان ده بات و تووشی سزای سه ختی خوداییان ده کاته وه. سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بدهن:

وَإِلَىٰ ۖ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾ {سوره تی (هود)، ئایه تی: ٦١، ٦٢}

(٦١) بۆ لای گه لی سه موود، سالح پیغه مبه رمان نارد، که ئه ویش هه ر له خویانبوو، پپی گوتن: ئه ی گه لی خۆم، به تاک و ته نیا عیباده تی خودای گه و ره بکه ن، چونکه جگه له زاتی پیروزی (الله)، هیچ په رستراوێکی تری به هه قتان نییه که شایه نی

په رستن بیت، هه ره ئه و خودایه یه که ئیوه ی له زهوی دروستکردوه و داوایلکردون سه ر زهوی ئاوه دانبکه نه وه. داوای لیخوشبوون له خودای گه و ره بکه ن، پاشان بۆ لای خودای گه و ره بگه رپینه وه و ته و به بکه ن، به دلنیا یی په و ره درگارم زۆر نزیکه بۆ وه لامدانه وه ی نزا و پارانه وه کانتان. (٦٢) گوتیان: ئه ی سالح، پێشئه وه ی که تۆ بانگه وازمان بکه ی ت بۆ خودا په رستی (ته و حید)، له ناو خۆماندا هیوامان پیت هه بوو، که ببیت به سه ردار و گه و ره مان، به لام ئایا تۆ به ره له لستی و قه ده غه ی ئه وه مان لیده که ی ت که ئیمه عیباده تی ئه و شتانه بکه ی ن که باوک و باپیرانمان عیباده تیان بۆ ده کرد، ئیمه گومانمان هه یه له وه ی که بانگمان ده که ی بۆ یه کخوا په رستی و له گوماندا ی ن.

گه لی ئیبراهیم (سه لامی خودای له سه ر بیت)

له پاش پێغه مبه ر سالح، قورئان ده رباره ی ئیبراهیم (سه لامی خودای له سه ر بیت) بۆ مان ده دویت. ئه وه ی له م گفتوگۆیه دا شایه نی گرنگی پیدانه، ئه وه له تیگه یشتنه یه که په یوه ندی به نه مرووده وه هه یه، که گوا یه نکولی له بوونی خودا کردوه و بانگه شه ی خوا یه تی بۆ خۆی کردوه. به لام پێویسته ئه وه بزانی ن که نه مروود باوه ری به بوونی په و ره درگار هه بووه و باوه ری

هه‌بووه به‌وه‌ش که به‌دییه‌نهری ئه‌م جیهانه خودای گه‌وره‌یه. به‌لام باوه‌ری به‌(رب) وه‌کو واتای سییه‌م (کوکه‌روه و هه‌شکرار) نه‌بووه و ربوبیه‌تی به‌واتای چواره‌م و پینجه‌م(خاوه‌ندار، یاسادانه‌ر، سه‌ره‌رشتیکار، فه‌رمانه‌ره‌وا و خاوه‌ن بژارده) په‌سه‌ندکردووه. ئه‌و باوه‌ری وابوو که خه‌لکی، وه‌کو مه‌ر وان، که خیر و چاکه‌ی خۆیان نازانن و ناتوانن روونیکه‌نه‌وه و دیاریکه‌ن، له‌به‌رامبه‌ردا له‌جیاتى(الله)، یاسای بو‌گه‌له‌که‌ی داده‌نا. ئه‌وه‌ی که له‌و پرووه‌وه گوتراوه، هه‌له‌یه‌کی دیار و به‌ناوبانگه، که ده‌لین گه‌لی ئیبراهیم(سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، خودایان نه‌ناسیوه و باوه‌ریان به‌ربوبیه‌تی په‌روه‌ردگار نه‌بووه! دیسان پتویسته ئه‌وه بلین که گه‌لی ئیبراهیم له‌م باب‌ه‌ته گرنه‌دا، بچووکترین جیاوازیان له‌گه‌ل گه‌لی نوح و هود و سالحدا(سه‌لامی خودایان له‌سه‌ر بی‌ت) نه‌بووه، چونکه خودایان ده‌ناسی و درکیان به‌وه ده‌کرد که به‌دییه‌نهری زه‌وی و ئاسانه‌کان و پایه‌ی بوونه‌وه‌ر، خودای به‌رز و بلند و له‌به‌رئه‌وه ده‌بی بی‌ه‌ستن. هۆکاری گومرایی و تاوانباریان ئه‌مه‌بو که باوه‌ریان وابوو ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان و سروشت(خۆر و مانگ) له‌ربوبیه‌تدا به‌واتای یه‌که‌م و دووه‌می له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌دا هاوبه‌شن؛ واته ئه‌وانیش له‌دروستبوون و پیکه‌تان و چاکسازیکردن له‌بوونه‌وه‌ردا به‌شیکیان له‌ئه‌ستودایه و له‌م‌پرووه‌وه ئه‌وه‌یان ئاشکرا ده‌کرد که ده‌بی‌ت

سووری گهردوون و ته نانهت بته کانش له چه مکی ئولوهییه تدا له گه‌ل خودای تاک و بیهاوتادا هاوبه شبن.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ {سوره تی (اعراف)، ئایه تی: ٨٠-٨١}

(٨٠) گه له که شی که وتنه ده مه ده مه و شه ره قسه له گه لیدا، ده باره ی یه که خودا په رستی خودای گه و ره، ئه ویش فه رمووی: ئایا ئیوه مشتومر و ده مه ده مه له گه‌ل مندا ده که ن سه باره ت به خودای گه و ره، له کاتی که دا که خودای گه و ره هاوبه ش و هاوشیوه ی نییه و هیدایه تی داوم بو ئه م ته و حید و یه که خوا په رستییه، من ناترسم له و شتانه ی ئیوه کردووتانن به هاوبه ش بو خودای گه و ره، ئه وان ناتوان زیانم پیبگه یه نن، ته نیا ئه گه ر خودای گه و ره خوی زیانم پیبگه یه نیت، زانیاری خودای گه و ره یه کجار فراوانه و ده وری هه موو شتیکی داوه، ئه وه بو بیرناکه نه وه. (٨١) چۆن من بترسم له و بتانه ی ئیوه که هیچ سوود و زیانیکیان به ده ست نییه، ئایا ئیوه ناترسن له و هه موو هاوبه شانه ی بریارتانداون بو خودای گه و ره،

له کاتیکدا که خودای گهوره هیچ به لگهیه کی نه ناردۆته خواره وه له سه ره ئه وهی که ئیوه هاوبه شی بو بریاربدن، ئایا له م دوو کوومه له کامیان شایانترن به وهی که پارێزراو بن له سزای خودای گهوره و نه ترسن؟ ئه گهر ئیوه به لگه کان ده زانن و هه ق و ناراست له یه کتر جیا ده که نه وه.

له تیکرای ئه و گوftarانه ی ئیبراهیم (سه لامی خودای له سه ره بیّت) و گه له که ی، ئه وه ده رده که ویت که ئه و به وشێوه یه گه له که ی نه ده دواند، وه ک ئه وه ی نکولییان له بوونی خودا کرد بیّت، به لکو ئیبراهیم پیغه مبه ره (سه لامی خودای له سه ره بیّت) که وتبووه ناو گه لی که وه که کوومه ئیک په رستراویان (دون الله) له گه لّ (الله) دا کرد بوو به هاوبه ش و باوه ریان وابوو که په رستراوه کانیا ن له «ربوبیه تدا» به واتای یه که م و دووهم (په روه رده کار، که مال گه را، له ئه ستوگر و چاک ساز) هاوبه شی خودان و له گه لّ ئه وه شدا له هه موو قورئان و سه رجه م فه رمایشته کانی ئیبراهیمدا، گشت لایه نی لۆژیکی ئه و پیغه مبه ره، له بواری بانگه یشت کردندا، له سه ره ئه و بنه مایه وه ستابوو که واتای ئولوه ییه ت و سیفه تی خودایی، تایبه ته به خودا (سبحانه و تعالی).

گفتوگۆی نیوان ئیبراهیم و نه مروود له قورئاندا:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾
 {سوره تی(بقرة)، ئایه تی: ٢٥٨}

(٢٥٨) ئایا نابینی ئه وهی که ویستی به لگه بهیښیته وه به سه ره ئیبراهیمدا سه باره ت به بوونی پهروهردگار، کاتی که خودای گه وه سهروه ت و سامانی ٲیبه خشیوو، ئیبراهیم فهرمووی: پهروهردگاری من ئه و(الله)یه یه که ژیان و مردنی به دهسته، خه لکی ده ژښیت و خه لکی ده مرښیت، نه مروودیش گوتی: منیش ده توانم خه لک بژښم و خه لک بمړښم، ئیبراهیم فهرمووی: پهروهردگاری من خور له خوره ه لات ه وه هه لدینئ و له خورئاواوه ئاوا ی ده کات، ئه گه ر تو ٲاسته که ی ت، با بو سبه ی نی، خور له خورئاواوه هه لښیت، به ٲاستی خودای گه وه هیدایه تی سته مکاران نادات.

له وتووژئ نیوان ئیبراهیم(سه لامی خودای له سه ره بی ت)، له گه ل نه مروود، ئه وه ٲوونده بی ته وه که باب ته که، بوون، یان نه بوونی (الله) نییه. نه مروود سه ره به گه لیک بوو که باوه ٲریان به بوونی خودا هه بوو. نه مروود ده یگوت: مه مله که تی یک که تیایدا

ئێبراهیم به تاکیک له تاکه کانی ههژمارده کریت، له پڕیگهی رېوبییه تی منه وه به پڕیوه ده بریت. ئه لّبه ت پڕوپاگه ندهی ئه و بۆ «رېوبییه ت»، به واتای یه که م و دووهم (پهروه رده کار، که مالگه را، له ئه ستوگر و چاکساز) نه بوو، چونکه ئه و خۆی باوه ری وابوو که رېوبییه ت به م دوو مانایه په یوهسته به خه لقی زهوی و هه ساره ی گهردوونه وه. ئه و ته نیاسه بارت به مهمله که ته که ی خۆی پڕوپاگه ندهی خوایه تی کرد، که ئه ویش واتای چواره م و پینجه م بوو (خاوه ندار، یاسادانه ر، سه ره پرشتیکار، فه رمانه روا و خاوه ن بژارده). به واتایه کیت، ئه و داواکاری خاوه نداریتی مهمله که تی خۆی له ئه ستو بوو و پڕوپاگه ندهی ئه وهی ده کرد که سه رانسه ری خه لکی ئه م سه ر زه مینه کو یله و فه رمانه رداری ئه ون و هیز و ده سه لاتی ئه و، پایه و بناغه ی کۆمه لگه یه و فه رمانه کانیشی ده ستووری ژیا نی مرۆڤه.

بِهَنْدِي بِيِسْتَهَم

گه لی لوط (سه لامي خودای له سه ر بیّت)

دوای به سه ره هاتی ئیبراهیم (سه لامي خودای له سه ر بیّت)، له قورئانی پیروژدا، ده چینه سه ر به سه ره هاتی گه لیک که خودای گه و ره بوّ هیدایه تدان و چاکسازی تیایاندا، (لوط) پیغه مبه ر (سه لامي خودای له سه ر بیّت) که برازای ئیبراهیم بوو، نارد. قورئانی پیروژ ده فره رمویت: ئەم گه له نکولییان له بوونی خودای گه و ره نه ده کرد و رازیوون به ربوبیه تی پهروه ردگار به واتای یه که م و دووهم (پهروه ده کار، که مالگه را، له ئەستوگر و چاکساز)، ئەوهی له گه لّ بیروباوه ری ئەواندا کوک نه بوو، هه مان ئەو ربوبیه ته ی خودای گه و ره بوو، به واتای سییهم و چواره م و پینجه م (کوکه ره وه و حه شرکار، خاوه ندار، یاسادانه ر، سه ر په رشتیکار، فره مان په روا و خاوه ن بژارده!) ئەوان ئاره زوویان ده کرد که ئازادییه کی په ها و بی کوّ و مه رجیان هه بیّت و له گه لیشیدا په یه وه ی له خواست و ئاره زووی ده روونیان بکه ن، ئەمه ش خوّی له خویدا گه و ره ترین لادانه که گه لی (لوط)ی (سه لامي خودای له سه ر بیّت) تووشی له ناوچوون کرد. قورئانی پیروژ ده فره رمویت:

وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ {سوره تى (عنكبوت)، ئايه تى: ٢٨، ٢٩}

(٢٨) (لو ط) يش کاتيک به گه له کهى گوت: ئیوه به دره و شتى ده کهن، به شىوازىک که پیش ئیوه هیچ که سیک له جیهاندا ئه و کرده وه خراپه ی نه کردو وه، که نیربازییه. (٢٩) ئایا ئیوه نیربازی ده کهن و ری له خه لکی ده گرن بو ئه وه ی ئه و کاره خراپه یان به زوړ له گه لدا بکهن، یاخود چه ته یی و ریگری له خه لکی ده کهن و ده یانکوژن و مالیان به ناهه ق ده خوڼ، هه روه ها له شوینی دانیشتنه کاندای کارى خراپ ده کهن، وه لآمی گه له کهى هیچ شتیک نه بوو ته نیا ئه وه نه بیټ که گوتیان: ئه گهر راستده کهى تو پیغه مبه ری خودای، با سزای خودای گه وره مان بو بیټ، ئه گهر تو له راستگو یانی.

ئایا شتیکی لۆژیکییه که وه لآمی دهسته یه ک به و جوړه بیټ و نکولی له بوونی خوداش بکهن؟ ده بیټ بلیین: نه خیر، چونکه ئه وان نکولی یان له بوونی خودا نه کردو وه، به لکو ئه و لادانه یان له واقعیدا ئه مه بوو که له گه ل بوونی ئیان به خودا (جل جلاله)، له وه ی که له سه روو جیهانی سروشته وه یه، ئاره زوویان نه ده کرد و نه یانده ویست په یه وه ی له بهرنامه و ده ستووره ئه خلاقی و

کۆمهڵایه تی و شارستانییه کانی خودای گهوره بکهه و شوین
پێغه مبهه (لوط) (سهلامی خودای لهسهه بیت)، بکههون.

گهلی شوعه یب (سهلامی خودای لهسهه بیت)

خودای تهعالا، پێغه مبهه شوعه یبی بهره مه دیهه و ئه یکه نارد.
ئهوان له وه چه کانی ئیبراهیم پێغه مبهه بوون، به مشیوه یه پێویست
ناکات سه بهارهت به چۆنیتی ئیمان و عه قیده ی ئهوان بدوین، که
ئایا یه قینیان به بوونی خودا و ئوهییه تی ئه و زاته هه بووه یان نا؟
کۆمه ل و گه لی شوعه یب (سهلامی خودای لهسهه بیت)، سه ره تا
له سهه بنه مای عه قیده ی ئیسلامی به دیهات، دوا ی ئه وه ورده ورده
به ره وه له ناو چوون رۆیشت و کالبووه وه و ره وش و رێگه ی ژانیان
دۆخیکی خراپی به خۆ وه بینی. هه ره به و جو ره ی که له قورئانی
پیرۆزدا به باشی ئاماره ی پێکردوه، ئه م گه له له گه ل ته واوی
ناریکیه کانیان و ناشرینییه کانیاندا، پر و پا گه نده ی ئیمانیشیان
هه بوو و شوعه یبیش (سهلامی خودای لهسهه بیت)، به رده وام پێی
ده گوته: ئیوه که بانگه شه ی ئیمان ده کهه، ئه گه ره هه ره به راستی
که سانیکی به ئیمان، ئه وه به و جو ره بکهه که ده یلین. ئه گه ره
گو فتاری شوعه یب و ئه وه وه لامانه ی که خه لکی له به رامبه ره
بانگه وازه کهیدا ده یاندا یه وه، ئه وه ده ربخات که گه له که ی به راستی
ئیمانیان به بوونی په ره دگار و ربهویییه تی هه بوو، ئه وه له دوو

لاوه له گومرایدا بوون، چونکه باوه‌پریان به چهند په‌رستراویکی دیکه‌ش هه‌بوو و ده‌یانپه‌رستن. له‌ئه‌نجامدا شی‌وازی عیبادته‌کانیان تاییه‌ت و پووخت له‌به‌ر خودا (سبحانه و تعالی) نه‌بوو. باوه‌پریان وابوو که ربوبیه‌ت و ئولوهیه‌تی خودا، بچووکترین ده‌ستوه‌ردان له‌ژیانی مرۆفدا ناکات و به‌وجۆره له‌کایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری ئازاد و په‌هادا خۆیان ده‌ناساند (ئابوورییه‌کی خراپ) و هه‌ر ره‌وش و شی‌وازیکیان به‌لاوه په‌سه‌ند بوایه، ده‌یانخسته‌پروو. قورئانی پی‌روژ ده‌فه‌رمویت:

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ {سوره‌تی (اعراف)،
تایه‌تی: ٨٥}

(٨٥) بو‌لای مه‌دیه‌ن که شاریک بووه له‌زنیکی (مه‌عان) له‌پ‌یگه‌ی (حیجاز)، خودای گه‌وره پی‌غه‌مبه‌ریکی بو‌ناردن له‌خۆیان که شوعه‌یب بوو، ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌تاک و ته‌نیا عیباده‌تی خودای گه‌وره بکه‌ن و هاوبه‌شی بو‌ب‌پ‌یار مه‌ده‌ن، ئیوه به‌لگه‌ی پروون و ئاشکراتان له‌لایه‌ن خوداوه بو‌ها‌تووه، هه‌میشه‌با پی‌وان و کی‌شانه‌تان به‌دادپه‌روه‌رانه بی‌ت، کاتیکی شتومه‌ک به‌خه‌لکی ده‌فه‌رۆشن، که‌میان بو‌دامه‌نین، له‌سه‌ر پرووی زه‌ویشدا ئاشووب مه‌نی‌نه‌وه له‌دوای ئه‌وه‌ی که خودای گه‌وره چاکسازی

تیدا کردووه، ئه مه بۆ ئیوه باشتیه، ئه گهر ئیوه ئیپاندارن.

ئهم ئایه تهی خواره وه به لگه یه له سه ر گو مپایی ئهم گه له له سه ر
بابه تی ر بوبیه ت و ئولوهیه ت:

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ
نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾
{سوره تی (هود)، ئایه تی: ٨٧}

(٨٧) به بیرپیزی و گالته پی کردنه وه گوتیان: ئه ی شوعه یب، ئایا
نوێژ کردنه کانت فه رمانت پی ده کات واز بینین له په رستنی ئه و
خودایانه ی که باوک و باپیرانمان ده یان په رست، یا خود له مالی
خۆماندا به ویستی خۆمان کرین و فروشتن نه کهین؛ واته فیلی تیدا
نه کهین و زیاده و که می لینه کهین، به گالته پی کردنه وه ده یانگوت:
به راستی تۆ که سیکی زۆر نه رمونیانی.

گه لی موسا (سه لامی خودای له سه ر بیّت)

قسه گه لیکێ بێمانیان داوه ته پال فیرعه ون. ئه وه ئاشکرایه که
فیرعه ون نه ک ته نیا نکو لی له بوونی خودا ده کرد، به لکو خۆی بۆ
خۆی بانگه شه ی ئولوهیه ت و به دیه پینانی ده کرد؛ واته نه فامیی
فیرعه ون گه یشته بووه ئه و شوینه ی که به ئاشکرا له ناو گه له که یدا
ده یگوت: من خالقی ئاسمانه کان و زه ویم و نه فامیی گه له که شی
گه یشته بووه ئه و ئاسته ی که باوه ریان به پر و پاگه نده و

بانگه شه کانی ده کرد، (دهنگۆیه کی میژوویی). به لām هه قیقه ت و واقیعییه تی میژوو، که قورئانی پیروژیش پشتگیری ده کات، ئەمه یه که گومرایی فیرعه ون ده باره ی ئیلاهییه ت و ربوبییه ت، له گه ل چۆنیتی گومرایی نه مرووددا، جیاوازییه کی نییه، فیرعه ونییه کانیش خاوه نی هه مان گومرایی گه لی نه مروودن، ته نیا ئەو ئیمتیاز و جیاوازییه ی له نیوان ئەم دوو گرووپه دا ده بینریت، ئەمه یه که فیرعه ونییه کان وه کو ئاتاجیان به زنجیره هۆکارێکی سیاسی، له بهرامبه ر به نی ئیسپرائیله دا، پابه ندبوون به ده مارگیرییه تونده کانی خۆیا نه وه و به مجۆره له دله وه دانیان به بوونی خودا داناوه، به لām له بهر ئەو ملهوپی و نکوڵییه بی بنه مایه ی هه یانبوو، ئاماده نه بوون ئیمان به ئولو هییه تی خودا بینن. ههروه کو زۆریک له عه لمانییه ماده ده گه راکانی سه رده می ئیمه که له دله وه درکیان به بوونی خودا کردووه، به لām له بهر هه ندیک له بهر ژه وه ندییه خه یالی و ناروونه کانیان، دانی پیدانانین. کاتییک یوسف پیغه مبه ر (سه لامی خودای له سه ر بی ت)، فه رمانه وایه تی خه لکی میسری گرت ه ده ست، به ته وای هیز و توانای خۆیه وه هه ولیده دا و له پریگه ی بلا و کردنه وه ی دیندا وزه و توانا کانی خسته گه ر و له میسردا هه تا سه ده کانی دواتریش کاریگه رییه کی قولی به جیه یشت، که هیچ که سیک نه ی توانی ئەو که ریگه رییه بسپرته وه. بزوتنه وه و جووله و کرداره کانی بانگه شه ی دینی، هینده به هیز و پیره دار بوو، که هه موو خه لکی له پریگه یه وه

خودای گه‌وره‌یان ناسی و زانیان به‌دییه‌نهری ئاسمانه‌کان و زه‌وی (الله) یه. پاستیه‌یه که‌ی ئه‌وه‌بوو که دروشم و پێنایی و ئامۆزگارییه‌کانی دین له پۆحیه‌تی خه‌لکی میس‌پدا به‌چه‌شنیک جیی خۆی کرد‌بووه‌وه، که میس‌پیه‌کان خودایان به‌به‌رزتر له هه‌موو شتێک و بلندتر له جیهانی سروشت ده‌زانی. له خاکی میس‌پدا ته‌نانه‌ت یه‌ک که‌سیش نه‌بوو نکوڵی له ئولوهیه‌تی په‌روه‌ردگار بکات و ئه‌وه‌که‌سانه‌شی که له‌وه‌سهرده‌مه‌دا شانازیان به‌کوفری خۆیان‌وه‌وه‌ ده‌کرد، ئه‌وانه‌ بوون که له ئولوهیه‌تی خودادا (سبحانه و تعالی) هاوبه‌شیان داده‌نا؛ وه‌کو: (ئاموون، ست،...، تاد)، ئه‌مه‌ به‌جۆریک کاریگه‌ری له‌سهر پۆحیه‌تی دینی خه‌لکی میس‌پ داده‌نا، هه‌تا ئه‌وه‌کاته‌ی موسا (سه‌لامی خودای له‌سهر بی‌ت) نێردرا. پایه و بنه‌مای گشت پرۆپاگه‌نده‌کانی فیرعه‌ون له‌سهر بنچینه‌یه‌کی ده‌مارگیری میلی توند وه‌ستابوو، چونکه له‌سهرده‌می یوسفدا (سه‌لامی خودای له‌سهر بی‌ت)، فیرکاری و پێناییه‌کانی ئیسلام [مه‌به‌ست ئه‌وه‌ دروشم و پێناییانه‌یه‌ که له‌وه‌سهرده‌مه‌دا له‌گه‌ڵ دینی ئیسلامدا یه‌کانگیر و هاوشیوه‌ بوون] (وه‌رگێڕ)، سه‌رانسه‌ری خاکی میس‌پری گرت‌بووه‌وه‌ و به‌وه‌ دیبا‌جانه‌ی که یوسف فه‌راهه‌می کرد‌بوو، به‌نی ئیس‌رائیل ده‌سه‌لاتی به‌سهر میس‌پدا گرت‌بوو و سالانیکی دوور و درێژ حکومه‌تیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، که به‌نزیکه‌یی سی‌سه‌د بۆ چوارسه‌د سال فه‌رمانه‌روایی میس‌ریان کرد. هه‌تا ئه‌وه‌ی خه‌لکی میس‌پ هه‌ستیان به‌چینه‌ایه‌تی و

رەگەز پەرستییەکی (ئاپارتاید) زۆر کرد و ئاگری سینهیان بلیسەیدا و کارە کە گەیشتە ئەوێ کە حکومەتی بەنی ئیسپرائیلیان ڕووخاند و دوای ئەو فەرمانرەوایەتیان گرتە دەست و حوکمرانی کەوتە دەست خەڵکی میسر. ورده ورده بەتەواوی ویست و توانای خۆیانەو لە ئیمپراتۆرییەتی بەنی ئیسپرائیلیاندا و بەو شەوێ نەوستان و دەستیان بوو شوینەوارەکانی سەر دەمی یوسف پیغەمبەر برد.

گشت میلاک و شوینەوارەکانی یوسفیان لەناو برد و دیانەت و دروشم و پەفتارەکانی سەر دەمی نەفامییان زیندوو کردووە، بەمبۆرە موسا (سەلامی خودای لەسەر بیت) لە بارودۆخ و سەر دەمیکی وەھا دا پەوانە کرا. خەڵکی میسر لە ترسی ئەوێ بەنی ئیسپرائیل هیز و توانای خۆی جاریکتر بوو بگەریتەو و فەرمانرەوایەتی خەڵکی میسر بکاتەو، لە گەڵ موسادا کەوتنە دەمارگیرییەکی توندووە و ملیان بوو پەيامەکی کەچ نەدەکرد و گوێرایەڵ نەبوون.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ {سورەتی (نمل)، ئایەتی: ١٣، ١٤}

(١٣) کاتیکی موسا چوو بوو لای فیرعەون و گەلە کەوی، ئەو ئایەت و پەر جوانەیان بەچاوی خۆیان دەبینی، بەلام ئیمانیان پینەهینا

و گوتیان: ئەمه جادووێه کی زۆر ئاشکرایه. (١٤) ههروهها له پروکه شیدا نکولیيان لێکرد، به لām له نهفسی خۆياندا یه قینیان ههبوو که موسا راستده کات و پیغه مبهری خودایه، به لām سته میان له خۆیان ده کرد، ئەهی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیت)، پروانه و بزانه سه ره نجامی ئاشوبگێران چۆنبوو؟ چۆن خودای گه و ره له ناو بیردن.

مه به سستی سه ره کی فیرعه ون له پرو پاگه نده کردنی بو ر بویییه ت ئەوه نه بوو که بلی، من خودا وه ندی خالقی زه وی و ئاسانه کانم؛ (پهروه ردگار، که مالگه را، له ئەستوگر و چاکساز)، به لگه ی ئەم بانگه شه یه ی له پیناو هیشتنه وه و چه سپاندنی ده سه لاتی سیاسی خۆیدا ئەنجامده دا. ئەو ته نیا ئولو هییه تی سیاسی بوو، نه ک ئولو هییه ت به واتای حیکمه ت و به رپوه بردنی یاسا و سیسته مه کانی سروشت و جیهان. گومانی وابوو که پهروه ردگاری خاکی میسر ته نیا خۆیه تی؛ واته ده یگوت: هه لسو ورپینه ر و خاوه نی سه رتاسه ری میسر و ئەوه شی که تیایدا یه، منم، جگه له من، هیچ که سییک ده سه لاتداری ره های میسر نییه، له به رئه وه پپو یسته شه ریعه ت و یاسا کانم جیبه جی بکرین.

وَنَادَىٰ ۖ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾
{سوره تی(زخرف)، ئایه تی: ٥١}

(٥١) فیرعەون لەناو گەلە کەیدا بانگیکرد و گوتی: ئە ی گەلی من، ئایا مولکی میسر ھەمووی ھی من نییە؟ من خاوەنی ئەو پرووبارانش نیم کە بەژێر کۆشک و تەلار و قەلەمپرەوی دەسەلاتمدا دەروات؟ ئایا نابینن کە من چەند بەھێزم؟

ھەر وەھا لە ئایە تەکە ی خوارە وەدا ھا تەووە کە فیرعەون گەلی بەنی ئیسرا ئیلی بەرەو کۆیلایە تی بردوو. مەبەستیش لەم کۆیلایە تیئە ئەو نییە کە خەلکی بەنی ئیسرا ئیل ناچار بن ھەموو پوژیک سوژدە بو فیرعەون بەرن و نوژ و پوژووی بو بگرن، بەلکو مەبەست لە بەندایە تی لەم ئایە تەدا، گوێرایە لیکردنی بی چەند و چوونی فەرمانە کانی فیرعەونە.

وَلْتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنْهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾
{سورە تی (شعراء)، ئایە تی: ٢٢}

(٢٢) ئەم نەعمە تەش کە منەت دەکە ی بەسەر مەدا، کە بە مندالی گەورە تکر دووم، ئەو بە بابە تیکە، بەلام باسی ئەو ناکەیت کە ھەموو بەنی ئیسرا ئیل تکر دوو بە کۆیلە و خزمە تکاری خۆت و دەیانچە و سینیتەو، ھەر ئەمەش وایکرد کە دایکم لە ترسی ئەو ی کە تۆ نە مکوژیت، ھەل مەداتە ناو پرووبارە کەو و کە و تەمە ژێر دەستت، ئیستاش منەت دەکە ی بەسەر مەدا. بەلام بانگە وازە کە ی موسا (سەلامی خودای لەسەر بیت) بوو ھۆکاری ئەو ی کە رەگ و ریشە ی جیاوازی نیوان ئەو و فیرعەون ئاشکرا ببیت، ئەویش

ئهمه بوو، که موسا بانگهوازه که ی له واتای وشه ی (رب) دا له هه ر پینج مانا که ییدا و له وشه ی (الله) دا کورتکردبووه و ده یفه رموو: خودا، نه ک ته نیا په روه ردگاری جیهانه، به لکو له واتا و مه به سته سیاسی و کو مه لایه تییه که شیدا، ده بیت ته نیا ئه و به رستین و عیبادت و فه رمانبه رداری تاییه تی ئه و بین و له ته واوی کاروباره کانی ژیاندا، په پره وی له یاسا و ریتناییه کانی بکه یین.

جووله که و گه لی عیسا (سه لامی خودای له سه ر بیت)

بیگومان ئه وانیش نکولییان له بوونی (الله) نه کردووه، به ئولو هییه ت و ربو بییه تی خوداش رازیبوون، چونکه قورئانی پیروژ گه واهی له سه ر ئه وه ده دات که ئه وان خاوه ن په رتووک (اهل الکتاب) بوون. هۆکاری گومرا بوونی ئه هلی کیتابیش ئه وه بوو که بۆ یه که مجار له بابه تی قه در و ریزگرتنی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و فریشه کاندا زیاده ره وییان کرد و له ئاستی گونجاو و تاییه ت به خۆیان زیاتر به رزیان کردنه وه، هه تا ئه وه ی گه یان دیان نه ئاستی ئولو هییه ت و شیرک بۆ خودا. باوه ریان وابوو که ئه وان له دانانی سیسته می بوونه وهر دا رۆل یان هه یه، له به رئه وه شایه نی په رستن و ده بیت له گرفت و کیشه کاندا په نایان بۆ به ریت! به کورتی ئه وان به باوه ریان وابوو که ئه م که سانه به شیکیان له به هره ی ئولو هییه ت هه یه و ده سه لاتیان به سه ر بواری ئه و دیو سروشت (ما وراء الطبیعة) دا هه یه.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ
أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ (سوره‌تی (توبه)،
ئایه‌تی: ٣٠. ٣١}

(٣٠) جووله‌که‌کان‌گوتیان: عوزیر‌کوری‌خودایه‌و
گاوه‌کانیش‌گوتیان: عیسا‌کوری‌خودایه، ئە‌مه‌قسە‌ی‌ئە‌وانبوو
که‌به‌ده‌می‌ده‌یان‌گووت، به‌بی‌ئە‌وه‌ی‌بی‌ری‌ئیب‌که‌نه‌وه، ئە‌م
قسانه‌یان‌هاوشی‌وه‌ی‌قسە‌ی‌بتی‌ه‌رستان‌و‌کافرانی‌پیش‌وو،
خودا‌بیان‌کوژی‌و‌نه‌فره‌تی‌خودایان‌ئیبی، چۆن‌لە‌م‌هه‌قه‌لاده‌ده‌ن‌و
ده‌چنه‌سه‌ر‌پووچی. (٣١) جووله‌که‌کان‌زانایان‌هه‌بوو،
گاوه‌کانیش‌خوداپه‌رستیان‌هه‌بوو، ئە‌وان‌زان‌ا
خوداپه‌رسته‌کانیان‌کرد‌بوو‌به‌په‌روه‌ردگار‌و‌له‌جیات‌ی‌خودای
گه‌وره‌ده‌یان‌په‌رستن، عیسا‌ی‌کوری‌مه‌ریه‌میشیان‌ده‌په‌رست،
له‌کاتی‌که‌دا‌به‌ته‌نیا‌فه‌رمانیان‌پیکرا‌بوو‌که‌به‌تا‌ک‌و‌ته‌نیا‌یه‌ک
خودا‌په‌رستن‌که‌ئە‌و‌یش‌خودای‌گه‌وره‌یه، هیچ‌په‌رسترا‌وی‌ک‌به
هه‌ق‌نییه‌شایه‌نی‌په‌رستن‌بی‌ت، جگه‌له‌زاتی‌پیرۆزی‌(الله)،
خودای‌گه‌وره‌زۆر‌له‌وه‌پاک‌تره‌که‌ئە‌وان‌ئە‌و‌که‌سانه‌ب‌که‌ن‌به
هاوبه‌ش‌بۆی.

ئەو کەسانە ی کە ئەرکی پەرورده و فێرکردنی دینیان له ئەستۆ بوو، کەم کەم رێپەرۆکیان گرتەبەر کە به خواست و ئارەزووی خۆیان فەرمان و بڕیاریان دەرده کرد؛ واتە ئەو شتە ی کە ئارەزوویان دە کرد، دەچوون بەدلی خۆیان حەرامیان دە کرد و ئەو شتە ی پێیانخۆشبواوە و بەرژەوهندی تێدا بواوە حەڵاڵیان دە کرد. هەتا ئەو جیگایە ی کە بەبێ گەرانهوه بۆ بەلگە و پەرتووکی خودای گەرە، رێگە ی ئەمر و نههییان نیشانی خەلکی دە دا و یاسایان دا دە نا. جوولە کە و گاور تووشی خەیاڵ و خورافیات بوون و راپەرانی زانستی و مەزەهەبیان دە پەرست، کار گەیشته ئەو جیگایە ی کە کەسانی داپلۆسپێنەر و ستمکاران دە پەرست!

گەلی موخەممەد (دروودی خودای لەسەر بیت)

هاوبەش دانەرانی عەرەب نە ک تەنیا باوەریان به بوونی خودا هەبوو، بەلکە خودایان به خالقێ تەواوی جیهانی بوون و خواوەنی دنیا دەزانی، بەتەواوی یەقینیان به ئولوهییەت هەبوو و خودایان به تاکە سەرچاوە دەزانی و له کاتە سەخت و بنهسته کاندایە نایان بۆ دەبرد و داوای یارمەتیان لێ دە کرد. بهو شیۆیه دەربارە ی پەرستراوە کانی دیکە، لهو باوەرە دا بوون کە ئەوانه به دیهێنەری جیهان و مروّش و له ئەستۆگری رزق و رۆزیان.

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ

لَّهُ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

{سوره تی (مؤمنون)، ئایه تی: ٨٤، ٨٩}

(٨٤) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بڵی:
ئه‌م زه‌وییه و ئه‌وه‌ی تی‌یدا‌یه و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری‌تی مو‌لکی کێیه، پێم
بڵین، ئه‌گه‌ر زانیاری‌تان هه‌یه و ده‌زانن؟ (٨٥) ده‌لێن: هه‌مووی
مو‌لکی خودای گه‌وره‌یه، ئه‌ی موحه‌مه‌د پێیان بڵی: که ئه‌مه
مو‌لکی خودای گه‌وره‌یه و هێنده به‌ده‌سه‌لات و تاک و ته‌نیا‌یه
له‌مو‌لکدا، ئه‌ی بۆچی بیرناکه‌نه‌وه و ئیانی پێناهێنن و به‌ تاک و
ته‌نیا ناپه‌رستن؟ (٨٦) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر
بی‌ت)، پێیان بڵی: کێ په‌روه‌ردگاری هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌کان و
په‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره‌یه؟ (٨٧) ده‌لێن: هه‌مووی مو‌لکی
خودایه و خودای گه‌وره‌ خاوه‌نی‌تی، ئه‌ی موحه‌مه‌د پێیان بڵی: ئه‌ی
بۆچی ته‌قوای خودا ناکه‌ن و خۆتان له‌ ئاگری دۆزه‌خ ناپاریژن؟
(٨٨) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بڵی:
مو‌لکی هه‌موو شته‌کان به‌ده‌ست کێیه و کێ په‌فتار و مامه‌له‌ی
پێوه‌ده‌کات؟ ئه‌و په‌نای هه‌موو که‌س و شتی‌ک ده‌دات، وه ئه‌گه‌ر
سزای که‌سی‌ک بدات، ئه‌وه که‌س ناتوانی‌ت په‌نا و دا‌لده‌ی ئه‌و
که‌سه‌ بدات، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ده‌زانن. (٨٩) ده‌لێن مو‌لکی هه‌موو

شتیک ته نیا به دهست خودایه، ئه ی موحه ممه د، پێیان بلی: ئه وه چیتانه ده لێی جادووتان لێکراوه.

لادانی هاوبه شېریارده رانی عه ره ب هه ر ئه وه یه که گه لانی پیشووش پێیه وه گرفتار بوون؛ یه که م، ئه وه ی که کۆمه لێک په یکه ریان به ناوی ئیلا هه وه له بابه تی ئه و دیو سروشتدا داتاشیوو، کردبو یان به هاوبه شی خودا و باوه ریان وابوو که فریشه و مرۆڤه پاکه کان له بهر ژه و نه ندی گشتی و زالبوون به سه ر توانا و سیسته مه کانی به دیه پێنان و هۆکاره کانی دا بالاده ستن و ده ستیوه ردانیان تیدا ده که ن. دووم، نه یانده ویست دان به وه دا بنین که په ره وردگار، به و اتا سیاسی و شارستانییه که شی (رب) ی ته وای بوونه وهر و جیهانه کانه. هه ر بۆیه له مپرووه وه پێشه وایانی دینی و پیاوماقولا نی خۆیان به و اتایه کی سیاسی و شارستانی هه لده سه نگاند و یاسا ژیا ری و کۆمه لایه تییه کانی ژیا نی خۆیان له وانه وه وهرده گرت.

مرۆڤشی ئه مپرو

به گه رانه وه و سه رنجدانمان له بارودۆخی ژیا نی پابردوو، ده گه ی نه ئه و راستیییه ی که دۆخی کۆمه لگه ی ئه مپرو، له گه ل ژیا نی گه لان و ئومه تانی پیشوودا جیاوازییه کی ئه وتۆی نییه. خه لکی ئیمه له ئه مپرو دا خۆی به موسلمان ی راسته قینه ده زانی ت. له گه ل ئه وه ی دینی به شیوه ی لاسایی کردنه وه (تقلید) له باوک و

باپیرانییهوه وه رگرتووه، به لām هیشتا باوه پری وایه که باشتترین
 ئوممه تی سهر زهوییه. لاساییکه رهوه کانی ئه مپۆ وابیرده که نه وه که
 به ته وای رپچکه ی ئه و ئیسلامه یان گرتووه که پیغه مبه ر
 موحه ممه د (دروودی خودای له سهر بیته) هیئاویتی. خه لکی ئه مپۆ،
 (الله جل جلاله) به تاکی رۆزیده ر، جیبه جیکار، په ناده ر و چاره ساز
 ده زانن، به لām له هه مانکاتدا، دروستکراوه کانی خودا (مخلوقات)
 ده که ن به هاوبه شی خودا. خه لکی ئه مپۆ باوه پریان وایه که
 پیاوچا کانی پیشوو له (پیغه مبه ران، پیشه وایان و... تاد)،
 یاریده ده ری خودا بوون و به هۆی ئه م نزیکایه تییه وه شیفا،
 پیویستی، شه فاعه ت و... تاد، له لایه ن خوداوه دینن. خه لکی
 ئه مپۆ (رب) یان به واتای یه که م و دووه م و سییه م (په روه رده کار،
 که مالگه را، له ئه ستۆگر، چاکساز و حه شرکار) په سه ند کردووه،
 به لām له واتای یه که م و دووه م بۆ خودا هاوبه ش داده نین، (هه ندیک
 ده لئین: خوداوه ند له به ر هه ندیک که سی تایبه ت، به دیه یتانی
 ئه نجامداوه). خه لکی گو مپرای ئه مپۆ، خودا (رب) یان به ته نیا له
 واتای چواره م و پینجه مدا (خاوه ندار، یاسادانه ر، سه ر په رشتیار،
 فه رمان په روا و خاوه ن بژارده) په سه ند نه کردووه و پیپرازینه بوون،
 چونکه به چاو و گوپی داخراوه وه له کاروباری دیندا لاسایی
 ده که نه وه و زۆر به که می بیرده که نه وه. ئه وان خۆیان داوه ته ده ست
 که سانیک که ده ستوه رده ده ن له حه لāl و حه رامی خودا و له جیاتی
 خودا بریار له چاره نووسی خه لکی ده ده ن. هه ندیک له پیشه وایانی

گومرای نه مپۆش باوهریان وایه که خه لکی، خیر و چاکه ی خۆیان نازان و ناتوان دیاریبکه ن، بۆیه ده بیته وان یاسایان بۆ دابنن. خه لکیش فۆرمه دینییه کانی خۆیان به بی هیچ به ره به ستیک خستۆته به رده ستی ئه و که سانه، چونکه به تیگه یشتنی ئه وان، ئه مانه ته مه نیکیان له دینداریدا گوزه راندوو و له لای خودای گه وره شوین و پیگه ی خۆیان هه یه، له کاتیگدا له قورئانی پیرۆزدا خودای به رز و بلند فهرموویه تی:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ {سوره تی (إسراء)، ئایه تی: ٣٦}

(٣٦) له شکستیشدا که زانیاریت نه بوو قسه ی تیدا مه که، [به تاییه تی له دیندا]، یان شایه تییه ناهه ق مه ده، به راستی ئامیری بیستن و بینین و دلی مرۆف، هه موویان له پۆژی قیامه تدا له لایه ن خوداوه پرسیاریان لیده کریته و خودا ده یانه ییته قسه .

ههر ده ولته و هیزیک به ناوی فهرمانی خوداوه سه ربازی هینابیت و بیه ویت له زه وی خودادا خواسته کانی به ییته دی و به نده کانی خودا ناچاربکات که ملکه چی فهرمانه کانی بن، تاغووته. جا چ به زۆره مللی بی یان به ریگه ی ئاگادارکردنه وه و بانگه شه ی فریوده رانه ی خه لکی بیت، جیاوازی نییه. به ههر شیوازیک ئه گهر مرۆف خۆی به هیزیکی له و جوۆره بسپیریت و ورده ورده بچیته ژیر حاله تی فهرمانه رداریه وه، ئه وا بیگومان

دهتوانریت بگوتری: که ئەم کهسه عیبادەتی «تاغوت» و تاغوتگه راکانی کردووه. خه لکی، ئەمیر و رابه ره کان به خاوه نی ئەمر و نه هی (ولی امر) ده زانن، به بی ئەوه ی به لگه یه کی حاشاهه لئه گریان له لایه ن (الله) وه بو هه موو ئەمکه سانه هیتنا بیت، ده چن، پی به پی فرمان و رینهایه کانیا ن جیه جیده که ن.

دهسته یه ک به پیغه مبه ری خودایان (دروودی خودای له سه ر بیت)، گوت: "ئیمه عیبادەتی رابه ران و پیشه وایانی دینی خۆمان ناکه ی ن. پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت)، فه رمووی: بوچی؟ مه گه ر په پره وی له ده ستوور و فه رمانه کانیا ن ناکه ن؟ ئایا ئەمه ئیوه نین، که له حه لال و حه رامدا، شوینکه وته ی بوچوونی زانا کانتان؟" له کو تاییدا ده بیت بگوتریت ئەرکی تیفکرین و لیکۆلینه وه له دیندا، له ئەستۆی هه موو مرۆڤیک ی بالغ و رۆشن بیردایه، بو ئەوه ی له رۆژی قیامه تدا په نجه ی حه سه رت و په شیانی نه گه زیت و بلیت:

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ {سوره تی (احزاب)، ئایه تی: ٦٦.٦٨}

(٦٦) لهو رۆژهدا له ناو ئاگری دۆزه خدا راده کیشری ن و رووخسار و ده موچاویان ئەمدیو و ئەودیو ده کریت و هه مووی

دهسوتینریت، ئەوانیش ده‌لین: خۆزگه له دنیا دا گو‌پ‌رایه‌لی خودا و پی‌غه‌مبه‌ره که بیان بک‌ردایه. (٦٧) هه‌روه‌ها ده‌لین: ئە‌ی په‌روه‌ردگار، ئیمه گو‌پ‌رایه‌لی گه‌وره و سه‌رک‌رده و زانا‌کانی خۆمان کرد له‌بابه‌تی خراپه‌دا، ئەوانیش گو‌م‌پ‌ریان کردین و له‌پ‌یگه‌ی ٲاست ده‌ریان‌کردین. (٦٨) ئە‌ی په‌روه‌ردگار سزایان به دوو قات بده، به‌هۆ‌ی ئە‌و کوف‌ره‌ی خۆیان و گو‌م‌پ‌را‌کردنی ئیمه، هه‌روه‌ها ده‌ریان بکه له به‌زه‌یی خۆت، به‌ده‌ر‌کردنیکی زۆر گه‌وره.

هه‌ر که‌س و ٲا‌به‌ریک (پ‌یش‌وايه‌ک)، له کات‌یک‌دا ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانه‌کانی ده‌کر‌یت، که قسه و فه‌رما‌یسته‌کانی پی‌چه‌وانه‌ی حوکمی خودای گه‌وره و دینی ئیسلام نه‌ب‌یت، خودی ئە‌و ئە‌میر و سه‌رۆ‌که‌ش ج‌یبه‌ج‌یکاری یاسا‌کانی خودا و دینی ئیسلام ب‌یت، چونکه:

لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق.

ئهم سه‌ر وتاره له به‌ندی ۱۲۴ دا به‌وردی خراوه‌ته‌پوو.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ [سوره‌تی (توبه)، ئایه‌تی: ۳۴]

(۳۴) ئه‌ی باوه‌پداران، زۆریک له زانایانی جووله‌که و
خوداپه‌رستی گاوه‌کان مالى خه‌لکی به‌ناهه‌ق ده‌خۆن، هه‌روه‌ها
رێگری ده‌که‌ن له دینی خودای گه‌وره، ئه‌و که‌سانه‌ش که زێر و زیو
کووده‌که‌نه‌وه و له‌پیناو خودای گه‌وره‌دا ناییه‌خشن؛ واته‌ زه‌کاتی
ماله‌که‌یان ده‌رناکه‌ن، مژده‌یان پێده‌به‌سزایه‌کی زۆر به‌ئیش و
ئازار.

به‌ندی بیست و یه‌ک

عیباده‌ت

له‌دریژه‌ی پروونکردنه‌وه‌ی چوار وشه‌که‌ی «إله، رب، عبادة، دین» دا لێره‌وه ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر پێناسه‌ی ته‌وحیدی عیباده‌ت. باشت‌ترین پێناسه‌ی عیباده‌تیش له‌لایه‌ن ئه‌بو‌ئه‌علا‌ی مه‌ردودییه‌وه‌ کراوه، که ده‌فه‌رمو‌یت: «عیباده‌ت؛ واته‌ ملکه‌چبوونی که‌سێک له‌به‌رامبه‌ر خودای تاک و ته‌نیا و سه‌ردانه‌واندن و پازییوون به‌ ویست و ئیراده‌ی ئه‌و، به‌جۆرێک که‌ هه‌رگیز له‌به‌رامبه‌ر خواست و ویستی (الله) دا نه‌که‌و‌یته‌ سه‌نگه‌ری به‌رگرییه‌وه‌ و پرووگرژ بکات، ده‌بی له‌ کرداره‌کانیدا ته‌نیا په‌زامه‌ندی خودا پێش‌بخات و له‌سه‌ر بنه‌مای ویست و ئیراده‌ی ئه‌و کاره‌کانی ئه‌نجام‌دات». موسلمانان له‌م راس‌تییه‌ بێ‌تاگان و عیباده‌تیان به‌ته‌نیا له‌ نوێژ، زه‌کات، پۆژوو و چه‌جدا کور‌ت‌کردۆته‌وه، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ بیر‌کردنه‌وه‌‌کانی مرۆڤ، ئاره‌زووه‌‌کانی مرۆڤ، نزا و سوپاس‌گوزاری و عیباده‌ته‌‌کانی دیکه‌ی وه‌کو: قوربانی، نه‌زهره‌کان، ته‌واف و ئیعتیکافیش ده‌چنه‌ نێو بازنه‌ی عیباده‌ته‌وه‌.

لە ئیسلامدا بازنەھێ عیبادەت زۆر فراوانە و تەواوی
 ڕەھەندەکانی ژیاڻی مرۆڤ دەگرێتەوھ. تەواوی بەندایەتییەکان،
 فەرمانبەرداریتیییەکان، نزاکان، پەرسشەکان، داواکارییەکان، بیم
 و ھیواکان، بۆنە و دروشمەکان، بەگەورەزانییەکان،
 خۆشەوێستیییەکان، چاکەکارییەکان، بەخشینەکان، نەزرەکان،
 قوربانی، تەواف و ئیعتیکاف، پارانەوھ و... تاد، لەگەڵ تێکڕای
 چالاکییەکانی ژیاڻی ڕۆژانە [بەدیاریکردنی ئامانج و مەبەست]،
 ھەر ھەموویان بە عیبادەت ھەژماردەکرێن. پێویستە کە ئامانج و
 مەبەست، تەنیا خودا بێت و ھەموو ئەو کاروبارانەھێ ئاماژەیان
 پێکرا تەنیا بۆ خودا بن، نە کشتیکی دیکە و کەسیکیتر. نییەت و
 فیکر و عەقیدەھێ مرۆڤ، عادەت لە عیبادەت جیا دەکاتەوھ. بۆ
 نمونە: خەوتن عادەتیکی ڕۆژانەھێ، ئەگەر مرۆڤ بۆ لابردن و
 نەھێشتنی ماندویتی، لە ڕۆژدا یە ک کاتژمێر بخەوێت، لەم
 حالەتەدا تەنیا ئامانجە مادییە کەھێ کە بریتیییە لە نەھێشتنی
 ماندویتی، دیتەدی. ئەگەر عەقیدەھێ مرۆڤ بەرەو خودا ئاراستە
 بکریت، ئەوا خەوتن کە خۆی لە خۆیدا عادەتیکی، دەگۆرێت بۆ
 عیبادەت. بەمجۆرە وێرای نەھێشتن و لادانی ماندویتی، ئەو
 خەوتنە بە عیبادەت ھەژماردەکرێت و پاداشتی لەسەر
 وەردەگیرێت. کەواتە بەشیوھێ کە گشتی عیبادەت ئاماژەھێ بۆ
 بەندایەتی، فەرمانبەرداری و پەرسش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾
{سورهت(نحل)، ئایه تی: ٣٦}

(٣٦) به دئییایی ئییمه بو گشت خه لک و نه ته وه یه ک،
پیغه مبه ریکمان ناردووه، هه ریه که له و پیغه مبه رانه به خه لکه که یان
گوتووه: ئهی خه لکینه، به تاک و ته نیا خودای گه وره به رستن و
هاوبه شی بو بریار مه ده ن و خوتان دوور بخه نه وه له تاغو ته کان.
له وانه هه یانبوو خودای گه وره هیدایه تی داو ن له سه ر ده ستی
پیغه مبه ران و هه شیان بووه گومپایی به سه ر یاندا زالبوو،
له به رئه وه ی شایه نی هیدایه ت نه بوون؛ که وایه به سه ر زه ویدا
بگه رین و په ند و ئاموژگاری وه ربگرن و بزنان سه رئه نجامی
گه لانی پیشوو که پیغه مبه رانیان به راست نه زانیوه، خودای گه وره
چۆن له ناو بیردوون.

به نـدا یه تی؛ واته مرۆڤ فه رمان به ردار ی پیشه وایان و
گه وره کانی خو ی نه بیـت، ته نیا زنجیری به نـدا یه تی بو خودا له
گه ردن بکات و له جیاتی گه وره کانی، ملکه چی خودای گه وره بیـت
و یاسا کانی په یره و بکات، نه ک بریار و رینهاییه کانی پیشه وایان،

به تاییه تی له بابته تی هه لال و هه رامدا. مرۆڤ ته نیا بهنده ی (الله تعالی) به و پینغه مبه رانیش بو ئه وه نیردراون که مرۆڤ له به ندایه تیکردنی تیکرای دروستکراوه کان ده ربینن و به ره و به ندایه تی خودایان بیهن.

نَبِّیْ عِبَادِیْ اَنِّیْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿٤٩﴾ {سوره تی (حجر)،
تایه تی: ٤٩}

(٤٩) ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بیته)، هه والبه ده به به نده کانم، که به دلنیایی منم زۆر لیخۆشبوو و به به زه یم.

ملکه چیی و فهرمانبهرداری؛ له جیاتی ئه و رابه ر و پیشه وایانه ی که به رووکه شیکی فریوده رانه خه لکی گومرا ده که ن؛ واته به ریگه یه کی پیروژ و له ژیر پۆشاک ی پاکاندا له کۆمه لگه دا ده سه لاتیان به ده سه تهیناوه و خه لکیش فریوی شیواز و جلو به رگ و پواله تی ئه مانیان خواردوو، له م نیوانه دا مرۆڤ ته نیا شوین فهرمانه کانی خودای گه وره بکه ویت.

پهرسه تیش؛ واته ئه وه ی که مرۆڤ له به رامبه ر زاتییک (موجود) یکدا به فهرمی کردار بنوینیت، وه کو سوژده، رکوع، هه ستانه وه، ته واف، ماچکردنی به رده ره شه که و مالی خودا، نه زر و قوربانی و سه رجه م ئه و کرده وانه ی که به مه به سستی نزیک بوونه وه ئه نجامده درین. جیاوازی نییه که ئه گه ر به رامبه ره که ی به خودایه کی گه وره و به ده سه لات بزانیته، یاخود باوه ری و ابیته که ئه و (موجود) هه وکاری شه فاعه ت و

نزيكبوونهوهيه تي له خوداي گهوره، يان باوهري واييت كه له هه لسوراندني كاروباره كاني ئەم جيهانهدا خاوهن پشك و هاوبه شي خودايه، يان ئەوهي كه مرۆڤ كه سيك به پاسهوان و دهسه لاتدار بزائيت به سهر سيستهه و هوكاره سروشتيه كاني ئەم جيهانهدا و له كاتي كيشه و گرفته كانيدا هاواري لتيكات و له نه خوشي و كاره سات و نازاردا هاناي بو به ريت. ئەم بابته له تهواوي قورئاندا له بوار و واتايه كدا خراوه تهروو و ليكدانهوي بو كراوه، كه ئەويش سرينهوي به ندياه تيه و ملكه چي بو كردن و پهرستني (دون الله)يه. له و ئايه تانهي كه «عبيادهت» به واتاي به ندياه تي و فرمانبهرداري و پهرستش به كاربراهه، جا مه بهسته كه تيايدا شهيتانه، يان مرۆڤتيك كه ناوي «تاغوت»ي له خوي ناوه و واي له خه لكي كردوه كه له جياتي به ندياه تي و فرمانبهرداري بو خودا، به ندياه تي ئەو بكنه و فرمانه كاني جيهه جي بكنه، يان له گه ل ئەوهدا وه كو مه بهست، ئەو دهسته و تاقبانهي كه له په يوه ندييان به ژيان و دؤخي مووچه وه، پښايي و بريار بو خه لك دهرده كهن و كار به پهرتووك و ياساي خودا و پيغه مبه ران و پياوچاكان و... تاد، ناكهن و به پيچه وانه وه به هاوبه شي خودايان ده زانن. قورئاني پيروژ تهواوي ئەم پهرستراوانه ي هه لوه شانده توه، جياوازي نيهه كه خه لكي به ندياه تيبان بو بكنه و فرمانبهرداريان بكنه يان بيانپهرستن. قورئاني پيروژ به راشكاوي پايده گه يه نييت كه: هه موو ئەوانه به بندهي خودان. خاوهني راسته قينه و خاوهني هه موو ئەوانه ي له ئاسانه كان و زهويدايه (خوداي گه وريه) و چاره نووسي ئەم دنيا و

گشت کاروباره‌کانی به‌دهستی ئه‌وه و جگه له‌و، نابیت به‌ندایه‌تی
بۆ هه‌یج که‌سیک بکریّت و بیه‌رستریّت.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ {سوره‌تی (انبیاء)، ئایه‌تی: ٢٥}

(٢٥) له‌پیش تۆشدا ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر
بیّت)، هه‌یج پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردووه که سرووشمان بۆ نه‌ناردیّت،
به‌وه‌ی که هه‌یج په‌رستراویک به‌هه‌ق نییه‌ شایه‌نی په‌رستن بیّت
جگه له‌ زاتی پیروزی(الله)، که تاک و ته‌نیا، بۆیه به‌ تاک و
ته‌نیا عیباده‌تی من بکه‌ن.

دین

ئه‌م وشه‌یه له‌سه‌ر چوار پایه وه‌ستاوه:

١- فه‌رمانه‌وا و ده‌سه‌لاتی فراوان(زال).

٢- فه‌رمانه‌رداری و پازیبوون به‌م فه‌رمانه‌ردارییه و
ده‌سه‌لاتی(به‌شیوه‌ی ماندوبوون یان ماندونه‌بوون).

٣- سیستمی فیکری و کرداری که له‌ژیر تیپروانین و چاودی‌ری
ئه‌م فه‌رمانه‌وایه‌تییه‌وه په‌یداده‌بیّت (مقررات و حدود).

٤- ئه‌و پاداشت و سزایه‌ی که ئه‌م توانا و ده‌سه‌لاته‌ فراوانه
دیاریکردووه، له‌به‌ر شوێنکه‌وتنی، یان سه‌رپیچیکردنی(مجازات،
مکافات، محاسبه و قضاوة).

له پایه‌ی یه کهم و دووهم له قورئانی پیرۆزدا وشه‌ی دین به‌واتای دهسه‌لات به‌کارهاتوو، به‌و مه‌به‌سته‌ی که دین ته‌نیا تایبه‌ته به‌خودای مه‌ننان. مرۆڤ نابیت جگه‌ له (الله) ملکه‌چی دهسه‌لات و فره‌مانی که‌سیکی دیکه‌ بیت و جگه‌ له‌ زاتی پیرۆزی ئه‌و، فره‌مانبه‌رداری و به‌ندایه‌تی بۆ که‌سیکیتر بکات؛ واته‌ ملکه‌چه‌وون له‌به‌رامبه‌ر که‌سانیکدا که‌ فره‌مانبه‌رداریتی و گوێپرایه‌لییان له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه‌ وه‌کو ده‌ستووریک نه‌هاتوو، به‌ گونا‌ه و تاوان هه‌ژمار ده‌کریت. سه‌باره‌ت به‌ حکومه‌ت و ده‌وله‌تیش هه‌روایه؛ واته‌ ئه‌گه‌ر حکومه‌ت راوه‌ستا‌بوو له‌سه‌ر یاسای ئیلاهی و له‌پیناو جێبه‌جێکردنی فره‌مانی په‌روه‌ردگار به‌دیها‌ت‌بوو، ئه‌وا فره‌مانبه‌رداری و گوێپرایه‌لیکردنی پێویسته‌ و ئه‌گه‌ریش له‌سه‌ر به‌ما و یاسای تا‌غو‌وتی پێکه‌ات‌بوو، ئه‌وا گوێپرایه‌لیکردن و ملکه‌چی بۆکردنی تاوانیکی گه‌وره‌یه. له‌ واتای سییه‌مدا، مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی دین، ئاماژه‌یه‌ بۆ یاسا، شه‌رع، په‌وشی فیکری و کرداری مرۆڤ، که‌ له‌پیناو په‌یره‌ویکردنی رێنمایی و سنووره‌کانی، ده‌دریته‌ پالی. ئه‌گه‌ر یاسا، یاسای خودای بالاده‌ست بیت، ئه‌وا به‌بێگومان مرۆڤ له‌ چوارچێوه‌ی دینی په‌روه‌ردگاردایه، به‌لام ئه‌گه‌ر یاسای مرۆڤکرد بیت، ئه‌وا مرۆڤ له‌ چوارچێوه‌ی دینی خودادا نییه. له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌ که‌ په‌یره‌ویکردن بیت

لهو دهستوورانهی که رابه‌ر و سه‌رۆکه‌کان دایده‌نین، ئه‌وه‌ چونکه له‌ گه‌ڵ یاسای (الله) دا‌ دژ و پیچه‌وانه‌یه، ئه‌و مروّقه‌ی په‌یره‌وی لیده‌کات، ده‌چیته‌ ژێر سایه‌ی دینیکی ده‌ستکرد و مروّقانه‌وه. ئه‌گه‌ر مروّقی‌ک هێز و ده‌سه‌لاتیک له‌سه‌رو هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو توانایه‌که‌وه‌ دابنیت و به‌بالاتر لئی پروانیت و له‌ ره‌وشه‌ کرداری و فیکریه‌که‌کانی خۆیدا شوینی بکه‌ویت، ئه‌وا له‌سه‌ر دینی ئه‌وان هه‌ژمارده‌ کریت.

له‌ پایه‌ی چواره‌مدا، دین به‌واتای لێ‌پرسینه‌وه‌ و داوه‌ریکردن و ئا‌گادارکردنه‌وه‌ به‌کارهاتوه‌. له‌ واتای یه‌که‌م و دووه‌میشدا (فه‌رمان‌په‌رهبه‌تی و رازی‌بونه‌ پی‌ی):

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ {سوره‌تی (یوسف)،
ئایه‌تی: ٤٠}

(٤٠) ئیوه‌ هیه‌چ شتی‌ک ناپه‌رستن له‌ غه‌یری خودای گه‌وره‌، ته‌نیا کۆمه‌لی‌ک ناو نه‌بی‌ت که‌ خۆتان و باوک و باپیرانتان ناوتان لێ‌نان، خودای گه‌وره‌ هیه‌چ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ناوانه‌ و په‌رستنی ئه‌و شتانه‌ نه‌ناردۆته‌ خواره‌وه‌، حوکم و بپارێدان ته‌نیا بۆ خودای گه‌وره‌یه‌، خۆی فه‌رمانی‌کردوه‌ که‌ هیه‌چ که‌سی‌ک نه‌په‌رستن ته‌نیا خودای گه‌وره‌ نه‌بی‌، به‌ تاک و ته‌نیا و هاوبه‌شی بۆ بپارێنه‌ده‌ن، ئا

ئه مه دینی راست و دامهزراوه که خودای گهوره به لگهی له سه ر ناردۆته خواره وه و فه رمانی پیکردوه، به لام زۆریه ی خه لکی ئه م شته نازانن.

له واتای سییه مدا (سیستمی فیکری و یاسا):

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾
{سوره تی (شوری)، ئایه تی: ٢١}

(٢١) به لکو ئایا ئه وان که سانیکیان کردوه به هاوبه ش بۆ خودای گهوره، تا کو یاسایان بۆ دابنن له دیندا، که خودای گهوره مۆله تی پینه داوه، ئه گه ر فه رمایشتی یه کلا که ره وه ی خودای گهوره نه بوایه که سزا که یان دوا ده خات بۆ رۆژی قیامه ت، ئه وا خودای گهوره له دونیادا سزای ده دان، به لام له رۆژی دوا ییدا ئه و موشریک و سته مکارانه سزایه کی زۆر به ئیش و ئازاریان بۆ هه یه.

له واتای چواره مدا (لێپرسینه وه و پادا شت و سزا):

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾
{سوره تی (انفطار)، ئایه تی: ١٧-١٨}

(١٧) تۆ چوزانی ئه و رۆژه (که رۆژی قیامه ته) چ رۆژیکی سه خته. (١٨) دیسان بۆ جه ختکردنه وه، تۆ چوزانی ئه و رۆژه چ رۆژیکی گهوره و سه خته.

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ
كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾
{سورەتی (قصص)، ئایەتی: ٦٣}

(٦٣) ئەو کەسانەی کە هەق وابوو سزای خودای گەورەیان
بەسەردا جێبەجێبکری، کە شەیتان و سەرکردەی کافران، دەلێن:
ئەو پەروردگار ئەمانە بوون ئێمە بانگمان کردن بۆ گومرایی، ئێمە
گومریمانکردن، چۆن خۆمان گومرابووین، ئێستا ئێمە بێبەرین
لەوان، ئەوان بە هەوا و ئارەزووی خۆیان ئێمەیان دەپەرست.

بەندى بیست و دوو

هەر بەوجۆرەى لەبەشەکانى پیشوودا بەیانکرا، ئیمان و عەقیدە بابەتیکە کە بیجگە لە بیرکردنەوهى تاک لە قورئان و ئایەتەکانى خودا، بەپێگەیه کى دیکە نایەتەدى، لە پۆژى قیامەت، تاکە سەرچاوه لە بازەى عەقیدەدا بریتییە لە قورئان. زۆریک لە ئیمە بەدریژایى ژيانى خۆى لەلایەن کەسانیتەرەوه بیرکردنەوه و عەقیدەیه کى فراوانى لەسەر دابەزینراوه. بیرکردنەوه کانمان، پۆلەى زەینمان، ئێرە بەدواوه لە پرووبە پرووبوونەوه لە گەڵ قورئان و فەرماشتى خودادا، دەبێت بەئاسانى بیروباوهره پێچەوانەکان لە زەینماندا پاک بکەینەوه و ئیبراهیم ئاسا، سەرلەبەرى ئەو بیرکردنەوانەى تاكو ئیستا وه کو خورافەیه کى بێ بنەما لە زەینماندا گەشەیکردووه، دووربخەینەوه. خودای گەوره بۆ پزگاربوون لە پۆژى قیامەت، لە قورئاندا دوو مەرجى بۆ خستوویەتەرۆو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ {سورەتى (بقرە)، ئایەتى: ٨٢}

(٨٢) هەرۆهه ئهوانهى که ئیمانیان هیناوه و کردهوهى چاکیان ئەنجامداوه، ئەوانه هاوهلی بهههشتن و به نهمرى تیايدا دهمیننهوه.

مه‌رجی یه کهم (آمنوا) و مه‌رجی دووهم (عملوا الصالحات) ه. له زیاتر له (۵۰) ئایه‌تی قورتاندا ده‌سته‌واژه‌ی (آمنوا) و (عملوا الصالحات) دووباره‌بوته‌وه، که نیشانده‌ری جه‌ختکردنه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌یه له‌سه‌ر ئه‌مکاره. خودای گه‌وره له قورتاندا ته‌نانه‌ت پیوه‌ره‌کانی ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکی بو‌پوونکردوینه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه له کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا، له‌گه‌ڵ ئه‌رکانه سه‌ره‌کییه‌کانی ئیماندا، کۆمه‌لیک واتا و مه‌به‌ستی دیکه‌ش خراونه‌ته‌پوو، له‌کاتی‌کدا که ئیمان و عه‌قیده به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو و پوون له قورتاندا به‌یانکراوه و ته‌نانه‌ت پیوه‌ره‌کانی ئیمانی‌ش خراونه‌ته‌پوو. ماهییه‌ت و راستیی ئیمان له قورتاندا:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾
{سوره‌تی (نساء)، ئایه‌تی: ۱۳۶}

(۱۳۶) ئه‌ی باوه‌رداران، ئیمان به‌یئن به‌خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا، هه‌روه‌ها ئیمان بیئن به‌و په‌رتووکه‌ی که خودای گه‌وره دایه‌زاندووه بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، که قورتانی پیرۆزه، وه ئیمان بیئن به‌هه‌موو ئه‌و په‌رتووکه ئاسمانیه‌تر که له‌پیش قورتاندا خودای گه‌وره دابه‌زاندووه، به‌لام هه‌ر که‌سی‌ک کو‌فر بکات به‌خودای گه‌وره و فریشه‌ته‌کانی و په‌رتووکه ئاسمانیه‌یه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و پۆژی دوایی، ئه‌وه سه‌رلێشپواو بووه و له‌پریگه‌ی راست لایداوه و گوم‌پا‌بووه به

گومر ابوونیککی زۆر دوور.

که واته ماهیههت و بنچینه کانی ئیمان شهشن:

۱- ئیمان به (الله).

۲- ئیمان به فریشته کان.

۳- ئیمان به پیغه مبه ران.

۴- ئیمان به په رتوو که ئاسمانیهه کان.

۵- ئیمان به رۆژی دوا یی.

۶- ئیمان به قهزا و قهدهر.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ
عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ {سوره تی (بقرة)، ئایه تی:

{١٧٧}

(١٧٧) چاکه ته نیا ئه وه نییه که رووبکه نه رۆژ هه لات و
رۆژ ئاوا، به لکو چاکه ئه وه یه که هه ر که سیک ئیمان بینی به خودای
گه وه و به رۆژی دوا یی و به فریشته کان و به کتیه ئاسمانیهه کان
و به سه رجه م پیغه مبه رانی خودا، هه ر وه هائو ماله ی له لای
خۆشه ویسته، له وه به خشی ت به خزمی نزیک ی خوی و بیباو کان و

ههژاران و رِببـواران و ئەوانەى له ناچاریدا داواده کەن و پێویستیانە و ئەوانەى کە کۆیلەن و بەو پارەیه خۆیان ئازاد دەکەن، ههروهها کەسه کە نوێژ بکات و زە کاتى ماله کەى دەر بکات، وه ئەوانەى وه فایان ههیه بهو به لێن و پهیمانهى به خودای گهوره و خه لکیانداوه، وه ئەوانەى کە ئارامگرن له کاتى کارهسات و سه غله تى و ههژارى و نه خۆشیدا، وه له کاتى جهنگ و رووبه روو بوونه وهى دوژمندا، ئا ئەوانه راستگۆن له ئیپانه که یاندا و تهقواى خودای گه وره یان کردووه.

ئیمان؛ واته مروّف له گه ل ئەوهى به هۆى بیرکردنه وه وه زانیاری له سه ره ئەو شهش باب ته پهیدا بکات، بشتوانیت بگات به یه قین. ئیمان به خودا، بنچینه ی ئیپانه ئیپانه به (غەیب)؛ واته مروّف به رامبه ره به خودا یه قین پهیدا بکات، کە خودایه کى تاک و بیهاوتایه و (رب) و به دیهینه ری جیهانی په نهان و سروشته و ته نیا ده بیت عیبادەت بۆ ئەو بکریّت و په پره وى له دینه کەى بکریّت، به کورتى له و پرووه وه مهرجى ته وحیدى راسته قینه به جیپینیت. له گه ل ئیمان به بوونى خودا، ئیمان به سیفه ته کانی خوداش ههیه؛ واته مروّف له دواى ئیپانه ئیمان به زاتى خودا، ئیمان به سیفه ته کانی خوداش به ئینیت و له و پرووه وه مهرجى ته وحید به جیپینیت. بهو شیوه یه ئیمه ئیمانمان به زاتى خودا هیناوه و ئیمانمان به تیکرای سیفه ته کانی خودا؛ وه کو: (الرحمن، الرحیم، الخالق، الرزاق، عدل و... تاد)، هیناوه ههروهها بیروباوه رمان وایه کە خودا نه ک ته نیا له زاتیدا، به لکو له سیفه ته کانی شیدا تاک و ته نیا یه و هیچ دروستکراویک

ناچِيته وه سهر سيفه ته كاني خودا. له قورئاندا باسي (٩٩) سيفه تي خودا كراوه، كه پِييان ده گوتريّت: (اسماء الحسنی).

يه كيكي ديكه له بنچينه كاني ئيمان به خودا، قهزا و قهدهره. ئيمان به قهزا و قهدهر؛ واته مروّق به وردبونه وه له قورئان، بگات به و يه قينه ي كه گشت ئه و خير و شه پره ي له م دونيا يه دا پِيي ده گات، له لايه ن خودا وه يه و بوّ تاقيكردنه وه ي مروّقه. دوو پاتيده كه موه كه له ئيمان به خودا ده بيت مه رجی سهره كي ته وحيد ره چاوبكريّت؛ واته دانپيدانان به وه ي هيچ كاتيک هاوبه ش و نيوه نديكاري نه بووه و نابيت. كه واته به كورتی، ئيمان به (الله) ئامازه يه بوّ ئيمان به خودی ذاتی (الله تعالی)، ئيمان به سيفاتی باری ته عالا، ئيمان به قهزا و قهدهر و ئيمان به بنچينه ي ته وحيد. ئيمان به فريشته كان، دووه مين بنچينه ي ئيمان به غه بيه؛ واته ئه وه ي مروّق به سهرنجدان له قورئان، وه كو دروستكراويكي نادیار باوه ري به فريشته هه بيت. ئه و فريشته انه ي له قورئاندا ناويان هينراوه بریتين له: (جبريل، مالک، ملک الموت و... تاد)، كه باوه رمان به بوونيان هه يه و ئه وانه شی كه له قورئاندا ناويان نه هاتووه، به گشتی ئامازه يان پيکراوه. زانباری ئيمه سه باره ت به فريشته، ته نيا تا ئه ندازه يه كه كه له ريگه ي قورئانه وه وه كو دوا هه مين و راسترين په رتووكی ئاسمانی پيمان گه يشتووه. ههر بويه له كاتی باسکردن و پروبه پروبوونه وه مان له گه لّ ئه م بابه ته دا، ده بيت به وردی مامه له بکه ين. ههر كاتيک مامه له مان له گه لّ كتيبيک، يان بابه تيک، يان گوته يه كدا كرد ده رباره ي فريشته كان زياده ره وي تييدا بوو،

پێویسته وازی لێبێنین، چونکه ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م بابه‌تانه ده‌خه‌نه‌پروو، ته‌نیا خه‌یاڵکی په‌نگخواردووی زه‌ینی خۆیانه و له‌پاستیدا کۆمه‌ڵێک درۆی هه‌لبه‌ستراوی زه‌ینییه و ده‌یده‌نه‌پال (الله تعالی)، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و بابه‌ته‌ی خراوه‌ته‌پروو، له‌قورئانه‌وه‌ بوو، پێویسته په‌سه‌ندی بکه‌ین.

ئیمان به‌ پهرتووکه ئاسمانیه‌کان، سییه‌مین بنچینه‌ی ئیمان به‌ غیب؛ واته‌ ئه‌وه‌ی که‌ مرۆف به‌ سه‌رنجدان له‌ قورئان باوه‌ری به‌ پهرتووکه ئاسمانیه‌کانی وه‌کو: (زه‌بوور، ته‌ورات، ئینجیل و...) وه‌کو سرووشیک له‌ دونیای غه‌یبه‌وه، هه‌بێت. هه‌ر به‌و جوهره‌ی که‌ باوه‌رمان وایه‌ قورئان به‌رپێگه‌ی سرووشیکی ئاسمانی دابه‌زیوه.

ئیمان به‌ پێغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان له‌سه‌ر بێت)، چواره‌مین بنچینه‌ی ئیمان به‌ غیب؛ واته‌ ئه‌وه‌ی که‌ مرۆف به‌ سه‌رنجدان له‌ قورئان باوه‌ری به‌ پێغه‌مبه‌رانی وه‌کو: (نوح و ئیبراهیم و...) وه‌کو په‌یوه‌ندییه‌کانی ئیوان جیهانی غیب و جیهانی سروشت هه‌بێت. هه‌روه‌ها باوه‌رمان وایه‌ که‌ موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت)، دواهه‌مین پێغه‌مبه‌ری خودایه‌.

ئیمان به‌ قیامه‌ت، دوایین بنچینه‌ی ئیمان به‌ غیب؛ واته‌ ئه‌وه‌ی که‌ مرۆف به‌ سه‌رنجدان له‌ قورئان، وه‌کو دواهه‌مین پهرتووکه و کاتی جیهانی سروشت و ده‌ستپێکی جیهانی غیب و ئه‌و پڕۆژه‌ی که‌ هه‌موو دروستکراوه‌کان تیایدا هه‌شر ده‌کریت باوه‌رداربێت، هه‌روه‌ها باوه‌ری به‌ حیساب و لێپرسینه‌وه‌ و مرۆف و جنۆکه هه‌بێت. پڕۆژی قیامه‌ت له‌ قورئاندا به‌ ناوه‌کانی وه‌کو: (یوم الفصل،

یوم القیامة، الساعة، الحاقة و...) هاتوو. سه ره پای ئیپان به قیامهت، ئیپان به بههشت و دۆزه خیش یه کیکه له بابته گرنه کان.

ههروه کو تهوهره کانی پێشو، زانیارییه کانی ئیمه له مه پ پۆزی قیامهت و بههشت و دۆزهخ، ههتا ئه ندازهیه که که بههوی قورئانهوه وه کو دواهمین و راستترین په رتووکی ئاسمانی پێانگه یشتوو. ئه لبهت ئه زانیارییه که کم نییه و له قورئاندا به پاددهیه ک سه بارهت به راستیه کانی پۆزی قیامهت و سزای دۆزهخ و چیژ و خوشیه کانی بههشت گفتوگو کراوه، وینه گه لیکی گشتگیری له زهیناندا دروستکردوو.

له بهرامبهردا پێویسته ئاگاداری ئه و شتانه بین که ده رباره ی پۆزی قیامهت و بههشت و دۆزهخ وه کو زیاده گوویه ک به گویناندا دراوه، ئه گه ر ئه و بابته ی خراوه ته پوو له قورئانهوه بو، ئه وه پێویسته په سه ندی بکه یین، ئه گه ریش نا ده بیته په تیه که یینه وه.

به سه رنجدان له وه ی باسکرا، به پوچوونی ئیوه، کام یه ک له و دوو که سه ی خواره وه له سه ر ئیپان و عه قیده یه کی راستن:

— ئه و که سه ی که بههوی قورئانی پیرۆزه وه ده سته دکات به چاکسازیکردن له عه قیدهیدا، ئه م که سه به ته نیا پشته ی به خودای گه وه به ستوو و له ریگه ی چاکسازیکردن له عه قیده ی خویدا، که وتۆته بیرکردنه وه و وردبونه وه له قورئان.

- یاخود که سیک که وازی له قورئان هێناوه و دوور که وتۆته وه و سه بارهت به چه مکه کانی غهیب گهراوه ته وه بۆ راو بۆچوونی زانیانی دینی و له جیاتی قورئان، رازییه به هه ر فه رمووده یه کی ساخته و هه لبه ستراو که بۆی ده خویندریته وه.

ئیمان وه کو ده فریکی جوانه که هیچ جوړه درز و شکانیکی تیدا نه بیست، چونکه (الله تعالی) تیکرای بنچینه کانی ئیمانی له قورئانه کیدا بۆ ئیمه به یان کردوه. ئیمان هێنان به کۆی ئه و بنچینه ی باسکران، ئیمان بوونه به غهیب، چونکه خودا بۆ خۆی خالق جیهانی غهیب و جیهانی سروشته، فریشه کان دروست کراوی خودان که له جیهانی نادیاردا گیرساونه ته وه، په رتوو که ئاسمانیه کان به پر یگه ی سروش دابه زیون و له جیهانی غهیبه وه به ئیمه گه یشتوون، پیغه مبه رانبش ده روازه ی په یوه ندی نیوان جیهانی غهیب و مادده ن و له رۆژی قیامه تدا مرۆف له جیهانی غهیبه وه وه ئاگا دێته وه:

ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾
 {سوره تی (بقرة)، ئایه تی: ٢-٤}

(٢) ئەم قورئانه پیرۆزه هیچ گومانێکی تیدا نییه که له لایه ن خودای گه وره وه دابه زیوه، هیدایه ت و رێنهاییه بۆ ئه و که سانه ی ته قوای خودا ده کهن و خۆیان له تاوان ده پارێزن. (٣) یه کییک له سیفه ته کانی موته ته قی ئه وه یه که ئیمان به غهیب ده هێنن و باوه ریان

به هه مووی ههیه، ههروه ها نوێژه کانیان ئه نجامده ده ن، وه له و ماله شی پیمان به خشیون، بژیوی مندال و خیزانیان دا بینده که ن و زه کاتی ماله که یان ده ده ن. (٤) ههروه ها ئیانیان به و قورئانه پیروژه ههیه که بو تو دابه زیوه و به و په رتوو که ئاسمانییانه ی دیکه ش که بو پیغه مبه رانی پیش تو دابه زه، یه قین و دنیاییان ههیه به رۆژی دوا یی و هه موو ئه و شتانه ی له رۆژی دوا ییدا رووده ده ن.

به نموونه یه ک درێژه به باسه که مان ده ده یین، سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه به ن:

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا
آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ {سوره تی (زخرف)،
ئایه تی: ٥٤-٥٥}

(٥٤) بو یه ئه م سوکایه تییه ی به عه قلی گه له که ی کرد و ئه وانیش گو پرایه لیان کرد، به دنیایی ئه وان گه لی ک بوون له گو پرایه لی خودا ده رچوو بوون و خراپه کار بوون. (٥٥) خودای گه و ره ده فره مویت: کاتی ک ئه وان تو ره یان کردین به ئه و په ری تو ره بوون به هوی شیرک دانان و وه لامنه دانه وه ی پیغه مبه ر موسا (سه لامی خودای له سه ر بی ت)، تو له مان لیسه ندن و فیره ون و شوینکه و توانیمان له ناو ده ریا که دا نو قم کرد.

داد بی نی و روانی نی حکومه ته که ی فیره ون به سه ر خه لکی دا زۆر سه یر بوو. فیره ون به ری گه ی کپ کردنی خه لک حوکمرانی ده کرد. به رده وام به خه لکی ده گوت: ئیوه هیچ تینا گه ن، ئیوه هیچ

تیناگه‌ن، ئیوه هیچ تیناگه‌ن، به‌دریژایی زه‌مه‌ن و ته‌مه‌نی
 حکومه‌ته‌که‌ی، ئه‌م پرسته‌یه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه. له
 سه‌ره‌تاوه‌ خه‌لکی نه‌یاندانه‌زانی بابته‌که‌ چیه‌، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک
 به‌ خۆیان گوت، ئه‌و به‌رده‌وام به‌ ئیمه‌ ده‌لێت: "ئیه‌و هیچ تیناگه‌ن"،
 به‌دلنیا‌یه‌وه‌ شتیک بوونی هه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ لێی تیناگه‌ن.

دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌ فیرعه‌ونیان گوت: تۆ به‌رده‌وام زوو و پێیان
 ده‌لێیت که‌ ئیمه‌ هیچ تیناگه‌ن، باشه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ تۆ پێیان بلێ ئیمه‌
 چی بکه‌ن، فیرعه‌ونیش کۆنترۆلی گه‌له‌که‌ی گرته‌ ده‌ست و زیاتر
 خۆی به‌ خاوه‌نیان ده‌زانی و ئه‌وانیش ملکه‌چییان بۆ نواند. له
 زۆریک له‌ کۆمه‌لگه‌کانی ئه‌م‌پرو‌دا، بارودۆخ ری‌ک هاوشیوه‌ی
 سه‌رده‌می فیرعه‌ونه. له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا رابه‌ر و پیشه‌وا‌یان
 به‌رده‌وام به‌ خه‌لک ده‌لێن: هیچ که‌سی‌ک جگه‌ له‌ ئیمه‌ له‌ قورئان
 تیناگات و خه‌لکیش له‌ به‌رئه‌وه‌ی قورئان و بیرکردنه‌وه‌یان وه‌لاناوه‌
 و پرو‌یانکردۆته‌ لاساییکردنه‌وه‌، قسه‌ی ئه‌م که‌سانه‌یان کردووه‌ به‌
 به‌لگه‌ و ژیا‌نی ئه‌م دونیا و ئه‌و دونیا‌ی خۆیان و یران کردووه‌.
 پیشه‌وا‌یا‌نی گومرا، به‌جۆریک له‌ خه‌لکیان گه‌یاندووه‌ که‌ به‌ بوونی
 ئیمه‌ بیرکردنه‌وه‌ی که‌سانیت‌ر، به‌ گونا‌هه‌ژمار ده‌کرێت. خه‌لکیش
 که‌ که‌وتونه‌ته‌ ژێر کاریگه‌ری شیلگیرانه‌ی ئه‌م‌جۆره‌ که‌سانه‌وه‌،
 وایب‌رده‌ که‌نه‌وه‌ که‌ له‌ قورئان تیناگه‌ن، یا‌ن ناتوانن تیبگه‌ن، هه‌ر
 بۆیه‌ به‌ئاسانی قورئا‌نیان فه‌رامۆش‌کردووه‌.

هه‌تا ئه‌م‌پرو له‌ گه‌ل درو‌شم و پرسته‌گه‌لیکی زۆردا پرو‌به‌پرو‌و
 بووینه‌ته‌وه‌، که‌ گشتیان بۆ دوورخستنه‌وه‌ی خه‌لکین له‌ قورئان. بۆ

نموونه پرستگەلیکی وە ک ئەو هی که قورئان، هەوت ناوەرپۆکی
 هەیه و لە هەر ناوەرپۆکیکیدا، هەزار لا (دیو) هەیه،» قورئان یە ک
 واتای هەیه، بە لām لیکدانەو هی قورئان واتایە کی دیکە
 دەگە یە نیت،» هیچ کەس لە لیکدانەو هی قورئان نازانیت،»
 «قورئان لە دەستی پیشەوا مەهیدایە و لە دەستی ئیمەدا نییە»،
 بەرپەرگە ی بێرکردنەو هی کی تەندروستانە لە خودی قورئان،
 بە ئاسانی دەتوانین لە پووچی ئەم دروشم و پرستانە تیبگەین و
 درکیان پێبکەین. لەدوای پیشنیارکردنی ئەو پرستە گومراکەرانیە بۆ
 دوورخستنەو هی خەلک لە قورئان، هەولداراوە ئەو بۆشایی و
 مەودایە ی خەلک لە گەل قورئان هەیه تی، بە بانگەشە ی ساختە
 پربکریتەو. بۆ نموونه لە زۆریک لە پەرتوو کەکاندا، فەرموودە ی
 هەلبەستراو و لاوازیان دروستکردووە، لەو هی که پاداشتی
 خویندنی فلان نزا هەزار جار بەرامبەر بە خویندنی قورئان،
 (خەلکیش پێی بە پێی دوو دوو و چوار چوار، لە لای خۆیان
 بێردە کەنەو که ئە گەر بەو شیوہ یە بیت، ئەو هە لە جیاتی خویندنی
 قورئان، فلان نزا و بانگەشە ئەنجامدە دەن و بە هەزار قات پاداشت
 بە دەست دێنن). ئایا ئە مە کە سەنە خۆیان خستۆتە جێی (الله تعالی) و
 پیغە مە بەر کە ی، که پاداشت دە بە خشنەو هە بە خەلکی؟ خەلکی لە
 ئە مەرپۆدا مەزە هە بیان خۆش دە ویت، بە لām راستییە کە ی ئەو هی که
 عیباده تی خودا بکەن، بەو جوړە ی خودای گە وەر لە پەرتوو کە
 ئاسمانییە کەندا بۆی بە یان کردوون. بە داخەو هە ئە مەرپۆ بەو جوړە ی که
 پەپرە و ی لە بێردۆزی تیۆریستە کان دە کریت، ئەو هە ندە پەپرە و ی لە
 خودا ناکریت. هەموان و ابیردە کەنەو که عیباده ت بە تەنیا لە نوێژدا

به ندى بِيست و سِييه م

ئه مَرَوُ كه خه لَكِي واده زانن عه ره به ده شته كييه كانى سه رده مى نه فامى بته كانيان به ته نيا له به رد و دار و زير و زيو و... تاد، دروست كردوو و نزا و پارانه وه يان بو كردوون، له كاتيكدا كه ئه م پيش بينيه به ته واوى هه له يه. بته به ردينه كان، له فريشته و پياوچاكان داتاشرابوون و عه ره به ده شته كييه كان به و ريگه يه خويان ده كرد به هاوبه شدانهر.

خه لَكِي سه رده مى نه فامى بيروباوه ريان وابوو كه بته كان له ره گه زى به رد و دارن و هيچ تاوانيكيان نيه، به لام ئيمه ي مروّق تاوانبارين و راسته وخو ناتوانين له گه ل خودا په يوه ندى سازيكه ين؛ كه واته ده بيت ئه و بتانه بكه ين به نيوه نكار و به و ريگه يه له خودا نزيك بينه وه. ئه و بتانه ي كافر و هاوبه شپريارده راني عه ره ب ده يانپه رست، سيمبولي كه سايه تي و گه وره كانى عه ره ب بوون و له واقيعدا عيبادته كانيان هه ر بو ئه و كه سانه بووه، كه به فريادپه رس و لادهرى كي شه و گرفته كانيان ده زانين. ته واوى ميژوو و ژياننامه كانيش به و جوړه هيناويانه: كاتيك پيغه مبه ر (دروودى خوداي له سه ر بيت)، فه تحى مه ككه ي كرد و چووه ناو كه عبه وه، بينى كه ژماره يه كي زور له په يكه رى فريشته كان و پيغه مبه راني

خودا له ویدا دناون و له ناویاندا په یکه‌ری باپیره گه‌وره‌ی (ئبراهیم پیغه‌مبەر) یش دنا‌بوو که چەند تیریکی له دار‌دروست‌کراوی به‌ده‌سته‌وه بوو و فالی پیده‌گرت‌ه‌وه. هه‌روه‌ها په‌یکه‌ری ئیسماعیل و په‌یکه‌ری کۆت‌ری‌کیش له‌و‌ی بوو که ئەوان‌یش له دار‌دروست‌کرا‌بوون. هه‌موویانی به‌ده‌ستی خۆی شکاند و خستییه‌ خواره‌وه، پاشان به سه‌رنج‌یکه‌وه سه‌یری په‌یکه‌ری حه‌ز‌ره‌تی ئیبراهیمی کرد و فه‌رمو‌ی: «خوا بیان کوژیت! که باوکی ئیمه‌یان به‌و شیوه‌یه وینه‌ کرد‌وه! ئیبراهیم (سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیت)، چ کاریکی به‌تیر و فال‌گرتنه‌وه هه‌بو‌وه! ئیبراهیم جووله‌که و مه‌سیحی نه‌بوو، به‌لکو موس‌ل‌مانیکی پاک و (حنیف) بوو، هه‌رگیز له‌ها‌وبه‌شدانه‌ران‌یش نه‌بو‌وه».

له‌میانی ئەو بتانه‌ی ئە‌ع‌رابیه‌کان ده‌یان‌په‌رست، ده‌سته‌یه‌کیان له‌سه‌ر شیوه‌ی پرو‌و‌خساری مرۆف دروست‌کرد‌بوو، یه‌کی‌کان بریتی بوو له «هبل»، هه‌تایه‌که‌ بوو بو‌ه‌بیل که سته‌مل‌یک‌را‌وانه‌ کوژرا و په‌رست‌گایه‌کی گه‌وره‌یان بو‌ دروست‌کرد‌بوو. ئە‌ع‌رابیه‌کان له‌به‌رده‌م بته‌کانیاندا قوربان‌ییان ده‌کرد، هه‌تا له‌و ری‌گه‌یه‌وه له‌خودا نزیک‌ب‌نه‌وه.

به‌و شیوه‌یه‌ ئیسلام هات که عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌ نه‌فامه‌کان به‌ئاگاب‌ین‌یت‌ه‌وه، وه‌که‌ ئە‌وه‌ی که ئە‌م بتانه‌ی ئیوه‌ ده‌یان‌په‌رستن، نه‌توانیان هه‌یه‌ و نه‌ری‌گه‌ی خێر و شه‌ریش ده‌زانن چیه‌، ئایا ده‌توان له‌سه‌رو هیزی ئیوه‌وه وه‌لامی داوا‌کارییه‌کانتان بده‌نه‌وه؟

بێگومان توانای هیچ یه کێک له مانه یان نییه. خودای گهوره له مپروهوه دهفه رمویت:

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ
وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ {سوره تی (نوح)، ئایه تی: ٢٢-٢٤}

(٢٢) نه خشه و پلانیکی زۆر گهوره یان دانا. (٢٣) دهسه لاتدار و گهوره کان به خه لکه ژیر دهسته که یان گوت: واز نه هیئن له په رستنی خوایه کانتان، واز له په رستنی (ود، سواع، یغوث، یعوق، نسر) مه هیئن. (٢٤) نوح (سه لامی خودای له سه ر بیته) فه رمووی: ئه ی په روه دگار! دهسه لاتدار و گهوره کان، خه لکیکی زۆریان گومرا کردووه، خودایه، ئه وه هاوبه شپریارده ر و سته مکاره، هیچ شتیکی بۆ زیاد نه که ی ته نیا گومرا بوون و زهره مندیی نه بیته.

له په یوه ندی به ئایه ته که ی پیشووه وه، دکتۆر عبدالجلیل عیسی «له ته فسیره که ی خوی» المصحف المیسر «دا به مشپوهیه هیئاویتی:» ئه مانه ئه و پینج بته بوون که له تیکرای بته کانیتر له لای بته رسته کان به ناوبانگتر و گهوره تر بوون. هه ر یه کێک له وانه ناوی که سیکی پیاوچاک و خوداناس بوو، که له دوای مردنی خوی، ئارامگایه کیان له سه ر گۆره که ی دروستکرد، دوای ئه وه په یکه ریکیان بۆ دروستکرد و کردیان به نیه وندکار و شه فاعه تکار! ئه وانه که سانیکی چاکه کار بوون، که سانی نزیك و خوشه ویستانیان له دوای مردنیان کۆمه لیک بته و په یکه ریان بۆ

سازکردن. ورده ورده گه‌وره‌یانکردن، هه‌تا وایلیهات، نه‌وه‌کانیان که‌وتنه‌ عیباده‌ت بو‌کردن و په‌رستنیا‌ن. پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: ئەوانه‌ی ئەم‌کاره‌ ده‌که‌ن، خراپ‌ترینی به‌نده‌کانی خودا‌ن! ئەو به‌تانه‌ی ده‌یانپه‌رست ته‌نیا له‌ جنۆکه‌ و فریشته‌کان پیکنه‌ها‌تبوون، به‌ل‌کو ئەو مروّفانه‌شیان ده‌په‌رست که‌ مردبوون:

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْواتٌ غَيْرُ أَحْيَاءَ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ {سوره‌تی (نحل)، ئایه‌تی: ٢٠، ٢٢}

(٢٠) ئەوانه‌ش که‌ ئیوه‌ له‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ لییان ده‌پارینه‌وه‌ و ده‌یانپه‌رستن، توانای دروستکردنی هیچ‌ شتیکیان نییه‌، به‌ل‌کو ئەوان خۆیان دروستکراون. (٢١) ئەوانه‌ مردوون و زیندوو‌نین، هه‌ستیش ناکه‌ن که‌ی زیندوو‌ ده‌کرینه‌وه‌ و ئاگایان له‌ هیچ‌ شتیکی نییه‌، چۆن ئەمانه‌ ده‌که‌نه‌ شه‌ریک بو‌خودا. (٢٢) په‌رستراوی ئیوه‌ یه‌ک په‌رستراوه‌ که‌ ئەویش زاتی پیروزی (الله‌)یه‌، به‌ تاک و ته‌نیا شایه‌نی په‌رستنه‌، ئەوانه‌ش که‌ باوه‌ریان به‌ رۆژی قیامه‌ت نییه‌، نکولی لیده‌که‌ن، یاخود دلّیان خراپه‌ و هیچ‌ په‌ند و ئامۆزگارییه‌ک سوودی نییه‌ بو‌یان، خۆیان به‌ گه‌وره‌ ده‌زانن له‌ وه‌رگرتنی حه‌ق.

عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی (جاهلی)، باوه‌ریان به‌ خودای

تاك و ته نیا وه كو به دیهینه ری ئاسمانه كان و زه وی هه بوو، به لام
بیرو باوه ریان راوه ستابوو له سه ره ئه وه ی كه ئه وانه ناتوان
به شیوه یه کی راسته وخو داوا له خودای گه وه بکه ن، به لكو
پتویسته نیه وندکاریک (وسیط) بۆ ئه مکاره دیاری بکه ن.

***تییینی //

- کافر: ئه و که سه یه که رازی نییه به بوونی خودا، قیامت،
پیغه مبه ران، په رتوو که ئاسانییه کان و فریشته کان، یان باوه ری به
یه کی کان نییه، یان یه کی که له پایه کانی ئیمان ره تده کاته وه و نکولی
لیده کات.

- هاو به شبر یارده ر (مشرک): ئه و که سه یه که هاو به ش بۆ خودای
تاك و بیوتیه داده نیت، یان نیه وندکاریک دیاری ده کات، ئه مکاره ش
له پیناو نزیک بو نه وه له (الله تعالی) ئه نجام ده دات.

- دوو روو (منافق): ئه و که سه یه که له بهر بهر ژه وه ندیه یه ک، دژی
ئه و شته راده گه یه نیت که له دلیدا یه.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾
{سوره تی (زخرف)، ئایه تی: ٨٦، ٨٨}

(٨٦) ئه وانه ی جگه له خودای گه وه کردو تان به خودا،
توانایان نییه شه فاعه تان بۆ بکه ن، ته نیا که سانیک نه بی که
شایه تیان به هه ق داوه. (٨٧) وه ئه گه ر پرسیار له کافرانی قوره یش

بکهی، کێ ئیوهی دروستکردووه؟ ده‌لێن: به‌ دنیایی ته‌نیا خودای گه‌وره‌ ئیمه‌ی دروستکردووه‌، ده‌ی بۆچی به‌ تاک و ته‌نیا خودا ناپه‌رستن و لاده‌ده‌ن. (٨٨) پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، سکا‌لا ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! ئه‌مانه‌ که‌سانیک‌ن ئی‌یان نا‌هێنن.

نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَنَسْأَلَنَّهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ {سوره‌تی (لقمان)، ئایه‌تی: ٢٤، ٢٦}

(٢٤) له‌ دنیادا ماوه‌یه‌کی که‌م کافران ده‌ژێنن که‌ بۆ خۆیان رابو‌ین، پاشان ناچاریان ده‌که‌ین به‌ره‌و سزایه‌کی زۆر قورس که‌ ئاگری دۆزه‌خه‌. (٢٥) ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ئه‌گه‌ر له‌ کافره‌کان بپرسیت: کێ ئاسانه‌کان و زه‌وی دروستکرووه‌؟ ئه‌وان زۆر به‌ دنیاییه‌وه‌ ده‌لێن: بی‌گومان خودای گه‌وره‌، بلی: سوپاس بۆ خودا، که‌ دانتان به‌م راستییه‌دا نا و به‌سه‌رتاندا چه‌سپا، به‌لام زۆربه‌یان هه‌ر نه‌زانن. (٢٦) هه‌رچی له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌ هه‌مووی مو‌لکی خودای گه‌وره‌یه‌ و به‌ ته‌نیا خۆی هه‌لسوکه‌وتی تیدا ده‌کات و به‌پێوه‌ی ده‌بات، به‌ دنیایی خودای گه‌وره‌ ده‌وله‌مه‌ند و بی‌ پێویسته‌، وه‌ سوپاسکراوه‌ له‌ لایه‌ن زۆربه‌ی دروستکراوه‌کانه‌وه‌.

به‌ سه‌رنجدان له‌ راستییه‌کان، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت، که‌

عه ره به کان له و سهرده مه دا خودایان فهراموښ نه کړدبوو، به لکو به (خالق، مالک، رازق و رب) ی هه موو شتیکیان ده زانی، به لام گو مړایی و لادانه کانیان نه وه بوو به و جوړهی که خوداوه ند دهیو یست، خودایان وه کو خوی نه ده ناسی و به یاسا و ریسا کانی بو ژیانیان رازینه بوون. له بهر نه وه دهیانویست په یوه نډیه ک له نیوان ئیمان به خودا و ئیمان به بته کانیان دروستبکه ن، ههر له و پرووه وه بوو که دهیانگوت: نزاکان به ره و ئاسمان دهړون، به لام به بی (واسطه) وهرناگیرئ! له بهر نه وه له یه تووشی نیوه ندکار بوون له نیوان خودا و دروستکراوه کانی، هه تا بتوانن له و ریگه یه وه نزا و پیو یستییه کانیان بگه یه نن به خودا و بیانکه ن به هاوبه شی نزاکانیان.

پاش ماوه یه ک نه و نیوه ندکارانه یان کړد به نه پنی خیر و شهر، وه ک نه وه ی نه مانه بتوانن له ریگه ی غه یبه وه شتانیک به خشن و وهر بگر نه وه! قورئانی پیرو ز به توندی نه م بیرو باوه رپه یانی رپه تکرده وه. بیانوی نه وان بو نه مه نه وه بوو که دهیانگوت: ئیمه نه م بتانه له پرووی ناوه رپو که وه ناپه رستین، به لکو له و روانگه یه وه دهیانپه رستین که له خودای تاک و ته نیا نزیکان بکاته وه:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ ۚ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ

هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

{سوره تی (زمر)، ئایه تی: ٤.٢}

(٢) ئه‌ی موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ئیمه‌ ئه‌م قورئانه‌ پیرۆزه‌مان بۆ تۆ دابه‌زاندوه‌ که‌ هه‌رچی تیا‌یه‌ هه‌مووی هه‌قه‌ له‌ ته‌و‌حید و ئی‌مان و شه‌رع و هه‌وال، تۆش عی‌باده‌تی خودای گه‌وره‌ بکه‌ به‌ ئی‌خلا‌س و دڵ‌سۆزی و نیازپاکی‌یه‌وه‌. (٣) بزانه‌ که‌ گو‌پ‌رایه‌ لێ ته‌واو و دوور له‌ هاوه‌ڵ‌پ‌یاردان ته‌نیا بۆ خودایه‌، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵ خودادا هاوه‌ڵ‌پ‌یارده‌ده‌ن و جگه‌ له‌وه‌ ده‌که‌ن به‌ دۆست و پشتیوان، ده‌لێن: ئیمه‌ ئه‌و په‌رستراوانه‌ نا‌په‌رستین ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌ له‌ خودا نزیکمان بکه‌نه‌وه‌، وه‌ بی‌گومان له‌ دوا‌پ‌و‌ژدا خودا خۆی حو‌کمی یه‌ کلا‌که‌ره‌وه‌ ده‌کات له‌ نیاواندا. بی‌گومان خودای گه‌وره‌ هیدایه‌تی که‌سی‌ک نادات بۆ پ‌ی‌گه‌ی راست که‌ درۆی به‌ناوه‌وه‌ بکات. (٤) ئه‌گه‌ر خودا بی‌ویستی‌یه‌ کور و نه‌وه‌ بۆ خۆی دا‌بنی‌ت، ئه‌وا ئه‌وه‌ی که‌ ویستی لێ‌ی‌وا‌یه‌ له‌ دروست‌کراوه‌کانی ده‌ست‌نیشانی ده‌کرد، به‌لام پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خودا، چونکه‌ ئه‌و تاک و ته‌نیا و بی‌پ‌ی‌ویسته‌، هه‌موو شتی‌ک زه‌لیل و ملکه‌چه‌ بۆی.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَبْتُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

يُسْرَكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾
{سوره تى (يونس)، ئايه تى: ١٧، ١٩}

(١٧) كى لهو كه سه سه ته مكار تره كه درۆ بو خودای گه و ره
هه له به سته، يا خود وه كو ئيوه ئايه ته كانى خودا به درۆ بزائيت،
به دنيایى خودای گه و ره كه سانى تاوانبار سه رفراز ناكات. (١٨)
ئه وان جگه له خودای گه و ره عياده تى شتائيك ده كه ن كه نه هيچ
زيانتيكان پيده گه يه نن و نه هيچ سوو ديك، وه ده ئين: ئا ئه مانه لای
خودای گه و ره تكامان بو ده كه ن، ئه ی موحه ممه د(دروودى خودای
له سه ر بي ت)، پييان بل ی: ئايا ئيوه هاو هل بو خودای گه و ره داده نين
له كاتي كدا كه ئه و خوى ده زائيت له ئاسانه كان و زه وي دا كه س نيه
شه ريكي بي ت و كه سيش نيه بتوائيت تكا بكات به بي ئيزنى ئه و.
خودای گه و ره زۆر پا ك و بي گه ر ده له وه ی كه ئيوه ئاوا هاو به شى
گه و ره ی بو بريار ده دن. (١٩) وه خه لكى له سه ر يه ك ئاين بوون
ئه ويش ئاينى پيرو زى ئيسلام بوو، پاشان جيا وازى كه و ته
نيوانبانه وه، ئه وه بوو هه نديكيان بي يا وهر بوون و هه نديكيان
له سه ر په وايى مانه وه و به ر ده و امبوون. ئه گه ر به و ته و گه ته ی
پيشووى خودای په و ره دگار نه بو ايه كه مؤ له تى سه ري چي كارانى
دا وه ئه و اه قه زا وه تيان له نيواندا ده كرا به وه ی كه بريارى له نا و بر دنى
نا ره و اكارانيان ده درا و ره و اكارانيان پر زگار ده كرا .

راسته كه زۆر يك له گه لانى پيشو و كافر بوون، به لام كيشه ی
سه ره كى مرۆڤ، له سه ره تا وه هه تا ئه مپۆ، كو فر نه بو وه،

پیغه مبه‌ران زی‌تر له سه‌ره‌تاوه هه‌تا ته‌مرۆ بۆ ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌ی شیرک هه‌ولیانداوه و له‌ دژی وه‌ستاونه‌ته‌وه، چونکه‌ زۆریک له‌ سینه‌کان (دله‌کان) خودایان په‌سه‌ند کردوه و په‌رستوو یانه، به‌لام کیشه‌ی سه‌ره‌کی له‌وه‌دایه که‌ ڕیگه‌ی په‌رسته‌کانیان ڕه‌بووه له‌ شیرک. ڕه‌سیار: به‌ بۆچوونی ئیوه‌ ئه‌و کیشه‌یه له‌ ئیستادا چاره‌سه‌ر بووه؟

وَمَنْ النَّاسَ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ
أَنْ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
{سوره‌تی (بقره)، ئایه‌تی: ١٦٥}

(١٦٥) له‌ناو خه‌لكیدا كه‌سانێك هه‌ن جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ شتانێك ده‌كه‌نه‌ هاوبه‌ش بۆی، ئه‌و هاوبه‌شانه‌شیان خۆشده‌وێت وه‌كو خۆشه‌ویستی خودا، به‌لام باوه‌ڕداران خودای گه‌وره‌یان له‌وان خۆشتر ده‌وێت، ئه‌و سته‌مكارانه‌ی كه‌سانێکیان کردووه به‌ هاوبه‌ش و وه‌كو خودای گه‌وره‌ خۆشیانده‌وین، كاتیك له‌ ڕۆژی قیامه‌تدا سزای خودای گه‌وره‌ ده‌بینن، ئه‌و كات ده‌زانن كه‌ هی‌ز و توانا ته‌نیا بۆ خودای گه‌وره‌یه، وه‌ سزای خودای گه‌وره‌ یه‌ كجار سه‌خته‌.

به‌ندی بیست و چوار

ته‌و‌حیدی فه‌رمانپه‌وا

ئه‌م به‌نده به‌ گرنه‌ترین بابته‌ داده‌نریت له‌ چوارچیه‌ی شیرک و ته‌و‌حیددا. بابته‌ی شیرک له‌ چوارچیه‌ی فه‌رمانپه‌وایه‌تی و ملکه‌چکردن بۆ خودای گه‌وره‌، که‌ به‌د‌ل‌نیاییه‌وه‌ به‌شیک‌ی فراوانی له‌ کۆمه‌لگه‌ی مروّفایه‌تی گه‌رفتاری خۆی کردووه‌، ته‌نانه‌ت زۆریک له‌ موس‌لمانانیش (العیاذ بالله) دو‌چاری ئه‌م کاره‌ساته‌ بو‌ونه‌ته‌وه‌.

خودای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا له‌ سوره‌تی (اعراف)، ئایه‌تی (٥٤) ده‌فه‌رمو‌یت:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

(٥٤) به‌د‌ل‌نیایی په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ ئه‌و (الله) یه‌ که‌ له‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا ئاسامانه‌کان و زه‌وی دروستکردووه‌، پاشان به‌رز بو‌ته‌وه‌ بۆ سه‌ر عه‌رش‌ی پیروزی خۆی، خودای گه‌وره‌ به‌ تاریکی شه‌و، پرووناکی رۆژ داده‌پۆشی و به‌پێچه‌وانه‌وه‌. به‌خیرایی شه‌و به‌د‌وای رۆژدا دیت و له‌یه‌ک جیا نابه‌نه‌وه‌، خۆر و مانگ و

ئهستیره کان هه مووی خودای گه وره دروستیکردوون و له ژیر
 فه رمان و توانای خودای گه وره دان، ئایا دروستکردن و فه رمان
 ده رکردن هه ر بۆ خودای گه وره نییه، (الله) که په روه ردگاری
 جیهانه، خیر و به ره که تی یه کجار فراوانه.

له م ئایه ته و زۆریک له ئایه ته کانی دیکه ی قورئانی پیروژدا،
 ئاماژه به بابته ی شه ریعت و یاسادانان کراوه له وه ی که ده ستوور،
 فه رمان، یاسا و پریار ته نیا به ده ست خودای گه وره یه. ئایه تی دواتر
 بریتیه له سوره تی (انعام)، ئایه تی ژماره (۵۷) که خودای گه وره
 ده فه رمویت:

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ
 الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾

(۵۷) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیّت)، پێیان
 بفه رموو: من له سه ر به رچاو و وونی و یه قینم له لایه ن خودای
 گه وره وه، وه کو ئیوه نیم له سه ر ئاره زووه کانم بژیم، ئه وه ئیوه ن که
 ئه وه ق و یه قینه به درۆ ده زانن، ئه وه ی ئیوه داوای ده که ن له وه ی
 که خودای گه وره سزاتان بدات، یان داوای مو عجیزه م لێده که ن،
 ئه وه نه سزا و نه مو عجیزه به ده ست من نییه، له هه موو شتی کدا
 حوکم و پریار بۆ خودای گه وره یه و هه ر ئه ویشه که هه قتان بۆ
 روونده کاته وه و بریار ده دات له نیوان هه ق و باتل و لێکیان
 جیا ده کاته وه.

به داخهوه له كۆمه لگه ی ئه مرۆڤدا تییینی دوو دهسته له خهلك ده كهین. دهسته ی به كه میان به تهواوی پازی نین به شه ریهت و بریاره كانی خودا، چونكه موسلمان نین. دهسته ی دووه میش ئه و موسلمانانن كه پازیوون به بریار و یاسا مرۆڤكرده كان یان یاسا تاغوتیه كان یان ئه و دهستانه ی وه كو یاسادانه ر خویان ناساندوه، یان وه كو دهسته یه ك له مرۆڤه كانی كۆمه لگه ئه و یاسایانه یان په سه ندكردوه، جا ئیستا ئه م بریارانه یان خستبیته شوینی بریاره كانی خودا، یاخود له پال یاساكانی خودادا، پابه ند بن به م یاسا زه مینی و مرۆڤكرده شه وه، جیاوازی نییه. له دینی ئیسلامدا به م بابه ته ده گوتریت: شیرك له فه رمانه وایه تی و شیرك له فه رمانه رداریتی (الله تعالی). ئه م دهسته یه ئه وه به یان ده كه ن كه یاساكانی ئیسلام و فه رمانه كانی خودا كۆن و مۆدیلیان نه ماوه و وه لامی پیداو یستییه هه نوو كه ییه كانی مرۆڤ ناده نه وه، یان ئه وه ی كه ده لئین: ئیسلام دینیکی كه سییه و مافی ده ستیوه ردانی له بریاری ده وله تاندا نییه.

عه قلی مرۆڤ ئه گه ر گشتگیریش بیّت، هه میشه دو چاری هه له ده بیّت. مرۆڤیکی به كه خودا په رست، كه خودا به تاك و ته نیا و بیهاوتا و دروستكه ری مرۆڤ و بوونه وه ر ده زانیت و خودا به ناوه ندی ته واوی زانست و دادپه روه رییه كان ده زانیت، به باشیش ئه وه ده زانیت كه بریاری خودا وه ند هه میشه به كلا كه ره وه و نه گۆره و له سه ر بنه مای سوود و زیانی گروو پیك، یان نه ژادیك...تاد،

نییه. مرۆڤ له بریارداندا هه‌میشه‌ خاوه‌نی زه‌ینییه‌تیکێ فرچه‌شن بووه‌؛ واته‌ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بمانه‌وی‌ت په‌په‌وه‌ی و ملکه‌چی له‌ ده‌ستووره‌ مرۆیه‌ کان بکه‌ین، ئه‌وا هه‌میشه‌ سوود و زیانی په‌گه‌زی و ناوچه‌یی و گرووپی (کۆمۆنیست، مه‌سیحی، بوودایی، زانستخوازان، فه‌لسه‌فه‌گه‌رایان، گومانگه‌رایان، فیمینیزمه‌کان و...تاد) له‌ناو ئه‌و بریارانه‌دا هه‌بووه‌. چ که‌سیک جگه‌ له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ دانتر و ئاگاتر و دادپه‌روه‌رتیه‌ به‌ خێر و چاکه‌ی به‌نده‌کانی؟ ئه‌و خودایه‌ی که‌ دادپه‌روه‌ره‌، ده‌ستوور و فه‌رمانه‌کانیشه‌ی دادپه‌روه‌رانه‌یه‌.

پازینه‌بوون و په‌سه‌ندنه‌کردنی بریاره‌کانی خودا، یان په‌سه‌ندکردنی هه‌ندیکیان و په‌سه‌ندنه‌کردنی به‌شیکێ، مرۆڤ تووشی شیرک له‌ فه‌رمانه‌وایه‌تی و شیرک له‌ فه‌رمانه‌رداریتی ده‌کات. ئه‌مه‌ش واتای ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆڤ باوه‌ری وایه‌ خوداوه‌ند له‌ ده‌ستوور و فه‌رمانه‌کانیدا دادپه‌روه‌ری و زانستی به‌کارنه‌هێناوه‌ و خوداوه‌ند(العیاذ بالله) تووشی که‌موکۆری بووه‌. واته‌ ئه‌ی خودا! تۆ دادپه‌روه‌ر نیت، به‌لکۆ ئیمه‌ دادپه‌روه‌رین و له‌ تۆ باشتر ده‌زانین، یان ئه‌وه‌ی که‌ بریاره‌کانی تۆ که‌موکۆری هه‌یه‌ و جیی باوه‌ر نییه‌، په‌نا به‌ خودا. واتا ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و یاسا و بریارانه‌ی له‌لایه‌ن منه‌وه‌، ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی له‌لایه‌ن په‌رله‌مانه‌وه‌، ئه‌و یاسایانه‌ی له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ ده‌رچوون، له‌ بریاره‌کانی(الله) باشترن، په‌نا به‌ خودا.

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمُ أُسَارَىٰ ۖ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِّنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ [سوره تى (بقرة)، ئايه تى: ٨٥]

(٨٥) پاشان ئیوه که سانیکن په یمان ده شکیکن و یه کتری ده کوژن و هه ندیکتان هه ندیکی دیکه تان له مال و حالى خو یان ده رده که ن، وه پشتیوانی و هاوکاری یه کتری ده که ن له سه ر تاوان و دژایه تیکردن، کاتییک که دیلیشتان ده ستبکه ویت به پاره و فیدییه ئازادی ده که ن و ده لاین: له ته وراتدا هاتووه که حه رامه یه کتری ده ربکه ین، ئایا ئیوه باوه رتان به هه ندی له و شتانه هه یه که له کتیبه که تاندا هه یه، وه باوه رتان به هه ندیکیتری نییه، هه رکه سییک ئیمانی به هه ندی له کتیبی خودای گه و ره هه بیّت و ئیمانی به هه ندیکی دیکه ی نه بیّت، سزای ئەم که سانه ته نیا سه ر شوپرییه له ژیانى دونیادا، له پوژی قیامه تیشدا ده گه رینه وه بو سه خترین سزا، وه خودای گه و ره بیئاگا نییه له و کرده وانه ی ئیوه ده یکه ن.

خودای گه و ره ده سه لاّتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه و ئاگاداری هه موو بوونه وهره. حوکم و یاسای خودا هه ق و دادپه روه ری په هایه و رازینه بوونیش پیی شیرکه.

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا

فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ [سوره‌تی (غافر)، ئایه‌تی: ١٢]

(١٢) ئەم سزادانه‌تان به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه که کاتی‌ک له دنیادا بانگ بکرانی‌یه بۆ عیبادە‌تی خودا به تاک و ته‌نیا، ئەوا کوفرتان ده‌کرد، به‌لام ئە‌گەر شه‌ریک بۆ خودای گه‌وره‌ بریار بدرایه‌ ئیانتان به‌و شه‌ریکدانانه‌ ده‌هینا، ئیستاش حوکم به تاک و ته‌نیا بۆ خودای گه‌وره‌یه.

گشت ئە‌و بریارانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌هه‌ڵ و هه‌رامه‌وه‌ هه‌یه، په‌یوه‌ندیان به‌خوداوه‌ هه‌یه، نابیت دووبه‌ره‌کی دینی و بریاری سه‌رۆکی ده‌وله‌تانی ئە‌مپۆ، پیش ئە‌وه‌مان لی‌بگری‌ت. ولاتان و ده‌وله‌تانی (غیر الهی) ئە‌وه‌ ده‌خه‌نه‌روو که گرفت دروست نابیت ئە‌گەر خه‌لکی ئە‌و ولاتانه‌ بۆ خۆیان بریاری نوێ و پۆژوو بدەن و له‌جیاتی یاسای خودا، ئە‌حکام و یاسای ده‌وله‌تان و... تاد، بچه‌سپین و یاسا و بریاره‌ خوداییه‌ کان ئە‌م ئیوه‌نده‌دا هیچ شوینگه‌یه‌ کیان نه‌بیت. زۆری‌کمان ئە‌م دروشمه‌مان به‌رگوێ که‌وتوو (جیا‌کردنه‌وه‌ی دین له‌سیاسه‌ت). بابە‌تی جیا‌کردنه‌وه‌ی دین له‌سیاسه‌ت؛ واته‌ شیرک له‌فه‌رمانه‌وايه‌تی کۆمه‌لگه‌سیکۆلاره‌کاندا و ئە‌و فه‌رمانه‌وايانه‌شی که‌ته‌نانه‌ت جله‌وگیری ده‌که‌ن له‌جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خودا له‌ولاتی موسلماناندا. له‌گه‌ڵ شیرکی فه‌رمانه‌وايه‌تی که‌ئاوی‌زانی فه‌رمانه‌وايانی ناموسلمانبووه، ئە‌وا

شیرکی فه‌رمانبه‌رداریتی له جگه له خوداش ئاوێزانی کۆمه‌لگه بووه. شیرک له فه‌رمانبه‌رداریتیدا؛ واته سه‌ردانه‌واندن بۆ ئه‌و فه‌رمانانه‌ی له‌لایه‌ن خوداوه‌ده‌رنه‌چوون.

فه‌رمانبه‌رداریتی و ملکه‌چکردن بۆ خودا له‌خۆیدا عیباده‌ته. به‌وجۆره‌ی که به‌ته‌نیا ده‌بی‌ت عیباده‌تی خودا بکه‌ین، ئه‌وا ده‌بی‌ت ته‌نیا و ته‌نیاش فه‌رمانبه‌رداریتی خودا بکه‌ین. له‌ دینی ئیسلامدا فه‌رمانبه‌رداریتی و ملکه‌چکردن بۆ بڕیاره‌کان به‌ مه‌رجێک دروسته که بڕیاربه‌ده‌ستان و یاسادانه‌ران په‌ی‌په‌وه‌ی له‌ شه‌ریعه‌ت و ده‌ستووره‌کانی (الله) (جل جلاله) بکه‌ن و خۆشیان جێبه‌جێکاری یاسا‌کانی قورئان و سوننه‌ت بن. ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک گومان له‌ بڕیاره‌کانی‌اندا هه‌بی‌ت، ئه‌وا به‌پێی قورئان و سوننه‌ت پو‌وچه‌ڵ ده‌بنه‌وه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾
{سوره‌تی (نساء)، ئایه‌تی: ٥٩}

(٥٩) ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمانتان هه‌یناوه‌گو‌ی‌رایه‌لی خودا و گو‌ی‌رایه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، وه‌ گو‌ی‌رایه‌لی ئه‌وانه‌ش که فه‌رمانه‌وا و کاربه‌ده‌ستتان، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر شتێکدا کێشه

کهوته نیتانتهوه له دین و دنیا، بگهڕینهوه بۆ لای خودا و پیغه مبه ره که ی، ئه گهر ئیوه ئیمانتهان به خودا و به پۆژی دوا یی هه یه، وه ئه مه ش با شترین کاری که که بیکه ن.

خودای گه وه ره فه رمانی که ردو وه که: یه که م، فه رمان به رداری و ملکه چی بۆ پریاره کانی بنوینین و دو وه م، بۆ پیغه مبه ر و سییه میش، بۆ ئه و سه روک و کار به ده ستانه ی که خۆمان هه لمانبژاردو ون و به پیی قورئان ریگه پی درا ون، نه ک دیکتا تۆر و کار به ده سه ته لادینه کان. له هه ر جو ره جیا وازی به ک له تی پروانی نی سیاسی و فیهقی و یاسایی و سزایی (جزائی) و... تاد، ئه واته نیا و ته نیا پیو یسته بگه رپینه وه بۆ حو که کانی خودا و سونه ته راست و دروس ته کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی ت)، چون که ئه وه به تا که سه رچا وه ی سه ره کی لادانی جیا وازی به کان له نی و ان فه رمان په وایان و حه کی مان و حا کمان و خه لکی دا داده نری ت. زۆری ک له موس لمانان به هۆی بی تا گاییانه وه ئا گایان له شیر کی فه رمان په وایه تی و شیر کی فه رمان به رداری نی یه، له سه ره تای ده رکه وتنی دینی ئیسلام و ته نانه ت سالانی دواتریش موس لمانان به ته وای ئا گاداری ئه م با به ته بو ون. به لام به تی په ربوونی چه ندین سال به سه ر ئه وه دا و پی شه که وتنی مرۆف و دامه ز راندنی په رستگا کان، با به تی شیر کی فه رمان په وایه تی له نا و خه لکی دا کالبو وه. ئه گهر سه روک و فه رمان په وایان و خه لکی، با وه ریان به تاک و ته نیای خودا هه یه، پیو یسته ته وه به بکه ن و یاسا کانی خودا

بکهه به تاکه سههراوهی دهسهلاتی یاسادانان و جیهه جیکردن و دادوهی. پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه ریته)، فهه رموویه تی: ههه که سهیکتان کاریکی نارهوا ی بینی، با به دههه بیگۆریت، نهه گهه نهه یوانی با به زمان بیگۆریت، دیسان نهه گهه نهه یوانی، نهه وا به دل پیی ناخۆش بیته و نکۆلی لیبهکات، نهه ویش لاوازهه ترین ئیههانه.

له زۆریک له ولاته موسلمان و ناموسلمان کانه، بهه ناچاری و زۆرهه ملی (احکام غیر الله) دادهه ریته و یه که خودا پهه رستهه نیش لهه کۆمه لهیه دا دهه ژین و پهه یرهه وی لیدهه کهه، لهه کاتیکه دا دهسهلاتی گۆرینی نهه و سهستهه مهه شیان نییه. لهه بارودۆخیکی لهه و جۆره دا یه که خودا پهه رستهه کان تاوانیهان له سههه نییه، بهه لام نهه گهه نهه ئیهه دههنگمان به سهستهه و دهسهلاتی (غیرهه لهی) دا و بهههه شهیهه که پالشتهیهان کردن، نهه وا دوچاری شهههک بووین.

پیویهستهه زانیان لهه کاتی فهه توادا بهههه رینهه وه بوو برپارهه کانی (الله) و نهه گهه لهه و چوارچهیهه دا فهه توادهرانی ئیسههلام دوچاری هه له بوون، نهه وا ههه پاداشتهیهان بوو دهه نوو سهه ریته.

بابهه تی تهه وحیدهه فهه رهه وایهه تی و فهه رهه بهه رداری خودا شهه تیکی نوو نییه. گشهه پیغه مبهه رهان بهه بی گومان لهه هه ولی رینهه یی و ئامۆزگاریکهه رندها بوون؛ بوو نمونهه: سهه رنجی چهه رهه کی موسا پیغه مبهه بهه دهه. فهه رهه وه سهه رهه چهه کهه و گوتی: (أنا ربکم الأعلى). ئایا نههه پروهه کهه نهه دهیهه فهه رهه وه دهه کهه؛ واته نههه بیروهه رهه و ابوو کهه من خالقی ئاسمانهه کان و زهه وی و بوونهه وه رهه؟

من مروّف و ئازهل و خۆر و مانگ و...تاد، دروستکردووه؟ نهخیر، هیچ مروّفیک بهدریژی میژووی مروّقیهتی ئه و بویرییهی نهبووه پروپاگهندهی ئه وه بکات که خۆر و زهوی و مانگ و...تاد، دروستکردووه. فیرعهون خۆی باوهپی به خوداکانی میسر، ئاموون و ست هه بو. دوزمنایهتی فیرعهون و موسا پیغه مبه ر له و پرووه وه نه بو، به لکو دوزمنایهتی و کیشهی سه ره کی ئه وه بو که فیرعهون باوهپی وابوو ده بیّت فه رمانپه وایه تی ئه و به فه رمی بناسریت، نه ک فه رمانپه وایه تی خودای موسا (الله). له پوژی قیامه تدا گشت بریاره کان بو خودای گه و ره ده گه ریته وه، سه رنجی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بدهن:

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾ {سوره تی (انفطار)، ئایه تی: ١٧.١٩}

(١٧) تو چوزانی ئه و پوژه (که پوژی قیامه ته) چ پوژیکی سه خته. (١٨) دیسان بو جه ختکردنه وه، تو چوزانی ئه و پوژه چ پوژیکی گه و ره و سه خته. (١٩) پوژی قیامه ت پوژیکه هیچ که سیک توانای نییه سوود به که سیکی دیکه بگه یه نیت، به لکو له و پوژه دا گشت کار و فه رمانه کان به دهستی خودای گه و ره یه.

بهندی بیست و یینجهم

له ئه مپرودا خه لکی له جیاتی خودا یان له گه ل خودادا، هانا
 بۆ (دون الله) ده بهن و نزا و پارانه وه و خواست و پتویستییه کان و
 ترس و هیوا و په نابردنه کانیاں هه مووی ئاراسته ی جگه له خودا
 ده کهن و ده لێن: نزا کان ته نیا به ریگه ی ئه م ئیوه ندکارانه ده گه نه
 ئاسمان و وهرده گیرین! له ئه مپرودا به جوړیک واده زانن ته واوی
 ئایه ته کانی قورئان که ده رباره ی کوفر و شیرک و (دون الله)
 دابه زیوه، هه موویان تایبه تن به عه ره به ده شته کی و نه زانه کانی
 سه رده می نه فامی، ئه لبه ته به م ئه ندازه یه ش نه وه ستاونه ته وه، به لکو
 هه ندیک لیکدانه وه یان کردووه که ته نانه ت پارانه وه یان له جگه له
 خودا به ریگه پیدراو داناوه! له ئه مپرودا که سانیک هه ن ده لێن ئه و
 ئایه تانه ی ده رباره ی هاو به شپریارده ران دابه زیون، هه مویان
 ده رباره ی ئه و ئیوه ندکار و هاو به شانن که ته نیا له چوارچیوه ی ئه و
 په یکه ر و بته له به رد داتاشراوانه بوون و ئه م ئایه تانه ش تیکرای
 ئه و بابه تانه ی که گریدراوی (دون الله)ن؛ وه کو: مرۆقه کان، جنۆکه،
 پیاوچاکان، پیشه وایان، پیغه مبه ران و ئه ولیاکان، په چاوی
 شایسته یی خویان له به رامبه ر خودادا نه کردووه. له دووره وه

سه‌رنجێک بخه‌نه سه‌ر بابه‌ته‌که و بپروان، هه‌موو پۆژیک هه‌زاران که‌س سه‌ردانی مه‌زارگهی پیاوچا‌کان و پێشه‌وايان ده‌که‌ن، کۆمه‌لیک په‌فتار ئه‌نجامده‌ده‌ن که جگه له عیباده‌ت ناتوانی ناویکی دیکه‌ی لێنریت. ئایا تا ئیستا بیرمانکردۆته‌وه بۆ ئه‌مکاره چ به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه؟ ئایا له قورئاندا ئامۆژگاری و پێشنیارمان بۆ کراوه بۆ ئه‌مکاره؟ ئایا پێغه‌مبه‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بیته)، ئه‌مکاره‌ی ئه‌نجامداوه و پێشنیاری کردووه که ئومه‌ته‌که‌شی ئه‌و کاره ئه‌نجامده‌ن؟

هه‌موان ده‌زانین که له بابه‌تی عه‌قیده و ئیئاندا ناتوانین لاسایی بکه‌ینه‌وه، چونکه عه‌قیده‌ی مرۆف ته‌نیا به‌رپێگهی بیرکردنه‌وه له ئایه‌ته‌کانی(سروشت)، بوونه‌وه‌ر ئه‌فراندن و ئایه‌ته‌کانی(به‌دییه‌یان و ئالۆزیی خودی مرۆف) و ئایه‌ته‌کانی قورئان(بیرکردنه‌وه له وه‌حی) دپته‌دی.

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ عَلَيْنَا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَلَيْنَا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ {سوره‌تی(غافر)، ئایه‌تی: ٤٧، ٤٩}

(٤٧) له‌ناو ئاگرێ دۆزه‌خدا سه‌رکرده‌کان و شوێنکه‌وتووه‌کانیان مشتومڕ و ده‌مه‌قالێیان، لاواز و ژێرده‌سته‌کان به‌گه‌وره و

سه رکرده کانیا ن ده لّین: ئیمه شوینکه وتهی ئیوه بووین و ئیوهش سه رکرده مان بوون، ئایا ده توانن به شیک له و سزایه ی له سه رمانه لاییده ن؟ (٤٨) ده سه لا تدار و خۆ به گه و ره زانانیش ده لّین: ئیمه له گه لا ئیوه دا له ناو ئاگری دۆزه خداین، توانای هیچ شتی کمان نییه. به دنیایی خودای گه و ره خۆی بریاری له نیوان به نده کاندایاوه. (٤٩) ئه وانه ی له ناو ئاگری دۆزه خدان به ده رگاوانانی دۆزه خ ده لّین: بانگی په روه ردگار تان بکه ن، هه تا ئه گه ر بو پوژیکیش بی ت ئه م سزایه مان له سه ر سوک بکات.

هه روه ها:

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِّنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أَوْلَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

{سوره تی (اعراف)، ئایه تی: ٣٧، ٣٩}

(٣٧) کێ له و که سه سه مکار تره که درو هه لده به ستی بو

خودای گه‌وره، یان ئایه‌ته‌کانی خودا به درۆ ده‌زانیت و باوه‌ری
 پیناکات، ئه‌وانه به‌شی خۆیان ده‌ستده‌که‌وێت له‌وه‌ی له‌سه‌ریان
 نوسراوه، پاداشت یان سزا وهرده‌گرن، تا ئه‌وکاته‌ی که نێردراوانمان
 دین؛ واته فریشته‌ی گیانکێشان پوڤیان ده‌کێشن و پینان ده‌لین:
 کوا ئه‌و خودایانه‌ی که جگه له خودای گه‌وره ده‌تانپه‌رستن، ده‌لین:
 ونبوون و لیمان دیارنه‌مان، وه خۆیان شایاتی ئه‌ده‌ن له‌سه‌ر نه‌فسی
 خۆیان که کافر و بی‌باوه‌رن. (٣٨) خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ده‌ی
 برۆنه ژووره‌وه بو‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ له‌گه‌ڵ ئوممه‌تانیکیترا له
 جنۆکه و مروّقه‌کان، که له‌پیش ئیوه‌وه چوونه‌ته ناو ئاگری
 دۆزه‌خه‌وه، هه‌رکاتییک ئوممه‌تیکیتر دێته ناو دۆزه‌خه‌وه نه‌فه‌رت
 ده‌کات له‌و ئوممه‌ته کافرا‌نیه‌تر که پیشتر له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا
 بوون، تاوه‌کو هه‌موو کافران له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا کو‌ده‌بنه‌وه،
 ئه‌وانه‌ی که دواتر هاتوون، به‌وانه‌ی پیشتر ده‌لین، یاخود
 شوینکه‌وتووان به‌سه‌رکرده‌کانیان ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌و
 سه‌رکرده‌نه‌ بوون ئیمه‌یان گومرا‌کرد، خودایه‌ با سزای ئه‌وان له
 دۆزه‌خدا چهند قات بێت، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: بو‌هه‌ر
 یه‌کیک له‌ ئیوه‌ سزاتان چهند قاته. (٣٩) ئینجا ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌تا
 به‌وانه‌ی دواتر ده‌لین: ئیمه‌هیچ توانای ئه‌وه‌مان نییه‌ سزا له‌سه‌ر
 ئیوه‌ سوک بکه‌ین، ده‌ی سزا بجێژ به‌هۆی کرده‌وه‌ی خراپی
 خۆتانه‌وه، لیان به‌ری بن

هه‌روه‌ها:

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ
كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ نَنَادُهُمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ {سوره تى (قصص)، ئايه تى: ٦٣، ٦٦}

(٦٣) ئەو کەسانەى کە وتە و سزای خودای گەوره هەق بوو بەسەر یاندا جێبەجێ بکری، دەلێن: ئەى پەرورەدگار ئەمانە بوون ئێمە بانگمانکردن بۆ گوومپرایى، ئێمە ئەوانمان گوومپراکرد هەر وە ک چۆن خۆمان گوومپرابوین، ئیستا ئێمە بەرین لەوان، ئەوان بە هەوا و ئارەزووی خۆیان ئێمەیان دەپەرست. (٦٤) وە خودای گەوره دەفەر مویت: دەى ئەو کەسانەى کە کردبووتان بە شەریک بۆ خودای گەوره بانگیان بکەن با سەرتان بخەن، ئەوانیش بانگیان دەکەن، کەس وەلامیان ناداتەو، وە سزای خودای گەوره دەبینن، ئەوان ئاواتەخوازن لە دنیا دا هیدایەت یان وەر بگرتایە و موسلمان بوونایە. (٦٥) لەو پوژەدا خودای گەوره بانگیان دەکات و پێیان دەفەر مویت: ئێوه چى وەلامى کى نێردراوانى خودای گەوره تان دایەو. (٦٦) وە هیچ بەلگە یە کىان پێنامینیت و وە کو نابینایە ک وان کە رێگەى خۆى نەدۆزیتەو، ئەمانیش ناتوان هیچ قسە یە ک بکەن، لەو پوژەدا هەندیکیان پرسیار لە هەندیکیان ناکەن، چونکە هیچ بەلگە یە کىان پێ نییە.

له زۆریک له ئایه ته قورئانییه کاندایه ئاماژه به بارودۆخی مرۆڤه گومراکان کراوه. له رۆژی قیامه تدا ئهوانه ی گومرا بوون، پیدایه گرانه داوای مافی خۆیان له گومراکه ران ده که ن. ئهوان ئه وه ده خه نه پروو ده لێن: ئیمه له دنیا دا ملکه چی چاو و گوئی داخراوی ئیوه بووین و به هیوای رۆژیک، ملکه چی فه رمانه کانتان بووین. ئیمه دینمان له ده می ئیوه وه بیستوو و به بی هیچ پرسیاریک پیی رازیووین و هیچ کاتیک له چاوه روانیی ئه وه دا نه بووین که له که سه گومراکان بین. گومراکاران له وه لامدا ده لێن: ئیمه ئیوه مان گومرا نه کردوو، به لکو ئیوه خۆتان گومرا بوون. ئه مرۆ ئیمه خۆمان به ئاگری کرده وه کانی خۆمان سووتاوین. ئیمه له ناو گومراییدا بوین و ئیوه ش هاتن و کویرانه شوینمان که وتن. ئیوه عه قلتان نه بوو، کویرانه شوینمان که وتن. ئه و که سانه ی راپیچی ئه شکه نه جده ان ده کرین، چیتر مۆله تی پرسیار و وه لامیان پینادریت. که واته باشته که هه ر له م دنیا یه دا وه لامی پرسیاره کانمان به دی بینین، نه ک ئه وه ی بگه ی نه رۆژیک که هیچ که سیک به بی مۆله تی خودای گه و ره ته نه انت توانای قسه کردنیشی نییه.

له قورئاندا خودای گه و ره مرۆشی به (اشرف المخلوقات) ناوبردوو و کردوو به تی به جینشینی خوی له سه ر زه وی، له به ره وه ریگه ی به مرۆڤ نه داوه که له عه قلی که سانیترا دایه بکه ته وه و ملکه چیان بیت.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ

الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾
 {سوره تی (إسراء)، ئایه تی: ٧٠}

(٧٠) وه به دلنیا یی ئیمه ریزمان له مروّف ناوه، وه له وشکانی و ده ریادا هه لمانگرتوون، جوّره ها خواردنی به تام و باشمان پیبه خشیون، فه زلمانداون به سه ر زوړیّک له و دروستکراوانه یتر که دروستمان کردوون.

شتیّکی سه یره! ئەم که سانه وه کو ئه وه ی به یانکرا، په رستشه کانیا ن وه کو عیباده ت به وجوړه ئه نجامبده ن. ئەوان ده لّین: ئیمه خودا به سه رچاوه ی باشیه کان ده زانین، خودا به خالقی هه موو شتیّک، به توانا به سه ر هه موو کاریکدا و به رزتر له گشت دروستکراوه کان ده زانین، ئه وه ش ده زانین ئەو که سانه ی که ئیمه کردوومان به نیوه ندکار، به نده ی خودان. له به رئه وه ئەو کاره ش ئەنجامده ده ی هه تا کو به و رپگه یه بگه ی ن به خودا و نزا و پارانه وه کانمان گیرابین. ئەو قسه یه ش هه مان ئەو قسه یه ی هاوبه ش بپارده رانی سه رده می نه فامی بوو، که به پیغه مبه ری به ریزیا ن ده گو ت. له راستیدا هه روه کو خه لکانی سه رده می پیغه مبه ری ئیسلام (دروودی خودای له سه ر بیّت)، خه لکی ئیمه ش نو قمی نه فامی بوون.

هَٰذَا لَكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضَ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ {سوره‌تی (یونس)، ئایه‌تی: ٣٠-٣٢}

(٣٠) ئا له‌ویدا هه‌موو که‌سیک تا‌قیده‌ کر‌یتوه به‌هۆی کرده‌وه‌کانی پیشتری، وه‌ ده‌گه‌ر‌یندر‌ینه‌وه‌ بۆ‌لای په‌روه‌ردگاری به‌هه‌قیان، وه‌ ئه‌وه‌ هه‌موو درۆه‌ه‌به‌ستنه‌ی که‌ ده‌یان‌کرد له‌ دونیادا، هه‌مووی ده‌روات و نامین‌ی و سوودیان پینا‌گه‌یه‌نیت. (٣١) ئه‌ی موحه‌مه‌د(درودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پینان بۆ‌ی: ک‌یی‌ه‌ ر‌زقی ئی‌وه‌ ده‌دات له‌ ئاسانه‌کان، ک‌یی‌ه‌ که‌ هه‌سته‌وه‌ره‌کانی بیستن و بینینی پ‌ی‌به‌خشیون، وه‌ ک‌یی‌ه‌ له‌ مردوو زیندوو ده‌رده‌کات و له‌ زیندوو مردوو ده‌رده‌کات، ک‌ی‌ه‌یه‌ کاروباری ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ به‌ر‌پ‌ی‌وه‌به‌ر‌یت؟ ک‌اف‌ران ده‌‌ل‌یین: ته‌نی‌ا(الله)یه، ئه‌ی موحه‌مه‌د(درودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پینان بۆ‌ی: ئه‌ی بۆ‌ ته‌ق‌وای خودای گه‌وره‌ ناکه‌ن؟ (٣٢) ئه‌وه‌(الله)یه په‌روه‌ردگاری به‌هه‌قتانه، وه‌ له‌پاش هه‌قی‌ش ه‌ی‌چ ش‌ت‌یک‌تر نی‌یه‌ ته‌نی‌ا گو‌م‌پ‌رای‌ی نه‌بی‌ت، ئ‌یت‌ر بۆ‌چی له‌م هه‌قه‌ لاده‌ده‌ن؟

هه‌روه‌ها:

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ ۖ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾ {سوره تی(زخرف)، ئایه تی: ٨، ١٠}

(٨) ئەو گەلانیتر کە لە قورەیش زۆر بەهێزتر بوون
لەناومانبردن، وە بوون بە پەند و عیبرەت بۆ گەلانیتر. (٩) ئەگەر لە
کافرانی قورەیش پرسی: کێ ئاسمانەکان و زەوی دروستکردووە؟
دەڵین: بەدنیایی خودای بەعیززەت و زانا دروستیکردووە. (١٠)
ئەو خودایە زەوی بۆ جێگیرکردوون وەکوو بێشکەیه ک، وە
لەناویدا رێگەی زۆری بۆ داناون، بەلکوو هیدایەت وەرێگرن.

سەرئێجێدەن کاتیکی کە پێغەمبەر کردەووە کانی خەلکی
سەرەدەمی نەفامی بە شیرک لە قەڵەمدا، هەموویان سەریان سوپما،
چونکە وابیریان دەکردەووە کە دینی ئەوان دینی ئیبراھیم پێغەمبەرە
و تەواوی کار و کردەووەکانیان باگراوند و ئاراستەیه کی دینی
هەیه.

خەلکی ئەمڕۆش وادەزانن بەتەواوی ئەو ئیسلامە پەیرەو
دەکەن کە بۆ پێغەمبەر موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێت)،
دابەزیووە. ئەو ئیسلامە کی کە ئەوان پەیرەوی لێدەکەن، بەرێگای
لاساکیکردنەووە لە باووباپیرانیانەووە وەریانگرتووە و لەگەڵ
خورافیات و شیرکدا تیکەڵبووە. شاعیر دەلی:

خەلکی بەبادا لاساکیکردنەووە دەرگای نەفرەتی

خودای کردهوه

نهفامیی نوئی ئەم چهرخه وه کو چادریکی گهوره وایه که بهسه ر تیکرای بیروباوه ری خه لکیدا سیبه ری کردییت و پالپشتیکارانێ ئەم شیرک و خورافیاتانهش بو ئه وهی پۆزی هه رامي خۆیان له دهست نه دهن، پۆژ به پۆژ به شیوهیه کی جواتر و سه رنجرا کیشتر ئەم بیروباوه رانه نمایشده کهن. سه ره داوی ئەمکارهش تا ئه و شوینه پۆیشتووه که کرده وه ناشرینه کانی خه لکی له به رچاویاندا جوان کردووه و هه موان وابیرده که نه وه که راستترین کاریان له نیو تیکرای دینه کانی دیکه دا ئەنجامداوه و باشتترین کار و کرده وه یه که که له لای خودای گهوره په سه نده. به لام ئەم بیرکردنه وانه هه مووی پووچه و ئاسنی سارد کوتانه.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ {سوره تی (كهف)،
ئایه تی: ١٠٣، ١٠٥}

(١٠٣) ئەهی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بییت)، پییان بلی: ئایا هه و ئلتان پییده م کی له هه موو کهس زه ره رمه ندتره؟ (١٠٤) بیگومان ئه و که سانه ن که هه ول و تیکۆشانیان له دونیادا به زایه چووه، له کاتی کیدا واده زانن کاری چاکیان ئەنجامداوه. (١٠٥) ئەو

که سانه ی کوفریان کردووه به ئایه ته کانی خودای گه وره و گه یشتن پیتی، بۆیه ئه و کرده وانه ی که ئه نجامیانداده و وایانزانیوه کرده وه ی چاکه، هه مووی به تالبۆته وه، وه له رۆژی قیامه تیشدا هیچ نرخیکیان بۆ دانانین.

جیگه ی داخه ئه وه ی که پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بیّت)، نه هی لی کردووه، موسلمانانیک که ته نانه ت خۆیان به پابه ندی ئیسلام ده زانن تووشی ئه وه ده بن و له سه ر گۆری هه ندیک له پیاوچاکانی خودا و پیشه وایان مه راسیم سازده که ن و خه لوه ده کیشن، یان بینا و ئارامگایان بۆ سازده که ن و ده یانرازی نه نه وه و مزگه وتیان له سه ر دروستده که ن، چرا و گلۆپی ره نگا وره نگیان بۆ داده گیرسینن، به ملکه چیه وه نوێ و نه زر ده که ن، یان وه کو که عبه به ده وریدا ته واف ده که ن، ده ستی به سه ردا ده هیتن و ماچیده که ن، له به رامبه ریاندا ده وه ستن و داوای شیفا و مندالیان لیده که ن، هه موو ئه مانه ده چنه چوارچی وه ی (دون الله) ه وه. هه ندیکیش خواست و پیوستیه کانیان به شی وه ی نووسین له سه ر کاغه ز له وێ جیده هیلن و به مه ش دوچاری شیرک ده بن! ئه گه ر ته ماشای سه رده مه که ی پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بیّت) بکه ی ن، ئایا پیغه مبه ر هیچ باره گایه ک یان ئارامگایه کی له سه ر گۆری شه هیدانی ئیسلام دروستکردبوو؟

له داوای فه تحی مه که که، هه زه رته ی عه لی (ره زای خودای له سه ر بیّت)، له داوای ئه وه ی که له لایه ن پیغه مبه ری خودا وه فه رمانی

پیکرابوو، ته‌واوی گۆڤ و باره‌گاکانی له‌گه‌ڵ خاکدا یه‌کسان کرد و
له‌ شیرک و بیدعه‌ پاکیکردنه‌وه.

پرسیار: چۆن خورافیات به‌ عه‌قیده‌وه ده‌لکیت؟

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ {سوره‌تی (هود)، ئایه‌تی:
{١١٣}

(١١٣) ئی‌یوه مه‌یلتان نه‌بی‌ت به‌لای سته‌مکاران و
هاویه‌شپر یارده‌ران، چونکه ئاگری دۆزه‌خ ده‌تانگریته‌وه، ئه‌وکات
جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌هیچ دۆست و پشتیوانیکتان نابیت
سه‌رتانیخت.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ {سوره‌تی (نحل)، ئایه‌تی: {٢٠}

(٢٠) ئه‌وانه‌ش که ئی‌یوه له‌ جگه‌ له‌ خودای گه‌وره‌ لی‌یان
ده‌پارینه‌وه و ده‌یانپه‌رستن، توانای دروستکردنی هیچ شتیکیان
نییه، به‌ لکو ئه‌وان خویان دروستکراون.

بەندی بیست و شەشەم

لە بەشەکانی پێشوو دا ئەو خرایەروو کە مەرجی پەسەندبوون و جێگیربوونی ئێمان لەلای خودای گەوره، تێفکیرین و عەقلمەندییه. لە قورئاندا تیشکیکی فراوان خراوەتە سەر بێرکردنەوه، ئەو مرۆفانە ی لە ژياندا بێرناکەنەوه، لەلای خودای گەوره بێزراوترین کەسن. خودای گەوره لە قورئاندا لە دوو ئایەتدا فەرموویەتی ئەو کەسانە ی بێرناکەنەوه و ئەوانەش کە ئێمان ناھینن، خراپترین کەسن:

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ {سورەتی انعام)، ئایەتی: ١٢٥}

(١٢٥) هەركەسیك خودای گەوره بیهویت هیدایەتی بدات بەرهو ئیسلام، ئەو سەنگی فراوان دەکات بۆ وەرگرتنی ئیسلام و خوداپەرستی، هەركەسیكیش خودای گەوره بیهویت گومرای بکات، ئەو سەنگی زۆر تەسکدەکاتەوه کە شوینی خوداپەرستی تیدا نەبێتەوه، وە ک ئەو ی زۆر بەرز بێتەوه بۆ ئاسمان، [کە ئیستا

زانستی سهردهم سهلماندووێهتی، ئهوهی بهرز دهبیتهوه بۆ ئاسمان
سنگ و دلی تهنگ دهبیتهوه، له بهرئهوهی ههوا ی تیدا نامییت،
ئهمهش یه کیکه له موعجیزه کانی قورئانی پیرۆز، بهمشپوهیه
خودای گهوره پیسی؛ واته سزا (شهیتان) داده به زیئیتته سه ر ئه و
که سانه ی ئیهان ناهینن]

ههروهها:

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ {سوره تی (یونس)، ئایه تی: ۱۰۰}

(۱۰۰) هیچ که سیکی ئیهان ناهینی، ته نیا به مؤله تی خودای
گهوره نه بی، خودای گهوره سزا و گومرایی داده به زیئیتته سه ر ئه و
که سانه ی عهقلیان نییه.

ههروهها:

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾
{سوره تی (انفال)، ئایه تی: ۲۲}

(۲۲) خراپترین ئاژهل که به سه ر زه ویدا پروات له لای خودای
گهوره ئه و که سانه ن که که پرن له ئاست بیستنی هه ق، لالن له ئاست
گوته ی هه ق، ئه و که سانه ن که عهقلیان نییه و بهرژه وندی خویان
نازان.

هه میشه له بهردهم بیرکردنه ودا چه ند بهر به ستیکی گه وره هه یه.

یه کێک لهو بهربهستانه، دهمارگیریه؛ واته ئهوهی که کهسیک به پاددهیه ک دُنیا و مه غروور بیت لهوانه ی ههیه تی؛ وه ک: (دین، ولّات، نه ته وه، نه ژاد و که سایه تی)، یان ئاماده نه بیت گوی له بیروبوچوونی پیچه وانه بگریت، یان کاتیک پیچه وانه ی پایه کانی خوی ده بیستیت، په سه ندیان ناکات. خودای گه وره هه میسه ئاموژگاری موسلمانانی کردووه که به ئه ندازه ی پئویست گوی له راوبوچوونی جیاواز بگرن، جا له (موسلمان بیت، یان ناموسلمان).

الَّذِينَ يَسْتَمْعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ {سوره تی (زمر)، ئایه تی: ١٨}

(١٨) ئه ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت)، مژده بده به و به ندانه م که گوی له وته ده گرن و لئی تیده گهن و شوینی باشتیرینی ده که ون و کاری پیده کهن، یان باشتیرین ده لّین و قسه ی خراب نالّین، ئاهم که سانه ن که خودای گه وره هیدایه تیداو له دنیا و قیامهت، ئه مانه خاوه نی عه قلی راست و دروستن.

مروّقه تیگه یشتوو ه کان که سانیکن که هه میسه له کوی قسه و گفتوگو کاند، په یه وه ی له باشتیرینه کانی ده کهن. له کومه لگه ی شارستانیتیدا، دیمو کراسی به شیوه یه کی فراوان به گشت په هه نده جوانه کانه وه جیبه جیّده کریت. له کومه لگه ی ئیسلامی راسته قینه دا، ئازادی گوزارشت و ده ربهرین بو هه موان هه یه، سانسور و پشکنینی بیروباه و بوونی نییه، نرخ ی مروّقه کان به پله

و پایه و پاره نییه، هه موان له بهرامبهه یاسادا یه کسانن. له مجۆره کۆمه لگه یه دا، تاکه کان به ئاسانی ده توانن عه قیده و بۆچوونی خۆیان ئاشکرا بکه ن و گوێ له دیدگا و بۆچوونی که سانیتیش بگرن. له وه ها کۆمه لگه یه کدایه له دوا ی بیستنی په یف و وته ده توانی بی ری لی بکریته وه. له دوا ی ئامۆژگاری قورئان بۆ گه رانه وه بۆ (احسن القول)، خودای گه و ره ئه وه ی به یان کرد وه که هه قیقه تی خوازاو له کۆتاییدا بۆ قورئان ده گه ریته وه، چونکه له نیوان گشت گوتاره کاند، فه رمایشتی خودای گه و ره له هه موویان بالآتره و (احسن القول) ی واقعی خودی قورئانه.

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ {سوره تی (زمر)، ئایه تی: ٢٣}

(٢٣) خودای گه و ره قورئانی بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی دابه زاند، که ئه و قورئانه پیروژه ئایه ته کانی هه مووی (متشابه) ن؛ واته له جوانی و ری کۆپینکی و به هیزیدا هه مووی له یه کتر ده چن، حو کم و چیروک و خویندنه وه ی دووباره ده بیته وه، له کاتی بیستنی قورئانی پیروژدا ئه و که سانه ی که له خودای گه و ره ده ترسن پیستیان گرژده بیته له ترسی خودای گه و ره، پاشان که گو ییان له قورئان ده بیته، ئه و به ئومیدی به زه یی خودا، پیست و دل یان نه رم ده بیته بۆ زی کر و یادی خودا، ئه م قورئانه هی دایه تی خودای گه و ره یه،

هيديايه تي ههركه سيڅيڅي پنده دات كه خوځي ويستي له سهر بيت و شايه ني هيدياه ت بيت، وه ههركه سيڅيڅي خوداي گه وره گومراي بكات و شايه ني گومرايون بيت، هيچ كه سيڅ ناتواني ت هيديايه تي بدات.

به ربه ستيڅي ديڅي بيرگردنه وه، خو به گه وره بينينه، كه به داخه وه له كومه لگه ئيمه دا ئم حاله ته خهريكه به ره و زيادبون ده چيت. ئه و كه سانه ي گيروده ي ئم نه خو شيه مه ترسيداره ن، بيجگه له خوځيان، نرخ بو هيچ شتيڅي ديڅه دانانين. ئه و كه سانه هه ميشه وايبرده كه نه وه كه كومه لگه، شتيڅي گرانبه هاي ليدزيون و ياخود كومه لگه ريگره له بهرده م پيشكه وتنيان. ئه لبت پيوسته ئاماژه به وهش بكه ين له زوريك له كومه لگه كان، كه سايه تيه به نرخه كه ي زوريك له تاكه كان تيڅده شكينن، ئه وه گوماني تيدا نيه، به لام مروڻه خو به گه وره زانه كان، له جياتي شوينكه وتني راستي بو خو ئازاد كردن له كوڙيلايه تيه پيشه وا و سهروكه كان، له پرووي كه سيڅتيه وه، خوځيان ده بن به يه كيڅ له وان. ئم كه سانه جگه له قسه ي خوځيان، بايه خ به قسه و سهرنجي كه ستر ناده ن. سهرنجده ن كه هه مان تايه تمه نديي بوو شه يتاني له حزووري خوداي ته عالا دوورخسته وه و وه ده رنا.

به ربه ستيڅي ديڅي بهرده م بيرگردنه وه، خو به كه مزانين (خو به بچووك بينين). ئه و كه سانه ي خوځيان به بچووك ده بينن، هيچ

نرخێک بۆ ڤیروباوەر و ڤیرکردنەو کانیان دانائین و ھەمیشە ھەول دەدەن کە خۆیان بە سەگی بەردەرگای کەسانێتر بناسین. دوایین مەبەستی ئەمجۆرە کەسانە ئەو ھە بەتەواوی لاسایی کاروباری ژیان بکەنەو، بەتایبەتی لەبواری ھەلسووکەوت و ئیپاندا. ئەم کەسانە ھەم لە ژیاڻی دینی و ھەمیش لە ژیاڻی کۆتاییدا سووک و ڤیسوا دەبن.

بەربەستیکی دیکە ڤیرکردنەو، کورتبینیە. کورتبینی دەبێتە ھۆی ئەو ھە کە ئارەزووی تاکە کان بچووک و سنووردارتر بێت. لە ئەم ڤۆدا کەسانێکی زۆر ھەن کە دوایین ئارەزوویان تەنیا کڤینی ئۆتۆمبیلێکە، بەدەستھێناڻی ڤروانامە ھە کە، زیادکردنی موچە ھە و...تاد. لە ڤراستیدا ئارەزووی ئەمجۆرە کەسانە، خود کەسیتیپانە. کەسایەتی مەرۆڤە کورتبینە کان، کەسانی ڤازیماڻ نیشان دەدەن و دەھێننەو ڤیر، کەسانێک کە ھەرچەند زوڵم و ستەمیان بەرامبەر بکریت، ھێچ کاتی ک ناپەزایەتی دەرنابرن. ئەمجۆرە مەرۆڤانە بە ھەموو ئەو شتانە ھەیانە ڤازین.

ئەو کەسانە ھە لە سەرەو ئەماژەماڻ بەتایبەتە نەدیە کانیان کرد، بەدڵنیا ھەو ھێچ کەمێکیان ئەو بەشانە ناخویننەو؛ کەواتە ئەگەر ئێو ھەتائەم بەشە، لە گەڵ بابەتە کەدا ھاتوون، ئەو کەسیکی ڤاستیخوازن و بەشوین دۆزینەو ھە بازنە ھە ژیاڻەو ھە. ئێو بەدڵنیا ھەو ناپازین لە بارودۆخی ئێستای کۆمەلگە و ھاوکات کەسیکی ئاستبەرزن و نەفرەت لەو خورافیاتانە دەکەن کە لە

کۆمه لگه دا ههیه. ته نیا ئه وه بزانه که کۆی ئه و گری و کیشه نه لایه ن خودای بالاده سته وه ده کرینه وه، نه ک هیچ که سیکیتر.

سه رنجی ئه م نمونه یه ی خواره وه بده ن:

گریان باوکیک له گه ل مندا له که ی له که نار ده ریا یه ک وه ستا وه. مندا له که ی یاری به لمی ده ریا ده کات و خانویه کی لمی دروست ده کات. دوا ی ئه وه ی که خانوه لمیه که ی دروست کرد، له ناکا و شه پۆلیکی ده ریا لییدا و خراپی کرد. مندا له که دووباره خانویه کی لمی دروست کرده وه، به لام ئه مجاره یان له شیوه ی خانوه لمیه که رازی نه بوو، خۆی تکیدا یه وه. لی ره دا جا ریکیتر هه ول ده دات هه تا دووباره خانویه کی لمی دروست بکا ته وه. باوکی که له ته نیشتیه وه وه ستا بوو، کا تیک ئه م دیمه نه ی بینی، پیکه نین گرتی. ئیستا با روانینی خۆمان که میک له روانینی باو که که به ی نه سه ره وه و سهیری شاریک بکه ی ن. خه لکی ئه و شاره، میرووله ئاسا، وه کو مندالیک سه رقالی دروست کردنی خانووی لمین. به خیرایی ئاسن و خشت ده خه نه سه ری ه کتر و خانووی پی دروست ده که ن. دوا ی په نجا سا ل خانوه که خراپ ده بی ت و خانویه کی نو ی جیی ده گری ته وه. وه ک ئه وه ی ئه م پرۆ سه یه کۆتایی پینه یه ت.

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ٣٢}

(٣٢) ژبانی دنیا وه کو سه رگه رمی و یاری کردنی که، سه رای

دواپۆژ بۆ ئەوانەى تەقوادار و خۆپارێزن، باشتەرە! بۆچی تێنافکردن؟

ژيانى هەر تاکێک ئەزموونیکی دووبارە نییە و بۆ هەر کەسیک تەنیا یە کجار دووبارە دەبێتەو. چاکسازیکردن لە ئێمان و عەقیدەشدا شتیکی کرداری و جەستەیی نییە کە ماندووبوونی بەدوادا هەبێت. هەر بۆیە پێویستە هەر مرۆڤێک کاتیک لە ژيانى تەرخانبکات بۆ لێکۆڵینەو لە ئێمان. تەمەنى مرۆڤ وەکو پارەیه ک وایە بەدەستییهو کە دەتوانیت پاداشت یان تاوانی پێبکڕیت. مرۆڤێک کە بە سەرمايهی تەمەنى خۆی بۆ ئەو دنیا شتیکی پاشەکەوت نەکردبێت، زیانمەندی راستەقینەیه. مرۆڤیکیش واگومان بکات کە هەمیشە خاوەنى باشتەرىن بیرکردنەو، ئەوا هیچ کاتیک پێگای هیدایەت ناگرێتەبەر. بۆ نمونە ئەگەر کەسیک بۆ ماوێه ک لە ژینگەیه کی پێسدا ژيان بەسەر بەریت، خووبەو ژینگەیهو دەگریت. ئەگەر کەسیک نارهزایەتى بەرامبەر ئەم کەسە دەربێریت و بەرهو ژینگەیه کی پاک بانگهێشتى بکات، ئەوا ئەو کەسە بانگهێشه کەى بەهەند وەرناگریت و وایەخى پێنادات، بەهۆى خووگرتن بە ژینگەى پیسەو، چێژ لەو ژینگە پاکە نابینیت. ئەركى ئێمه لە ئیستادا تەنیا ئەگەدارکردنەو بەنده کانى خودایە و نابیت هیچ شتیکی ببیتە رێگر لە بەردەم ئەمکارە.

دەشی تە خودای گەوره ولاتێک دەوله مەند بکات و ولاتیکیش هەزار، بارودۆخى کەسیک باش بکات و هى کەسیکی تریش

خراب، گڕنگ ئه وهیه ئیمه بتوانین به وهی که هه مانه به هرهیه ک
نیشاندهین، نه ک له بیرى ئه وهدا بین که خه لکانیتتر هه یانه.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرَزَقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾
{سوره تی(طه)، ئایه تی: ١٣١}

(١٣١) تۆ سه یری ئه و که سانه مه که که ژيانی دونیامان
پییه خشیون له خیزان و مال و مندال و دهسه لات، ئه مانه هه مووی
تاقیکردنه وهی خودان، پاشان نامینن و له ناوده چن، به لام ئه و پرزه ی
خودای گه وره له به هه شتدا پییت ده به خشییت باشتتر و هه میشه ییه.

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾
{سوره‌تی (انبیاء)، ئایه‌تی: ۱۰}

(۱۰) بی‌گومان ئیمه په‌رتو وکی‌کمان بو دابه‌زاندوون که هو‌کاری
بیرکردنه‌وه و بیداریتانه، ئایا بیرناکه‌نه‌وه و تیناگه‌ن؟

بەندى بىست و ھوتەم

لەم بەشەدا تىشك دەخەينە سەر بابە تىكى كىلى، كە ھزرى زۆرىك لە خوينەرانى بەخۆيە ۋە سەرقال كىردو ۋە. بۆچى كۆمەلگەي ئىمە بەخىرايى بەرە ۋە ئاراستەي خورافىيات ھەنگاۋدە نىت؟ يە كىك لە ۋە كارانەي مەۋداي خورافىياتى كۆمەلگەي زىاتىر كىردو ۋە برىتتە لە لاسايىكردنە ۋە لە ئىپاندا، كە بەھىچ شىۋەيە ك خوداي گەۋرە لە مروّقى ۋە رىناگرىت. لە رىستەي (ئە ۋە لە خىزانىكى مەزھەبى "دىنى" دا چاۋى بە دونىا ھەلەپنا)، ئەم راستەيە لە رۋانگەيە كەۋە ئە ۋە دەخاتەرۋو كە تاكىك بە شىۋەي لاسايىكردنە ۋە (تقلید) لە خىزانە كەيە ۋە ئىپانى مىراتىي ۋە رىگرتو ۋە. ئىستائە گەر كە سىك بگات بە پلەيە كى بالاي زانستى و فىقھىش، ئە ۋە لە بەرئەۋەي كە بىچىنەي ئىپانە كەي بە شىۋەي لاسايىكردنە ۋەيە، گشت ماندو بوۋنە كانى لە بوارى زانست و دىندا بە ھەدەر دەچن و لە كاتىكىشدا ئە گەر ئەم كەسە بىت بە رابەر و پىشەۋاي نە تەۋەيە ك، تەۋاۋى نە تەۋە كەي بەرە ۋە گومرايى دەبات. ناكىت مروّقىك لە كۆمەلگەدا خاۋەنى تەۋاۋى پسپۇرىيە كان بىت، بۆيە پىۋستە ھەر تاكىك بە پىيى پىۋىستىي كۆمەلگە كەي خۆي پسپۇرى ۋە رىگرىت. كۆمەلگە ئەم ئەر ك و پسپۇرىيەنەي لە نىۋان گروۋپە كاندا دابەش كىردو ۋە ۋە ھەموو گروۋپە كان چاۋدىرى

یه‌کتر ده‌که‌ن و به‌پیی ئه‌نجامی ئه‌رک و پسپۆرییه‌کانیان مته‌انه به‌ده‌ستدینن. ئه‌وه‌ی مته‌انه‌ی خه‌لکی به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی خراپ بردوو و له‌ ئه‌رکه‌که‌ی خۆی ده‌رچوو و خه‌لکی کۆمه‌لگه‌که‌ی لاواز کردوو، که‌سانی دونه‌په‌رستن له‌ پۆشاکی دینیدا. ئه‌مه‌ش به‌دریژیی میژوو روویداوه و شتیکی تازه‌ نییه‌.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ {سوره‌تی (توبه)، ئایه‌تی: ٣١}

(٣١) جووله‌که‌کان زانایان هه‌بوو، گاوه‌کان خواپه‌رستیان هه‌بوو، ئه‌وان زانا و خواپه‌رسته‌کانیان کردبوو به‌په‌روه‌ردگار و له‌جیاتی خودای گه‌وره‌ده‌یانپه‌رستن. عیسی‌ی کورپی مه‌ریه‌میشیان ده‌په‌رست، له‌کاتی‌که‌دا فه‌رمانیان پێ نه‌کرا‌بوو، به‌وه‌ نه‌بیته‌که‌ به‌ تاک و ته‌نیا خودای گه‌وره‌به‌رستن. خودای گه‌وره‌زۆر له‌وه‌ پاکتره‌که‌ ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌ن به‌هاوبه‌ش بۆی.

له‌بواری جێبه‌جێکردن و په‌یره‌وکردندا، ئه‌گه‌ر خه‌لکی فه‌رمیه‌ته‌ نه‌به‌خشن به‌سته‌مکار و تاغووته‌کان و شوپن فه‌رمانه‌کانیان نه‌که‌ون، تووشی شیرک نابن، به‌لام خه‌لکی، خۆیان ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن و به‌وه‌ش ده‌بنه‌هاوبه‌شی شیرک و سته‌مه‌کانیان.

ئه‌و رووداوه‌ی به‌سه‌ر ئیمه‌دا هاتوو، پێشتر بۆ جووله‌که‌کان هاتۆته‌ پێش و رووداویکی تازه‌ نییه‌. له‌پێش ئیسلامدا،

پیشەوایانی جووله که کرابوون بە خودا و لەتەنیششت خودای گەورەو بە زۆرەملی فرمانەرەوایەتیان دەکرد. ئەوان تەواوی خەم و پەژارەیان بریتی بوو لە کوکردنەوێ مال و مندال و پاراستنی پیگە و پلە و کورسی، هەرچەندە ئەوکارە بە لەناوچوون و زیانی دین و بلاوکردنەوێ پەيامەکش تەواو ببیت. زانایانی گەلی جووله که، هەروەکو زۆریک لە سەرۆک و پیشەوایانی ئەمڕۆ، بە خەلکیان دەگوت: ئێوە لە تەورات تیناگەن، بۆیە هەرکاتێک گرفتیکتان هەبوو، وەرن بۆلای ئیمە، هەتا کو پڕنهاییتان بکەین. ئەوان تەوراتیان پەڕ پەڕ کردبوو و هەرکاتێک کەسیک بۆ خویندەوێ تەورات بەتایە بۆ لایان، دەچوون پەڕەکانیان پێدەفرۆشت.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ {سورة تى (انعام)، ئایە تى: ٩١}

(٩١) کافرەکان خودایان بە گەورە نەزانیووە ئەوەندەى کە خودای گەورە شایەنى بە گەورەزانیینه، قورەیش گوتى: خودای گەورە هیچ شتیکی دانەبەزاندوووە بۆ سەر هیچ مرۆفیک؛ واتە هیچ کتیبیکی بۆ سەر هیچ پیغەمبەریک دانەبەزاندوووە، [مەبەستیان پیغەمبەرى

خودابوو]. ئەو موحه ممه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پێیان بڵی: ئەو کێ ئەو کتێبه‌ی دابه‌زاند که ته‌وراته و موسا هێنای؟ له‌کاتی خۆیدا ته‌ورات نوور و پرووناکی و هیدایه‌ت‌بوو بۆ خه‌لکی، به‌لام جووله‌که به‌ش به‌شیان ده‌کرد، هه‌ندیکیان ده‌رده‌پری و ئاشکرایان ده‌کرد و زۆریکیشیان ده‌شارده‌وه. به‌هۆی هاتنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، که به‌رێگه‌ی وه‌حی ئەوه‌نده شتی پێگوتن به‌جۆریک نه‌خۆیان و نه‌باوک و باپیرانیان نه‌یان‌بیس‌ت‌بوو نه‌یان‌زان‌یبوو. ئەو موحه ممه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، وه‌لامیان به‌ده‌روه‌ه و بڵی: ئەم کتێبه‌ش خودای گه‌وره‌ دایه‌به‌زاندوه، وه‌کچۆن ئەو کتێبه‌ی پیشتری دابه‌زاند، پاشان وازیان لێ‌بێنه‌ با له‌ناو نه‌زانی و پووچی خۆیاندا وه‌کو منداڵ یاری بکه‌ن و رۆبجن.

ئه‌گه‌ر بێینه‌ سه‌ر گه‌له‌که‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر (سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، ئەوان له‌لای خودا، لانیکه‌م ده‌توانن یه‌ک به‌لگه‌ی بچووک بخه‌نه‌پروو که پراوه‌ستاییت له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بڵین: ته‌ورات به‌ده‌ست رابه‌ر و پیشه‌وایانمانه‌وه بوو و ئیمه‌ به‌ته‌واوی و به‌گشتی ته‌وراتمان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو، به‌لام ئایا ئیمه‌ له‌م‌پرووه‌ه له‌لای خودا ده‌توانین چ به‌لگه‌یه‌ک به‌هێینه‌وه؟

له‌زۆربه‌ی ماله‌کانماندا قورئان هه‌یه، به‌لام زۆر که‌من ئەو ماله‌یه‌ی که ده‌بخویننه‌وه. قسه‌یه‌کی سه‌یر له‌ زمانی فارسی‌دا هه‌یه که ده‌لێت: "تا احمق در جهان است، مفلس در امان است"؛

واته: ههتا گه مژه له دنیا دایه، مایه پوچ له ئه ماندا یه. ههتا ئه و کاته ی خه لکی نرخ و به ها بو بیرکردنه وه کانی خۆیان دانه نی، بارودۆخ گۆرانی به سهردا نایهت.

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَالٍ ﴿١١﴾
{سوره تی (رعد)، ئایه تی: ۱۱}

(۱۱) خودای گه و ره هیچ قه ومیک ناگۆریت ههتا خۆیان نه گۆرن، وه خودا فریشته پارێزهره کانی ههیه که له پیش و دواوه ی مرۆقه وه به فهرمانی خودا دهیانپاریزن له رووداوه کان، به دنیایی، خودا هیچ قه ومیک ناگۆریت، یان له ههر ناز و نيعمه تیکدا بن لییان ناگۆریت، ههتا خۆیان نه گۆرن به خراپه کاری، وه ئه گهر خودای گه و ره بیه ویت که سانیک تووشی سزا و له ناوچوون بکات، ئه وه کهس ناتوانیت سزای خودا بگه رینیته وه، وه هیچ کهسیکیش نییه سه ره پرشتی کاروباریان بکات جگه له خودای گه و ره، یان په نای بو به رن یان سزا که یان له سه ر لابات.

خودای گه و ره سزایه کی توند و سه ختی داناوه بو ئه و رابه ر و سه رکردانه ی که له پیناو هیز و ده سه لات و پاره دا خه لکیان کردوه به قوربانی پله و پینگه کانیان، چاو و گوئیان به ستوون و ناهیلن راستییه کان بزائن.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ {سوره تی(انعام)،
ئایه تی: ١٢٣}

(١٢٣) ئەو موحه ممه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، چۆن له
مه‌که‌دا کافر و تاوانبارانی لێیه، به‌مشپۆزاه‌ش له‌هه‌موو شار و
دییه‌کدا گه‌وره‌تاوانبار و گه‌وره‌کافر هه‌نگامان داناهه‌، بۆ ئه‌وه‌ی
مه‌که‌ر و فیل بکه‌ن و خه‌لکی به‌خه‌له‌تینن، به‌لام سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ
باوه‌رداران، له‌کاتی که‌دا فیل له‌هیچ که‌سیک ناکه‌ن ته‌نیا له‌خۆیان
نه‌بی‌ت، به‌لام هه‌ستی پێناکه‌ن.

هه‌روه‌ها:

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ {سوره تی(اعراف)، ئایه تی: ٤٥}

(٤٥) ئەو که‌سانه‌ی که‌ پێگه‌ری خه‌لکیان ده‌کرد له‌دینی خودای
گه‌وره‌، خه‌لکیان لێ دوورده‌خسته‌وه‌ و وانیشه‌انیان ده‌دا که
پێگه‌یه‌کی هه‌له‌یه‌هه‌تا خه‌لکی شوینی نه‌که‌ون، باوه‌ریشه‌یان به
پۆژی دوا‌یی نه‌بوو، ئیستا ده‌بی‌ت ئاوا له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا سزا
بچێژن.

ئهو خاله‌ی که‌ ده‌بی‌ت هه‌موومان سه‌رنجی به‌خه‌ینه‌سه‌ر، ئەمه‌یه
که‌ هه‌میشه‌ زۆرینه‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌ک نابێته‌ هۆکاری پێشخسته‌نی
ئهو بیرکردنه‌وه‌یه‌. له‌م چه‌رخه‌ی ئیمه‌دا، زۆرینه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی

بالا دهست له جیهاندا، جیهانیی نایسلامییه، ئه گهر بریار بیت که ههر تاکیک کوێرانه په پیرهوی له بیرکردنهوهی زۆرینه بکات، ئهوه ئه وکات موسلمانان له بازنه ی کوفر و شیرکدا خویان ده بیننه وه. سه بارهت به کۆمه لگهی ئیمهش ههر به و جوړه یه. سه یری (ابراهیم خلیل) بکه ن. له ناو گه لیکه یه بته رستدا هاته دونیاوه و گه و ره بوو. زۆرینه ی بیرکردنه وه کان له کۆمه لگه که ی ئه ودا بته رستی بوو، به لام ئه و له جیاتی شوینکه وتنی خه لکه که ی، بیری له جیهان و سروشت و دهروونی خۆی کرده وه و گه یشه دیدگاهیه کی ته وحیدی راسته قینه. هیچ کاتیک لاسایی کوێرانه ی باوک و باپیران و فرههنگی گه له که ی نه کرده وه. خودای گه و ره له قورئانی پیروژدا به یه ک به یه کی به نده کانی ده فره مویت:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ {سوره تی (إسراء)، ئایه تی: ١٦}

(١٦) په پیرهوی له وه مه که که زانیاریت له سه یری نییه، چونکه گوێ و چاو و دل هه موویان به رپر سیارن.

له وکاته وهی که خه لکی بژارده ی دین و دونیای خویان داوه ته دهست ئه میر و پیشه واکانیان، تووشی جوړه ها مه ینه تی بوونه ته وه، کاتیک باسی فه قیه ییک ده کریت، هه موان ده لێن: ده بیت فه قیه ییک قسه ی کو تایی بکات و واباشتره له بابا به تی ئیهاندا گفتوگو له گه ل ئه و بکریت. ئه مجوړه که سانه فه قیه یان له گه ل ئیهاندا هاوتا

كردووه. بيلالي حبه به شي به بيستني ته نيا دوو نايه ته له قورناني پيرؤز، گه يشته ناستي جيهانينيه كي ته وحيددي. له بابته تي دیندا، له ههنگاوي يه كه مدا ده بيت به باس و بابته ته نياني و عه قيديه كان ده ستپي بكه ين، نه ك نه وه ي كه به چاو و گويي داخراوه وه ده ست به تاو تو ي كردن و لاسايي كردنه وه ي بوچونه كان و ده رختني تيؤره كان و فيقه ي كه سانتر بكه ين. گومرا كه ران، بو سه رلي شيواندن و ئامرازيك بو گيژ كردن، سوود له بابته ته فه لسه فييه كاني وه كو: (واجب الوجود، ممكن الوجود، وحدة الوجود، حركة جوهری، ممتنع و... تاد)، وهرده گرن. له م نيوانه دا شوينگه ي واقعي قورئان له كوييه و رولي بيركړنه وه چييه؟

نه و سه رده مه ي قورئان دابه زي، فه لسه فه ي يونان له ناو ئيمپراتوريه تي خوړه لات و خوړئاو ادا لايه نگرې هه بوو، به لام قورئان له جياتي سوود وهرگر تني له ده رخته يه كي وه كو فه لسه فه بو گيژ كردن و به لاړيد ابردني بابته ته كان، پرويكرده بيركړنه وه له به لگه و نيشانه كاني سروشت و دهروون. سوود وهرگر تني له قورئان له لاي گشت مروقا يه تي جيكرده وه، نه ك ته نيا نه وه ي تيگه يشتنكي سنووردار و تاييه تمان ليي هه بيت. پيغه مبهري ئيسلام (دروودي خوداي له سه ر بيت)، فه لسه فه ي نه خويندووه، به لام زور به زمانكي ساده چه مكه كاني ئيسلامي خستو ته پروو. ياوره كاني پيغه مبهريش زور به يان كه ساني نه خوينده وار بوون و سه ر به نه ژادي ولا ته جياوازه كانبوون. كه سانتيك بوون به

نه خویندهواری و به بئ ئه وهی پئویستیان به فلهسهفه هه بیته، به ئاسانی له ئیسلام تیگه یشتن و زۆریکیان له پڕیگه ی دینی خودادا شه هید ده بوون. دوا یین ئامۆژگاری ئیمه ئه وهیه: با نه وه کانی ئه مپۆمان له نه وه کانی پیشوو پۆشنیتر بن، و پرای به دهسته تهنانی بپروانامه و زیاد کردنی ئاستی خویندن و ئاگایی، سه رقائی فیربوونی زانست و تیگه یشتنن له چه مکه کانی دیمو کراسی. نه وهی پۆشنیبری ئه مپۆ گه یشتۆته ئه و ئه نجامه ی که سه رکه وتن و سه ره به رزی له دوا پۆژدا ته نیا به پڕیگه ی یاسایه ک دێته دی، ئه ویش یاسای خودایه. یاسای خوداش بۆ سه ره به رزی له دوا پۆژدا، هه بوونی ئیمانه به بئ شیرک و له گه لیشیدا کار و کرده وهی چاکه وه کو نویژ و پۆژوو و... تاد.

ئهم سه رکه وتنه ش به ته مبه لئ و ئاسانگیری نایه ته دی، به لکو ئالنگاری و پڕیگه ی سه خت و دژواری له به رده مه. یاسای کۆمه لگه که ئاسانترین یاسایه بۆ ژیان، نابیت پڕیگه به بئ ئیمانی و گونا به دات و مانگی موحه پرهم بۆ ئه و پرسه و له خۆدان و گریه و زارییه بکاته بیانو و بۆ پاک کردنه وهی گونا هه کان. خودای گه وه ئازادیکردوین له هه لبژاردنی یه کییک له م دوو یاسایه؛ که واته باشتروایه که مییک بیربکه ینه وه. له کۆتاییدا هه ر تاکیک له دوا ی بیرکردنه وه له سئ سه رچاوه ی سه ره کی عه قیده و دنیایی به رامبه ر به لینه کانی خودا، ده گاته قونا غیک که راسته وخۆ باوه ر به خودا و په رتوو که ئاسمانییه کانی بکات و پشت به خودا به ستیت و په خنه

له خورافیات بگریت و عهقیده ی خۆی بۆ هه می شه پا کبکاته وه. نایا
ئیمه به م قوناغه گه یشتووین؟

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ {سوره تی (كهف)، ئایه تی: ٥}

(٥٤) له م قورئانه دا له هه ر بابه تی ک نموونه مان بۆ خه لک
هیناوه ته وه، به لام مرۆف له هه موو شتی ک زیاتر ده مه قالی ده کات!

به ندى بیست و هه شتم

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾
{سوره تی (فاتحه)، ئایه تی: ٦.٥}

(٥) ته نیا تۆ ده په رستین و داواى یارمه تی له تۆ ده که ین. (٦)
هیدایه تمان بده بۆ ریگهی راست.

هه موو موسلمانیک له ساته وه ختی منالییه وه، گوئی لهو
ئایه تانه ی سه ره وه بووه و له گه لیدا گه وه بووه. کاتییک که نوێژ
ده کات، ئه و ئایه تانه ی سه ره وه دووباره ده کاته وه. له به شی
یه که می ئایه ته که دا، دان به وه دا ده نین که په رستش ته نیا تاییه ته
به خودای گه وه و له گه ل ئه وه دا ده بیست داواى پێویستییه کانیش
هه ر له و بکریت. له به شی دووه می ئایه ته که دا داوا له خودا ده که ین
که هیدایه تمان بدات بۆ سه ر ریگهی راست.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾
{سوره تی (زخرف)، ئایه تی: ٤٣.٤٤}

(٤٣) ئه ی موحه ممه د(دروودی خودای له سه ر بیست)، ده ستبگره
به و وه حییه ی که له لایه ن خودای گه وه وه بۆت هاتوه، به راستی

تۆ له سههر پرێگای راستیت. (٤٤) وه به دلنیاویی ئهم قورئانه پیرۆزه ریزیکه بۆ خۆت و بۆ گه له کهت که شوینی بکهون، چونکه به زمانی ئیوه دابه زیوه و یادخستنه وهیه بۆتان، وه له داهاتوودا خودای گهوره پرسپارتان لێده کات سه بارهت به قورئانی پیرۆز.

خودای گهوره به پیغه مبهری راگه یاندوه که (صراط المستقیم) و هیدایه تی مرۆف، ته نیا به شویکه وتنی راسته قینهی قورئان ده بیت، قسه و گوشتاری خه لکی و زانست و فه لسه فه به شویکه وتنی راسته قینه دانانریت. دواي ئه وهی که مرۆف نرخ و به های به ئیانه که ی به خشی و چاکسازی تیدا کرد، له لایه ن خودا وه ده که ویتته ژیر تاقیکردنه وه وه. له ماوه ی سالی کدا به شیوه یه کی ئاسایی، ههر مرۆفیک بۆ چه ند جاریک تاقیده کریتته وه. ئهم تاقیکردنه وه یه ش تیکرای حال ته ناخۆشه کانی وه کو: هه ژاری و نه خۆشی و گرفتاری و... تاد، ده گریتته وه و تیکرای خۆشییه کانی وه کو قازانج و وه رگیران له زانکو و پرووداویکی باش و... تاد، ده گریتته وه. له هه مو و نه وانه دا ئه وهی که گرنکه ئه وه یه مرۆف بزانیته که ئهم بابه تانه له لایه ن خودای گه وره وه ن و ئه نجامه کانیان له لای خودای گه وره ئاشکرایه، به لām له به رئه وهی که ته نیا خودا ئه نجامه کانیان ده زانیته و مرۆف له ئه نجامه که ی بیئاگایه، له بواری تاقیکردنه وه ی ئیلاهییدا ته نیا ده بیت پشت به زاتی پاکی خودا به ستین:

الم ﴿١﴾ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا

يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ {سوره تی (عنكبوت)، ئایه تی: ١- ٣}

(١) نهیانی ئەم پیتانه لای خودای گه وره یه. (٢) ئایا خه لکی وا گومان ده بهن که وازیان لیبهینین ته نیا به و نه دهی که بلین ئیمانمان هیناوه و تاقیشه کرینه وه؟ (٣) وه به دلنیا یی ئوممه تانی پیش ئیوه شان تاقیکردوته وه، ئەوانه ی که به زمانیان ده لین: ئیمه ئیمانمان هیناوه هه تا ده ربه که ویت کی راستگویی و کی درۆزنه.

هه تا ئیستا زۆریک له بابته کانمان به ئیمان و عه قیده وه گریداوه. ئیره به دواوه ده چینه سه ره هه ندیک باسی دیکه. ئەوه تان به بیر دینینه وه که له قورئاندا مه رجی پاریزگاری و چاکسازی و سه رفرازی بۆ پوژی قیامهت بریتییه له ئیمان و کرده وه ی چاک:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ {سوره تی (فصلت)، ئایه تی: ٨}

(٨) به دلنیا یی ئەو که سانه ی باوه ریان هیناوه پاداشتیکی نه پراوه یان بۆ هه یه.

پیوه ره کانی ئیمان شه ش دانه بوون، که خرا نه پروو:

- ئیمان به (الله تعالی) و نه بوونی شیرک له عه قیده دا، چونکه شیرک هه موو کرده وه کانی مروّف ده سپێته وه.

. ئیمان به فریشته و زیاده‌ره‌وه‌ینه کردن لهو باره‌یه‌وه.

- ئیمان به پیغه‌مبه‌رانی خودا و ئه‌وه‌ی که موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، دوا‌یین پیغه‌مبه‌ری خودایه.

- ئیمان به په‌رتوو‌که ئاسمانییه‌کان و ئه‌وه‌ی که قورئان وه‌حیی ده‌به‌زێنراوه.

. ئیمان به روژی قیامه‌ت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.

. ئیمان به قه‌زا و قه‌ده‌ر، به خێر و شه‌ری.

هه‌بوونی ئیمان وه‌کو کردنه‌وه‌ی هه‌ژمارێکی بانکییه و ئه‌نجامی کرده‌وه‌ی چاکیش وه‌کو دانانی پاره وایه له بانکدا. هه‌تا که سێک هه‌ژمارێکی بانکی نه‌کاته‌وه، ده‌ستایه و ده‌رامه‌تی خۆی بخاته سه‌ر کام هه‌ژماره و چون بتوانیت پرپاگه‌نده بکات؟ هه‌موو کرداره چاکه‌کان له قورئاندا خراونه‌ته‌پروو. هه‌ندیک له کرده‌وه چاکه‌کان واجبین و به ئه‌نجامه‌دانیان گونا‌ه‌بار ده‌بین. له کرده‌وه واجبه‌کان وه‌کو:

۱. نوێژ: نوێژ واجبیکی کات دیاریکراوه و له شه‌و و روژی‌کدا له پێنج کاتی جیاوازا‌دا ئه‌نجامده‌دریت.

گشت دینه ئاسمانییه‌کان له‌پیش ئیسلامه‌وه، به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی له ئیسلامدا هه‌یه، نوێژیان هه‌بووه. به‌لام به‌داخه‌وه به‌هۆی ده‌ستکارییه‌کی زۆره‌وه ئه‌مکاره‌ گرنگه‌ وه‌کو زو‌ریک له

بنه‌ما و بنچینه‌کانی عه‌قیده، فه‌رامۆش‌کراوه. له ئیسلامدا نوێژ به ته‌واوترین ئه‌هرک داده‌نرێت (له‌پرووی زی‌کر و جو‌ری کرداره‌وه).

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾
{سوره‌تی (هود)، ئایه‌تی: ٨٧}

(٨٧) گه‌له‌که‌ی چه‌زهره‌تی شو‌عه‌یب به سو‌کایه‌تی و گانه‌پیکردنه‌وه گوتیان: ئه‌ی شو‌عه‌یب، ئایا نوێژکردنه‌ کانت‌ه فه‌رمانت پیده‌کات وازبه‌ی‌نین له په‌رستنی ئه‌و خودایانه‌ی که باوک و باپیرانمان ده‌یانپه‌رست، هه‌روه‌ها ده‌یانگوت: به‌راستی تو که‌سیکی زۆر نه‌رم و نیانی.

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ {سوره‌تی (مريم)، ئایه‌تی: ٥٤. ٥٥}

(٥٤) ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، له‌و قورئانه‌ پیرۆزه‌دا با‌سی ئیسماعیل پی‌غه‌مبه‌ریش بکه، به‌دل‌نیایی ئه‌و که‌سیک بووه که له‌ بریاره‌کانیدا راست‌گۆ بووه، وه پی‌غه‌مبه‌ری نێردراوی خودا بووه. (٥٥) وه فه‌رمانی ده‌کرد به که‌سوکاری یان به خه‌لکی که نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بدن، وه که‌سی‌کیش بووه که خودا لێی رازی‌بووه.

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي

مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ {سوره تی(مریم)، ئایه تی: ٣٠.٣١}

(٣٠) به ئیزنی خودای گهوره عیسا پیغه مبهه (سه لامی خودای له سه ره بیته)، فه رمووی: من عهد و بهنده ی خودام، وه له داهاتوودا خودای گهوره ئینجیلیم پیده به خشیت و ده مکات به پیغه مبهه. (٣١) وه من که سیلی موباره ک و پیروزم و ماموستای چاکه ده بم بۆ بهنده کان له هه ره شوینیکدا بم.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ {سوره تی(بقرة)، ئایه تی: ٨٣}

(٨٣) ئیمه په یه انمان له به نی ئسرائیل وه رگرت له ته وراتدا که عیبادت بۆ غه یری خوای گهوره نه کهن، وه چاکه کار بن له گه ل دایک و باوک و خزمی نزیک و بیباوکان و هه ژارندا، وه له گه ل خه لکیشدا با قسه و گوفتارتان جوان و چاک بیته، وه نوێژه کانتان بکه ن و زه کاتی مالتان بدهن، وه له دوای ئهم عهد و په یمان و به ئینانه ئیوه پشتتان هه لکرد ته نیا که میکتان نه بیته له جوله که که موسلمان بوون، وه ئیوه پرووتان وه رگیرا و پشتتان هه لکرد.

وَنَجِّنَاهُ وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ {سوره تي(انبيا)،
ثايه تي: ٧٣.٧١}

(٧١) ئيبراهيم و(لوط) پيغه مبهريشان(سهلامی خودايان له سهر
بيټ)، پژګارګرد له خه لکي عيراق و ناردمانن بو ټه و زه وييه پر خير
و بهر ه که ته ی که (بيت المقدس)ه، بو خه لکي پر ه له خير و بهر ه که ت
و بهر ه هم و بهر و بووم و ټاو، شويني ناردنی پيغه مبهريشيه. (٧٢)
وه دواتر ئيسحاقمان به ئيبراهيم به خشى و يه عقوبيش(سهلامی
خودايان له سهر بيټ)، که کور ه زای بوو وه کو زياده يه ک، وه
هه موومان گيړان له پياوچاکان و هه موويان پيغه مبهري خودا
بوون. (٧٣) کردمانن به پيشه و او به رپنمايي ئيمه هيدايه تي
خه لکيان دده او خه لکي شوينيان ده که وتن، وه حيشان بو ناردن که
کرده وه ی چاک ټه نجامېدهن و نوږه کانتان بکه ن و زه کاتي مالتان
بدهن، بهراستی ټه وان به جوانترين شيوه عيباده تي ئيمه يان ده کرد.

٢. زه کات: دووه مين واجبي ګرنگ که له قورئاندا باسکراوه،
زه کاته، ټه مهش له ټه ستوی که سانيکه که له پرووی باری دارايی و
فهر اهه مکردنی تيکپرای پيوستيه کانيان قازانچ و دهرا مه تيان
زوره. خودای ګه وره سزای سه ختي بو ټه و که سانه داناوه که
زه کاتي ماله که يان ده رنا که ن. پيوهري زه کات يه ک له سهر چل
(٤٠١١)ی ماله و به پيی شهريعه تي ئيسلام ده بيټ به و که سانه
بدریټ که شايسته ن.

۳. پۆژوو: پۆژوو له سههر موسلمانان، ته نیا له مانگی په مه زاندا، له سائیکدا واجب ده بیته.

۴- هه ج: واجب له سههر ههر موسلمانیک که توانای دارایی باشیته، به درێژایی ته مه نی خۆی، لانیکه م جاریک بچیت بۆ هه جی مائی خودا. هه ندیک له کرده وه چاکه کان له شوینی خۆیدا واجب ده بیته وه کو جههاد، نوژی هه نی. هه ندیکتر له کرده وه چاکه کان به (مستحب) داده نریت؛ واته به نه نجامنه دانیان، مرۆف گونا بهار نابیت؛ وه کو خیرکردن، (حسن الخلق) په وشته جوانی و... تاد.

هه ره وه کو ئیمان که خودای گه وه ئه رکانه کانی به شیوه یه کی گشتی به یان کرد وه هه تا وه کو مرۆف له دیار کردیدا تووشی هه له نه بیته، خودای گه وه بۆ دیار کردن و پوو نکر دنه وه ی کرده وه ی چاکیش له قورئاندا پیوه ریکی گرنگی خستۆته پوو، که ته ویش په زامه ندی خودای گه وه یه، واته هه ر کرده وه یه ک که به فته ری قورئاندا تیبه ریته و په زامه ندی خودای گه وه فره اهه مبه کات، به کرده وه ی چاک داده نریت. له به شه کانی پیشوودا بینیان که سیکی که به قورئان رازی بیته، به لام به پیغه مبه ر رازینه بیته (له نیوان خودا و پیغه مبه ره که یدا جیاوازی بکات)، یان که سیکی به شیوه ی هه لێژاردن به قورئان رازی بیته، به پینی به رژه وه ندی خۆی ئایه تیک هه لێژیریت، یان که سیکی که باوه ری وایته قورئان ده ستکاری کراوه؛ واته (هه ندیک له ئایه ته کانی په سه ند بکات و هه ندیکیشیان

په سه‌ند نه‌کات)، کافره.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ {سوره‌تی (نساء)، ئایه‌تی: ١٥٠}

(١٥٠) به‌دنیایی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ کوفر ده‌که‌ن به‌ خودای گه‌وره و به‌ پیغه‌مبه‌رانی و ده‌یانه‌وێت جیاوازی بخه‌نه‌ نێوان خودا و پیغه‌مبه‌رانی به‌وه‌ی که‌ ده‌لێن: ئیمه‌ ئیمانمان به‌ خودا هه‌یه‌، به‌لام ئیمان به‌ پیغه‌مبه‌ران نا‌هێنین، یاخود ده‌لێن ئیمان به‌ هه‌ندی‌ک له‌ پیغه‌مبه‌ران ده‌هێنین و کوفریش به‌ هه‌ندی‌کیان ده‌که‌ین، له‌ تیگه‌یشتنی خۆی‌اندا ده‌یانه‌وێت ریگه‌ و دینیکی مامناوه‌ند بگره‌به‌ر.

له‌ قورئاندا به‌روونی باسی کرده‌وه‌ی چاک‌کراوه‌. تایه‌تمه‌ندیی هه‌ندی‌ک له‌ کرده‌وه‌کانیش به‌شیوه‌یه‌کی ورد و جوزئی له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پیکراوه‌، وه‌کو ده‌ست‌نوێژ، ئه‌مه‌ به‌ گشتی له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پیکراوه‌، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی پروون و ئاشکرا (دیار) ئه‌نجامی کرده‌وه‌که‌ هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی پینه‌دراوه‌ وه‌کو نوێژ. قورئانی پیروژ داوا‌ی له‌ موسلمانان کردوه‌ سه‌باره‌ت به‌و کرداره‌ باشانه‌ی له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پینه‌کراوه‌، په‌یره‌وی له‌ موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، بکه‌ن؛ واته‌ بو‌ ئه‌نجامدانی کرداریکی بو‌ نموونه‌ وه‌کو نوێژ که‌ له‌سه‌ر هه‌موو مرۆڤێک واجبه‌، ده‌بی‌ت ته‌نیا

و ته‌نیا به‌و شیوه‌یه نوێژ بکه‌ن که پیغه‌مبه‌ر ئه‌نجامیداوه. سه‌رنجی
ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه‌ی بده‌ن:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ {سوره‌تی (احزاب)، ئایه‌تی:
٢١}

(٢١) به‌دنیایی له پیغه‌مبه‌ری خودادا بو ئیوه پیشه‌وايه‌تییه‌کی
زۆر جوان هه‌یه و پیشه‌وا و مامۆستای چاکی ئیوه‌یه و چاو له
پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، بکه‌ن و شوینی
بکه‌ون، به‌لام بو که‌سیک که به ئومیدی خودا و پوژی دوا‌یی و
پادا‌ستی خودای گه‌وره‌ه‌بی‌ت، وه‌ زی‌کری خودای گه‌وره‌ی زۆر
کردی‌ت.

بو پیشه‌نگ و نمونه‌ی ره‌فتاری به‌ره‌مه‌دار له عیبا‌ده‌تا که له
قورئاندا به‌شیوه‌یه‌کی ورد و جوزئیانه‌ نه‌خرا‌بیته‌پروو ده‌گه‌رپینه‌وه
بو سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، وه‌ک ئه‌م
ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌:

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ ۖ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ {سوره‌تی (نساء)، ئایه‌تی: ٨٠}

(٨٠) هه‌ر که‌سیک گو‌پرایه‌لی پیغه‌مبه‌ری خودا بکات،
به‌دنیایی ئه‌وه گو‌پرایه‌لی خودای گه‌وره‌ی کردووه و سه‌رفراز
ده‌بی‌ت، وه‌ هه‌ر که‌سیک پشت هه‌لبکات له گو‌پرایه‌لی پیغه‌مبه‌ری

خودا(دروودی خودای لەسەر بیّت)، ئەووە تۆمان نەناردوووە کە کردەووە کانیاو بپاریزی تەنیا ئەوەندەت لەسەرە دینە کە ی خودای گەورەیان پێگەیەنیت، وە خۆیان زەرەرمەند دەبن.

لە ئایەتە کە ی پێشوودا خودای گەورە فەرمانبەرداریکردنی پێغەمبەرە کە ی هاوتا کردوووە لە گەڵ فەرمانبەرداری خۆیدا، هەر وەها:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ {سورەتی (آل عمران)، ئایەتی: ٣١}

(٣١) ئە ی موحوەممەد(دروودی خودای لەسەر بیّت)، پێیان بفەرموو: ئە گەر ئێوە راستدە کەن خودای گەورەتان خۆشدەوێت، ئەوا شوێن من بکەون و ئەو کاتەش خودای گەورە ئێوە ی خۆشدەوێت و لە تاوانە کانتان خۆشدەبێت. وە خودای گەورە زۆر لێخۆشبوو و بە بەزەبێه.

خودای گەورە داوای لە(پێغەمبەر دروودی خودای لەسەر بیّت) کردوووە، بە باوەرپداران رابگەیەنیت، مەرجی سەرەکی و پێوەری کردەووە ی چاک کە رەزامەندی خودای بەدواوە بیّت، ئەوێه شوێن ئاکار و رەفتاری پێغەمبەر بکەون. پێغەمبەر لەلای خودای گەورە بە تاکە سەرچاوە ی پەڕەوێلێکردن ناسراوە و گشت موسلمانانی دونیا فەرمانبەردارن بەوێه کە کردارە عیبادهتییەکانی

له بهر ترسی ٲاسته قینه یان له خودا، مرۆڤ فریونادهن و ته نانه ت
له مپووه وه هانی مرۆڤ دهدهن که خیرا تر ههنگاو هه لښگریت.

هه تا ئیره له زه مینه ی ئیمان و کرده وه ی چاک کۆمه لیک بابته
و باس مان خسته ٲوو. ئیمان و کرده وه ی چاک هه ردووکیان
ته واو که ری یه کترن، له ٲوژی قیامه تدا به ته نیا ئیمان به س نییه و
به دلنیا ییه وه ده بیته کرده وه ی چاکیشی له گه ل بیت، ئیمانی هه ر
که سیک نه گه ر که میک شیرکی له گه لدا بیت، هیچ یه کیک له
کرده وه کانی وه ر نا گیریت. له گه ل بوونی ٲینج ٲوکنه که ی ئیمان به
ته وحید، که ٲیشتر خرایه ٲوو، کرده وه چاکه کانی مرۆڤ ده بیته
هوی رزگار بوونی له دۆزه خ:

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ أَمَّتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ {سوره تی (انعام)، ئایه تی: ١٥٨}

(١٥٨) ئایا چاوه ٲیی چ شتیکن ته نیا نه وه نه بیت که له ٲوژی
قیامه ت فریشه بیت یان خودای گه وه ره بیت بو نه وه ی ٲریار
له نیوانیا ندا بدات، یاخود هه ندیک له نیشانه گه وه ره کانی قیامه تان
بو بیت ٲیش هاتنی قیامه ت، وه کاتیکی هه ندیک له نیشانه
گه وه ره کانی قیامه ت بیت، نه وکاته که سیک نه گه ر ٲیشتر ئیمانی
نه هینا بیته و کاتیکی نیشانه گه وه ره کانی قیامه ت هات و ئیمانی

هینا، ئەوا ئەو ئیپانه سوودی پیناگهیهنیت، یان کهسیک ئیپاندار بوو، بهلام کردوهی چاکی کهمبوو، دواتر که به چاوی خۆی ئەو نیشانانه دهبنیت و کردوهی چاک دهکات، یان تهویه دهکات، ئەوا هیچ سوودیکی پیناگهیهنیت، بۆیه پیش ئەوه تهویه بکهن و موسلمان بن، ئەی موحهمهه (دروودی خودای لهسهربیت)، بلی: چاوهڕین، تیمهش لهگهلتاندا چاوهڕین.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ [سورەتی (توبه)، ئایهتی: ٣٤]

(٣٤) ئەی باوه‌پداران، زۆریک له زانیانی جووله که و گاور، مالی خه‌لکی به‌ناهه‌ق ده‌خۆن، هه‌روه‌ها ر‌یگری له دینی خودای گه‌وره ده‌که‌ن، وه ئەو که‌سانه‌ش که ئالتوون و زیو کو‌ده که‌نه‌وه و له پیناو خودای گه‌وره‌دا ناییه‌خشن؛ واته زه‌کاتی ماله‌که‌یان ناده‌ن، مر‌ده‌یان پ‌ییده به‌سزایه‌کی زۆر به‌ئیش و به‌ئازار.

به ندى بیست و نۆیه م

له م به ندهدا كه مێك ده رباره ی ئه وانه ی چوارده وری
پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی ت) ده دو یین.

هه ر به و جو ره ی كه ده زانی ن پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
بی ت)، له دوای بوونی به پێغه مبه ر، بۆ ماوه ی سێ سا ل له مه كه
سه رقا لی بانگه وازی نه یینی بوو. له و ماوه یه دا توانی نزیکه ی چل
كه س له خه لکی مه كه كه موسلمان بکات. یه كه مین كه سانێك كه
له ماوه ی ئه م سێ سا له دا موسلمان بوون ئه مانه ن: خه دی جه ی
هاو سه ری پێغه مبه ر، عه لی كو پی ئه بی تا لی ب، زه یدی كو پی
حاری سه، ئه بو به کری سدی ق، عو سه مانی كو پی عه ففان،
عه بدو له حه مانی كو پی عه وف، سه عدی كو پی ئه بی وه قاس،
ته له حه، عه ماری كو پی یاسر، بی لا لی حه به شی، سو هه بی یی
پۆمی، ئه بی زه ری غه ففاری، جه عفه ری كو پی ئه بی تا لی ب و
زۆر یكی تر.

له پاش قو ناغی ئاشکرا کردنی بانگه وازه کی پێغه مبه ر له
مه كه كه، كه سانێکی دیکه به ره و با وه شی ئیسلام ها تن كه بری تی بوون

له: حه مزه ی مامی پیغه مبه ر، عومه ری کور ی خه ت تاب، نه عیمی کور ی عه بدولآ، عامری کور ی فه هیره، عه بدولآ ی کور ی مه سعود، ئه بی حوزه یفه ی کور ی عوتبه و زۆریکی دیکه. ئه و که سانه ی له و ماوه یه دا موسلمان بوون، له پرووی ئیمانی و عه قیده ییه وه بوونه گه وره ترین هاوه لآ پیغه مبه ر و هه موویان هه تا کاتی مردن، به رگریان له ئیسلام کرد. له دوای ده سال بانگه واز و بانگه شه کردن بو ئیسلام له شاری مه ککه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیت)، به یاهه ری کۆچکردوان به ره و شاری مه دینه کۆچی کرد. ئه و که سانه ی له مه ککه وه له گه ل پیغه مبه ر کۆچیان کرد بو مه دینه، له قورئاندا پیمان ده گو تریت: کۆچکردوو (مه اجر) و به وانه شی که له مه دینه موسلمان بوون و دالده ی موهاجیره کانیا ندا ده گو تریت: پشتیوانان (انصار). له دوای کۆچکردنی پیغه مبه ر بو مه دینه، هه ردوو تیره ی ئه وس و خه زره ج که نا کۆکبوون، موسلمان بوون. هه روه ها زۆریک له جووله که کانی مه دینه موسلمان بوون. له زۆریک له و جه نگانه ی له نیوان موسلمانان و بیباوه راندا هه لگیر سا، کۆچکردوان و پشتیوانان به گیان و به مالیان له خو بردوانه به شداری جه نگیان ده کرد.

کۆچکردوان و پشتیوانان له بهر ئه و خزمهت و له خو بردووییه ی بو ئیسلام نواندیان، توانییان بو هه میشه ره زامه ندی خودا به ده ستبێنن و ته نانهت خودای گه وره ئامۆژگاری موسلمانانی دوای کۆچکردوان و پشتیوانانی کردوو که له پیناو به ده سه ته ینانی

رهزامهندی خودا، فهرمانبهرداری خودای گهوره و پیغه مبه ره که ی بکه ن و کۆچکردوان و پشتیوانانیش بکه ن به سه رمه شقی خۆیان.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾
{سوره تی (توبه)، ئایه تی: ١٠٠}

(١٠٠) پێشهنگه سه ره تاكان له کۆچکردوان و پشتیوانان،
ئه وانهش که له دوا ی ئه وان هاتوون و شوینیان که وتوون به چاکه،
خودا لییان رازیبووه، وه ئه وانیش به و نیعمه ت و فه زله ی خودا پپی
به خشیون رازین، خودای گهوره باخ و باخاتی له به هه شتا بۆ
ئاماده کردوون، که جوگه له ئاو به ژیر دار و دره خت و ماله کانیا ندا
ده روا ت و به نه مری و هه می شه یی تیا یدا ده مینه وه، ئا ئه مه
بردنه وه ی هه ره گه وه یه.

خودای گهوره له زۆریک له ئایه ته کانی قورئاندا ده رباره ی
به های کۆچکردوان و پشتیوانان بۆمان دوا وه و ئاماژه ی به و ته باییه
کردووه که له نیوان ئه م دوو هۆزه دا هه بووه. له قورئاندا باسی
چاکه ی کۆچکردوانی کردووه و به ئینی به هه شتی به هه موویان
داوه، به هه مانشی وه پشتیوانانیش ده گرێته وه. گشت کۆچکردوان و
پشتیوانان له و کاته وه ی که ئیسلام تازه له نیوان خه لکی دا شوینی
خۆی کردبووه وه، به گیان و مال و ژیا نیان هه تا ئه مپۆ، تیکۆشا ون

بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیسلامه‌ بگات به‌ ئیمه‌.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجَدًا يَتَنَبَّهُونَ فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَرَضُونَ سَيِّمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ ۖ عَلَىٰ
سُوْقِهِ يُعْجَبُ الزُّرَّاعُ لِيَغِیْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ {سوره‌تی
(فتح)، ئایه‌تی: ٢٩}

(٢٩) موحه‌مه‌د(دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌ت)، پینغه‌مبه‌ری
خودایه‌، ئه‌و هاوه‌له‌ به‌پ‌یزانه‌ی له‌گه‌لی بوون، توندن له‌گه‌ل
کافراند، وه‌ له‌نیوان خۆیاند به‌سوژ و به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانن،
ده‌یانینی هه‌میشه‌ له‌ پ‌کوع و سوژده‌دان، مه‌به‌ست و نییه‌تیان
ده‌ستخستنی فه‌زل و چاکه‌ی خودای گه‌وره‌یه‌. نیشانه‌ی خشوع و
خۆبه‌ که‌مزانین و په‌وشتجوانی و دره‌وشاوه‌یی له‌ پروویاند دیاره‌، له‌
ته‌ورات و ئینجیلیشدا وه‌سفی ئه‌م هاوه‌لانه‌ به‌مشپوه‌یه‌ کراوه‌،
نموونه‌ی ئه‌م هاوه‌له‌ به‌پ‌یزانه‌ وه‌ کو نمونه‌ی پروه‌کیک وایه‌ که‌
سه‌ره‌تا لاوازه‌ و دواتر به‌هیز ده‌بی‌ت و پیده‌گات و گه‌وره‌ ده‌بی‌ت، وه‌
له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌ ته‌نک و ناسکه‌ پته‌و و درپ‌ژ ده‌بی‌ت، ئه‌وکاته‌
له‌سه‌ر پ‌ی له‌سه‌ر داره‌ که‌ی خۆی راده‌وه‌ست‌ی، جوتیاره‌ که‌ش زۆر
پ‌یی سه‌ر سام ده‌بی‌ت. خودای گه‌وره‌ به‌ل‌ینی داوه‌ به‌و باوه‌رداران‌ه‌ی

کردهوهی چاکیان ئه نجامداوه، به لیخۆشبوون و پاداشتیکی زۆر گهوره که به ههشته.

به داخهوه ئه مپۆ هه ندیك له خه لکی بیئاگا به بی ئه وهی که سه رنجیکی قورئان بدهن و ئاگاداری ئه و خزمه ته به نرخه بن که ئه وان پیشکه شیانکردووه، ده چن نه فره تیان لیده کهن و به دوژمنیان ده زانن.

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ {سوره تی (ق)، ئایه تی: ۱۸، ۱۷}

(۱۷) کاتیك ئه و دوو فریشته یه ی کردهوه کانی مرۆڤ ده نووسن به یه کتری ده گهن، که له لای راست و چه په وه دانیشتون، ئه وهی لای راست چاکه ده نووسیت و ئه وهی لای چه پ خراپه. (۱۸) هیچ وته یه ک له ده می مرۆڤ نایه ته ده ره وه، راسته وخۆ ئه و دوو فریشته یه ئاماده ن و ده نووسن.

سه رنجی ئایه ته کانی خواره وه بدهن که خودای گه وره وه سفی حال و بارودۆخی کوچکردوان و پشتیوانان و تابعین (که موسلمانانی ئه مپۆش ده گرێته وه) ده کات:

لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ

مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا
وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ
نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ (سورەتى
{حشر)، ئايەتى: ٨. ١٠}

(٨) ئەو فەقيرە کۆچەرانیە کە لە مەککەوێ لە شەوین و مال و
سامانی خۆیان دەرکران لە لایەن کافرەکانەو، مەبەستیان
دەستکەوتنی فەزڵ و چاکەى خودای گەورە بوو، خودا و
پێغەمبەرى خودایان سەردەخست بەوێ کە جیهادیان دەکرد و
بەرگریان لە دینی خودای گەورە دەکرد، بەراستی راستگۆی تەواو
و راستەقینە ئەمانەن. (٩) وە پشٹیوانان کە نیشستەجێبوون لە
مەدینە پێش کۆچکردوان، ئێبیانیان ھێناو بە خودا و بە پێغەمبەرى
خودا، ئەو موسلمانانەشیان خۆشدەوێت کە لە مەککەوێ کۆچیان
کردوو و ھاتوون بۆلای ئەمان، وە چاکەیان لە گەڵدا دەکەن،
ئەو ھەشی کە کۆچکردوان پێیان بەخشاو لە پەلە و پایە و ڕیز و
غەنیمەت و ئەوجۆرە شتانە، ئەمان ھەسوودییان پێناوە.
پشٹیوانان کۆچکردوو کە پێش خۆیان دەخەن لە شتی دنیاییدا،
ئەگەرچی خۆیان پێوستیشیان پێی بێت، ھەر کەسێک لە ڕەزایی
و چرووکی نەفسی خۆی پاکبکاتەو، ئەوا ئەو کەسانە بەراستی
سەرفراز و سەرکەوتوون (١٠)

تِلْكَ أَمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾ {سوره تی (بقرة)، ئایه تی: ١٤١}

(١٤١) ئەوانه ئوممه تیک بوون له پیش ئیوه دا پرۆیشتوون و
هه رچی کرده وهی چاکیان کردبی، بو خویان کردوویانه، ئەوهشی
ئیه دهیکه، بو خۆتانه، وه ئیه پرسیارتان لێناکریت له
کرده وهیه ک که ئەوان کردییتان.

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾ {سوره تی (احزاب)، ئایه تی: ٦}

(٦) پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سه ر بیټ)، پیشتر و
شایانتره به باوهرداران له نهفسی خۆشیان، وه خیزانه کانی، دایکی
باوهرداران، وه خزمه کان، هه ندیکیان به هه ندیکیان له پیشتر و
شایانترن له باوهرداران و کوچکه ران له میراتی بردندا، ته نیا ئە گه
خۆتان چاکه بکه له گه کس و کارتاندا به وهی که وه سیټیک
بکه له دواي من ئە ونده بکه به خیر یان بیده ن به هه ژار، وه
ئهمه ش له (لوح المحفوظ) دا و له قورئانی پیروژدا نو سه راوه ته وه.

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا
وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ
لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ {سوره تی (نور)، ئایه تی: ١٢. ١٤}

(١٢) کاتییک که ئیوه ئەم هه‌واله‌تان بیست، باوه‌دارانی پیاو و ئافرت گومانی باشیان به‌خۆیان برد، وه‌گوتیان: ئەمه‌ درۆه‌لبه‌ستنیکی زۆر ئاشکرایه‌. (١٣) ئەی ئە‌گەر راستده‌که‌ن، بۆ‌ چوار شایه‌تیان نه‌هینا، وه‌ ئە‌گەر چوار شایه‌ت بینن ئە‌وا سنوور به‌سه‌ر ئە‌و دوانه‌دا جیبه‌جیبه‌ کریت، به‌لام که‌ چوار شایه‌تیان نه‌بوو، ئە‌وا ئە‌م که‌سانه‌ که‌ بوختانه‌که‌یان کردووه‌، لای خودای‌گه‌وره‌ درۆزن. (١٤) ئە‌گەر فه‌زل و گه‌وره‌یی خودا نه‌بوايه‌ به‌سه‌ر ئیوه‌ له‌ دنیا و قیامه‌تدا و له‌و قسه‌یه‌ی که‌ کردتان و تیايدا رۆچوون، ئە‌وا خودای‌گه‌وره‌ سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی ده‌دان، به‌لام به‌ سۆز و فه‌زل و میهره‌بانی خۆی سزای نه‌دان.

خودای‌گه‌وره‌ له‌ زۆر ئایه‌تدا وه‌سفی‌ حال و بارودۆخی‌ کۆچکردووه‌کان ده‌کات. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌وان له‌به‌ر ر‌ه‌زامه‌ندی خودا مال و ژیا‌نی خۆیان به‌جی‌ه‌یشت و ئاواره‌ بوون، خودا و پ‌ی‌غه‌مبه‌ریان کرده‌ پشتیوانی‌ خۆیان، ئە‌وان له‌ راست‌گۆیان. پشتیوانانیش که‌سانیکن له‌ گه‌ل بوونی‌ پ‌ی‌ویستی‌ خۆیان، وازیان له‌ مال و سامانیان ه‌ینا و به‌خشییان به‌ کۆچکردووه‌کان، ئە‌وان له‌ ده‌سته‌ی سه‌رفرازان. له‌ ئە‌م‌رۆدا ئە‌رکی ئی‌مه‌ ئە‌وه‌یه‌ و‌پ‌رای نزاکردن

بۆ ئەوان، لە دڵماندا هیچ جوړه رژدی و کینه یه ک نه بێت سه بارهت به وان، ههروهها بهرگریان لیبکهین له ههه تۆمهتیک که بۆیان هه لده به ستریت. ده بێت له مه ودا، له پێشوو زیاتر پێز له پێغه مبهه و شوینکه وتوان و هاوه له به پێزه کانی بگرین، چونکه خودای گه وه لپیان رازییه، له جیاتی ده مه قایل کردن سه بارهت به بیرو پوچوونی ئەوان، رهوشی ژیان و ملکه چبوونیان بۆ خودا و پێغه مبهه، بکهینه رپیه ری ژیانمان.

له گرنگترینی ئەو که سانه ی له ده ور و به ری پێغه مبهه (دروودی خودای له سهه ر بێت) بوون، هاو سه ره به پێزه کانی بوون. هاو سه رانی پێغه مبهه (خودا لپیان رازی بێت)، بریتیبوون له: خه دیجه ی کچی خوه یلد، سو ده ی کچی زوعمه، عایشی کچی ئەبو به کر، حه فسه ی کچی عومه ری کو ری خه تتاب، زهینه بی کچی خوزه یمه، ئوم سه له مه ی کچی ئەبی ئومه ییه، زهینه بی کچی جه حش، جو هیریه ی کچی حارس، ئوم حه بیبه ی کچی ئەبی سوفیان، سه فییه ی کچی حه یی، مه ی مونه ی کچی حارس. هه ره به و جوړه ی که ئیمه سه بارهت به خودا و پێغه مبهه و که عبه وره مان به رزه، ده بێت سه بارهت به هاو سه رانی پێغه مبهه ریش (أمهات المؤمنین)، کو چکر دو ان و پشتیوانان و تابعین (که خودی ئیمه ش ده گریته وه) وره به رز بین.

له ئە مرۆدا ده بێت هه ره یه که له ئیمه، له شار و گوند و ولاته که ی خۆماندا جینشینی پێغه مبهه بین، هه ولده ی پێغه مبهه بکهین به سه ره چاوه و سه ره مه شقی ژیانمان، له شوینکه وتنی خودا و

پێغه مبه ره که ی، وه کو کۆچکردوان و پشتیوانان بین و وه کو دایک و خوشکی خۆمان بهرگری له هاوسه ره کانی پێغه مبه ر بکه ی ن. له م چه ر خه دا ئه رک ی ئیمه بهرگری کردنه له خودا و پێغه مبه ر و هاوسه ره بهرپێزه کانی و هاوه لآن و تابعین. به داخه وه ئه و بۆچوونه ی که ئه مپۆ سه باره ت به هاوه لآن و هاوسه رانی پێغه مبه ر شوینی واقعی گرتۆته وه، ئه مه یه که زۆریک وابیره که نه وه له پاش کۆچی دوا یی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی ت)، له نیوان ئه م که سانه دا مشتومرێکی قورس پرویدا وه، له کاتی که دا که میژووی واقعی و ده ستکاری نه کرا و پێچه وان ه ی ئه مه ده خاته پروو. هاوه لآن و هاوسه رانی پێغه مبه ر، له پاش کۆچی دوا یی پێغه مبه ر، به مال و به گیان قوربانیان دا وه و تیکۆشاون بۆ بهر ز کردنه وه ی دروشمه بالاکانی ئیسلام.

وه کو پاشه کی با سه که مان، چه ند با به تیک سه باره ت به په یوه ند ی خیزانی له سه ر ده می پێغه مبه ر و له پاش کۆچی دوا ییشی ده خه ی نه پروو، هه تا کو باش تر له په یوه ند ی نزیکی ئه و که سانه له گه ل یه کتر تی بگه ی ن و بناسین.

هاوسه ری یه که می پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی ت)، کچی ئه بوبه کری سدیق، خه لیفه ی یه که مه. هاوسه ری چواره می پێغه مبه ر، حه فسه ی کچی عومه ری کور ی خه تتاب، خه لیفه ی دو وه مه.

پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی ت)، روقیه ی کچی کرد به

هاوسهری خه لیفه ی سییه م، عوسمانی کوری عه ففان. دوا ی وه فاتی
 روقیه، پیغه مبه ر کچه که ی تری (ام کلثوم) کرد به هاوسهری
 عوسمانی کوری عه ففان. ههروه ها پیغه مبه ر (دروودی خودای
 له سه ر بیّت)، کچه که ی تری (فاطمه) کرد به هاوسهری خه لیفه ی
 چواره م، عه لی کوری ئه بی تالیب. پاش کوچی دوا یی ئه بوبه کری
 سدیق (رهزای خودای له سه ر بیّت)، عه لی کوری ئه بی تالیب،
 له گه ل ئه سادا هاوسه رگیری کرد. به مشیوه یه په یوه ندی خزمایه تی
 و هاوسه رگیری نێوانیان به رده وامبوو، که له په رتووکی سیره دا
 باسکراوه. بۆیه پیش ئه وه ی باوه ر به قسه ی هه ر که سییک بکه یین
 سه باره ت به هاوه لان و هاوسه ره به رپژه کانی پیغه مبه ر، سه ره تا
 پیویسته بگه رپینه وه بۆ سه رچاوه ی سه ره کی؛ واته قورئانی پیرو ز
 و دیدگای یه کلا یه نه ی قورئان له مپرووه وه له به رچاو بگرین.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَا
وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾
{سوره تی (انفال)، ئایه تی: ٧٤}

(٧٤) ئەو کەسانە ی ئێمانیان هێناوه و کۆچیانکردووه و جیهادیان
کردووه له پێناو خودادا، وه ئەو کەسانە ی په نایاندان و
سهریانخستن؛ واته پشتیوانان له خهڵکی مه دینه، ئا ئه مانه
باوه پرداری راسته قینه، ئه مانه له لای خودای گه وره لیخو شبوونیان
بو ههیه و پزق و پۆزییه کی پاک و چاکیشیان پیده به خشری.

به ندى سیههه (کوۆتایی)

ماندوو نه بن بۆ خویندنه وهی ئەم په رتووکه، سوپاستان ده کهین.
خاوهن دلانی راسته قینه ده زانن ئەو به لگانه ی له م په رتووکه دا
خراونه ته پروو، هه مووی له سه ر بنه مای قورئان و عه قل بووه و له
گشت جوړه کانی ده مارگیری له به یانکردنی بابه ته کاند
دوو ره په ریزی کراوه.

بوچی ولاتی ئیمه له گه ل بوونی ئەم هه موو سه رچاوه یه، مرۆڤه
کارا و خاکیهه کانی ده ست بۆ هه یچ جوړه پیشکه و تنیک نابه ن؟

له دوا ی خستنه پرووی به شه کانی پیشوو، به ئاسانی ده توانین
بگه یین به به لگه و هوکاره کانی ئەم لایه نه. هوکاری ئەم بابه ته له
فیکر و عه قیده دا شاراوه یه. وه ک ئەو کیشه یه ی که زوړیک له
رۆشنبیرانی وه کو عه لی شه ریهه تی بۆ چاککردنی، پیداکری له سه ر
ده کرد.

له م به شه دا له سه ر ئەم بابه ته ده دوین. هه ر به و جوړه ی ده زانین
که یه کییک له سیفه ته کانی خوداوه ند، (رزاق) ه و ئەم سیفه ته ش
شایه نی هاوبه شی پیکردن نییه؛ واته هه یچ بوونه وه ریک جگه له
خودای گه وه ناتوانیت بانگه شه ی ئەوه بکات که له گه یاندنی
رۆزی بۆ بوونه وه رانی دیکه له گه ل خودا هاو پشکه. هه ر وه ک
ده زانین که گه وه ترین په ریشانی مرۆڤ له سه ره تاوه هه تا ئەم رۆ،

پۆزی بووه. له ژيانی پر له سترێسی و دلهلهرزهی ئەمرۆدا، زۆریک له مرۆقه کان وه کو پۆبۆت به بێ هیچ ههستییک له بهیانی هه تا شهو به شوین دهستکهوتنی پۆزییه وهن. سه رنجی ئەیاته که ی خواره وه بدهن. خودای گه وره له قورئاندا ئەوه ی خستۆته روو که رزق و پۆزی گشت مرۆقه کان به دهست خودایه. خودای گه وره ههول و کۆششی مرۆقی بۆ به دهستهێنانی پۆزی به رز نرخاندووه، به لām به م پپوهره، نابیت پۆزی بۆ مرۆقه کان ئامانجی سه ره کی بیت، به لکو ده بیت هۆکاریک بیت بۆ گه یشتن به ئامانجی سه ره کی؛ واته ئیان و کرده وه ی چاک.

پۆزی هه ر مرۆقیک به ئەندازه یه که که خودای گه وره بۆی دیاریکردووه. ئەگه ر تاکیک بۆ یه ک ژه م خواردنی خۆی، ده قاپی پر له خواردن ئاماده بکات، ئەوه پۆزی ئەو که سه به هه مان ئەو ئەندازه یه یه که پپی شایه نه و گونجاوه، نه ک گشت ئەو ده قاپه.

ئەگه ر که سییک خانویه کی زۆر گه وره له یه کییک له پپشکه و تووترین و گرانتین شاره کاندای بکپیت و بۆ خۆی ئاماده ی بکات، ئەوه پۆزی ئەو ته نیا ئەو زه ویه یه که شهو لپی ده خه ویت؛ واته زه ویه یه ک به ئەندازه و مه ودا یه ک بۆ دوو مه تر! خودای گه وره له قورئاندا رزق و پۆزی مرۆقه کانی دیاریکردووه و داوای له مرۆقه کان کردووه که له جیاتنی ئەوه ی ئامانجی خۆیان له په یدا کردنی پۆزیدا چرپکه نه وه، پۆزی بکه نه ئامرازیک بۆ به دهستهێنانی ره زامه ندی خودا. ئەلبهت ئەوانه ی پشتیوان به خودا

بۆ به دهستههینانی ڕۆزی زیاتر ههولدهدهن، خودای گهوره به ههروهریان دهکات. ههر به و جورهی که ههندیکی مرۆڤی ڕهشپێست و ههندیکی سپی پێست، ههندیکی قهلهو و ههندیکی لاواز و ههندیکی کورت و ههندیکی بالابهرز دروستکردووه، به ههمانشیوهش سهبارهت به ڕزق و ڕۆزیش ههندیکی دهوله مند و ههندیکی به ههژاری دروستکردووه. سههرنجی ئهم ئایه ته خوارهوه بدهن:

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
{سوره تی (روم)، ئایه تی: ٣٦، ٣٧}

(٣٦) کاتیکی ڕهحه تهی خویمان به خه لکی ببه خشین له ڕزق و ڕۆزی و پیت و به ره که ت، خه لکی پپی دلخۆش ده بن، وه ئه گهر تووشی خراپه یه ک ببن له نه خۆشی و ناخۆشی، ئه وانیش به هو ی تاوانی خۆیانه وه، ئه وکاته بپه یوا ده بن له ڕهحه تهی خودا، (ته نیا باوه ڕداران نه پیت که له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا سوپاسی خودای گه وره ده که ن). (٣٧) ئایا نابینن خودای گه وره ڕزق و ڕۆزی فراوان ده کات بۆ ههر که سیکی که ویستی له سه ر بیت. به دلنیا یی هه موو ئه مانه به لگه و نیشانه ن له سه ر تاک و ته نیا یی خودای گه وره، بۆ گرۆهو گه ئیک که باوه ڕیان هه بیت.

لهم ٲايه تانه دا خوداي په روه ردگار جه ختي له وه كردو ته وه كه
 هيچ كاتي مروڤ به بي ږوزي نامينيته وه، چونكه ٲامانجي سهره كي
 مروڤ، عيباده تي خودايه و مروڤ به هو ي هه له وه، ٲهم ٲامانجه
 گرنكي فهرامو شكدو وه و به ده سته ٲيناني ږوزي كردو وه به
 ٲامانجي سهره كي خوي. گوماني ٲيدا نبيي كه ههر يه كيچ له ٲيمه
 هه تا ٲه مرو به هه لومهرج و بارودوخي خوش و ناخوشدا
 ٲيپه رپوين. له گه ل بووني ٲهم هه موو بارودوخانه ي ژياندا، به
 گه شه ي لايه ني جه سته يي و عه قليمان گه يشتووين. دلنيابن له وه ي
 كه ٲهو ته مه نه ي ماومانه ههر به و شيويه ٲييده په رپنين. له و
 ته مه نه ي له پيشهانه، له گه ل خوشي و ناخوشيي كي زوردا
 ده ستوپه نجه نه رم ده كين. ههر به و جوړه ي كه هه تا ٲه مرو ږزق و
 ږوزيمان فهراهه مكاروه، ٲهو له و ته مه نه ي له پيشان ماوه ږزق و
 ږوزي خو مان وه ده گرين. به بوچووني ٲيوه، ناعه قلاني نبيي،
 له گه ل بووني ٲه مكاره دا؛ واته به ٲيني خودا له ږوزي به خشين به
 دروستكراوه كاني، ديسان ږزق و ږوزي بكه ين به ٲامانجي
 سهره كي ژيانمان و له خالق بيئاگا بين؟

وَلَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ
 بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ [سوره تي (طه)، ٲايه تي: ١٣١، ١٣٢]

(١٣١) ٲو چاو مه بره ٲهو كه سانه ي كه ژيان ي دونيامان

پێبەخشیون، لە خێزان و جوانی و مال و منداڵ و دەسەلات، ئەمە
 ھەمووی تاقیکردنەوێی خودای گەورە بۆ ئەوان، پاشان نامینیت
 و لەناودەچیت، بەلام ئەو پۆزییەکی خودای گەورە لە بەهەشتدا
 پێندەبەخشییت، ئەو بەشتەر و زیاتریش دەمینیتەو و ھەمیشەییە.
 (١٣٢) تۆ فەرمان بە کەسوکار، یان بە ئوممەتە کەت بەکە بە
 نوێژکردن و ئارامبەرگەر لەسەر نوێژکردنە کەت، ئیمە داوای پزق و
 پۆزی لە تۆ ناکەین، بەلکو پزق و پۆزی تۆش دەدەین،
 سەرەنجامیش کە بەهەشتە، تەنیا بۆ تەقوادارانە.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
 وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ {سورەتی (ھود)، ئایەتی:
 ٦}

(٦) ھیچ گیانلەبەرێک لە زەویدا نییە کە خودا پزق و پۆزی بۆ
 دیاری نەکردبێت! ھەر ئەویش شوینگە و ئاراستەیی دانان و
 گواستنەوێی ئەو پۆزییە دەزانیت، ھەموو ئەمانە لە پەرتووکی
 پوون و ئاشکرا دا تۆمارکراون!

ئەگەر مرۆڤ ئامانجی سەرەکی خۆی بۆ ئیمان و کردەوێ چاک
 دابنیت و لەرێگەی بەدەستھێنانی پۆزیدا کۆشش بکات و پۆزی
 بکات بە ئامرازێک بۆ دنیایی و دەستەبەرکردنی ئامانجی سەرەکی
 ژيان، ئەو خودای گەورە تیکرای بوون دەخاتە سەر شارپێگەی

ئه گهر له بیرتان بیت له به شه کانی پیشوودا، ئه وه خرایه پروو که خودا له دونیادا یارمه تی ههردوو دهسته ی باوه پدران و هاوبه شپریارده ران ده دات. پوا له تی ماددی دنیا زور فریوده ره، ئه رکی ئیمه له م دونیایه دا ئه وه یه که رۆزییه کانی بکه یین به ئامرازیک بو گه یشتن به ئامانجه کانمان، به جۆریک ئه گهر حه زمان له رزق و به خششی زیاتره، ئه وه ته نیا له خودای پهروه ردار داوای بکه یین و ئه م رۆزییه ش له رپگه ی گه یشتن به مه به ست و ئامانجی سه ره کی به کاربێنین.

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكُ لَمَّا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾
{سوره تی (زخرف)، ئایه تی: ٣٣. ٣٥}

(٣٣) وه له بهر ئه وه ش نه بوايه که خه لکی هه موو ده بوونه یه ک کۆمه ل له سه ر بپاوه ری، ئه وا بو ئه وانه ی که باوه پریان به خودای پهروه ردار نییه ته نانه ت بنمچی خانوو ه کانیا نمان بو ده کردن به زیو و پلیکانه مان بو ده ره خساند، هه تا به سه ریدا سه ربکه ون. (٣٤) وه ده رگای ما له کان و جیگای پا لدانه وه یانمان ده کرد به زیو. (٣٥) وه بو یانمان ده رازاندنه وه به نه خش و نیگار و ئالتون، به لام ئه مانه هه مووی خو شی ژیا نیی دونیا ن و ده برینه وه و کو تایبی دین. به لام قیا مه ت لای پهروه ردار گارت تایبه ت بو ئه و که سانه یه که ته قوای

خودای گهوره دهکهن.

ولاتی ئیمه زۆر داخراوه و سنوورداره. گشت ئامرازهکانی په یوهندی و تهکنه لوجیا؛ وهکو تهله فزیۆن، رادیۆ، رۆژنامه و... تاد، به دهست توێژیکه وهیه که به توندی بره و به خورافیات و شیرک دهدهن. ئه گهر یه کییک له وهۆکارانه ئاراستهیه کی پیچه وانهی ئهوانیتر وهربگریت، ئه وه به خیرایی له بازنه ی په یوهندییه کان دهسپردرێته وه. ئه گهر ولاتی ئیمه له وه دۆخه سنوورداره بیته دهروه وه و به گشت دیدگا کانیتریش ئازادییه کی جوان بدریت، ئه وه هه موان توانای ئه وه یان ده بیته که باشترین گوته (احسن القول) به یان بکهن. ئیسلام دینی خودایه و راوه ستاوه له سه ره وه حده تی خودا. خودای گه و ره دووره له هه ره جوۆره دژیه کی و دووبه ره کی و جیا ییه ک که به ناوی حزبایه تییه وه ده کریت [به تاییه تی فره حزبی و له ناویشیاندا دروستبوونی چه ن دین حزبی ئیسلامی].

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
 {سوره تی (انعام)، تاییه تی: ١٥٩}

(١٥٩) ئه وه که سانه ی دینه که یان به ش به ش کردووه و بوونه ته گرووپ و حیزب و کۆمه له وه، ئه ی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ره بیته)، تو له وان نیت له په رته وازه یی و پارچه پارچه یی، کاری ئه وان به ته نیا ده گه رپێته وه بو لای خودای گه و ره و خو ی

سزایان ده‌دات، که هه‌ره‌شه‌یه‌کی سه‌خته‌بو‌یان. پاشان له‌رۆژی قیامه‌ت خودای گه‌وره‌هه‌والیان پێده‌دات به‌و کرده‌وانه‌ی له‌دونیادا کردویه‌نه‌که‌پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی خودا بو‌وه.

دینی خودای گه‌وره‌بو‌یه‌که‌خوداپه‌رستی بانگی‌کردو‌وین، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌په‌یدا بو‌وه، کۆمه‌لێک رێچکه‌و مه‌زه‌به‌یی ده‌ستی مرۆڤه، که‌په‌ر له‌خو‌رپایات و شیرک. له‌بابه‌تی هه‌ڵاڵ و هه‌رامدا، جگه‌له‌خودای گه‌وره‌و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، هه‌یچ که‌سی‌ک بو‌ی نییه‌و مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ده‌ستوه‌ربدات له‌و کاره، به‌لام له‌بواری مه‌زه‌به‌دا، ئه‌وه‌هه‌ر زانایه‌کی دینی مافی را‌ده‌رپرسی هه‌یه. له‌دیندا، ته‌نیا قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر(دروودی خودای له‌سه‌ر بیته)، به‌لگه‌ی حاشا هه‌لته‌گرن، به‌لام له‌مه‌زه‌به‌دا سه‌دان په‌رتووک و گواسته‌نه‌وه‌ی را‌و‌بو‌چوون و به‌لگه‌هه‌یه. له‌دیندا ته‌نیا خودای ته‌عالا له‌جیهانی هه‌ستیدا کاریگه‌ری هه‌یه، له‌دینی ئیلاهییدا لاسایی‌کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌یی شتیکی بی‌زراوه، له‌دینی ئیلاهییدا وه‌سف و پیا‌هه‌لدانی جگه‌له‌خودا، شیرکه. له‌دینی ئیلاهییدا دروشمه‌دینییه‌کان جی‌گیرن و ده‌ستکاری نا‌کری‌ن.

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا... ﴿١٠٣﴾
{سوره‌تی(آل عمران)، ئایه‌تی: ١٠٣}

(١٠٣) هه‌موان ده‌ست به‌دینی خودا و ئه‌و رێگه‌یه‌وه‌بگرن و په‌راکه‌نده‌و جیایی مه‌که‌ن!

به کۆتاییهاتنی نبووهت و پیغه مبه رایه تی، ئهرکی گه یاندنی دینی راسته قینه ی خودا، له ئه ستۆی ههر یه کیکمانه. ههر یه کیکمان که سانییک ده ناسین که ئه وانیش دینخوازی راسته قینه و هیچ جوړه ده مارگیریه کی کویرانه، کاریگه ری ناکاته سه ر ژیا نیان. با هه ولبدیه ی به بلا و کردنه وه ی ئه م په رتو وکه و ئامۆژگاری که سانیت، ئهرکی خو مان به رامبه ر نیعمه ته کانی خودا، ئه گه رچی بچو و کیش بیته، ئه نجامده ی. پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بیته)، فه رموویه تی: ههر که سییک مرۆفیک له گو مپایی رزگار بکات، وه کو ئه وه وایه هه موو دونه یی رزگار کرد بیته. ههر یه کیک له ئیمه به رامبه ر خیزان و دۆست و خزم و که سانی خو مان به رپر سیارین. به داخه وه که له ئه مرۆدا خوشک و برا له سه ر بابه ته دونه یی و رۆژانه ییه کان پیکه وه گفتو گو و قسه ده که ن، به لام سه باره ت به بابه تی ئیمان و ته وحید، هیچ گفتو گو یه کیان نییه. پیغه مبه ری ئیسلام (دروودی خودای له سه ر بیته)، فه رموویه تی:

ههر ئافره تییک به چیه ده دۆزه خه وه، چوار پیاو له گه ل خۆیدا ده با ته ناو دۆزه خ؛ [ئه وانیش بریتین له: باوکی، برای، هاوسه ری، کوپی]، مه گه ر ئه وه ی که ئه وانه ئهرکی خۆیان به رامبه ر به و که گه یاندن و جیه جیکردنی دینه ئه نجامدا بیته. ئه م بابه ته سه باره ت به پیاوانیش راسته.

دینی ئیسلام له دوو ده رگاوه ده چیه ناو دله کانه وه، ئه وانیش ئیمان و ئه خلاقه، که له م په رتو وکه دا زیاتر له هه موو شتییک جه خت

له سههر ئیهمان کراوه ته وه. له ریگهی بانگه وازدا، ده بیته ئه خلاقى
موسلمانى راسته قینه، له پیغه مبه رانى خوداوه چالاکی خوێ
به ده ستبێنیت، له ناویشاندا به تاییه تتر پیغه مبه رى ئیسلام (دروودی
خودای له سههر بیت). سه یید قوتب ده لیت: "له دهروونی خوته وه
دهوله تی ئیسلامی زیندوو بکه ره وه، دواى ئه وه له هه موو
زه ویدا زیندوو ده بیته وه". ئه گه ره له م لایه نه وه پرو به پروی
پرسیار گه لێک بوونه وه، ئه وه بابه تی ته وحید له بیر خۆتان
مه به نه وه، هه می شه که سانیکی یه کخودا په رست هه ن که وه لامی
پرسیاره کانتان ده ده نه وه. به که می ک گه ران و به دوا دا چوون
ده توان بگه ن به م که سانه. سو پاسی خودا ده که ن که منه تی خسته
سه ره ئیمه، وێ پای هی دایه ت، بهر پر سیاری تی بلا و کردنه وه و
گه یاندنی ئه م دینه شی خسته ئه ستۆمان. هیوادارین که خودای
په ره ر دگار تیکرای مرۆقه کان له ته پ و تۆزی خورافیات و
نه زانی پاکبکاته وه و دلایان پر بکات له نووری ئیهمان و ژیری و
هی دایه ت.

که می ک خور ا گرین، سپیده نزیکه.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي
ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ
الدِّينِ ﴿٨٢﴾ {سوره تی (شعراء)، نایه تی: ٨٢.٧٨}

(٧٨) هه ره ئه وه خودایه یه که منی دروست کردو وه، هه ره ئه ویش

هیدایه تم ده دات. (٧٩) هه ر ئه و خودایه یه که خواردن و خواردنه وه م پیده به خشیت. (٨٠) کاتی که نه خوش بکه وم، هه ر ئه و خودایه یه که شیفا م ده دات. (٨١) هه ر ئه و خودایه یه که ده مری نی و دواتر زیندووم ده کاته وه. (٨٢) هه ر ئه و خودایه شه که هیوام پییه تی له تاوانه کانم خوشبیت له رۆژی قیامه تدا.

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ {سوره تی (نساء)، ئایه تی: ١١٥}

(١١٥) هه ر که سیک سه ریچی پیغه مبه ری خودا بکات، له دوای ئه وه ی که ریگه ی راست و هیدایه تی بو روو نبوه وه، بچیت شوین ریگه ی جگه له باوه رداران بکه ویت، ئه وه زیاتر بو ی ده رازینیه وه، هه تا زیاتر گومرا بییت، وه ده یخه ی نه ناو ناگری دۆزه خه وه، که خراپترین سزا و سه رئه نجامه.

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ {سوره تی (فصلت)، ئایه تی: ٣٣}

(٣٣) کێ هه یه له و که سه باشت ر بییت که بانگی خه لکی ده کات بو یه که خودا په رستی و گوپراه لی خودای گه وره، وه خوشی کرده وه ی چاک ئه نجام ده دات و ده لی: منیش یه کینکم له موسلمانان.

. أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ . ئایا خودا وه ند به س نییه بو به نده که ی؟

{سوره تی(زمر)، ئایه تی: ۳۶}

. السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته . عبدالله ایرانی

. چاکسازی یه کهم . به هاری ۱۳۸۵ کۆچی هه تاوی.

. چاکسازی دووهم . زستانی ۱۳۹۹ کۆچی هه تاوی.

(زه کاتی زانست، بلاوکردنه وهیه تی، تکایه ئهم په رتووکه
بلاوکه نه وه و بیگه یه نن به هه ر تاکیکی ئه ندیشه ئازاد و روشنبیر.

سه رچاوه کان:

۱. قورئانی پیرۆز.

۲. زاراوه چوار لایه نه کان له قورئانی پیرۆزدا . دانانی (امام ابو الاعلی مودودی).

۳. ته فسیری (في ظلال القرآن) - دانانی (سید قطب ابراهیم حسین شاذلی).

۴. (إحياء علوم الدين) - دانانی (امام ابو حامد محمد الغزالي).

۵- ههروه ها زۆریک له په رتوووک و ماله په ره ئینته رنیتییه کانی دیکه.

. ته فسیری ریبه ر.

. ته فسیری (المیسر).

. وه رگیڕانی ته فسیری کتیبه که وه ک خۆی.

تییینی // ئەم نووسینه بو پشتهی بهرگه کهیه

ژیانی ههر تاکیک ئەزموونیکى دووباره نییه و ته‌نیا یه کجار به‌سه‌ر مرۆڤدا دیت. چاکسازیکردن له ئیمان و عه‌قیده‌شدا بابه‌تییکی کرداری و جه‌سته‌یی نییه که ماندوو بوونی به‌دوادا بێت، بۆیه پێویسته ههر مرۆڤیک کاتییک له ژيانى ته‌رخانبکات بو لیکۆلینه‌وه له ئیمان و عه‌قیده. ته‌مه‌نى مرۆڤ وه‌کو پاره‌یه‌ک وایه به‌ده‌سته‌تیی‌یه‌وه که ده‌توانیت پاداشت (چاکه)، یان تاوانی پێبکری‌ت. مرۆڤیک که به سه‌رمایه‌ی ته‌مه‌نى خۆی، بو‌ئهو دونیا شتییکی پاشه‌که‌وت نه‌کردبێت، زیانمه‌ندی راسته‌قینه‌یه، ئە‌گه‌ریش واگومان بکات که هه‌میشه‌ خاوه‌نى باشت‌رين بیرکردنه‌وه‌یه، ئە‌وا هه‌چ کاتییک پێگای هه‌دايه‌تى نه‌گرتۆته‌به‌ر. ئە‌رکى ئی‌مه له‌ئێستادا ته‌نیا ئاگادارکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانى خودایه و نابیت هه‌چ شتیک بپێته‌ریگر له‌به‌رده‌م ئە‌مکاره. ده‌شیت خودای گه‌وره‌وه‌کو تا‌قیکردنه‌وه‌یه‌ک و لا‌تیک ده‌وله‌مه‌ند بکات و لا‌تیکیش هه‌ژار، بارودۆخى که‌سیک باش بکات و هه‌ی که‌سیکی‌تریش خراب، گ‌رنگ ئە‌وه‌یه ئی‌مه بتوانین به‌وه‌ی که هه‌مانه به‌ه‌ریه‌ک نیشانبه‌دین، نه‌ک له‌بیری ئە‌وه‌دا بین که خه‌لکانی‌تر هه‌یانه!

